

Miroslav Jedlička

**PÍSKOVCOVÉ SKALNÍ
OBLASTI V ČECHÁCH**

MIROSLAV JEDLIČKA

PÍSKOVCOVÉ
SKALNÍ OBLASTI
V ČECHÁCH

PRAHA 1961

SPORTOVNÍ

A TURISTICKÉ NAKLADATELSTVÍ

PŘEDMLUVA

Ústřední sekce horolezectví Československého svazu tělesné výchovy mne pověřila zpracováním horolezeckého průvodce po pískovcových skalních oblastech v Čechách. Práce na tomto souborném průvodci se poskytováním materiálů a informací zúčastnili moji četní sportovní přátelé obeznámení s lezeckými výstupy v jednotlivých skalních oblastech. Za to patří dík celé naší horolezecké veřejnosti, zejména

horolezeckému oddílu Ústí nad Labem se s. Jaroslavem Mlezákem,

horolezeckému kolektivu severovýchodních Čech se s. Miroslavem Jirkou a Bohumilem Sýkorou,

dále horolezcům

s. Jaroslavu Havlíkovi z Jičína,

s. Jaroslavu Janků z Přepěří u Turnova,

s. Bohumilu Jecelínovi z Mladé Boleslavi,

s. Františku Komárkovi z Liberce,

s. Vladimíru Krupičkovi ze Spindlerova Mlýna,

s. Willamu Kubincovi z Hrobu u Duchcova,

s. dr. Jiřímu Malíkovi z Mladé Boleslavi,

s. Miroslavu Machovlčovi ze Stráže nad Nisou,

s. Bohumíru Myškoví ze Chřibské,

s. dr. Jaroslavu Šlaisovi z Hradce Králové,

s. Františku Tůmovi ze Chřibské,

s. Ladislavu Vodhánělovi z Turnova,

s. Helmutu Weiglvi z Děčína

a všem ostatním, kteří mi poskytli další informace a materiály.

Při této příležitosti vzpomínám a uctívám památku svého přítele a dlouholetého spolezce R. O. Baušeho, jemuž již nebylo dopřáno zpracovat tohoto průvodce, který je nyní odevzdáván horolezecké veřejnosti.

Miroslav Jedlička

ÚVOD

Pískovcové skalní útvary severních Čech jsou ve své dnešní podobě šťastným dílem přírody. Geologicky patří tyto oblasti k severočeské tabuli složené z pískovců. Ty vznikly jako usazeniny na dně moře, které se rozlévalo i po severních Čechách, později byly z moře vyvýšeny a mírně zviněny, vcelku si však uchovaly svou původní polohu. Rušivou činností vody a vzduchu byly pak pískovce, zejména podél hlavních zlomů, různě modelovány a posléze z nich zbyly dnešní útvary pro radost horolezců a turistů, skalní města, úzká hluboká údolí, soutěsky apod.

Zájem horolezců se zpravidla soustřeďuje na dosažení vrcholů samostatně stojících věží. Hlavními znaky pískovcových věží jsou až zarážející příkrost těchto útvarů a poměrně malá členitost skalních ploch, což jsou vlastnosti, které se v takové míře na jiné skále nevyskytují. To značně zvyšuje obtížnost výstupů, a proto je lezení v pískovci příčinou rozvoje velmi vybroušené lezecké techniky, spočívající ve využívání nejjemnějších záhybů skály a její drsnosti. Ve velehorském prostředí se lezecká technika získaná v pískovci projevuje podle zkušeností snadnou přizpůsobivostí každé hornině a jistým a rychlým zvládnutím i nejtěžších cest. Lezci tedy v pískovcových skalách velmi účinně zvyšují a zdokonalují své lezecké schopnosti, a proto je v našich poměrech lezení v pískovcových skalách také nejvhodnější přípravou horolezců na výstupy v Tatrách, v Alpách a v jiných horstvech.

Velká vzdálenost velehor od bydliště našich horolezců by se projevila velmi nepříznivě v úrovni naší lezecké techniky a výkonnosti, kdybychom neměli pískovcové terény a kdybychom jich také co nejvíce nevyužívali.

Jestliže jsou pro naše horolezce hlavním cílem výstupy ve velehorách, budou vidět ve výstupech na pískovcové věže i přípravu pro dosažení svého cíle; jestliže však lezce uspokojí výstupy na pískovcové věže a stanou se jím hlavním cílem, pak jim tato činnost již nepřibližuje další cíle a stává se jejich hlavní činností.

Pro zhodnocení významu lezeckého využívání našich pískovcových skalních útvarů je důležité, že osvojení lezecké pískovcové techniky spolu se soustavným zlézáním pískovcových věží a s výstupy ve Vysokých Tatrách umožnilo našim horolezcům uskutečnit průstupy i některými nejpověstnějšími stěnami Alp a Kavkazu.

Pískovcové skalní věže sehrály v našem horolezectví zvláštní a nikoli bezvýznamnou úlohu. Přátelský kolektiv mladých chlapců, převážně dělníků z Turnova, dal se za okupace s velkým elánem do zlézání pískovcových věží na Hruboskalsku a v nejbližších skalních oblastech. Je třeba konstatovat, že zde členové tohoto kolektivu dosáhli v krátké době vynikající lezecké úrovně a že zaujali u nás v této době nejvyšší místo na žebříčku lezeckého umění. Jejich zaměření nebylo však jen ryze sportovní, technicky lezecké. Tito chlapci byli uvědomělými příslušníky dělnické třídy, někteří z nich byli pro odboj v okupaci věznění i popravení. Po osvobození se ujali turnovští horolezci s nadšením výchovné práce v našem horolezeckém sportu, a tak do něho vnesli nejpokrokovější tradice, na nichž je nyní budován růst našeho horolezeckého sportovního snažení s cílem pěstovat schopnosti a vlastnosti potřebné k výstavbě nové společnosti a zachování světového míru.

V pískovcových skalních oblastech v Čechách je přibližně 1000 samostatných věží s dvojnásobným počtem výstupových cest. Tato čísla svědčí o velkém rozsahu těchto oblastí a vyjadřují současně i možnost širokého náboru mládeže do horolezeckých oddílů tělovýchovných jednot. Takové možnosti zavazují všechny horolezecké oddíly a jejich členstvo k bezvýhradné, dobrovolné a obětavé ochraně pískovcových skalních oblastí, které

jsou jedinečnou okrasou naší země. Horolezci jsou povinni všemu lidu, četným návštěvníkům i sobě uchovat všechny skály v jejich původní podobě.

Svévolné, neukázněné chování, poškozování skály vysekáváním chytů a stupů a zatloukáním nadbytečných kruhů je třeba přísně odsoudit a znemožnit. Je přirozené, že horolezec musí dbát o svou bezpečnost a že musí zpevnit své zajištění, když shledá, že je pochybné. Je ovšem naprosto nesprávné zatloukat nové kruhy na cesty již zajišťovacími prostředky opatřené. Horolezec musí přísně hodnotit své schopnosti před vstupem na každou cestu, a tím předcházet nežádoucí počínání, kterým může ohrozit bezpečnost nejen svou, ale i svých přátel, kteří jsou s ním lanem spojeni.

PRAVIDLA LEZENÍ V PÍSKOVCOVÝCH SKALNÍCH OBLASTECH

Nelze vůbec domyslet důsledky provozování horolezeckého sportu bez pravidel, tj. takového provozování, při kterém by bylo ponecháno na vůli každému horolezci, aby řešil jednotlivé situace sám podle své libosti. Je pochopitelné, že by jednotlivci postupovali při zdolávání lezeckých cest různě, někdy dokonce i v rozporu s pravidly slušné hry, všeobecně platnými ve sportu.

Pravidla sportovního lezení v pískovcových skalních útvarech nebyla vymyšlena jako nějaká teorie, ale vyplynula ze zkušeností získaných za dlouhá léta provozování tohoto sportu. Lezci je postupně formulovali, a ač nebyla tato pravidla písemně zachycena, dále je tradiovali a dobrovolně, v souladu se sportovní ctí dodržovali.

Úkolem pravidel je zejména určit rozsah používání technických pomůcek, stanovit zásady sportovního lezení a takto působit, aby lezecké výstupy byly sportovně hodnotné, tj. aby byly konány vlastní silou bez používání neobvyklých umělých pomůcek.

Sportovní hodnota vykonaných výstupů je závislá i na zajištění použitým při výstupech. Přemíra zajištění snižuje sportovní hodnotu výstupů, avšak nedostatek zajištění v případech, kdy je vážně ohroženo zdraví lezce, by byl projevem lehkomyšlnosti, vlastnosti, která v horolezeckém sportu nemá místo.

Lezecký sport v pískovcových skalních útvarech získává stále nové přívržence. Aby se horolezectví provozovalo sportovně bez závad, je nutné, aby noví horolezci byli vedeni tak dlouho, až si osvojí příslušné zásady. Je potřeba zabránit tomu, aby zejména noví, nezkušení lezci narušovali skály vysekáváním umělých stupů a chytů a zapouštěním přemíry jisticích kruhů. Po

chybách minulosti, o nichž svědčí četné umělé jizvy skal, je nutno se dalších chyb vyvarovat.

Zachovávání pravidel ukazuje přesvědčivě, jak vážný a opravdový je postoj lezce k horolezectví.

ZNĚNÍ PRAVIDEL

1. Při průstupech pískovcových útvarů není zásadně dovoleno používat jakýchkoli umělých pomůcek, jimiž lze snížit obtížnost výstupu.
 - a) Není dovoleno sekat do skály umělé stupy nebo chyty ani jinak porušovat přirozené složení skal (prorážet umělé hodiny).
 - b) Není dovoleno používat lanových tahů a vrhů k překonávání obtížných míst.
 - c) Není dovoleno zatloukat do skal různé hřeby, kruhy a používat jich jako stupů a chytů. Kruhů lze používat výhradně k jistění. Rovněž není dovoleno vytahovat se při výstupu po jisticích smyčkách nebo jich používat jako stupů.
 - d) Není dovoleno používat, zejména k usnadnění nástupu ve spodních částech stěn, žebříků, tyčí, klád, kamenů apod.
 - e) Za nesportovní se považuje takové stavění, při němž je stavějíci spolulezec upevněn k jisticím bodům tak, že tyto body jsou při stavění namáhány, nebo při němž sedí stavějíci ve smyčce. [Výjimka z tohoto pravidla je přípustná jedině při opakování starších cest, na kterých ani jejich objevitelé nepostupovali v duchu tohoto pravidla.]
2. a) Při prvovýstupech se považuje za nesportovní prostoupit stěnou před uskutečněním prvovýstupu nejprve se zajištěním z vrcholu a zkoumat možnost průstupu stěnou při slaňování (pokud nejde o uskutečnění průstupu podél slanění s věže).

- b) Za sportovní se považuje, visí-li prvolezec při zasazování jisticího kruhu ve smyčkách anebo se zajišťuje umělými pomůckami napřed k tomuto účelu zasazenými.
3. Nemá-li stěna dostatečné množství přírodních jisticích možností, zasazují se jisticí kruhy v těchto případech:
- a) první kruh v okamžiku, kdy hrozí nebezpečí vážného úrazu v případě pádu,
 - b) nelze-li pro překonání obtížnějšího místa založit postačující přírodní jištění v duchu horolezeckých způsobů a zvyklostí,
 - c) je-li tah lana již tak velký, že se další lezecký postup stává nebezpečným,
 - d) neskýtá-li předcházející jisticí místo záruku, že v případě pádu lezce nebude ohrožena pevnost jisticích pomůcek nebo jisticího bodu,
 - e) je-li nebezpečí, že prvolezec v případě pádu z obtížného místa spadne až na zem,
 - f) nelze-li dosáhnout vrcholu na jednu lanovou délku (30 m) a není-li jiné možnosti dobírání spolu-
lezce,
 - g) pro zajištění stavějícího spolulezce.

Lezcům, kteří zamýšlejí uskutečnit nové výstupy, se doporučuje, aby svůj záměr oznámili vrcholové komisi příslušné oblasti, která s nimi prohovoří rozmístění jisticích kruhů. Kruhy je třeba umístit tak, aby cesta byla dostatečně jištěna, aby však počet kruhů nebyl zbytečně velký.

Každý nově provedený prvovýstup musí být neprodleně oznámen vrcholové komisi příslušné oblasti, která prvovýstupy schvaluje a vede o nich evidenci.

Při opakování výstupu není zásadně dovoleno jisticí kruhy přidávat ani ubírat; bylo-li původní přírodní jištění časem zničeno, může být z podnětu vrcholové komise nahrazeno kruhem.

4. Nesportovní je záměrné připravení pomoci na vrcholu věže, kterou by měl být vystupující, zejména při pokusu o prvovýstup, vysvobozen z obtížné situace.
5. Jištění z vyvýšeného, stranou ležícího místa (schweben) snižuje sportovní hodnotu výstupu, i když jím není porušena zásada lezení vlastní silou bez umělých pomůcek. Proto se při prvovýstupech tohoto jištění zásadně nepoužívá. U cest takto dříve zajišťovaných se tohoto způsobu může používat i nadále, je to však třeba zaznamenat ve vrcholové knížce.

Poznámky k pravidlům

1. b) V popisu výstupu na Sokolův věž na Suchých skalách cestou c je uváděn i lezecký postup tahem lana, což je však v rozporu se zněním pravidel. V tomto případě byl aplikován lezecký postup obvyklý v horském terénu na pískovcový skalní útvar, neboť Suché skály jsou pro svou členitost velmi podobné horskému terénu.
2. b) Na 10. schůzi předsednictva ústřední sekce horolezectví ČSTV dne 24. 10. 1958, na které byla pravidla projednávána, bylo v tomto bodu pravidel předsednictvem uznáno, že za sportovní bude pokládáno použití umělých pomůcek k překonání přitažlivosti zemské při zapouštění kruhu prvolezcem. Na rozdíl od toho německá pravidla pro horolezectví v saských pískovcových skalních útvech nikde neustupují od zásady lezení vlastní silou. Pro ustoupení od této zásady u nás mluví nejen rozdílná tradice a rozdílný vývoj lezení v pískovci, nýbrž i snaha po otvírání cest těmi skalními úbočími, jejichž zlezení umožní pouze vytvoření možnosti pro zapuštění kruhu na kritickém místě.

VYSVĚTLIVKY A POZNÁMKY

V průvodci jsou sepsány lezecky využívané pískovcové skalní oblasti v Čechách. Průvodce je uspořádán podle zeměpisného hlediska do těchto hlavních oddílů:

1. Děčínské stěny,
2. ostatní skalní útvary severních Čech,
3. pískovcové skalní oblasti v Českém ráji,
4. skalní oblasti severovýchodních Čech.

Na lezeckou hodnotu věží a na jejich význam v určité skupině skal je čtenář upozorňován již tiskem. Věže nejvýznačnější, popř. dominujícího postavení, s výstupy nadprůměrně těžkými a vyhledávanými nejvyspělejšími lezci, jsou označeny hvězdičkou. Věže průměrného lezeckého významu jsou bez označení a popisy věží málo významných jsou tištěny drobným tiskem.

Orientační pomůckou k průvodci jsou mapové náčrtky, v nichž jsou zakresleny věže a očíslovány shodně s očíslováním v popisech. Pokud nemohly být některé věže pro odlehlost do mapek pojaty, je k nim aspoň popsán přístup nebo je jejich poloha v popise blíže uvedena. Pro snazší určení nástupů jsou ve složitějších případech zařazeny do průvodce půdorysné náčrtky.

Výjimečně jsou popsány i výstupy úbočím mohutného okrajového masivu. Těmto výstupům nelze upřít vysokou lezeckou hodnotu, a proto jsou v průvodci hodnoceny podle týchž kritérií jako výstupy na samostatné věže.

Výstupy jsou klasifikovány 7 stupni obtížnosti, jak je to obvyklé u výstupů na pískovcové věže. Tato stupnice vznikla před několika desetiletími, a je proto vzhledem k velkému vzrůstu lezecké výkonnosti za tuto dobu již zastaralá. Krajně obtížný VII. stupeň z doby vzniku této stupnice neodpovídá dnes dosahované krajní výkonnostní hranici horolezců. Proto si horolezci na Hruboskalsku,

kde jsou pro to přirozené podmínky, rozšířili dosavadní stupnici o další dva stupně, které označili VII b a VII c. Stupeň VII c je stupeň krajní obtížnosti; označuje se jím dlouhý výstup s velkým navršením krajně těžkých lezeckých míst od prvního sáhnutí na skálu až k poslednímu kroku na vrchol.

V průvodci se vyskytuje též klasifikace mezi dvěma stupni, která je vyjádřena dolním a horním stupněm, například V—VI. Je to v těch případech, kdy se o stupni obtížnosti výstupu buď rozchází názor více lezců, anebo když je to v podstatě výstup nižšího stupně, avšak s některým těžším úsekem.

Určité rozdíly v klasifikaci vyplývají z toho, že klasifikace popsaných výstupů nemůže být naprosto jednotná, poněvadž je výsledkem hodnocení a také subjektivně ovlivněného posuzování velkého počtu horolezců za dobu několika desetiletí a pak také proto, že pro rozdílnou strukturu a rozdílné vlastnosti skály v jednotlivých oblastech vznikla do jisté míry individuálně ovlivněná kritéria.

V popisech výstupů jsou uváděna také jména lezců, kteří výstupy vykonali jako první. Po mnoha letech, která uplynula od vykonání některých z nich, pozměnila lezecká praxe některé původní výstupové směry; všechny takové změny jsou pojaty do popisů výstupů, takže některé popisy v průvodci nejsou souhlasné s původními prvovýstupy, jak je vykonali jmenovitě uvádění lezci.

Názvosloví

V popisech se používá vžitého názvosloví, z něhož zde uvádíme několik základních pojmů.

<i>Zářez</i>	útvár tvořený stěnami, které svírají tupý úhel; v pískovcových věžích též útvár podobný spáře, mělký a ponejvíce úzký, vyskytující se v plochém povrchu skály.
<i>Lavice, lávka</i>	vodorovný a šikmý táhlý útvar; stěna nad ním poněkud ustupuje, takže je mimořádně vhodný pro boční postup stěnou.
<i>Plošina</i>	menší i větší vodorovná anebo šikmá plocha dovolující pohodlný postoj nebo posazení.
<i>Hodiny</i>	skalní útvar podobný přesýpacím hodinám, jehož je možno využít k jistění.
<i>Postavení</i>	vystoupení lezce na ramena jiného lezce i jeho vysazení, aby mohl dosáhnout nad hladkým úsekem členitějšího povrchu skály, který umožňuje další postup.
<i>Sokolík</i>	tímto výrazem se rozumí pohyb lezce ručkováním v trhlině, ve spáře, v zářezu a na hraně při současném vzpírání nohama proti tahu rukou.

Zkratky se v průvodci používá jen pro světové strany.

Vysvětlivky značek v mapových a půdorysných náčrtcích

Mapové náčrtky:

Skalní věže:

▲3

△

Skalní okraje,
masívy:

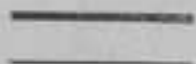
Výškové body:

Silnice všech
tříd:

Cesty a pěšiny:

Rybák,
koupaliště:

Půdorysné
náčrtky:

Orientace
náčrtků:

Vysvětlivky:

Název věže a popisy výstupů jsou uvedeny pod týmž číslem v popisné části průvodce příslušné skalní oblasti.

K těmto značkám se nevztahuje ani název, ani jakýkoli text v popisné části průvodce. Jsou to věže, které mají mnohdy i název, avšak které dosud nebyly zlezány anebo věže umělými stupy a chyty znehodnocené.

Skalní útvary spadající překrytí stěnami do údolí, avšak z náhorní strany lehce dostupné. Sraťování značí náhorní stranu.

Čísly jsou označeny věže a šipkou a písmeny a, b, c, atd. nástupy na jednotlivé výstupy; pod těmito označeními jsou v popisné části uvedeny příslušné popisy.

Komín nebo soutěska mezi věžemi.

Skalní plošina při věži lehce přístupná.

Skalní okraj.

Veškeré náčrtky jsou orientovány na sever, jen u půdorysných náčrtků jsou z tohoto pravidla výjimky.

1. DĚČÍNSKÉ STĚNY (LABSKÉ PÍSKOVCOVÉ POHOŘÍ)

Tímto názvem se označují pískovcové skalní útvary severních Čech při státní hranici mezi Nakléřovským průsmekem na Z a horním tokem Chřibského potoka na V. Severočeské pískovce jsou pokračováním mohutné pískovcové skalní oblasti Saska. Oblastí pískovcových skal jsou proslulé turisticky a jsou známy i pod názvem České Švýcarsko.

K Děčínským stěnám patří tyto skalní oblasti:

- A) Tiské stěny,
- B) skály u Bělé,
- C) oblast Prostředního a Dolního žlebu,
- D) oblast Hřenska,
- E) Jetřichovické skály.

A) TISKÉ STĚNY

Jádrem Tiských stěn je skalní město S od obce Tisá s Velkými Tiskými skalami a Malými Tiskými skalami, v nichž je většina samostatných věží této oblasti. V bezprostřední blízkosti Tisé na S a odtud dále na V se tyčí mohutné skalní stěny, před nimiž na J straně jsou rovněž četné samostatné věže. Skalní věže Tiských stěn nejsou mimořádně vysoké, mají však velmi pevný pískovec s příznivým členěním, a tím bohatý výběr výstupů; proto zaujímají mezi lezeckými oblastmi významné místo.

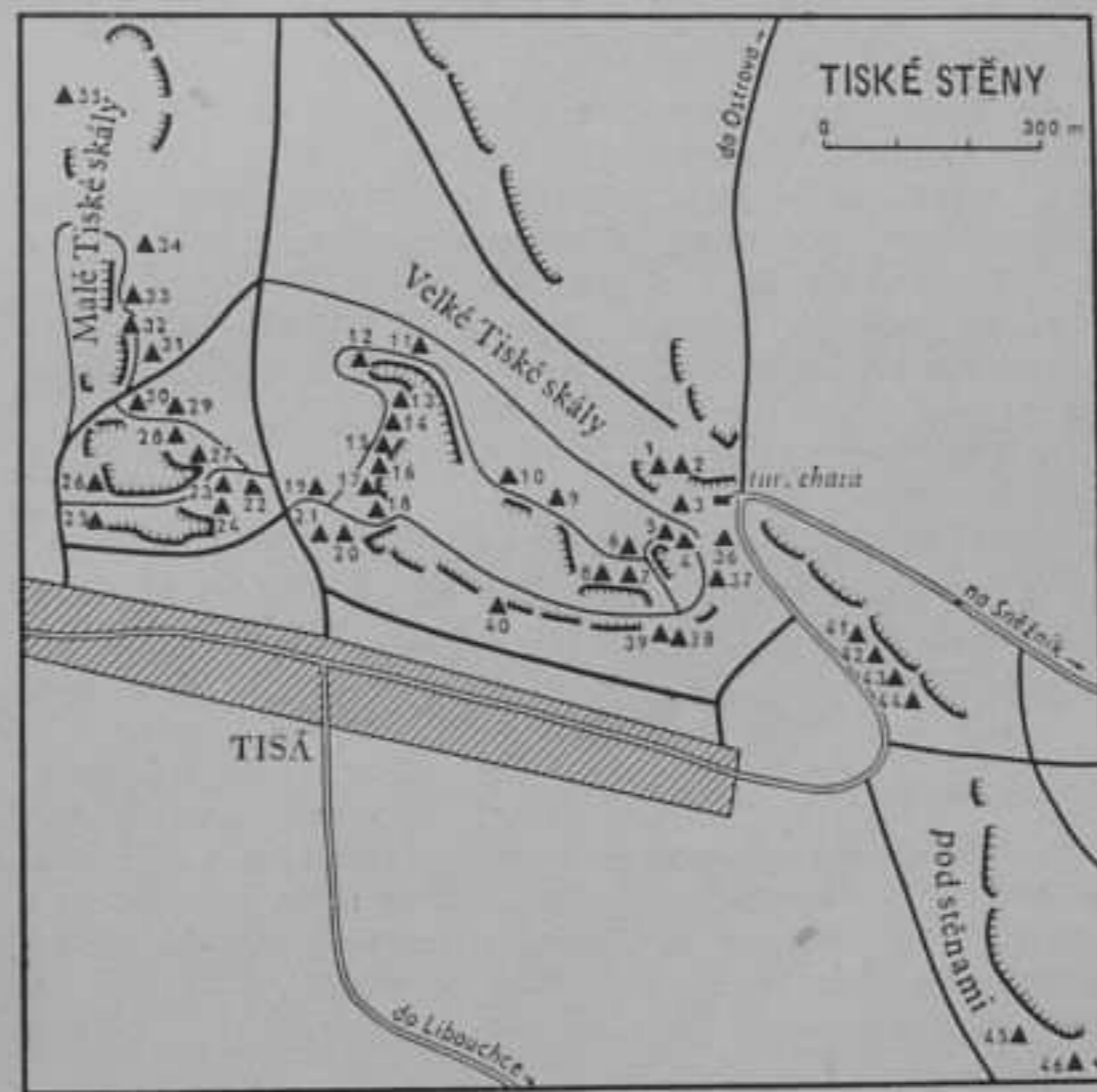
Východiskem do skal je železniční stanice Tisá—Libouchec na trati Děčín—Litvínov, od níž je skalní město vzdáleno asi 4 km.

Velké Tiské skály

V této skupině věží jsou nejhodnotnější lezecké cíle s technicky nejnáročnějšími výstupy z celé oblasti Tiských stěn. Velké Tiské skály jsou na S straně mohutného skalního útvaru, který na J tvoří stěnu nad obcí Tisou.

1. Východní věž

a) Stará cesta. V levé části JZ stěny do vodorovného zářezu (hodiny), z něho doprava do spáry, tou vzhůru

až do druhé díry obdélníkového tvaru, pak šikmo doprava vzhůru k další spáře a tou na vrchol.

H. Rahn, H. Falk, A. May, E. Richter, 1939 — V.

b) Varianta. Z první díry obdélníkového tvaru na spáře na staré cestě travers doleva až na širokou lavici na hraně, lavicí dále doleva do zářezu a pak na vrchol.

E. Langer, A. Bach, 1941 — III — IV.

c) Východní údolní cesta. Ve V straně věže při S hraně zářezem vzhůru k hodinám, od těch doleva a pak vzhůru na plošinu (jištění), z plošiny travers doprava horizontální spárou k díře a pak vzhůru na plošinu na S hraně; po levé straně hrany na vrchol.

H. May, H. Rahn, 1936 — V.

d) Varianta. V levé části V stěny do zářezu a jím šikmo doprava vzhůru na plošinu na cestě c. IV—V.

e) Východní spára. Cestou d na plošinu, z ní doleva pod spáru, pak vzhůru do spáry a k vrcholu.

K. Kromholz, 1957 — VI.

f) Jihovýchodní cesta. Cestou d na plošinu, z té travers doleva za hranu do malého výklenku a pak stěnou ke kruhu; odtud poněkud vlevo k vrcholu.

H. Stehlík, W. Kubinec, E. Lochmann, F. Grassl, 1956 — VI.

g) Severozápadní cesta. V SZ stěně mimo hodiny vzhůru ke spáře, sokolíkem ve spáře až na její konec, pak travers doprava vzhůru na lavici pod převislou spáru a tou k vrcholu.

F. Hron, A. Bach, E. Zummer, 1941 — VI.

2. Východní roh

Stará cesta. Od J spárou na pravé hraně anebo stěnkou na velkou plošinu a pak na vrchol. I.

3. Malá jehla

Východní cesta. Od V přes štrbinu k věži, pak po hraně vzhůru a šikmo doleva k vrcholu. II.

4. Borůvčí věž

Stará cesta. Středem J stěny vzhůru do díry a pak doleva na zarostlou plošinu a na vrchol III.

5. Kurtovy věže

Výstupy na východní věž:

a) Stará cesta. V pravé části J stěny z postavení do spáry směřující šikmo doleva vzhůru a tou až do místa, kde se rozšiřuje, pak na plošinu (slačovací kruh) a dále k vrcholu.

K. Ullrich, H. Irmischer, 1910 — V.

b) Varianta. Vlevo od staré cesty převisem do spáry, spárou dále a z jejího konce travers doprava na starou cestu. V.

c) Východní cesta. Ve V stěně spárou pod převis, pak přes převis a doleva k vrcholu.

H. Stoelzel, T. Rossberg, G. Wend, 1921 — VI.

d) Nová východní cesta. Východní cestou až nad převis, pak doprava na hranu a tou k vrcholu.

A. Lexa, F. Hron, 1944 — VI.

e) Jižní cesta. V J stěně vlevo od staré cesty do díry, z ní travers doleva ke spáře a tou sokolíkem na její konec, pak doprava do dvojité spáry a jí na vrchol.

W. Richter, O. Burger, 1926 — VII.

f) Severní cesta. V levé části S stěny přes převis vzhůru do spáry a spárou mimo hodiny doleva na plošinu; z ní vpravo spárou do komína a krátkou stěnou na vrchol.

Němečtí lezci, 1921 — IV.

Výstupy na západní věž:

a) Severní cesta. Levou hranou S stěny přes převis k díře (jištění), pak travers stěnou doprava až k mělkému žlábků a vzhůru na šikmou lavici (kruh). Odtud travers doprava na hranu k díře a dále doprava do otevřené spáry a tou k vrcholu.

M. Dietrich, O. Leischke, 1925 — VII.

b) Rozpěrný komín. V pravé části J stěny do díry, z ní travers doprava do rozpěrného komína mezi hranami a jím na vrchol. Přeskokem na východní věž.

K. Hupfer, 1927 — V.

*6. Státý major

a) Stará cesta. Středem J stěny vzhůru k pravé dřě (hodiny), postavením přes převis, traversem na JV hranu a tou k vrcholu.

A. Rzepka, K. Kohl, M. Kraetschel, 1921 — VII.

b) Severovýchodní cesta. V pravé části SV stěny spárou do výklenku pod velký převis, přes převis při levé straně výklenku do spáry nad výklenkem, spárou asi 3 m vzhůru, pak šikmo doleva vzhůru za hranu na lavici (kruh) a odtud stěnou vlevo na vrchol.

M. Solarek a druhové, 1926 — VII.

7. Strážní věže

Výstupy na východní věž:

a) Hastrmanova cesta. Koutem v SV stěně k děrám, od nich doleva, spárou nad převis a pak spárou vpravo k vrcholu.

F. Grassl, G. Tschunko, 1957 — V.

b) Komínová cesta. Cestou a nad převis, pak doleva do komína a tím na vrchol. I.

8. Bratrská věž

a) Stará cesta. V Z stěně spárou mimo díru vzhůru na plošinu a z té levým ze dvou komínů k vrcholu.

A. Lexa, 1944 — V.

b) Pravá východní cesta. Ve V stěně pravou šikmou spárou vzhůru až na její konec, pak travers doleva a na vrchol. VI.

c) Levá východní spára. Ve V stěně levou spárou k vrcholu (kruh).

H. Stehlík, R. Wokržínek, F. Grassl, 1957 — VI.

d) Jihovýchodní cesta. Svislou spárou probíhající středem JV stěny k vrcholu. Spára probíhá výklenkem, v němž je kruh. V.

9. Mumie

a) Východní cesta. Od V nsjdřive komínem, pak doleva na hranu, po ní vzhůru pod střechem a odtud travers na lávku a na vrchol. I—II.

b) Severozápadní cesta. Od S koutovým komínem vzhůru na velkou plošinu nižší věže a dále hranou jako na cestě a. I—II.

10. Věž kamenného sněhuláka

Stará cesta. Na J straně věže širokým komínem mezi věží a nižší věží asi 4 m vzhůru, pak travers do pravé strany této nižší věže a spárou na její vrchol; odtud přes vklíněný balvan a stěnou na vrchol. III.

11. Dvojitá věž

a) Stará cesta. Komínem v Z straně věže po levé straně průchodu věží k vrcholu. I.

b) Východní cesta. Ve V straně věže vpravo od průchodu věží podél 2 souběžných spár a později komínem k vrcholu. V.

c) Jižní cesta. Středem J stěny spárou vzhůru pod převis a přímo přes převis k vrcholu.

R. Wokržínek, F. Schrank, M. Wächther, 1953 — V.

d) Severní cesta. V pravé části S stěny do velkého vhloubení a z něho spárou s převislým nástupem přímo vzhůru do výklenku. Odtud doleva k vrcholu.

F. Kodeš, R. Wokržínek, 1953 — V.

12. Hubený doktor

a) Stará cesta. Při JV hraně buď spárou anebo rozpěrným komínem mezi okrajovým masivem a věží na římsu, po ní doprava za hranu do S stěny a po levé nebo pravé straně na vrchol. V.

b) Varianta staré cesty. Z okrajového masivu zv. Tlustý starosta několik metrů dolů k JV hraně věže a přepadem na římsu na staré cestě. III.

c) Severní varianta staré cesty. Od SV hrany převislou stěnou do S stěny na římsu na staré cestě. V.

d) Údolní cesta. Z levé části Z stěny travers doprava za hranu do J stěny až do druhé díry pod úzkou spárou (jištění). Spárou do další díry (hodiny), z ní travers zpět doleva na hranu a tou k vrcholu.

R. Kaden, E. Nesajda, 1924 — VII.

13. Srnčí věže

Výstupy na severní věž:

a) Východní komín. I.

b) Východní spára. Spárou vlevo od V komína a v horní části travers na levou hranu a na vrchol.

F. Kodeš, R. Wokržinek, 1957 — V.

c) Jižní cesta. Středem J stěny do velkého vhloubení a z něho zářezem šikmo doleva vzhůru k vrcholu.

F. Kodeš, H. Stehlík, 1957 — IV.

Výstupy na jižní věž:

a) Západní komín. Na Z straně věže komínem na vrchol.

W. Bruch, R. Wokržinek, 1957 — II.

b) Střední komín. Výstup vede komínem v S stěně věže. II.

c) Malý komín. Na V straně komínem mezi věží a nižší věží na vrchol. I.

d) Jižní spára. V pravé části J stěny spárou na vrchol.

H. Stehlík, R. Wokržinek, F. Grassl, 1957 — VI.

14. Krejčí

a) Stará cesta. Z předskalí od SV nejdříve spárou, z jejího konce komínem a dále stěnou vpravo několik metrů vzhůru na římsu a po ní travers asi 2 m doleva k zářezu. Zářezem šikmo doprava vzhůru na plošinu a k vrcholu. IV.

b) Komínová cesta. Od Z nad stezkou komínem mezi věží a nižší věží přímo vzhůru až do poloviny výše věže, kde se spojí se starou cestou a tou na vrchol. III.

c) Přeskoková cesta. Nejdříve na vrchol nižší věže komínem od Z mezi okrajovým masivem a nižší věží a traversem doprava z její V strany, pak sestup asi 2 metry na malou plošinu, přeskok na věž a dále cestou a na vrchol. III.

d) Jihozápadní cesta. Od JZ přímo z turistické cesty z postavení do spáry a přes převis na šikmou plošinu (kruh), dále spárou na další šikmou plošinu a stěnou na vrchol.

F. Kodeš, R. Wokržinek, 1954 — VII.

15. Tunelová věž

a) Stará cesta. Vpravo od V hrany přes převis do spáry a jí na malou plošinu, z ní až na její konec a pak travers doleva za hranu na plošinu (kruh); odtud na hranu a na vrchol. V.

b) Varianta. Středem V stěny spárou mimo malou díru do jiné spáry a tou vzhůru poněkud doleva až pod římsu. Nyní na římsu, pak asi 2 m doleva vzhůru k hodlám a traversem doleva za hranu na plošinu (kruh) na starou cestu.

H. Weigel, Z. Janků, 1958 — VI.

c) Přeskoková cesta. Západní hranou sousední Teplické věže vzhůru na malou plošinu asi v polovině výše věže a velkým přeskokem na šikmou plošinu naší věže; pak zářezem a spárou k vrcholu.

M. Lexa a druhové, 1944 — VI.

16. Teplická věž

a) Západní cesta. Středem Z stěny šikmo doleva vzhůru do spáry a tou na vrchol.

J. Budín, J. Kolínko, 1957 — V.

b) Východní cesta. Středem V stěny na vrchol spárou, která je v dolní části převislá.

K. Krombholz, 1957 — VI.

17. Winklerovy věže

Výstupy na severní věž:

a) Východní cesta. V náhorní (V) straně věže vpravo od komína nejdříve žebrem šikmo doprava a pak spárou přímo vzhůru k přilehlé desce, odtud lámavým převísem na plošinu v komíně, který rozdvojuje vrchol S věže; po pravé straně komína zářezem vzhůru na vrchol S věže. Na vrchol J věže přepadem a zářezem doprava vzhůru.

Němečtí lezci. V.

b) Komínová varianta. Z náhorní strany věže doleva do komína a jím vzhůru na plošinu na východní cestě. (Komín pouze pro štíhlé!) V.

c) Západní cesta. V pravé části Z stěny do díry pod převislou spárou a spárou, rozšiřující se výše v komín, na vrchol; na vrchol J věže cestou a.

R. Wokržinek, F. Kodeš, 1954 — VI.

18. Trojitá věž

a) Levá východní cesta. Výstup vede levou spárou ve V stěně. V.

b) Pravá východní cesta. Výstup vede pravou spárou ve V stěně. V.

c) Západní cesta. Výstup vede spárou v Z stěně (hodiny). V.

19. Slon

Skupina 3 věží označených od S k J pořadovými č. I, II a III.

Výstupy na věž I:

a) Stará cesta. Z turistické cesty komínem mezi věžemi I a II k vrcholu. III.

b) Jižní cesta. Od J z místa vstupu turistické cesty do podloubí pod chobotem a nohou slona lámavou stěnou šikmo doleva vzhůru do mělkého žlábků a tím na vrchol. IV.

c) Severní cesta. V levé části S stěny vzhůru ke kruhu, od něho travers doprava, pak hladkou spárou šikmo doleva vzhůru na velkou plošinu a dále stěnou přímo vzhůru na vrchol.

H. Stehlík, R. Wokržinek, F. Kodeš, F. Grassl, 1959 — VII.

d) Cesta za uchem. Na S straně věže mezi chobotem a tělem Slona stěnou vlevo do komína, který se zužuje ve spáru (jištění), spárou, která je převislá, vzhůru až k jejímu rozdělení a ke kruhu. Odtud klikatou spárou přímo vzhůru k vrcholu.

F. Kodeš, H. Stehlík, 1958 — VI.

Výstupy na věž II:

a) Jižní komín. Komínem mezi věžemi II a III vzhůru na malou plošinu v J stěně věže II, pak travers doleva a spárou šikmo doprava vzhůru na vrchol. III.

b) Východní cesta. Východní hranou vzhůru do výše 2 třetin věže a pak stěnkou doleva na vrchol. III.

Výstupy na věž III:

a) Východní cesta. Ve V stěně širokým vhloubením vzhůru až do poloviny výše věže a pak na vrchol buď traversem po lavici doleva a dále šikmo doprava vzhůru zářezem, anebo širokou spárou vpravo. II.

b) Severní cesta. Spárou probíhající šikmo doleva vzhůru středem S stěny na vrchol.

K. Krombholz, 1957 — V.

20. Pevnost

a) Východní cesta. Snadný výstup ve V straně věže. I.

b) Východní pravá spára. V pravé části V stěny vzhůru šikmým komínem, travers doprava do zářezu a tím pod výraznou hlavu; odtud doleva a komínem na vrchol. W. Bruch, W. Kubinec, P. Novák, 1958 — III.

c) Východní levá spára. V levé části V stěny spárou a od jejího konce zářezem doleva vzhůru přes šikmou stěnkou, pak převislým zářezem k vrcholu. III.

d) Jižní spára. V J stěně věže výraznou svislou spárou na vrchol.

F. Kodeš, F. Grassl, 1958 — III.

e) Levá jižní spára. V levé části J stěny věže k šikmo doprava probíhající spáře a tou na vrchol.

R. Wokržinek, W. Bruch, 1958 — III.

f) Západní cesta. V Z stěně věže levým nebo pravým zářezem na vrchol. II.

*21. Tloušťk

a) Stará cesta. V levé části V (náhorní) stěny do převislé spáry, spárou vzhůru až do díry pod převisem, pak travers doprava do zářezu, jím do komína a komínem na vrchol.

H. Neuber, K. Lommer, A. Nietzhold, 1910 — V.

b) Varianta. V pravé části V (náhorní) stěny spárou až na její konec, pak doleva a vzhůru do komína na cestě a. V.

c) Údolní cesta. Z levé části J převislé stěny šikmo doprava vzhůru do středu stěny a pak převislou stěnou do mělkého žlábků k římse; odtud přímo vzhůru na vrchol.

R. Kaden, R. Pautzsch, 1921 — VII.

Malé Tiské skály

Skupina věží skalního útvaru uzavírajícího skalní město Tiských stěn od Z.

*22. Janusova hlava

a) Stará cesta. Z pravé části S stěny doleva vzhůru do velké díry uprostřed stěny, dále přímo vzhůru do mělkého žlábků, pak travers doprava a šikmo doprava vzhůru na hranu a na vrchol.

K. Ullrich, K. Ömichen, 1910 — VI.

b) Severovýchodní stěna. V SV stěně šikmo doleva vzhůru ke kruhu, pak mírně převislou stěnou ke spáře a tou na vrchol. VI.

c) Jihovýchodní cesta. V pravé části JV stěny do převislé spáry, tou na hranu a pak hranou k vrcholu.

A. Rzepka, H. Schubert, 1922 — VI.

23. Trún

a) Stará cesta. Od Z převislým zářezem až na jeho konec (jištění uzlem) a pak travers doprava na plošinu s balvanem při JZ hraně. Odtud vlevo přes převis a hranou k vrcholu. III.

b) Varianta. V levé části J stěny přímo vzhůru a později doleva na plošinu při JZ hraně na staré cestě. III.

c) Východní cesta. Od V stěnou a širokou spárou přímo vzhůru ke kruhu, od kruhu doprava do spáry a tou pod vrcholovou hlavu; pak doprava na vrchol. V.

d) Jihovýchodní hrana. Jihovýchodní hranou vzhůru na balkón, pak přímo vzhůru mimo díru do vodorovného zářezu vlevo od převisu, dále doprava na hranu nad převis pod vrcholovou hlavu a pak vlevo převislou stěnou na vrchol.

F. Grassl, R. Wokržinek, W. Bruch, 1958 — V.

24. Květnová věž

a) Západní cesta. V Z stěně vzhůru do výklenku (kruh), z něho sokolíkem do převislé spáry, tou na její konec a pak poněkud doprava na vrchol. V.

b) Varianta. V pravé části S stěny spárou vzhůru do výklenku (kruh) a pak západní cestou.

M. Rada a druhové, 1957 — V.

c) Východní cesta. Na JV hraně převisem do šikmé spáry a tou ke kruhu, pak přímo vzhůru přes převis, nad ním travers doprava a k vrcholu. V.

25. Strážce Tiských stěn

a) Přepadová cesta. Z okrajového masivu přepadem do stěny, travers doleva do zářezu a k vrcholu. I.

b) Severovýchodní hrana. Severovýchodní hranou vzhůru do vhloubení (hodiny), pak doleva do spáry s převislým vstupem a spárou na vrchol.

J. Mlezák, K. Johanovský, 1955 — VI.

c) Varianta. V levé části S stěny od díry vpravo pod žebrem vzhůru podél žebra a přes převis na plošinu; odtud travers doleva do vhloubení na cestu **b**.

W. Kubinec, R. Pokorný, J. Hlína, 1957 — V.

d) Jihozápadní cesta. Na JZ hraně vhloubením vzhůru až na jeho konec, pak travers doprava do dalšího vhloubení a jím na vrchol.

M. Rada a druhové, 1956 — V.

e) Západní cesta. Cestou **d** na konec vhloubení, pak travers doleva až do komína v S straně věže a komínem k vrcholu.

R. Wokržinek, W. Bruch, M. Bulíček — V.

26. Sáhib

a) Jižní přepadová cesta. Z balvanu přepadem do mělkého zářezu a tím šikmo doleva vzhůru na vrchol. III.

b) Západní cesta. V Z stěně vzhůru k převislé spáře, pak spárou a dále komínem k vrcholu.

G. Tschunko, W. Kubinec, 1957 — V.

27. Nalezenec

Stará cesta. Na JV hraně koutovou spárou na malou plošinu, pak krátce stěnou vzhůru na další plošinu a odtud traversem doprava na vrchol. II.

28. Brouk

Stará cesta. Od V vzhůru do díry a pak po pravé straně mělkým zářezem a stěnou k vrcholu. II.

29. Oblá věž

a) Přepadová cesta. Nejdříve na věžičku na S straně věže, pak přepadem na věž, travers doleva na hranu a tou na vrchol. I.

b) Severní cesta. V S stěně širokým zářezem a později hranou na vrchol. III.

30. Ptačí věže

Výstup na JZ věž:

a) Stará cesta. Od V komínem na vrchol. I.

Výstup na SV věž:

b) Normální cesta. Stěnou od J, výše vhloubením na vrchol.

A. Lasík, J. Baborák, 1958 — III.

31. Dvojčata

Komínová cesta. Komínem mezi oběma věžemi k vrcholu. I.

32. Zbojnická věž

a) Cesta přeskokem. Nejdříve J krátkou stěnou na protilehlou věž a z ní přeskokem na Zbojnickou věž. I.

b) Údolní cesta. Od V v pravé části stěny přímo vzhůru do pravé z obou děr (hodiny), pak traversem doleva do druhé díry a koutovou spárou přímo vzhůru na vrchol.

W. Kubinec, G. Tschunko, F. Kodeš, R. Ponocný, J. Pokorný, 1958 — V.

33. Prašivec

Normální cesta. Od J na malou plošinu a pak zářezem na vrchol. III.

34. Medusa

Normální cesta. Od Z krátkou stěnkou, pak travers doprava na velkou plošinu na J straně a odtud k vrcholu. I.

35. Osamělá

Východní cesta. Na náhorní straně spárkou na plošinu a pak zářezem na vrchol. I—II.

36. Velikonoční věž

a) Stará cesta. Od JZ levým nebo pravým komínem na vrchol. I.

b) Severovýchodní cesta. Severovýchodní spárou k vrcholu (hodiny).

R. Wokržinek, W. Bruch, A. Svoboda, 1957 — II—III.

c) Jižní cesta. Asi 5 m vlevo od SV spáry několika převisy na malou plošinu, z té travers doleva a vhloubením stěny na vrchol.

F. Kodeš, R. Wokržinek, F. Krajník, 1958 — V.

37. Medvídek

a) Stará cesta. Od J zářezem vzhůru na malou plošinu, pak doprava za hranu a na vrchol. I.

b) Severní spára. V S stěně spárou šikmo doprava vzhůru na vrchol (kruh).

R. Wokržinek, F. Kodeš, 1957 — VI.

38. Kostelíček

a) Stará cesta. V Z stěně převisem do spáry v koutě, tou na plošinu v J stěně a stěnou pod převislou hlavu věže (jištění). Odtud na vrchol buď doleva za hranu a zářezem, anebo krátce doprava a pak přímo vzhůru. Němečtí lezci. III.

b) Varianta. Levou částí východní stěny vzhůru na plošinu na staré cestě.

Němečtí lezci. III.

39. Sportovní věž

a) Stará cesta. Od levé hrany náhorní stěny úzkou spárou doprava na plošinku a pak šikmo doleva vzhůru mimo uvolněný balvan za hranu a k vrcholu.

Němečtí lezci. III.

b) Varianta. Na plošinku starou cestou a pak spárou vpravo na vrchol. III.

c) Údolní cesta. V levé části údolní stěny zářezem a spárou na vrchol.

K. Vávra s druhy, 1955 — VI.

d) Údolní střední cesta. Spárou probíhající středem údolní stěny na vrchol.

J. Kotala, H. Weigel, 1957 — VI.

e) Severní spára. Úzkou spárou v pravé části S stěny přímo vzhůru k vrcholu.

K. Krombholz, 1957 — V.

*40. Tiská jehla

a) Stará cesta. Nejdříve od V nebo od Z do štrbiny mezi věží a okrajovým masivem a pak středem S stěny pomocí ostré spáry k vrcholu.

H. Neuber, H. Schenk, H. Grosser, 1910 — V.

b) Jihozápadní hrana. Jako na cestě a do štrbiny, pak travers doprava do kouta na JZ hraně (jištění), koutem vzhůru a travers doprava do údolní stěny; odtud na vrchol.

A. Gleditzsch, H. Wetzel, H. Stöltzel, 1919 — V.

c) Jihovýchodní hrana. Ze štrbiny travers do V stěny a spárou zprava na stupeň, dále z postavení JV hranou vzhůru a přes lavici na malou plošinu a pak poněkud doprava na další plošinu (kruh); odtud postavením levou hranou na vrchol.

P. Schöne, R. Freudenburg, H. Euring, 1925 — VII.

d) Východní cesta. Ze štrbiny na skalní blok v S stěně, krátce vzhůru a travers doleva za hranu až na JV hranu a jako na cestě c ke kruhu; odtud travers zpět do S stěny a v její levé části k vrcholu. VI.

41. Lesní věž

a) Stará cesta. Od S spárou vzhůru na vrchol. II.

b) Varianta. Nejdříve spárou v SV hraně, pak travers doprava na starou cestu. II—III.

42. Turistická věž

Přepadová cesta. Z okrajového masivu přepadem na V stranu věže a spárou k vrcholu. I—II.

43. Sosnová věž

Stará cesta. Od J stěnkou do sedla k velké borovici a pak na levý vrchol. I—II.

44. Stromová věž

Stará cesta. Z náhorní strany do velké díry a pak po její levé straně zářezem na vrchol. I.

45. Dědova vyhlídka

a) Stará cesta. V náhorní stěně do vhloubení a po jeho pravé straně na vrchol (také zářezem po levé straně). I—II.

b) Komínová cesta. Komínem od S na vrchol. I.

c) Údolní cesta. Od JZ hrany podél pukliny šikmo doprava vzhůru na lavici, travers doprava pod odštípnutý blok (nahore hodiny), po jeho pravé straně na další plošinu a dále travers doprava na velkou plošinu. Odtud puklinou šikmo doleva vzhůru na plošinu pod vrcholem a převislým zářezem k vrcholu.

W. Kubinec, F. Novák, 1958 — IV.

d) Varianta. Od V hrany travers doleva na velkou plošinu na cestě c. II—III.

*46. Doga

Věž je před stěnami asi 1000 m na V od Tisé. Příchod po cestě pod stěnami ve směru na Sněžník.

a) Stará cesta. V S stěně vzhůru na malou plošinu, z ní travers doleva do zářezu v SV hraně, jím vzhůru, pak šikmo doprava vzhůru k balvanu v S stěně, pak dále doprava na plošinu v Z stěně a k vrcholu.

P. Keppler, R. Kopprasch, 1908 — IV.

b) Schmidlova varianta. Starou cestou až k balvanu v S stěně, pak krátký travers doleva ke dvojité spáře a tou na vrchol.

Schmidel, E. Vetter, 1915 — V.

c) Východní cesta. Úzkou spárou ve V stěně přímo na vrchol.

E. Vetter, B. Schneider, F. Frank, 1912 — VI.

d) Západní cesta. Vlevo od SZ hrany spárou na velkou plošinu v Z stěně, odtud postavením do levé převislé spáry a spárou, výše komínem na vrchol.

K. Beyer, R. Hennig, G. Peisker, 1912 — VI.

e) Údolní cesta. Nejdříve na pilíř při údolní stěně věže jemnými trhlinami v levé polovině jeho J stěny, pak na věž k JV hraně (kruh). Postavením na hranu a tou k vrcholu.

O. Dietrich, P. Bader, E. Hentschel, J. Unger, 1920 — VI.

47. Šídlo

Další věž před stěnami od Dogy na V.

a) Stará cesta. V náhorní stěně doleva na výrazný zub na hraně, pak hranou a stěnou k vrcholu. II.

b) Jižní cesta. Z pravé části J stěny šikmo doleva vzhůru na levou hranu, zde převislou stěnkou na šikmou rampu, dále doprava na pravou hranu a tou k vrcholu. III.

48. Březová věž

Věž před stěnami asi 1000 m na V od Dogy.

a) Jižní cesta. Z náhorní strany po lavici doprava kolem věže až do údolní stěny, zde trhlinou do zářezu a jím na vrchol. II.

b) Severní cesta. Středem S stěny přímo na vrchol. IV.

c) Západní cesta. Výstup vede středem Z stěny. V.

*49. Rajská věž

Věž je v témž stěnovém útvaru jako Doga, a to ve skalním koutě těsně před srázy. Příchod po stěnovém

ochozu asi 20 min. na V od Dogy. K nástupům je třeba sestoupit rokli od S.

a) Stará cesta. Od SZ hrany travers v S stěně doleva ke spáře a tou vzhůru na šikmou plošinu vlevo od spáry, pak travers doprava na plošinu s balvanem v Z stěně věže a odtud na vrchol. IV—V.

b) Jihozápadní cesta. V levé části J stěny spárou na plošinu s balvanem na staré cestě a tou na vrchol. VI.

c) Jižní údolní cesta. V pravé části J stěny koutem vzhůru ke kruhu, pak doleva ke svislé spáře a tou na lavici (vpravo u hrany skoba) a dále doleva k výlomu skály. Odtud spárami a zářezem na plošinu (skoba), z té doprava a úzkou spárou (skoba) ke hraně pod stříšku (4. skoba). Dále doleva vzhůru na šikmou plošinu a z ní buď doleva zářezem nebo stěnou na vrchol.

Němečtí lezci. VII.

d) Varianta. Původní je na této cestě pouze tento úsek: Z plošiny (od 3. kruhu) na cestě c doleva ke štrbině mezi okrajovým masivem a věží a zpět doprava vzhůru až do středu údolní stěny ke spáře vedoucí na plošinu s balvanem (na cestě b). VI. Tato varianta spojuje cestu c s cestou b.

50. Zvonice

Náhorní cesta. V náhorní straně přes šikmou stěnkou pod hlavu a pak doleva vzhůru na uvolněnou vrcholovou hlavu. I—II.

51. Zlomisková věž

Věž je dále na V před srázy stěn. Stojí u velkého suťoviska asi 10 min. od Rajske věže.

a) Stará cesta. V pravé části Z stěny přímo vzhůru ke dvojitě spáře, podél pravé spáry přes převis na plošinu a do J stěny a tou k vrcholu.

W. Hahn, R. Kopprasch, K. Wagner, 1913 — IV.

b) Jižní cesta. Od Z kolem JZ hrany na plošinu v J stěně a pravou spárou na vrchol.

F. Becker, W. Ehrlich, 1924 — V.

c) Severovýchodní hrana. Hranou přímo vzhůru na malou plošinu, z ní krátce doprava do spáry a tou na vrchol.

K. Morbitz, A. Grundlich, P. Hoffmann, Müller, 1924 — VI.

d) Severní stěna. V pravé části S stěny několik m vzhůru, pak travers doleva do zářezu a jím na malou plošinu; odtud pravou spárou na vrchol.

G. Hollenigh, F. Möllen, 1939 — V.

e) Severozápadní cesta. Několik m vlevo od staré cesty na plošinu, z ní doleva na hranu a hranou na vrchol.

A. Grundlich, K. Morbitz, P. Hoffmann, Müller, 1924 — VI.

52. Nakloněná věž

Věž je před stěnami na V od Zlomiskové věže.

Normální cesta. V Z stěně asi 4 m vlevo od JZ hrany vhloubením šikmo doleva vzhůru až na jeho konec (kruh). Odtud travers po římsách doprava na hranu k blízkce a hranou k vrcholu. II—III.

53. Havraní jehla

Je nejdále na V ve stěnovém útvaru, asi 600 m od Zlomiskové věže.

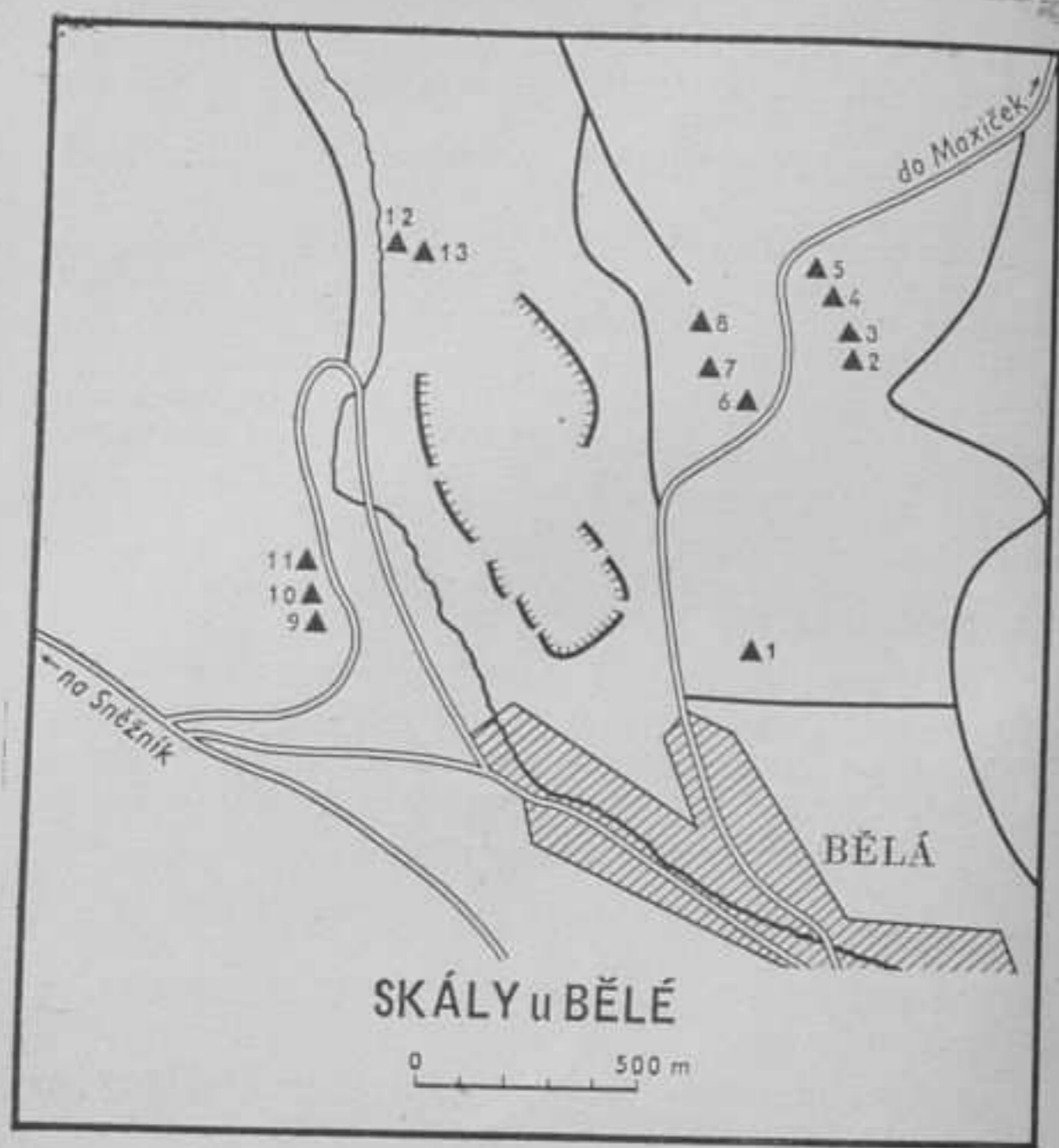
a) Západní cesta. Severozápadní hranou vzhůru na šikmou plošinu, pak dvojspárou vpravo vzhůru do vhloubení, z vhloubení doprava a stěnkou na vrchol.

Němečtí lezci. IV.

b) Východní cesta. Od V zářezem vzhůru a doleva na malou plošinku, z té doprava a spárou přímo k vrcholu.

Němečtí lezci, 1942 — III.

c) Jižní stěna. Od J zleva na předskalí, z něho stěnou asi 3 m vzhůru a pak doprava do spáry, v ní přes převis po levé straně a pak přímo k vrcholu. IV.

B) SKÁLY U BĚLÉ

Menší skalní oblast u obce Bělé na západ od Děčína (od Děčína IV asi 3 km). Skály této oblasti jsou ve dvou menších údolích sbíhajících se u kostela v Bělé. U některých cest nejsou známy údaje o prvovýstupech.

1. Starosta

a) Stará cesta. Z nakupených balvanů na náhorní straně spárou na balkón a pak doprava na vrchol. II.

Varianta. Z nakupených balvanů středem spárou a stěnou k vrcholu. III.

b) Severní hrana. Severní hranou na římsu a dále nejdříve doleva a pak doprava na vrchol.

V. Tůma, 1958 — V.

c) Jižní hrana. V levé části JV stěny na balkón na J hraně, hranou a pak krátkou stěnou na vrchol.

V. Tůma, B. Smetana, 1959 — VII.

2. Sestry

a) Stará cesta. Ve V stěně spárou asi 5 m od SV hrany vzhůru k borovici mezi oba vrcholy a odtud krátkou J stěnou na hlavní vrchol.

M. Albrecht, M. Hoffmann, P. Hoffmann, 1921 — III.

b) Severní spára. Od S spárou vzhůru mezi vrcholy a pak cestou a na vrchol.

E. Hage, 1925 — IV.

c) Jižní cesta. Od JV hrany travers J stěnou doleva asi 4 m a pak krátkou stěnou na římsu, dále travers doprava a J stěnou a spárou na plošinu. Odtud překročením do úzkého komína v údolní stěně a tím vzhůru mezi vrcholy; pak cestou a na vrchol.

A. Herrmann, A. Albrecht, 1925 — V.

Varianta. Ve stěně pomocí nápadných děr až na římsu v J stěně, pak na vrchol cestou c. V.

d) Údolní levý komín. V údolní stěně v blízkosti SZ hrany úzkým komínem vzhůru mezi vrcholy, pak cestou a na vrchol.

První známý výstup M. Wächther, H. Kopprasch, 1931 — V.

e) Údolní pravý komín. Z údolní strany věže nejdříve na římsu k bříze, pak širokým komínem na plošinu jižní cesty a tou dále k vrcholu. IV.

f) Severovýchodní hrana. Výstup hranou končí mezi oběma vrcholy, pak cestou a na vrchol. IV.

g) Východní dvojspára. Dvojspárou několik m vlevo od staré cesty na plošinu jižní cesty a tou dále k vrcholu. H. Weigl, 1952 — V.

h) Údolní spára. Úzkou spárou středem údolní stěny vzhůru mezi oba vrcholy, pak cestou a na vrchol. K. Krombholz, V. Granát, R. Kotala, 1953 — VI.

3. Medvědí kámen

Stará cesta. Od SV hrany travers doleva na J hranu a tou na vrchol II.

4. Motýlí kužel

Malá štíhlá věž S od Sester.

a) Stará cesta. Ze sedla u SV hrany věže na římsu v S stěně, travers doprava na hranu a tou na vrchol. IV.

b) Jižní cesta. Výstup vede J stěnou. IV.

c) Údolní cesta. V údolní stěně u SZ hrany vzhůru přes menší a pak velký převis. Nad druhým převisem travers doprava ke spáře a tou ke kruhu; vlevo od kruhu převisem na vrchol. VII.

d) Východní cesta. Náhorní stěnou přímo k vrcholu. K. Krombholz, L. Ryska, 1954 — V.

5. Lokomotiva

a) Stará cesta. V pravé části V stěny mírným převisem na šikmou plošinu a pak krátkou stěnou na vrchol. III.

b) Východní levá cesta. Šikmou spárou probíhající středem V stěny na výstupek a z něho poněkud doleva na vrchol. IV.

c) Východní cesta. Nejdříve východní levou cestou na výstupek, odtud travers doprava pod úzkou spárou a tou na vrchol. V.

d) Údolní cesta. Středem údolní stěny na římsu a pak travers doprava ke kruhu. Od kruhu přímo vzhůru na vrchol. VI.

e) Pravá údolní cesta. Středem údolní stěny na římsu, pak travers doprava a koutem a stěnou na vrchol. IV.

f) Jihovýchodní cesta. Nejdříve na výstupek východní levou cestou, pak travers doleva za hranu a hladkou stříškou k vrcholu.

K. Krombholz, R. Kotala, B. Mašek, 1952 — VI.

6. Vyhlídková věž

a) Stará cesta. Převislou J stěnou až na balkón ve V stěně, odtud šikmo doleva vzhůru na hranu a hranou na vrchol. V.

b) Údolní cesta. V levé části údolní stěny přes převis na balkón, pak travers doprava a spárou na další balkón, z něhož stěnou na vrchol.

H. Weigel, H. Weigl, 1954 — V.

c) Severozápadní cesta. V náhorní stěně travers doleva na hranu, krátce vzhůru na římsu a dále travers doleva až za hranu a tam spárou na balkón; odtud na vrchol.

V. Sláma, 1955 — III.

d) Severozápadní stěna. Travers doleva jako na severozápadní cestě, potom stěnou vzhůru do spáry a spárou na vrchol.

E. Wrbík, 1955 — VI.

7. Zarostlá věž

a) Údolní cesta. Ze Z stěny travers doprava do údolní stěny, v ní vzhůru na zarostlý balkón a dále doprava na vrchol. I.

b) Severovýchodní hrana. III.

8. Modrá hlava

a) Stará cesta. Výstup vede středem V stěny.

H. Weigel, H. Weigl, K. Krombholz, 1950 — III.

b) Údolní cesta. Z náhorní stěny travers doprava až do údolní stěny a tou přímo na vrchol.

E. Wrbík, 1955 — IV.

9. Malá věž

a) Stará cesta. V nejvyšší části sedla postavením na J hranu, tou vzhůru na římsu a dále doleva na vrchol. F. Fleck, R. Hanke, F. Ellmerich, L. Kubu, 1924 — VI.

b) Severní hrana. Po široké římsě doleva na S hranu a hranou na vrchol.

R. Hanke, A. Guth, 1924 — V.

c) Jihozápadní spára. Spárou v JZ stěně na vrchol. Nečistá cesta.

W. Agly, R. Hanke, 1925 — VI.

d) Údolní cesta. Jihovýchodní hranou na velký výstup, z něho vpravo dvojspárou na římsu a pak spárou vpravo na vrchol.

E. Augustin, R. Hanke, 1924 — VI.

Varianta. Spárou v údolní stěně na římsu, pak na vrchol spárou vpravo. VI.

e) Jihovýchodní cesta. U V hrany věže na první římsu, pak spárou na druhou římsu a přes vklíněný balvan na třetí římsu. Z ní hranou a pak stěnou na vrchol.

R. Börnert, H. Köckritz, M. Ellmer, W. Gasch, 1942 — VI.

*10. Velká věž

a) Stará cesta. Ze sedla do JV stěny až pod spáru, pak vzhůru na římsu a travers doprava za hranu na plošinu v údolní stěně. Odtud SV hranou na vrchol.

R. Blahut, R. Hanke, 1924 — IV.

b) Severozápadní cesta. Ze sedla krátkou spárou do výklenku, z něho travers doleva až na SZ hranu a podél ní, později vpravo od ní na vrchol.

W. Agly, F. Richter, 1924 — V.

c) Jihovýchodní spára. Spárou v JV stěně na římsu a dále mimo kruh až na její konec, pak přechod doprava a stěnou na vrchol. VII.

d) Jihovýchodní cesta. V levé části V stěny šikmo doprava vzhůru na plošinu na staré cestě; z plošiny travers doleva a stěnou přímo na vrchol.

R. Börnert, H. Köckritz, M. Ellmer, W. Gasch, 1942 — VII.

11. Bělská jehla

a) Stará cesta. Východní stěnou k vodorovnému zářezu a travers doprava na hranu na malý výčnělek; odtud stěnou krátce vzhůru, pak travers doprava na SV hranu a podél ní na vrchol.

R. Hanke, F. Fleck, F. Ellmerich, 1924 — VI.

b) Nová cesta. Ze sedla travers do SZ stěny a stěnou blízko hrany vzhůru, pak travers doleva za hranu a stěnou šikmo doleva vzhůru na balkón ve V stěně; pak krátkou stěnou na vrchol.

H. Weigel, H. Weigl, 1951 — VI.

12. Houba

a) Stará cesta. Severozápadní hranou vzhůru na balkón v Z stěně (na balkón je možno vystoupit spárou v S stěně), pak krátkou stěnou a šikmo doleva vzhůru probíhající spárou na vrchol. II.

b) Údolní cesta. Spárou v pravé části údolní stěny přes převis ke kruhu, od kruhu postavením a pak stěnou k vrcholu VI.

c) Levá údolní cesta. Spárou v levé části údolní stěny na balkón na staré cestě, z něho doprava do výklenku a dále spárou na odštípnutý blok. Odtud travers doprava a stěnou na vrchol.

J. Heřmánek, 1952 — VI.

d) Severovýchodní cesta. Ve V stěně na balkón, pak přímo vzhůru na římsu a travers doprava na SV hranu; tou na vrchol.

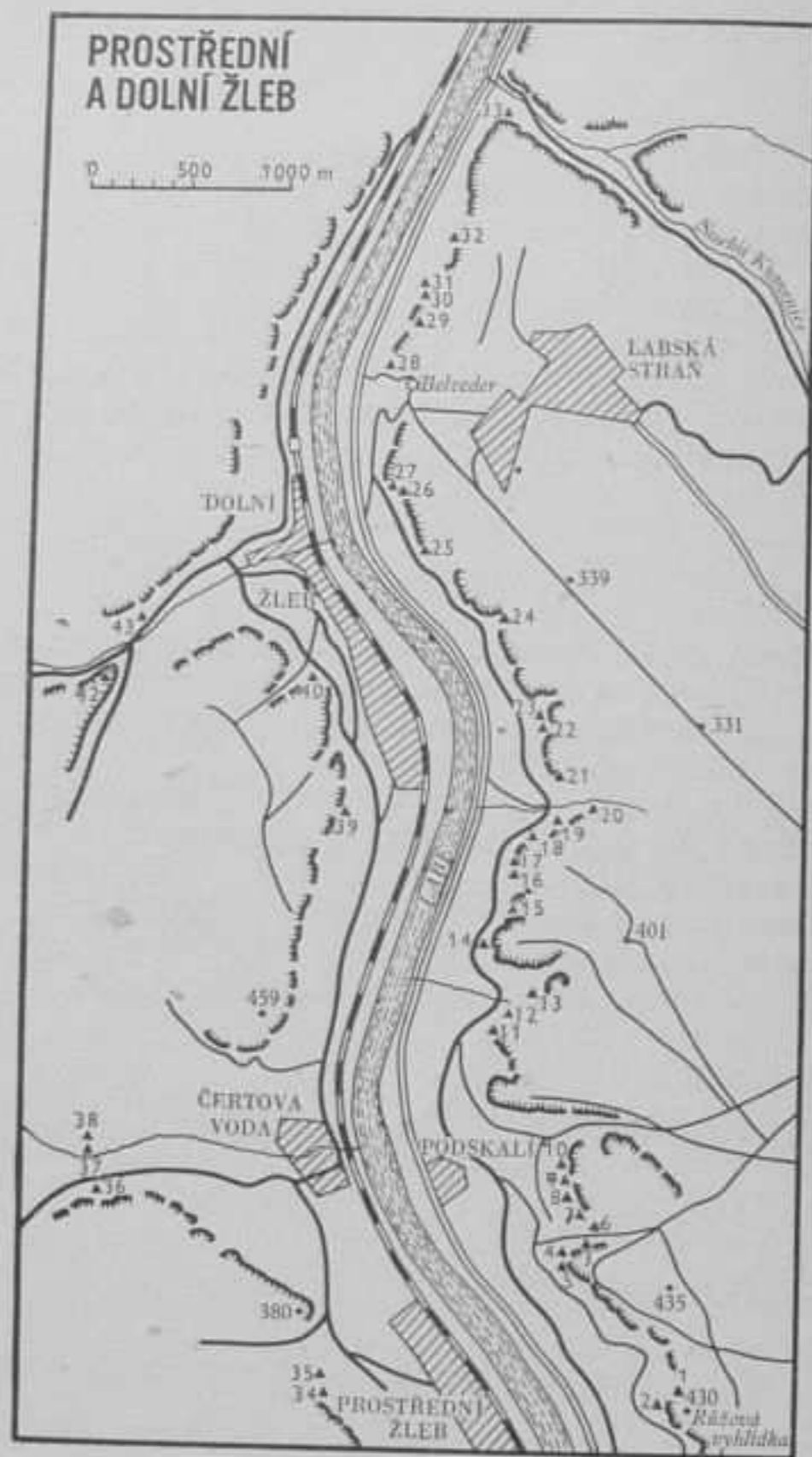
H. Weigl, 1953 — VII.

13. Neznámá jehla

Výstup vede S stěnou. V.

Varianta. Pod vrcholem věže travers doleva za hranu a pak stěnou na vrchol.

H. Weigl, 1952 — V.

C) OBLAST PROSTŘEDNÍHO A DOLNÍHO ŽLEBU

Labe pod Děčínem svírají z obou stran příkré pískovcové skalní stěny, při nichž se tyčí, zvláště na pravém břehu v oblasti Prostředního a Dolního Žlebu, velké množství skalních věží. Pískovec této oblasti je pevný a dosti členitý, takže poskytuje množství výstupů všeho druhu a všech stupňů obtížnosti.

Východiskem pro návštěvu této skalní oblasti jsou železniční stanice Prostřední Žleb, Čertova Voda a Dolní Žleb na trati Děčín—Bad-Schandau.

Pravý břeh Labe

1. Hřebenový kužel

a) Stará cesta. Přepadem ze sedla na velkou plošinu věže, z ní travers doleva nebo doprava na SZ (údolní) hranu a touto hranou vzhůru (kruh). Odtud travers doprava a přes hladké bříško k 2. kruhu a pak šikmo doleva vzhůru na vrchol.

E. Weinert, K. Rost, B. Herz, 1910 — VI.

Varianta. Od 1. kruhu hranou přímo na vrchol.

b) Severovýchodní cesta. Z velké plošiny (u cesty a) do pravé části SV stěny, jí vzhůru až nad převis, pak travers doleva na hranu a podél ní na vrchol.

K. Ullrich, F. Manewald, 1914 — VII.

c) Severní cesta. Severovýchodní cestou b až nad převis a pak postavením přímo na vrchol.

P. Schöne, R. Ziegenbalg, 1925 — VI.

Varianta. Krátce nad převisem doprava za hranu a pak na vrchol.

E. Esche, G. Merbt, 1935.

d) Severozápadní cesta. Z velké plošiny (u cesty a) travers doprava do středu SZ stěny, stěnou přímo na římsu (hodiny) a dále na vrchol.

K. Krombholz, L. Ryska, B. Fabián, 1954 — VII.

2. Dolní věž

Stará cesta. Výstup vede středem náhorní stěny. III.

3. Rudolfův kámen

Masivní věž rozdvojená komínem, který je nahoře uzavřen velkým balvanem.

a) Stará cesta. Ze sedla komínem podél pravé hrany k první vodorovné římsě. Tou travers doprava a pak krátkou spárou k zářezu a jeho přeručkováním doleva na výstupek. Odtud koutem na nižší vrchol a pak přes balvan uzavírající komín na vrchol.

R. Stelzer, A. Ehrlich, 1921 — V.

b) Západní cesta. Ze sedla travers do Z stěny a v ní převislou spárou na plošinu; dále žlebem a později komínem na vrchol.

H. Seidel, G. Gassmann, 1921 — VI.

c) Jižní cesta. Středem náhorní stěny pomocí spár na římsu, travers doleva do Z stěny a tou na vrchol.

W. Agly s druhy, 1924 — VI.

d) Jihovýchodní cesta. V pravé části J stěny šikmo doprava vzhůru na výstupek ve V stěně, pak doleva skloněným komínem na římsu a dále krátkou spárou, o které je již zmínka u staré cesty, na další římsu; pak travers doprava na JV hranu a tou na vrchol.

R. Hanke, A. Guth, F. Ellmerich, W. Agly, 1924 — V.

e) Údolní cesta. Komínem v údolní straně věže asi 20 m vzhůru a pak travers doprava ke kruhu. Dále hranou vpravo od kruhu na balkón a spárou k 2. kruhu; od něho travers doleva ke spáře a tou na vrchol.

K. Krombholz, R. Kotala, 1958 — VII.

4. Ledová věž

a) Stará cesta. Od pravé hrany na náhorní straně věže travers doprava až do údolní stěny a v ní přes převis k vrcholu.

První známý výstup L. Holpuch, K. Krombholz, 1951 — III.

b) Náhorní stěna. Náhorní stěnou nejdříve přímo, pak vlevo anebo vpravo k vrcholu.

K. Krombholz, R. Kotala, B. Mašek, 1952 — V.

c) Severní cesta. V levé části S stěny vzhůru pod velký převis a pak stěnou vpravo k vrcholu.

K. Krombholz, 1957 — IV.

d) Jižní spára. Spárou v pravé části J stěny na vrchol.

K. Krombholz, H. Weigl, H. Weigel — V.

5. Podzimní věž

a) Stará cesta. Z náhorní strany věže travers J stěnou na JZ hranu a tou na vrchol.

První známý výstup E. Wrbík, B. Fabián, 1956 — II.

b) Jižní cesta.

První známý výstup H. Weigel, V. Vyhlídal, J. Černík, 1956 — II.

c) Severní cesta. Ze sedla sokolíkem v S stěně šikmo doprava vzhůru podél spáry, pak travers doprava až za hranu a odtud k vrcholu.

H. Weigl, H. Weigel, K. Krombholz, 1957 — IV.

6. Věž u Rudolfova kamene

a) Stará cesta. Od J komínem mezi věží a okrajovými skalami až na jeho konec, pak spárou na balkón a JV hranou na vrchol. II.

b) Údolní cesta. Z údolní strany šikmo doleva vzhůru do S stěny na balkón, odtud sokolíkem až na konec spáry a pak travers doprava do díry. Z té levou spárou na balkón a dále krátkou Z stěnou na vrchol.

E. Wrbík, L. Ryska, B. Fabián, 1956 — VI.

c) Jižní cesta. Komínem staré cesty do poloviny výše věže a pak travers doleva na hranu, tou na římsu a z ní spárou a dále J stěnou na vrchol.

H. Weigel, Z. Mlezáková, J. Holub, 1956 — IV.

d) Přímá jižní cesta. V lámavé J stěně podél spáry asi 8 m vzhůru na římsu, tou travers doprava a pak šikmo doleva vzhůru k hodinám. Od těch přímo stěnou (hodiny) ke spáře na jižní cestě a tou k vrcholu.

H. Weigel, Z. Janků, V. Tůma, 1958 — VI.

7. Krab

a) Stará cesta. V pravé části J stěny na balkón a hranou na vrchol.

První známý výstup E. Wrbík, V. Plaček, L. Hložková, 1952 — III.

b) Severní cesta. V levé části S stěny krátkým sokolíkem vzhůru, pak travers doleva a stěnou na balkón na staré cestě.

E. Wrbík, R. Kotala, 1952 — IV.

c) Jižní cesta. Starou cestou krátce vzhůru, pak travers doleva na JZ hranu a tou na vrchol.

K. Krombholz, L. Ryska, V. Sláma, B. Fabián, 1954 — V.

8. Hradní věž

Mohutná věž charakteristická obrovským převisem na údolní straně.

a) Stará cesta. Na SV straně věže na nakupené balvany, z nich přepadem do výklenku v blízkosti mohutných hodin, dále šikmo doprava vzhůru ke spáře a tou na vrchol. V.

Varianta. Od spáry travers doprava až ke hraně a pak žlebem na vrchol.

b) Jihozápadní cesta. Z okrajových skal přepadem na římsu v J stěně, travers doleva na JZ hranu na údolní straně a podél ní na vrchol.

H. Rössler, W. Wetzel, H. Strecker, W. Geburtig, H. Heilmaier, 1941 — VI.

c) Jihovýchodní cesta. Z okrajových skal přepadem na římsu v J stěně (jako na cestě b) a k JV hraně (kruh), pak travers za hranu a spárou na vrchol.

W. Geburtig, H. Rössler, H. Strecker, 1941 — VII.

d) Náhorní cesta. Nejdříve na nakupené balvany jako na staré cestě, pak vlevo od staré cesty postavením do díry, dále spárou vzhůru, travers doleva a stěnou na vrchol.

H. Weigl, H. Weigel, K. Krombholz, E. Wrbík, 1957 — VI.

e) Jižní cesta. Jako na jihozápadní cestě vstup do středu J stěny, v té šikmo doleva vzhůru sokolíkem ke kruhu, pak krátký travers doleva a stěnou k vrcholu.

K. Krombholz, V. Sláma, R. Kotala, E. Wrbík, 1957 — VI.

f) Blesková hrana. Nejdříve do výklenku jako na staré cestě, pak šikmo doleva vzhůru na hranu a hranou na vrchol.

H. Weigel, H. Weigl, Z. Janků, S. Papež, 1958 — V.

9. Vosí hnízdo

a) Stará cesta. Uprostřed úpatí S stěny postavením do šikmé, doleva vzhůru probíhající spáry, přeručkováním spáry na SV hranu a hranou na vrchol.

H. Weigel, 1950 — V.

b) Severovýchodní hrana. Nejdříve na balvan při SV hraně, odtud vstup do V stěny a podél hrany na vrchol.

S. Čermáková, R. Kotala, dr. J. Tejkal, H. Weigel, 1950 — IV.

c) Červnová cesta. Ve V stěně postavením do spáry a pak travers doleva na malý balkón. Odtud nejdříve přímo vzhůru, potom doleva na vrchol.

H. Weigel, S. Papež, R. Kotala, 1958 — VI.

10. Večerní věž

a) Stará cesta. Z předskalí na údolní straně na polici, pak travers doleva a úzkým komínem na vrchol. II.

Varianta. U SZ hrany spárou probíhající šikmo doprava vzhůru až na předskalí na staré cestě a pak krátkým žlebem vlevo do komína a k vrcholu.

L. Holpuch, M. Holpuchová, Z. Janků, 1953 — IV.

b) Východní cesta. V levé části V stěny mírným převisem na římsu, pak krátký travers doleva (hodiny) a stěnou přímo k vrcholu.

E. Wrbík, 1952 — VI.

c) Náhorní cesta. Úzkou náhorní stěnou až k odštípnutému bloku, pak doprava za JV hranu a stěnou na vrchol.

K. Krombholz, 1954 — IV.

Varianta. Od odštipnutého bloku travers do Z stěny a tou na vrchol.

H. Weigel, H. Weigl, 1954 — V.

11. Hladká věž

a) Stará cesta. Spárou středem náhorní stěny na římsu a pak komínem na vrchol. V.

b) Údolní cesta. V levé části údolní (Z) stěny travers doprava pod dlouhý žleb a tím přímo vzhůru přes velký převis na vrchol.

K. Krombholz, E. Wrbík, R. Kotala, B. Fabián, 1957 — VII.

12. Růžová palice

a) Stará cesta. Nástup v levé části náhorní stěny, travers stěnou doleva na hranu a po hraně ke kruhu, pak travers doprava pod žleb a tím na vrchol.

E. Munzke, R. Noack, B. Herz, 1909 — V.

Varianta. Od kruhu travers asi 3 m doleva a pak stěnou na vrchol.

P. Schöne, R. Hüttler, 1911 — VI.

b) Údolní cesta. Ze sedla za V hranu do údolní stěny, v ní spárou šikmo doprava vzhůru na širokou římsu a pak variantou staré cesty na vrchol. VII.

c) Náhorní cesta. Středem náhorní stěny šikmo doprava vzhůru k díře a pak spárou nad díru k vrcholu.

K. Krombholz, E. Wrbík, 1957 — VII.

13. Labská věž

a) Stará cesta. V levé (náhorní) části J stěny úzkým komínem na vrchol. I.

b) Východní cesta. Z nejvyššího místa sedla krátce vzhůru na římsu, po ní travers doprava až do V stěny a tou na vrchol.

První známý výstup H. Weigl, L. Holpuch, 1951 — III.

c) Náhorní spára. Východní cestou na římsu, po ní travers doprava pod spáru a tou na vrchol.

První známý výstup H. Weigl, L. Holpuch, 1951 — III.

d) Severní cesta. Mohutným dlouhým žlebem v S stěně k vrcholu. H. Weigl, 1951 — III.

e) Západní komín. Výstup vede dlouhým komínem v Z stěně. První známý výstup Z. Janků, H. Weigel, 1958 — II.

14. Želva

a) Stará cesta. Od J do sedla a z něho buď komínem, nebo krátkou stěnou doleva na J hranu a tou na vrchol. I.

b) Údolní cesta. Středem údolní stěny šikmo doleva vzhůru skloněným koutem ke kruhu, nad kruhem soklíkem až na konec převislé spáry a pak stěnou na vrchol.

K. Krombholz, 1954 — VII.

c) Severozápadní cesta. V pravé části náhorní stěny travers doprava za hranu, pak šikmou stěnou na balkon a dále stěnou doprava na vrchol.

K. Krombholz, 1954 — IV.

d) Jižní spára. V J straně věže komínem vzhůru pod převis a převisem, výše spárou k vrcholu.

K. Krombholz, 1954 — V.

e) Jihovýchodní spára. V levé části JV stěny do spáry, která je v dolní části převislá a výše se rozšiřuje v komín. Touto spárou a pak stěnou na vrchol.

H. Weigel, L. Balíčková, 1956 — IV.

15. Vřesová věž

a) Stará cesta. Ze SV hrany šikmo doprava vzhůru S stěnou na římsu, z ní přímo vzhůru na další římsu, zde travers doprava ke krátkému žlebu a jím na vrchol.

R. Hanke, A. Guth, F. Ellmerich, 1923 — V.

Varianta. Z druhé římsy stěnou doleva k vrcholu.

W. Dieckmann, K. Richter, 1927 — IV.

b) Náhorní spára. Spárou v náhorní stěně na vrchol.

K. Krombholz, R. Kotala, 1953 — VI.

16. Kočka

Malá věž pod SKříní.

Stará cesta. Náhorní stěnou na balkon a pak krátkou stěnou na vrchol.

První známý výstup E. Wrbík — IV.

*17. Skříň

Mohutná vysoká čtverhranná věž s plochým zarostlým vrcholem.

a) Stará cesta. Z okrajových skal sestup do sedla a z něho dvojitým postavením v náhorní stěně k vodorovnému zářezu, jeho přeručováním za JV hranu a pak V stěnou až na SV hranu; touto hranou a nahoře stěnou vlevo na vrchol (na vrchol též přímo hranou).

P. Schöne, P. Tietze, 1913 — VII.

b) Jižní cesta. Starou cestou k vodorovnému zářezu, pak ručkováním doleva k hodinám, od těch převislým žebrem na výčnělek a pak stěnou doprava k vrcholu.

E. Augustin, H. Köckritz, W. Hausschild, 1924 — VII.

18. Vojtěchův strážce

a) Stará cesta. Jihozápadní hranou až na římsu, po ní travers doleva do S stěny a krátkou spárou na vrchol (do spáry možno vstoupit též přímo údolní stěnou). III.

b) Jižní spára. Výstup vede spárou v J stěně.

První známý výstup H. Weigel, H. Weigl, 1950 — IV.

*19. Vojtěch

a) Stará cesta. V JZ stěně na římsu, pak stěnou vpravo a travers doleva ke krátké spáře směřující šikmo doleva vzhůru. Spárou a dále stěnou na římsu (kruh), pak travers doprava na hranu a podél ní (kruh) na vrchol.

E. Weinert, K. Rost, R. Noack, B. Herz, 1910 — VI.

Varianta. V levé části JV stěny krátce k mělkému žlebu a žlebem a dále stěnou na římsu k 1. kruhu na staré cestě, tou pak na vrchol.

A. Pink, A. Dressler, E. Liebeskind, W. Sachse, 1912 — VI.

b) Severní cesta. Z JV hrany ručkováním vodorovným zářezem na SV hranu a dále travers doprava ke spáře a tou ke kruhu; od kruhu krátkou spárou vzhůru, pak doleva na hranu a podél ní na vrchol.

F. Dietrich-Klemm, O. Funke, K. Trensche, P. Nakladal, 1912 — VII.

Varianta. Od krátké spáry nad kruhem travers doprava do další spáry a tou na vrchol.

E. Esche — VII.

c) Přímá severní cesta. V levé části S stěny šikmo doleva vzhůru k odštipnutému bloku na hraně, odtud travers doprava a opět šikmo doleva vzhůru na hranu a hranou přímo vzhůru ke kruhu. Odtud šikmo doleva vzhůru ke krátké spáře a tou ke druhému kruhu (kruh na severní cestě). Na vrchol pak severní cestou.

W. Dieckmann, W. Körner, 1924 — VII.

20. Strážce potoka

Věž asi 150 m V od Vojtěcha, stojící mezi okrajovými skalami a bezvýznamnou věží.

a) Stará cesta. Trhlinou v Z stěně do sedla mezi věžemi, pak po červeně zbarvených chytech šikmo doleva vzhůru na SV hranu, krátce podél ní a pak travers V stěnou na JV hranu; hranou k vrcholu.

H. Köckritz, R. Hanke, 1922 — V.

b) Západní cesta. Nejdříve trhlinou v Z stěně do sedla mezi věžemi, pak v pravé části S stěny na římsu a ručkováním po římsě doprava na SZ hranu. Zde postavením na balkón a stěnou na vrchol.

R. Hanke, H. Köckritz, 1922 — VII.

21. Krkavec

Skála je charakteristická střechovitým vrcholem.

a) Stará cesta. Podél SV hrany na římsu, travers doprava do S stěny a pak krátkou stěnou do spáry probíhající šikmo doprava vzhůru, tou až na plošinu v Z stěně a pak Z stěnou na vrchol.

E. Weinert, K. Rost, B. Herz, 1910 — V.

b) Jihozápadní hrana. V levé části J stěny ke krátké spáře, tou vzhůru a travers doleva na hranu, nyní hranou vzhůru a pak travers k jemné spáře; spárou, pak

stěnou na výstupek a z něho doprava na hranu; hranou a později spárou na vrchol.

O. Dietrich, K. Neubert, J. Unger, 1920 — VII.

c) Severovýchodní hrana. V náhorní stěně dvojitým postavením do krátké spáry, tou vzhůru na plošinu a pak dále vlevo SV stěnou na vrchol.

W. Peschke, H. Kunert, B. Schneider, 1921 — V.

d) Severní cesta. V levé části S stěny (podél hrany) vzhůru k výklenku, odtud přes převis postavením a dále spárou a stěnou šikmo doprava vzhůru na velkou plošinu. Z plošiny doprava přes balvany a Z hranou na vrchol.

H. May, E. Richter, J. Jüppelt, H. Hahn, 1937 — VI.

e) Údolní varianta. Středem údolní stěny pod střechem, pak hranou vlevo a spárou na balkón. Odtud postavením na další balkón a stěnou přímo na plošinu na staré cestě; starou cestou na vrchol.

K. Krombholz, S. Papež, R. Kotala, B. Fabián, 1958 — VI.

22. Klárka

Věž s vysokými údolními stěnami.

a) Stará cesta. Z okrajových skal přepadem na předskalí, z něho travers doprava před hlavní vrchol a pak krátkou V stěnou na vrchol.

E. Klar, M. Franke, K. Wagler, 1904 — II.

b) Jižní cesta. V pravé části J stěny širokým komínem vzhůru do sedla mezi předskalím a okrajovou skálou, z něho travers doleva a pak komínem na předskalí, dále starou cestou na vrchol. III.

c) Údolní cesta. V údolní stěně vhloubením na plošinu, pak trhlinou k velkému balvanu (viklan) a dále stěnou ke kruhu. Od kruhu mírně doprava přes převis na římsu, travers doleva na hranu a tou nejdříve přímo vzhůru, pak doprava k odštípnutému bloku. Odtud travers doleva, pak spárou v S stěně na plošinu a z ní komínem a stěnou na hlavní vrchol.

H. Weigl, J. Mlezák, M. Blahout, 1953 — VI.

d) Severní spára. Koutem v S stěně vzhůru až pod spáru a tou, hladkou a širokou, na balkón. Odtud komínem a pak stěnou na hlavní vrchol.

H. Weigl, 1954 — VII.

23. Kamzičí hrot

Je přímo pod Klárkou.

a) Stará cesta. Komínem v J stěně na velkou plošinu, z ní převislou spárou na V hraně sokolíkem vzhůru a pak poněkud doleva na vrchol.

G. Hessler, Hensel, Geiger, 1911 — VI.

b) Labská cesta. Nejdříve na plošinu na staré cestě, z ní travers doleva a jemnou spárou vzhůru za hranu na údolní stranu. Tou v blízkosti JZ hrany na vrchol.

E. Renger, M. Röhnick, Klier, 1919 — VII.

24. Mnich

a) Stará cesta. Ze sedla koutem asi 2 m vzhůru k vodorovné spáře a tou travers doprava k jiné svislé spáře; tou na nižší vrchol a pak na vrchol věže.

M. Kmetsch, 1907 — II.

b) Jihovýchodní hrana. Asi 5 m vpravo od staré cesty stěnou na římsu, travers doprava za hranu a odtud přes převis na vrchol.

H. Kunert, 1921 — IV.

c) Jihozápadní cesta. Po staré cestě asi 2 m, pak šikmo doleva vzhůru na hranu a odtud na vrchol. IV.

d) Údolní cesta. V levé části S stěny komínem několik m vzhůru a pak po římsě travers doprava pod spáru, spárou na další římsu, po ní doprava k uvolněným balvanům a od nich spárou na velkou plošinu. Nyní stěnou šikmo doleva vzhůru na SV hranu, tou ke kruhu, pak postavením vpravo od kruhu do spáry a spárou na vrchol.

R. Hanke, Dörfler, Guth, 1926 — VI.

e) Nová údolní cesta. Uprostřed S stěny asi 8 m vzhůru, pak travers doleva a spárou, později sokolíkem na

velkou plošinu údolní cesty. Odtud travers doprava za hranu do Z stěny a koutem ke kruhu, pak postavením a převislou stěnou na vrchol.

H. Weigl, H. Weigel, B. Kotala, S. Papež, 1957 — VI.

25. Trůn

Vysoká věž s nápadně převislou údolní stěnou.

a) Stará cesta. Od J komínem mezi okrajovými skalami a věží do sedla, dále v S stěně komínem na římsu, ručkováním po ní doprava ke spáře a pak pomocí spár sokolíkem na SZ hranu. Odtud šikmou stěnou ke kruhu a vlevo od kruhu hranou na vrchol. VI.

b) Jižní cesta. Komínem na staré cestě asi 10 m vzhůru, pak rozporem doleva pod krátkou spáru a spárou ke kruhu a dále spárou, později komínem na balkón v J stěně. Nyní nejdříve stěnou vpravo, pak doleva do údolní stěny ke kruhu a odtud jako na staré cestě na vrchol.

J. Mlezák, B. Torn, 1956 — VI.

c) Severovýchodní hrana. Po staré cestě do sedla, pak v levé části S stěny komínem co nejvýše, překrok na hranu a tou na vrchol.

J. Budín, J. Kolínko, 1958 — VII.

26. Strážce Dolního Žlebu

a) Stará cesta. Přepadem z předskalí do stěny u JV hrany, travers doleva a spárou na vrchol.

M. Matthäus, F. Gnass, E. Kopprasch, A. Keppler, 1910 — IV.

b) Dolzova cesta. V S stěně nejdříve vlevo, pak vpravo na širokou římsu (kruh) a odtud pravou a výše levou částí stěny na vrchol.

M. Dolze s druhy, 1912 — VII.

c) Údolní cesta. V údolní straně věže zářezem šikmo doprava vzhůru na výstupek, postavením na JZ hranu a podél ní ke kruhu, od kruhu travers údolní stěnou doleva až na SZ stranu věže a odtud poněkud vpravo přes převis na vrchol.

A. Klemm, M. Wunderwald, W. Geipel, 1924 — VI.

d) Východní cesta. Ve V stěně na balvan, pak přímo hranou několik m vzhůru, travers doprava ke kruhu a dále stěnou šikmo doleva vzhůru na vrchol.

K. Krombholz, E. Wrbík, Z. Janků, R. Kotala, 1958 — VII.

27. Růžová věž

a) Stará cesta. Ze sedla při V hraně krátce vzhůru, travers doleva pod spáru a tou na balkón v JZ stěně; odtud krátkou stěnou na vrchol.

W. Hentzschel, O. Dietrich, Hensel, 1910 — VI.

Varianta. Pod balkónem podél šikmo doprava vzhůru probíhající spáry až za hranu a sestup na polici; z ní úzkou spárou na vrchol. VI.

b) Severovýchodní hrana. Od V hrany travers doprava k úzké, dole převislé spáře, tou vzhůru ke kruhu a od kruhu podél hrany k vrcholu.

W. Zenker, O. Heinze, 1921 — VII.

28. Zlomisková věž

a) Údolní cesta. Z balvanu pod J stěnou překrokem do spáry, spárou na kazatelnu a pak stěnou na velký výstupek; odtud nejdříve středem stěny, pak podél hrany na vrchol.

R. Schener, H. Doneth, H. Mobius, 1928 — V.

b) Cesta přepadem. Z nejvyššího bodu sedla přepadem na JV hranu, pak travers J stěnou na JZ hranu a podél ní na vrchol.

J. Kaufman s druhy, 1953 — IV.

c) Severovýchodní hrana. Z okrajových skal přes vklíněný balvan na SV hranu a tou na vrchol.

H. Weigl, H. Weigel, 1954 — III.

29. Koruna jeskyně

Tvarem připomíná obrovský balvan a stojí přímo nad srázem okrajových skal.

a) Stará cesta. Středem náhorní stěny na vrchol. V.

b) Údolní cesta. V údolní straně věže lehce ke spáře a spárou na vrchol. V.

30. Horní jeskynní věž

a) Stará cesta. Ze sedla spárou nebo komínem na předskalí, pak překrokem na SV hranu a podél ní na vrchol.

M. Kmetsch s druhy, 1907 — II.

b) Jižní cesta. Od J komínem na Z pilíř, postavením na římsu a po ní travers doprava do JV stěny; zde do žlebu a jím na vrchol.

E. Strubich, W. Edelmann, 1921 — VI.

31. Dolní jeskynní věž

a) Stará cesta. Ze sedla doleva na římsu, travers doleva a pak vzhůru stěnou na polici, odtud travers doleva do údolní stěny pod spáru (kruh). Z postavení do spáry a jí na vrchol.

O. Albrecht, O. Diettrich, Gehmlich, 1910 — VII.

b) Jihovýchodní cesta. Starou cestou až na polici a tam, kde se vpravo police ztrácí, vzhůru na římsu, pak šikmo doleva vzhůru do žlebu a jím na vrchol.

Alfred Paul, A. Paul, E. Lenke, P. Wolf, 1933 — VI.

32. Děčínská stěna

a) Stará cesta. Severovýchodní hranou vzhůru na římsu, travers doprava a přes vysoký a úzký balvan ke spáře a tou na vrchol. III.

b) Severovýchodní hrana. Výstup vede SV hranou.

K. Krombholz, B. Fabián, H. Weigel, H. Weigl, 1954 — VI.

c) Východní cesta. Starou cestou na římsu, ručkováním doleva (náhorní stěnou) pod spáru a tou na vrchol.

E. Wrbík, B. Fabián, 1955 — VI.

Varianta. Východní cestou až pod spáru, pak travers doleva za hranu a stěnou na vrchol.

J. Heřmánek, E. Wrbík, B. Fabián, 1958 — VI.

d) Údolní cesta. Ze sedla travers S stěnou po římsu za SZ hranu (kruh), sokolíkem přímo vzhůru až tam,

kde se spára rozšiřuje, odtud travers doprava na JZ hranu a tou na vrchol.

K. Krombholz, V. Sláma, E. Wrbík, B. Fabián, 1957 — VII.

33. Samotář

Stará cesta. Ze sedla travers stěnou doprava na JV hranu a podél ní na vrchol.

K. Krombholz, L. Ryska, B. Fabián, 1954 — V.

Levý břeh Labe

34. Čirtina jehla

a) Stará cesta. V levé části J stěny spárou na hranu a hranou na vrchol. II.

Varianta. Ze sedla krátce dolů do S stěny, travers stěnou doleva pod krátký žleb a jím na hranu; dále cestou a. II—III.

b) Severní cesta. Od SZ hrany travers podél římsy do S stěny, pak převisem přímo vzhůru a dále stěnou nejdříve vpravo, pak vlevo k vrcholu. V.

35. Čirtin strážce

Masivní široká věž rozdvojená komínem.

a) Stará cesta. Výstup vede širokým komínem, který rozdvojuje věž. I.

b) Údolní cesta. Komínem staré cesty vzhůru až ke vklíněnému balvanu, pak travers do J stěny a v ní koutem na kazatelnu; dále přes převis a poněkud doprava na vrchol. IV.

c) Náhorní cesta. V levé části náhorní stěny na balkon a dále sokolíkem na vrchol.

První známý výstup K. Krombholz, B. Mašek, 1953 — III.

d) Severní spára. Severní spárou, která je protilehlá komínu na staré cestě, na vrchol.

První známý výstup K. Krombholz, B. Mašek, 1953 — IV.

e) Severní levá spára. V S stěně travers doleva k začátku spáry a tou na vrchol.

První známý výstup K. Krombholz, B. Mašek, 1953 — V.

f) Cesta přátelství. Ze S strany věže po římsu do středu údolní stěny, v ní spárou a pak stěnou na vrchol (kruh).

K. Krombholz, V. Plaček, 1953 — VII.

g) Jihozápadní hrana. Při JZ hraně pomocí spáry na plošinu, pak stěnou na vrchol.

J. Mlezák, R. Thorn, 1956 — IV.

36. Malá skříň

Z náhorní strany dvojitým postavením na římsu, po ní travers doleva celou Z a S stěnou až na SV hranu, pak podél hrany a výše v S stěně na vrchol. V.

37. Nová Václavská stěna

a) Stará cesta. Komínem, kterým je věž rozdělena, na vrchol. I.

b) Jižní cesta. Komínem na cestě a krátce vzhůru, pak šikmo doprava vzhůru až na JV hranu a hranou přes převis na vrchol. III.

38. Dolní věž

Stará cesta. V Z stěně na balkón a pak stěnou k vrcholu. I.

39. Hřebenová jehla

Jihovýchodní cesta. Jižní hranou ke kruhu a pak převisem na širokou římsu, postavením přes další převis a J hranou na vrchol.

W. Körner, W. Barth, E. Assmann, 1925 — VII.

*40. Jeptiška

a) Stará cesta. V levé části J stěny dvěma malými spárami ke komínu a komínem na nižší vrchol. Odtud postavením doprava na hranu a dále na vrchol.

W. Baudisch, J. Baumgart, E. Zieger, 1906 — V.

Varianta. Výhradně používaná cesta. Ze sedla krátkou stěnou na plošinu, pak spárou na nižší vrchol a z něho již popsanou cestou na vrchol.

K. Rost, H. Mucke, E. Rost, 1908 — V.

b) Jižní cesta. Spárami středem J stěny vzhůru až do poloviny stěny, pak ručkováním doprava k 1. kruhu, odtud spárou k 2. kruhu a pak doleva přes převis na vrchol.

A. Herrmann, E. Pokorný, 1924 — VII.

c) Severní cesta. Spárou v údolní stěně, která přechází výše do S stěny, vzhůru na velkou plošinu, pak komínem na nižší vrchol a cestou a na vrchol. V.

Varianta S cesty. V S straně širokým komínem na velkou plošinu a pak již popsanou cestou na vrchol.

K. Krombholz, B. Fabián, V. Sláma, 1950 — V.

d) Děčínská varianta. Vlevo od staré cesty komínem a pak spárou na nižší vrchol. Odtud cestou a na vrchol. K. Krombholz, S. Papež, 1958 — VI.

41. Jánošík

Menší věž s vysokou údolní stěnou nedaleko Jeptišky.

a) Stará cesta. Z okrajových skal sestup do sedla a odtud úzkým komínem na vrchol. II.

b) Údolní cesta. V údolní stěně postupně komínem, spárou a opět komínem na vrchol.

H. Weigel, H. Weigl, S. Papež, V. Vyhlídal, 1957 — VI.

42. Milenci

a) Stará cesta. Na V straně komínem rozdvoujícím věž až na balkón S věže, pak pilířem přímo vzhůru, travers doleva do komína a jím na vrchol.

První známý výstup H. Weigl, S. Balíček, 1952 — III.

b) Západní cesta. Postavením v Z stěně J věže do spáry a tou na vrchol.

H. Weigl, S. Balíček, 1952 — V.

c) Komínová cesta. Výstup vede komínem od Z. II.

43. Strážce Jílového dolu

a) Stará cesta. Komínem mezi okrajovou skálou a věží k SV hraně věže, odtud spárou rozšiřující se v komín na nižší vrchol a krátkou V stěnou na vrchol. IV.

b) Severozápadní cesta. Komínem na Z straně (mezi okrajovou skálou a věží) na balkón, odtud Z hranou vzhůru, pak travers doleva do žlábků a jím na vrchol.

H. Weigel, Z. Janků, S. Papež, 1958 — VII.

D) OBLAST HŘENSKA

V této oblasti je pro horolézce významná skalní skupina Pravčické brány, jejíž skalní stěny spadají od severu k údolí Suché a Dlouhé Bělé. Věže této skupiny je možno hodnotit po lezecké stránce značně vysoko. Jiná malá skupina věží je na levém břehu Kamenice v Ďurišově a Divoké soutěsce; lezecký význam těchto věží je však malý. Východiskem do skalní oblasti Hřenska je železniční stanice Dolní Žleb na trati Děčín—Bad Schandau.

Skalní skupina Pravčické brány

1. Stará Václavská stěna

Mohutný kužel v blízkosti Pravčické brány. Příchod po stezce začínající mezi Malým Pravčickým kuželem a okrajovými skalami ve směru na SZ.

a) Stará cesta. Středem JV stěny spárou a komínem na vrchol.

H. Wenzel, F. Gerbing, R. Püschner, asi 1898 — II.

b) Severozápadní cesta. V levé části SZ stěny klíkatým komínem na vrchol.

H. Wenzel, F. Gerbing, R. Püschner, asi 1898 — I.

c) Jižní hrana. V pravé části Z stěny malým žlebem na plošinu, pak travers doprava na velkou plošinu u J

hrany a po obejití lámavého žlebu doprava šikmo doleva vzhůru na vrchol.

E. Strubich, W. Edelmann, 1920 — V.

d) Pfeilschmidtova cesta. Středem SZ stěny spárou a nahoře komínem na vrchol.

W. Pfeilschmidt, A. Facillides, 1912 — III.

e) Severovýchodní hrana. Severovýchodní stěnou (úzkou) několik m vzhůru k vodorovnému zářezu, pak přes převis a doprava na plošinu; odtud žlebem vlevo na vrchol.

E. Strubich, A. Sieber, H. Stamm, 1920 — VI.

f) Východní cesta. Starou cestou asi 4 m vzhůru a travers doleva až k převisu, pak stěnou na balkón a dále šikmo doprava vzhůru ke kruhu. Od kruhu do žlebu a jím na vrchol.

K. Krombholz, B. Fabián, E. Wrbík, 1954 — VI.

*2. Malý Pravčický kužel

Známá skála v blízkosti Pravčické brány.

a) Stará cesta. Východní stěnou asi 8 m vzhůru na širokou římsu, odtud šikmo doprava vzhůru na úzkou římsu, tou travers doleva až za hranu do žlebu v JZ stěně; žlebem ke kruhu a pak spárou na vrchol.

R. Nake, J. Kühn, J. Strubell, 1905 — VI.

b) Severní cesta. Ve V stěně asi 8 m vzhůru na širokou římsu, pak šikmo doprava vzhůru na SV hranu a podél ní k 1. kruhu. Od 1. kruhu travers doprava k 2. kruhu, dále vzhůru přes převis, pak doleva pod žleb a jím na vrchol.

R. Fehrmann, H. Schneller, Oliver Perry-Smith, 1905 — V.

Varianta. Od 1. kruhu travers doleva za hranu a tam blízko SV hrany na vrchol.

K. Oehmigen, H. Irmischer, H. Grosser, 1909 — VI.

c) Západní hrana. Nástup vpravo od převisu na Z hraně. Nejdříve šikmo doleva vzhůru na hranu a podél ní ke kruhu. Od kruhu doprava k mělké spáře a pak spá-

rou šikmo doleva vzhůru zpět na hranu a podél ní na vrchol.

Karl Ullrich, K. Ullrich, P. Kippe, 1910 — VII.

d) Východní cesta. Z velké římsy ve V stěně středem stěny k malé díře a pak dále vzhůru k převisu, obejít převis doleva a nad ním opět středem stěny a spárou na vrchol.

E. Strubich, A. Sieber, H. Stamm, 1920 — VI.

Skalní věže na levém břehu Kamenice

3. Skalní rodina

Skalní útvar v Ďurišově soutěsce přímo nad dolní stanicí člunů, skládající se z Rodičů, Děti a Babičky.

Rodiče

První dvojitý kužel po proudu říčky.

a) Od J průchod širokým komínem, pak stěnou krátce vzhůru a travers doprava do dalšího komína, kterým na S (mohutnější) vrchol (Matka). Přeskokem na druhý vrchol (Otec). I.

Děti

Skupina 4 hřebenem spojených věží.

b) Šikmou stěnou mezi Matkou a Děti na římsu, tou travers doleva až na plošinu proti Babičce a z ní krátkou stěnou na vrchol II.

Babička

Poslední kužel skalní rodiny.

c) Z plošiny mezi Babičkou a Děti sestup doleva k SV stěně a tou na vrchol. II.

4. Liščí skála

Věž se 3 vrcholy v Divoké soutěsce nad horní stanicí člunů.

a) Severní komín. V údolní straně věže komínem na travnatou plošinu a z ní na hlavní vrchol.
W. Stein, 1903 — III.

b) Jižní cesta. V J stěně uprostřed přepadem do spáry a tou na nižší vrchol, pak na hlavní vrchol.
W. Stein, H. Forker, G. Stumpf, 1904 — III.

5. Závojnátka

Věž nedaleko nad Liščí skálou. Má tvar mohutné stěny a na údolní straně je charakteristická odchlípeným pilířem.

a) Stará cesta. Koutovou spárou v levé části údolní stěny na vrchol.

J. Heřmánek, L. Holpuch, 1951 — VI.

b) Údolní cesta. Komínem v údolní straně vzhůru, pak doleva na vrchol.

Z. Janků, L. Holpuch, 1953 — II.

c) Náhorní cesta. Ze středu náhorní stěny travers doleva na hranu a tou na vrchol.

H. Weigel, E. Wrbík, S. Papež, 1959 — IV.

Věž nedaleko Hřenska

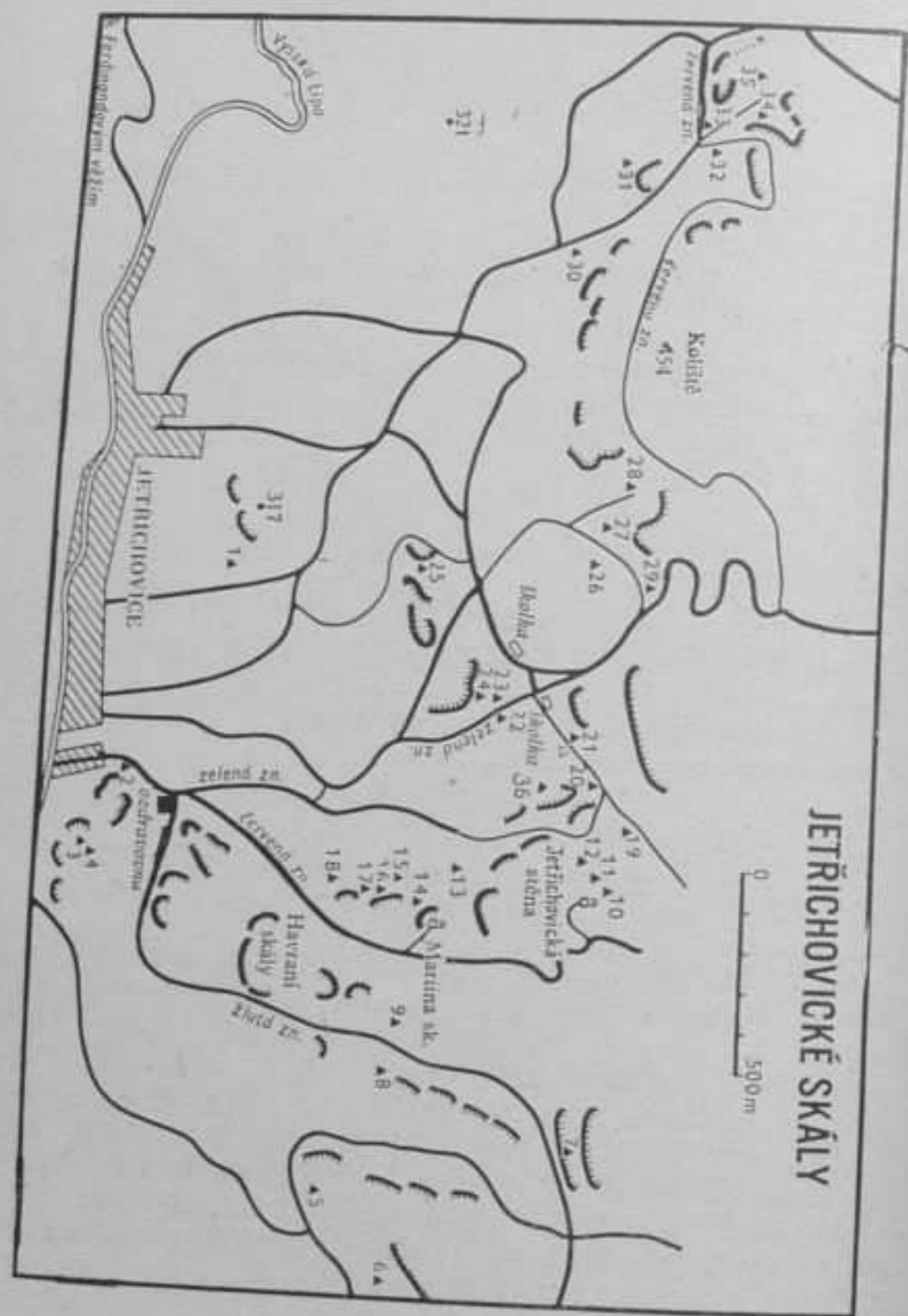
6. Břečťanová věž

Příchod: od přístavu ve Hřensku po silnici na Děčín asi po 150 m vlevo v zahradě v blízkosti okrajových skal.

V JV stěně převisem do spáry a tou na balkón; odtud krátkou stěnou na vrchol. IV.

E) JETŘICHOVICKÉ SKÁLY

Nejvýchodnější oblastí Děčínských stěn nebo též labského pískovcového pohoří jsou Jetřichovické skály. Skalní útvary této oblasti se rozprostírají v nejbližším i vzdálenějším okolí severočeské obce Jetřichovice. Horelci využívají nejvíce skalních věží v lesích S od Jetřichovic. Celá skalní oblast je protkána mnoha cestami a je hojně navštěvována turisty. Jetřichovické skály považujeme po lezecké stránce za průměrné jak co do délky cest, tak i co do obtížnosti výstupů; mimořádně těžkých výstupů je v těchto skalách poměrně málo. Vý-

chodiskem do Jetřichovických skal je Česká Kamenice na trati Děčín—Varnsdorf anebo také Chřibská a Rybníště na trati Nymburk—Rumburk. Z uvedených míst je do Jetřichovic asi 8 až 10 km.

*1. Kočičí kostel

Nejdříve z náhorní strany po polici a po stupních k patě S stěny, kde je vlastní nástup. Ve stěně podél trhliny šikmo doleva vzhůru ke kruhu, od kruhu travers doleva za roh k částečně převislé spáře ve V stěně (smyčka) a tou na vrchol.

R. Meyer, O. Rülke a druhové, 1921 — VII.

2. Poštolčí kužel

a) Normální cesta. Z plošiny nad sklepem koutem vzhůru k hodinám, nad nimi travers doprava na SZ hranu a tou na vrchol.

G. Sager, K. Richter, 1911 — III.

b) Jihovýchodní hrana. Z náhorní strany na V hranu a tou krátce vzhůru, pak travers po lavici doleva a stěnou šikmo doprava vzhůru na vrchol.

G. Sager, K. Richter, 1911 — V.

c) Severozápadní cesta. Středem SZ stěny přímo na vrchol.

B. Myška, 1960 — VI.

3. Věž Roberta Manzera

Masivní věž se 3 vrcholy.

a) Stará cesta. Severní stěnou podél trhliny vzhůru do pravé rozsedliny, tou k J a po výše položené lavici zpět do S stěny a dále do levé rozsedliny; z ní na hlavní (střední) vrchol.

P. Hoffmann, W. Puppe, A. Herrmann, 1921 — III.

b) Jihozápadní hrana. Převis na nástupu se obchází doprava, pak hranou k vrcholu.

A. Herrmann, E. Thieme, 1921 — V.

c) Severní stěna. Stěnou pravé věžičky a spárou na její vrchol, odtud po staré cestě na hlavní vrchol. V.

d) Jižní cesta. V levé polovině J stěny z balvanu spárou do rozsedliny, z ní travers doprava ke spáře a tou pak na hlavní vrchol věže. IV.

e) Severozápadní hrana. SZ hranou přímo na vrchol. Sl. Chmela, 1959 — VII.

f) Nová cesta. Nejdříve v JV hraně na balkón, z něho travers doprava až do S stěny, v ní šikmou spárou do rozsedliny a pak na vrchol.

B. Myška, J. Voldřich, 1959 — IV.

4. Kostelní věže

a) Stará cesta. Od J z pilíře travers doprava přes balkón a převislou stěnou až na polici ve V stěně a z ní šikmým zářezem ke kruhu; od kruhu travers doleva ke spáře a tou k vrcholu. VI.

b) Přepad vpravo. Z předskalí překrok doprava na hranu věže, z ní travers doprava do spáry na starou cestu a po ní k vrcholu. V.

c) Přepad vlevo. Z předskalí překrok doleva na hranu věže, z ní travers doleva do žlebu a jím na vrchol. VI.

d) Traversová cesta. Po staré cestě do V stěny na polici a po ní travers doprava až na údolní hranu. Po její levé straně vzhůru pod převislý balvan, zde travers na pravou stranu hrany a stěnou na vrchol. IV.

e) Západní stěna. V náhorní stěně na šikmou lavici a po ní až na její konec uprostřed Z stěny a pak přímo vzhůru k vrcholu.

K. Krombholz, B. Smetana, Lavička, 1959 — V.

f) Západní kout. Vlevo od Z hrany do žlutého kouta a jím vzhůru ke dvěma vodorovným zářezům; těmi doleva do žlebu a žlebem na vrchol. VI.

5. Neznámá

Podrobnosti o výstupu nejsou známy

6. Francouzská věž

Stará cesta. Severní spárou vzhůru k balvanu, který se obchází, a postavením z balvanu na vrchol. III.

7. Rozporová věž

Stará cesta. Komínem mezi okrajovou skálou a věží k vrcholu. V.

8. Jehla v Mostkách

Stará cesta. Jižní hranou asi 4 m vzhůru, pak travers stěnou doprava na V hranu a tou na vrchol. V.

9. Strážce v Mostkách

Podrobnosti o výstupu nejsou známy.

10. Slon

Normální cesta. Nejdříve na SV hranu, z ní travers doprava po balkónu v údolní stěně až pod žleb a tím na vrchol. I—II.

*11. Jetřichovická stěna

a) Normální cesta. Z náhorní V strany věže travers doleva až do údolní stěny na balkón a z něho spárou přímo ke kruhu; odtud travers doleva pod spáru a tou na vrchol.

M. Hoffmann, W. Rülke, W. Puppe, A. Krampe, 1921 — VI.

b) Severní cesta. SV hranou doprava nahoru do žlábků v S stěně a jím k vrcholu.

H. Förster, A. Herrmann, 1930 — VI.

12. Gajdoš

a) Jihozápadní stěna. Pravou údolní stěnou vzhůru do zářezu a jím do rozsedliny na vrchol. II.

b) Nová cesta. Levou hranou údolní stěny vzhůru až nad převis, pak krátce doprava do stěny a na vrchol.

B. Myška, M. Brož, 1959 — III.

c) Náhorní cesta. Pravou hranou náhorní stěny vzhůru k hodinám do vodorovného zářezu, jím travers doleva celou stěnou a pak na vrchol. V.

13. Lampa

a) Východní cesta. Na náhorní straně věže vzhůru ke kruhu, pak vpravo k hodinám a na vrchol. VI.

b) Údolní cesta. V Z stěně spárou až na její konec asi do výše třetiny stěny, pak krátkou stěnou ke kruhu a od kruhu převisem vpravo do stěny a k vrcholu.

B. Myška, J. Poustka, 1959 — VII.

14. Kuželka

Stará cesta. Na náhorní straně asi 2 m vzhůru na lavici, po ní travers doprava a pak převisem na vrchol. VI.

15. Sagusova hlava

a) Normální cesta. Náhorní pravou hranou, pak zářezem vzhůru na malý balkón (hodiny), odtud travers doleva a pak na vrchol. III.

b) Údolní cesta. V údolní stěně při levé hraně převislou spárou ke kruhu a od kruhu šikmo doprava vzhůru na vrchol.

J. Čihula, B. Myška, 1960 — VI.

16. Puňfa

Normální cesta. Nástup ve středu Z stěny, pak travers doleva na hranu a hranou na vrchol.

J. Čihula, B. Myška, 1959 — V.

*17. Přední věž

a) Stará cesta. Na J hraně na šikmou plotnu a z ní travers doprava do stěny a pak vzhůru na malý balkón pod převis (smyčka); odtud travers doleva do komína a jím na vrchol.

G. Sager, 1911 — V.

b) Jihovýchodní cesta. V levé polovině JV stěny vzhůru k vodorovnému zářezu, jím doprava pod šikmou spá-

ru a spárou do díry, z té pak travers doprava a zářezem pod žleb; žlebem na vrchol.

M. Kleber, F. Russig, W. Schober, 1921 — V.

c) Jihovýchodní stěna. Spárou v JV stěně podél její pravé hrany vzhůru až tam, kde spára končí; odtud travers doleva do další spáry a tou šikmo doprava vzhůru, pak travers do žlebu a jím na vrchol.

W. Hauptmann, J. Merkout, 1937 — VI.

d) Údolní cesta. Na J hranu a z ní travers doleva ke kruhu; od kruhu z postavení přímo vzhůru, pak doleva ke spáře a tou k vrcholu.

A. Herrmann, E. Pokorný, 1934 — VII.

*18. Tvaroh

Stará cesta. Levou hranou náhorní stěny vzhůru ke kruhu a od kruhu postavením na vrchol. VII.

19. Borůvčí kámen

Podrobnosti o výstupu nejsou známy.

20. Klášterní jehla

Stará cesta. Na JZ hraně od okrajové skály do spáry a tou ke kruhu, od kruhu postavením přes hodiny na vrchol. VI.

21. Kamzičí kužel

a) Normální cesta. Nástup do SZ stěny do dvojspáry, z ní travers doleva až do spáry v SV stěně, spárou vzhůru na šikmou plotnu a z ní stěnou na vrchol. III.

b) Varianta normální cesty. Dvojspárou přímo do spáry v SV stěně a dále cestou a k vrcholu. IV.

c) Severozápadní cesta. V SZ stěně do dvojspáry a tou vzhůru přes díru na vrchol. VI.

22. Hezoun

Severní cesta. Převisem vzhůru do otevřeného kouta a jím na vrchol. IV.

*23. Velké Žluté cimbuří

a) Jižní cesta. V J stěně ke dvěma děrám a odtud šikmou spárou za žebrem na šikmou lavici, po ní doleva ke spáře, tou na balkón (hodiny) a pak doleva na vrchol. V.

b) Gymnastická cesta. Jako na jižní cestě k děrám, z nich pak na pilíř a přes převislý balvan ke kruhu; od kruhu postavením do žlebu a pak k vrcholu. V.

c) Zvonivá cesta. Výstup vede vlevo od jižní cesty. Stěnou vzhůru do díry, pak sokolíkem za žebrem do šikmého zářezu, zářezem doleva do další díry a z té traversem doprava ke spáře na jižní cestě; tou na vrchol.

Fr. Tůma, B. Myška, 1959 — VII.

d) Východní spára. Z předskalí při V hraně do šikmé spáry, končící v šikmé plotně za balvanem. Spárou na plotnu, po ní do komína a jím na vrchol. VI.

e) Severní cesta. Spárou probíhající středem S stěny vzhůru, pak travers doleva k další spáře a tou k vrcholu. VII.

f) Západní cesta. V SZ koutě ke kruhu, od kruhu postavením do spáry a tou na písčité svah; odtud do komína a jím na vrchol. VII.

24. Malé Žluté cimbuří

a) Stará cesta. Vlevo od J komína vzhůru k začátku spáry (hodiny) a spárou až na její konec do blízkosti vrcholu. Odtud na vrchol buď přímo anebo po traversu doprava. II.

b) Šikmá spára. Stěnou vlevo od SV hrany přes převis vzhůru do jeskyně a nad ní (kruh). Od kruhu šikmou spárou (hodiny) k vrcholu.

J. Heřmánek, 1959 — VII.

c) Kolmá spára. V S stěně spárou, která je nad kruhem převislá a která se výše rozšiřuje v komín, na vrchol.

J. Heřmánek, 1959 — VII.

d) Bratraněcká cesta. Nástup na JZ hranu a z ní travers celou stěnou doleva pod převis (kruh), přes převis

vzhůru uzavřenou spárou k hodinám, dále travers doleva do komína a jím na vrchol.

B. Myška, Šedý, 1960 — VII.

e) Jižní komín. Výstup vede zužujícím se komínem. II.

f) Cesta přes břicho. Stěnou vpravo od J komína do malé jeskyně s hodinami a z jeskyně přímo vzhůru k vrcholu.

F. Tůma, Lerch, 1959 — III.

g) Prašivá cesta. V pravé polovině J stěny krátkým žlábkem k hodinám, pak travers doleva na hlinitý balkón (hodiny) a z balkónu postavením na vrchol.

F. Tůma, B. Myška, 1959 — V.

Varianta. Od hodin přímo na vrchol.

J. Poustka, J. Voldřich, 1960 — IV.

25. Slimák

a) Normální cesta. Po levé hraně náhorní stěny na balkón a odtud přímo na vrchol. VI.

b) Mechová cesta. Od JV hrany travers doprava do středu stěny a pak přímo na vrchol.

J. Voldřich, Myšková, 1960 — IV.

26. Dvojitá věž

a) Severní komín. Nejdříve komínem, pak plotnou na vrchol. II.

b) Severní stěna. Z postavení středem S stěny a přes díry přímo na vrchol. V.

c) Východní cesta. Od S komína travers doleva po lavici pod převisem pod kout, postavením do kouta a jím několik m vzhůru, pak travers doprava a po překročení komína plotnou na vrchol. VI.

d) Jižní komín. Jižním komínem v koutě vzhůru na balkón a z něho dalším komínem a plotnou na vrchol. IV.

27. Stěna kaple

a) Levá cesta. V levé třetině náhorní stěny šikmo doleva vzhůru na hranu (hodiny) a odtud podél spárek a přes díru na vrchol. IV.

b) Cesta středem stěny. V převislé náhorní stěně k sokolku a jím na vrchol. V.

c) Jižní hrana. Výstup vede j hranou přímo na vrchol. VI.

28. Koník

Východní cesta. Od JZ hrany širokým pásem doprava na V hranu, postavením přes převis a pak hranou k vrcholu.

W. Rülke, P. Hoffmann, M. Hoffmann, 1921 — IV.

29. Voldříšek

Podrobnosti o výstupu nejsou známy.

30. Myslivecká

Výstup byl proveden z náhorní strany, ostatní údaje nejsou známy.

*31. Baldurova jehla

a) Stará cesta. Výstup vede pravou polovinou J stěny. II.

b) Západní cesta. Západní hranou přímo na vrchol. III.

c) Severní stěna. Východní hranou na balkón (kruh), travers do spáry v S stěně a tou na vrchol. VI.

d) Varianta. Severní stěnou na balkón a odtud cestou c na vrchol.

B. Myška, M. Brož, 1959 — VI.

32. Golem

Výstup byl proveden z náhorní strany, ostatní údaje nejsou známy.

33. Kostelík

Výstup byl proveden z náhorní strany, ostatní údaje nejsou známy.

34. Kominíček

Podrobnosti o výstupu nejsou známy.

35. Lesní kaplička

Stará cesta. V pravé části náhorní stěny krátkým komlaem na jeho konec; odtud k vrcholu buď přímo stěnou anebo lehčeji traversem doprava za roh a odtud k vrcholu. VI.

36. Velikonoční věž

Je ve skupině Jetřichovické stěny.

Severozápadní stěna. Severozápadní hranou přímo k vrcholu.

M. Brož, Varga, 1960 — VI.

37. Ferdinandovy věže

Tyto věže jsou asi 4 km na Z od Jetřichovic na pravém břehu Kamenice nedaleko místa, kde se Kamenice obrací na Z. První věž je asi 100 m proti proudu od kamenného mostu přes Kamenici; pak následují ostatní věže. Ferdinandovy věže byly již zlezeny a také popisy výstupů byly uveřejněny v průvodci Rudolfa Fehrmanna »Der Bergsteiger im Sächsischen Felsengebirge« z roku 1923.

2. OSTATNÍ SKALNÍ ÚTVARY SEVERNÍCH ČECH

Ostatní skalní útvary severních Čech (kromě Děčínských stěn) se rozprostírají v prostoru S od Liběchova a Mšena přes Úštěk a Dubou až ke státní hranici v oblasti Lužických hor. Postupně od S k J jsou pak na tomto území tyto význačnější skupiny skal:

- A) skály Lužických hor a přilehlé oblasti na J,
- B) skály u Svojkova a u Sloupu,
- C) Dubské skály,
- D) skály u Mšena.

A) SKÁLY LUŽICKÝCH HOR A PŘILEHLÉ OBLASTI NA JIHU

Jednotlivé skalní útvary této oblasti a často i jen malé skupiny skal jsou rozptýleny po kraji, takže jejich návštěva se může spojovat s putováním malebným kopcovitým krajem. Většina věží této oblasti je dostupná i průměrně vyspělým lezcům. Vyskytují se zde však i náročnější terény, na jejichž výstupových cestách i velmi zdatní a zkušení horolezci musí napnout síly a užít nejvybroušenější lezecké techniky.

Horní skály

Tato skupina skal je J od Hrádku nad Nisou. Příchod buď z Hrádku nad Nisou přes Dolní Sedlo do Horního Sedla a ke skalám (celkem asi za 1 hod.), anebo od J z Rynoltic (na trati Liberec—Č. Lípa) do Horního Sedla a ke skalám celkem asi za 45 min.

1. Smrtka

Východní stěnou probíhají 3 trhliny.

a) Východní pravá spára. Pravou úzkou spárou ve V stěně vzhůru na pravé S rameno a odtud doleva při hraně na vrchol.

R. Kauschka, F. Steppes, M. Tischer, 1904 — III.

b) Východní spára. Podél střední spáry přímo na vrchol. III.

c) Východní levá spára. Levou V trhlinou až pod vrcholový převis a odtud buď přímo nebo snadněji vpravo vzhůru na vrchol.

K. Gahler, 1905 — III—IV.

d) Jižní stěna. V pravé části J stěny trhlinou na plošinu. Odtud vpravo za hranu a žlábkem k 1. kruhu, pak travers doprava a vzhůru k 2. kruhu a V stěnou na vrchol.

Němečtí lezci. V.

Západní stěnou probíhají 3 trhliny:

e) Západní pravá spára. V pravé části stěny do díry, odtud na plotnu, travers doleva pod klikatou spárou a tou na vrchol. V.

f) Západní stěna. Středem stěny vzhůru, asi po 5 m doprava do spáry a tou do díry. Odtud doleva mimo převis a dále komínem na vrchol.

R. Kauschka, M. Tischer, Berndt, 1905 — IV.

g) Západní stěna, levá spára. Podél trhliny probíhající celou stěnou asi 8 m vzhůru, pak travers doleva na polici, z police doprava vzhůru a k trhlíně a podél ní na vrchol.

R. Kauschka, F. Steppes, M. Tischer, Benedikt, 1904 — III.

Varianta. Z police na S rameno a spárou na vrchol. IV.

2. Gahlerova skála

a) Normální cesta. Od SZ hrany lomenou trhlinou přímo na balkón v S stěně (trhlinu lze obejít zprava).

Z balkónu nejprve po levé hraně, pak doprava ke hrotu (smyčka). Odtud doprava za roh a stěnou na vrchol.
R. Kauschka, Steinjan, B. Häusler, 1906 — V.

+ b) Východní žleb. V pravé části V stěny trhlinou do díry (smyčka), pak doleva ke kruhu a odtud žlebem na vrchol. VII.

Varianta. Trhlinou uprostřed V stěny až k jejímu konci, pak mělkým žlábkem a vpravo vzhůru ke kruhu.
Ginzel s druhy — VII.

c) Západní stěna. Na balkón v S stěně jako u normální cesty anebo trhlinou v pravé části stěny. Odtud doleva vzhůru do trhliny lomící se doleva do hlubokého žlabu, jím na skloněný balkón a plotnou na vrchol.
B. Ullrich, 1922 — V.

3. Dvojče

+ a) Normální cesta. V S stěně žlábkem na malou plošinu a z ní vlevo hlubokou trhlinou na velkou plošinu a pak přímo na vrchol.
Němečtí lezci 1904 — III.

+ b) Západní stěna. Z předskalí v Z stěně přes velké hodiny do žlábků a z něho na vrchol. V.

+ c) Kroupova cesta. Ze sedla mezi oběma vrcholy převisem vpravo do V stěny, trhlinou na balkón a pak na vrchol.

F. Kroupa s druhy, 1955 — VI.

4. Liberecká věž

+ a) Normální cesta. Od SV hrany nejdříve hladkou plotnou a pak do sedla pod vrcholem buď přímo vzhůru, anebo traversem doleva pod převis a odtud vpravo zářezem. Ze sedla výšvihem na vrchol.

R. Kauschka, M. Tischler, B. Häusler, R. Gärtner, 1905 — III.

b) Východní stěna. V JV stěně vzhůru po plotnách a podél trhliny k mělkému žlábků, pak žlábkem a spárou na plotny v Hřebenovce a jím na vrchol. V.

+ c) Hřebenovka. Od J v nejnižším úpatí skály z pravé strany pod balvan, pak spárou a přes dva výšvihy pod třetí výšvih, odtud doleva na plošinu a z ní na vrchol.
R. Kauschka, F. Steppes, M. Tischler, 1904 — V—VI.

d) Západní levá spára. Západní stěnu protíná 5 trhlín. V levé části stěny podél trhliny lomící se doleva do díry, pak doprava do žlabu a jím na plošinu v S stěně a na vrchol.

E. Hlebel, F. Sagasser, 1907 — VII.

e) Stínová cesta. Spárou probíhající středem Z stěny a ústící na hlavním vrcholu vzhůru až tam, kde se vidlicovitě rozšiřuje; odtud vlevo nebo vpravo na vrchol (1 kruh).

Němečtí lezci. VII.

5. Sokol

+ a) Normální cesta. Komínem v Z stěně na vrchol.
R. Kauschka s druhy, 1904 — II.

b) Západní stěna. V levé části Z stěny převislou spárou na vrchol. V.

c) Západní spára. Spárou vpravo od komína na balkón a z něho na vrchol. V.

d) Východní stěna. V levé části stěny nejdříve komínem, pak doprava do zářezu a jím pod stříšku, dále travers doleva do spáry a jí na vrchol.

Němečtí lezci asi 1920 — V—VI.

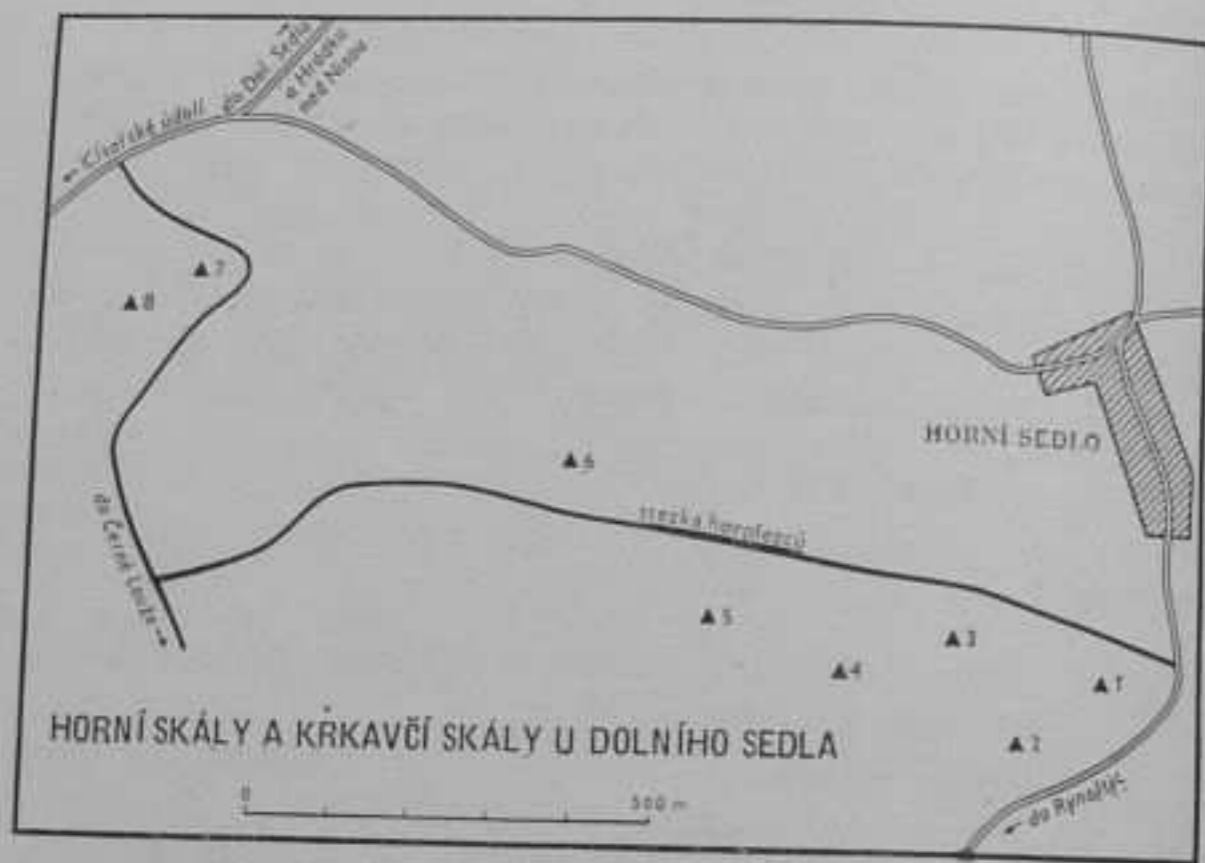
6. Zub

+ Normální cesta. Z předskalí ve V stěně nejprve do převisu a pak vlevo vzhůru na vrchol.

Němečtí lezci. IV.

Krkavčí skály u Dolního Sedla

Příchod ke skalám zeleně značenou cestou od Horních skal na Z asi za 15 min.

*7. Hruška

a) Německá cesta. V J stěně nejdříve při hraně kouta, pak doleva do kouta a jím pod převis (kruh). Odtud doleva za hranu, pak stěnou a dále vpravo spárou na vrchol. VII.

b) Západní spára. Středem údolní stěny podél spáry stále vzhůru, až od 2. kruhu travers stěnou šikmo doprava vzhůru do spáry a jí na vrchol.

J. Čihula, M. Machovič, 1957 — VII.

8. Fellerovka

a) Normální cesta. Z údolí při levé hraně po lávkách na plošinu při S stěně, šikmou trhlínou vzhůru na balkón pod převisem, travers doleva na hranu, po ní vzhůru na plošinu pod vrcholem a výšvihem na vrchol.
R. Kauschka, M. Häusler, 1905 — IV.

b) Severovýchodní hrana. V Šachtové (V) stěně asi 2 m od hrany vzhůru na hranu, tou na plošinu pod vrcholem a výšvihem na vrchol.
K. Kirchhof, R. Blumrich, 1905 — IV.

c) Šachtová stěna. Středem Šachtové (V) stěny komínem vzhůru ke kruhu a přes převis na plošinu, pak travers doleva k trhlíně a tou do jeskyně. Odtud vzhůru komínem a stěnkou na vrchol.
R. Blumrich, 1905 — V.

d) Tyndalův komín. V levé části Šachtové stěny v koutě pod převislou střechou ke skobě, pak doprava a trhlínou vzhůru do jeskyně. Odtud komínem a dále levou stěnou vzhůru na vrchol.

Tyndal s druhy, 1905 — V—VI.

e) Ginzelova cesta. V Šachtové stěně při levé hraně do trhlíny a tou na velký balkón v J stěně a pak při JV hraně Šachtovou stěnou na vrchol.

V. Ginzel, H. Ginzel, 1954 — VI.

f) Gählerův komín. V údolní stěně komínem vpravo od Kirchhoffova komína na balkón v J stěně, travers doprava do Šachtové stěny a tou na vrchol.

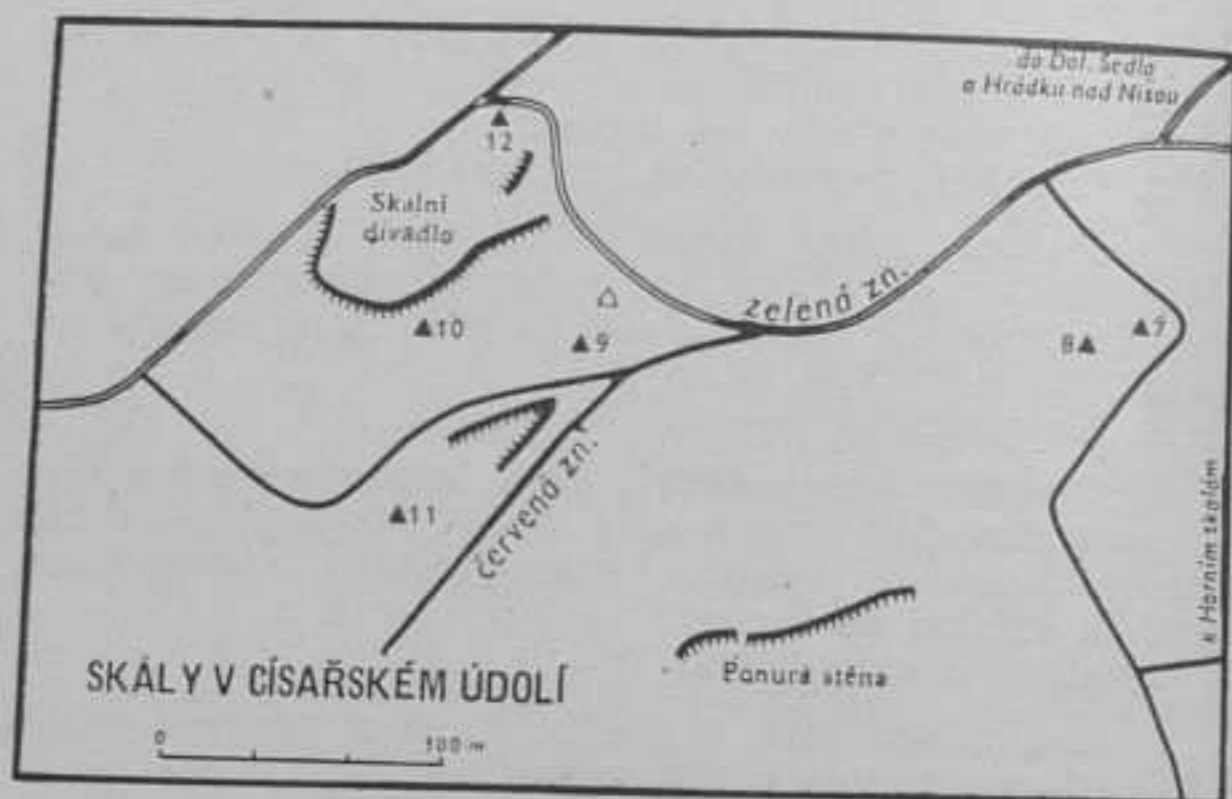
K. Gähler, 1906 — VI.

g) Kirchhoffův komín. Ve středu údolní (Z) stěny žlábkem do komína a jím přímo na vrchol.

K. Kirchhof, F. Salamon, 1904 — V.

Skály v Císařském údolí

Příchod do Císařského údolí buď po cestě od Horních skal přes Krkavčí skály na SZ asi za 25 min., anebo z Hrádku nad Nisou přes Dolní Sedlo a odtud po zeleně značené cestě na JZ, celkem asi za 80 min.

9. Žlutá věž

a) Normální cesta. Komínem probíhající středem náhorní strany na vrchol. II—III.

b) Jihovýchodní stěna. Vpravo od normální cesty hladkým zlábkem a stěnkou na vrchol. II—III.

10. Tuleni

a) Normální cesta. Širokým komínem v údolní stěně přímo na vrchol. III—IV.

b) Dvojspára. Vlevo od normální cesty dvojspárou na vrchol. IV—V.

c) Východní spára. Ve V stěně prostřední ze 3 trhlin na vrchol. IV.

d) Jihozápadní sokolík. Spárou v pravé části JZ stěny na vrchol. V.

11. Výr

a) Normální cesta. Při SZ hraně postavením na římsu a dále podél hrany na vrchol. II.

b) Severovýchodní stěna. V levé části náhorní stěny vzhůru ke spáře a tou na vrchol. VI—VII.

12. Podkova

Normální cesta. Z náhorní strany na římsu, odtud postavením ke skobě, pak přímo na vrchol. IV—V.

13. Havran u Jítravy

Příchod buď z nádraží v Bílém Kostele nad Nisou na trati Liberec—Varnsdorf po silnici přes Rozkoš, anebo z nádraží Zdislava—Žibřidice na trati Liberec—Litoměřice po silnici přes Jítravu, vždy asi za 1 hod. Skála je asi 1 km na S od Jítravy na SZ úbočí Jítravského vrchu, hned vedle je tzv. Malý Havran.

a) Normální cesta. Od J ze štrbiny, v níž se stýká Havran se svým nižším jižním sousedem Malým Havranem, na širokou rampu ve V stěně, levým koutem vzhůru na plošinu a z ní na vrchol. II.

b) Jižní cesta. Vlevo od normální cesty komínem vzhůru přes převis, pak poněkud vpravo na vrchol. IV.

c) Kirchhofova cesta. V Z straně v blízkosti S hrany po plotnách a netěžkými spárovými zářezy vzhůru pod převis. Přes převis buď spárou vpravo, anebo stěnkou vlevo na vrchol.

K. Kirchhof, F. Salamon — IV.

d) Severní cesta. Z předskalí při S stěně spárou, zpočátku převislou, na šikmou plotnu (kruh), pak vzhůru pod převis (smyčka); odtud travers ke stěnce a spárou vlevo vzhůru na travnatou plošinku a k vrcholu. VII.

e) Severovýchodní cesta. Ze šikmé plotny vzhůru převislou částí stěny k zakrslé borovici a dále stěnou k vrcholu. IV.

Varianta. Od borovice doleva na rampu a z té normální cestou na vrchol. IV.

14. Malý Havran

a) Normální cesta. Vpravo od štrbiny mezi oběma Havrany po stupních na vrchol. I—II.

b) Spára v SZ stěně. Spárou vzhůru na vrchol. Do spáry možno vstoupit také traversem stěny z cesty a. V.

c) Cvičná cesta. Převislou spárou vpravo od Z hrany na vrchol. VI.

d) Jižní hrana. Hranou přímo vzhůru na vrchol anebo pod vrcholem do levé spáry a na vrchol. IV.

e) Jižní cesta. Od J hrany vpravo vzhůru k odštípnuté kulise a podle ní na vrchol. IV.

Vajoletky

Tato skupinka skal je asi 2 km na JZ od nádraží Křižany na trati Litoměřice—Liberec a asi 1 km na SZ od obce téhož jména.

15. Východní věž

a) Levý komín. Trhlinou v S stěně do levého komína a jím na vrchol.

M. Scholze, F. Siegmund, 1893 — II.

b) Střední komín. Středním komínem přímo vzhůru na vrchol.

R. Kauschka s druhy, 1904 — II.

c) Pravý kout. Středním komínem vzhůru, po římse traversem doprava pod vhloubení a jím na vrchol.

R. Kauschka s druhy, 1904 — II—III.

d) Údolní komín. Po pravé straně předskalí vhloubením a pokračující spárou na plotnu, pak traversem doleva do komína a jím na vrchol.

R. Kauschka, Steinjan, 1906 — III.

Varianta. Po levé straně předskalí spárou na jeho vrchol a odtud traversem na původní cestu. IV.

e) Údolní stěna. V levé části údolní stěny buď pře-

vislou stěnkou nebo koutem vpravo do rozeklaného žlábků a jím vzhůru pod převis (kruh). Odtud doleva mimo převis a trhlinou ke skobě a vzhůru na vrchol.

Němečtí lezci. VII.

f) Jankovitá cesta. Od nejnižšího úpatí JZ stěny koutem vzhůru pod převis (kruh), přes převis vpravo do žlábků, žlábkem a stěnou vzhůru k dalšímu kruhu a pak na vrchol.

J. Čihula, M. Machovič, 1957 — VI—VII.

g) Hladká cesta. Z náhorní strany po levém rameni vzhůru pod V stěnu, jejím středem nejdříve vzhůru, pak doprava na SV hranu a tou na vrchol.

J. Čihula, 1959 — VI.

16. Západní věž

a) Střední trhlinou. Uprostřed SZ stěny trhlinou s vyčnívajícím hrotem na vrchol.

Němečtí lezci. II—III.

b) Pravá trhlinka. V SZ stěně pravým vhloubením přes velkou díru na vrchol. II.

c) Traversová cesta. Při Z hraně vzhůru na polici v JZ stěně, po polici traversem na plošinu v údolní stěně a spárou na vrchol. III.

d) Jižní kout. Koutem v levé části údolní stěny na plošinku (kruh), pak přímo vzhůru na plošinu a pravou koutovou spárou na vrchol.

Němečtí lezci. V.

e) Schmittův komín. Komínem ve středu údolní stěny pod převis (kruh), spárou na plošinu a z ní zářezem na vrchol.

R. Kauschka s druhy, 1907 — III.

f) Kopalova cesta. Nástup na S hraně a zářezem ke kruhu, pak vpravo převislou stěnkou nebo převislou spárou na vrchol.

O. Kopal s druhy, 1953 — VI.

g) Cesta převisem. V levé části SZ stěny vhloubením zakončeným převisem přímo na vrchol.

J. Čihula, M. Machovič, 1959 — IV.

B) SKÁLY U SVOJKOVA A SLOUPU

Pod tímto názvem jsou známy pískovcové skalní útvary mezi Svojkovem a Sloupem v okolí Č. Lípy. Z lezeckého hlediska jsou tyto skály podobny jižnějším Dubským skalám. Údaje o prvovýstupech není možno zjistit právě tak jako v Dubských skalách. Dříve byly tyto skály navštěvovány lezci »Alpenvereinu«.

Východiskem do skal je Skalice u České Lípy, popř. Č. Lípa a Nový Bor na trati Česká Lípa—Rumburk. Z Č. Lípy na S 6 km na Svojkov cestou mířící dále na Zákupy na trati Č. Lípa—Liberec a ze Svojkova k SZ do Sloupu (2 km); z Nového Boru k JV 1 hod. do Sloupu a dále k JV na Svojkov 2 km.

1. Švédská věž

Stará cesta. Nástup v místě, kde skalní terén sahá nejvýš. Nejdříve vzhůru, později doprava do údolní stěny (kruh) a odtud přímo k vrcholu. V.

*2. Turecká hlava

a) Stará cesta. Krátkou náhorní stěnou pod obrovský převis, přes převis pomocí spáry do vhloubení a dále k vrcholu. V.

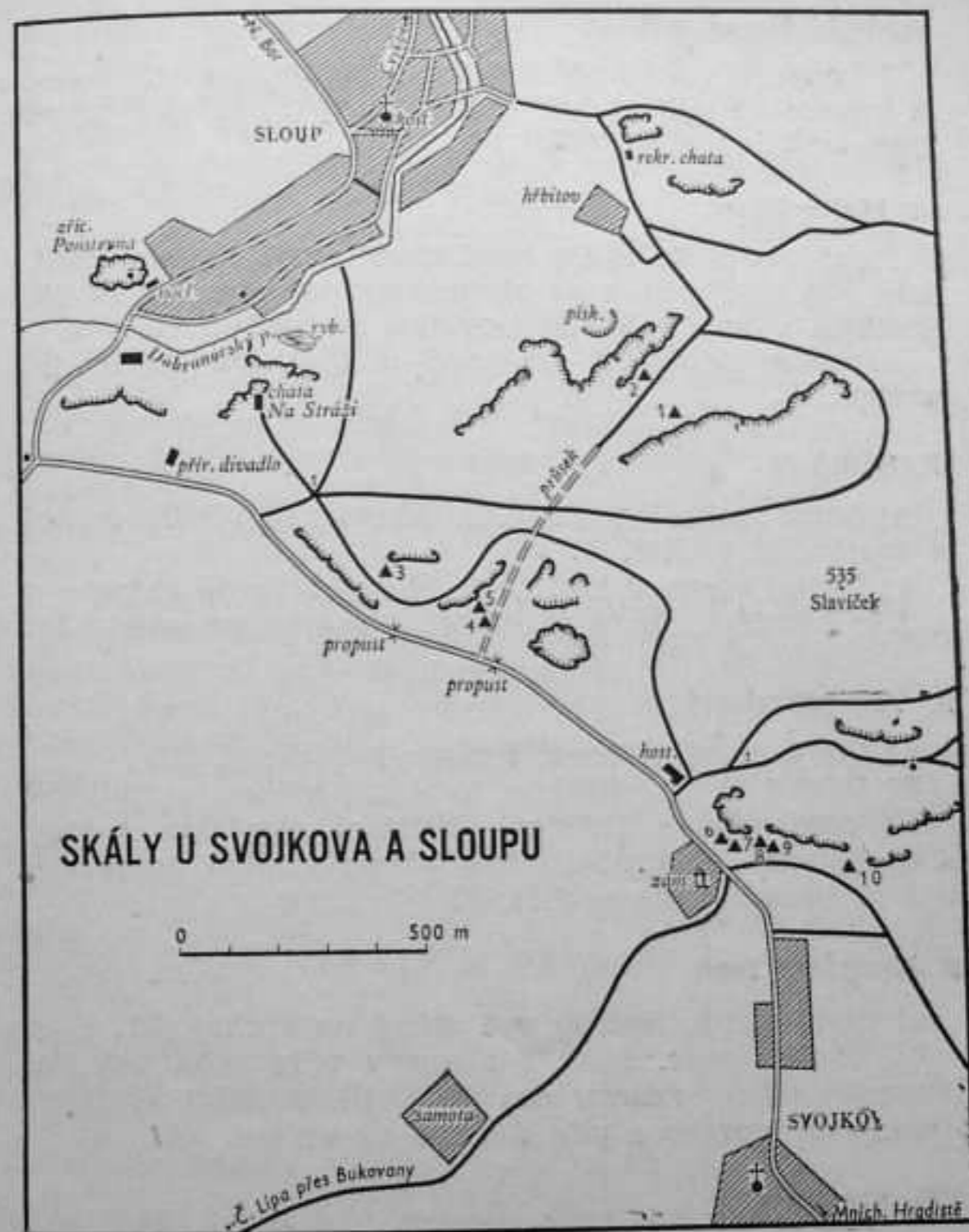
b) Údolní cesta. Krátkou stěnou vzhůru, pak krátký travers doprava a spárou ke kruhu. Odtud stěnou vzhůru do jeskyňky (jištění), pak spárou pod převis, mimo převis doleva a krátkým komínem na vrchol. VII.

3. Olšová věž

Stará cesta. Jižní hranou na vrchol. IV.

4. Buková věžička

Stará cesta. Krátkou stěnou na S straně věže na plošinu a SZ hranou k vrcholu. II.

5. Vyhlídková věž

Výstup. V údolní stěně šikmou spárou na její konec a travers několik m doleva na stanoviště; odtud stěnkou pod vrchol a postavením na vrchol. V.

6. Matterhorn

Stará cesta. Ze sedla mezi okrajovými skalami krátkou převislou stěnou na plošinu pod vrcholem, z ní několik m doleva a krátkou stěnou na vrchol. II.

Varianta. Z plošiny na cestě a převislou spárou na vrchol. IV.

7. Dědek

a) Stará cesta. V S stěně vhloubením na přední vrchol a spárou na vrchol. II.

b) Údolní cesta. V levé části údolní stěny do vhloubení a dále částečně komínem, částečně spárou na vrchol. IV.

8. Věž přátelství

a) Stará cesta. Náhorní hranou k vrcholu. III.

b) Údolní cesta. Krátkou lámavou stěnou v nejnižší části věže vzhůru (jištění), krátkou převislou spárou a pak stěnou ke kruhu, odtud přímo vzhůru na terasu a z ní libovolně na vrchol. VI.

9. Neznámý terč

a) Stará cesta. Spárou v S stěně na vrchol. VI.

b) Údolní cesta. Tam, kde masiv věže sahá nejnižší, lámavou spárou vzhůru na předskalí, z něho krátkým traversem doprava a pak stěnkou na vrchol. VI.

*10. Lipská věž

Stará cesta. Nástup je v sedle mezi okrajovými skalami a věží. Dlouhým traversem doleva napříč V stěnou pod převis profatý spárou, tou vzhůru a doleva na

stanoviště v J stěně (kruh). Odtud stěnou vzhůru k pravé hraně (kruh), nyní dlouhý travers doleva (hodiny) k začátku spáry (kruh) a tou na vrchol. VI.

Varianta. Velmi opatrně lámavou J stěnou vzhůru až k hodinám na horním traversu staré cesty a odtud jako starou cestou na vrchol. VII.

C) DUBSKÉ SKÁLY

Vrchovina mezi Dubou a Úštěkem je prostoupena bludištěm údolí a rokli lemovaných skalními útvary zvanými Dubské skály. Dubské skály nejsou tak mohutné jako skály Českého ráje, avšak mají klidné a krásné okolí.

V popisech výstupů nejsou uváděna data o prvovýstupech. Dříve byly tyto skály navštěvovány členy »Alpenvereinu« a po pozdějším dočasném opomíjení vzbudily znovu mezi horolezci zájem. Na některých věžích se ještě najdou původní vrcholové knížky, avšak ve většině případů jsou údaje o prvovýstupech nečitelné. O bezpečnost výstupů se starají ústečtí lezci výměnou zajišťovacích kruhů, která bude v nejkratší době dokončena.

Skály u Úštěku

Východiskem je Úštěk na trati Litoměřice—Liberec, od něhož jsou skály vzdáleny asi 4 km JV směrem.

1. Jahnův kámen

a) Stará cesta. Komínem na předskalí, pak přepad na věž a stěnou na vrchol. III.

b) Západní spára. Z náhorní strany travers doprava pod spáru a tou na vrchol. IV.

2. Opomenutá

- Stará cesta. Středem Z stěny k vrcholu. II.
- Náhorní hrana. Hranou k vrcholu. III.

3. Zaječí hlava

- Stará cesta. Z náhorní strany věže travers doprava až do středu údolní stěny a komínem na vrchol. II.
- Severní spára. Spárou v S stěně k vrcholu. IV.

Skály u Blíževedel a na Vlhošti

Východiskem jsou Blíževedly na trati Litoměřice—Liberec. Skály jsou JV od této obce. Nejvzdálenější je věž Helgy na Vlhošti (asi 5 km) a Píchlův kámen za Skalkou (asi 6 km).

4. Litoměřická věž

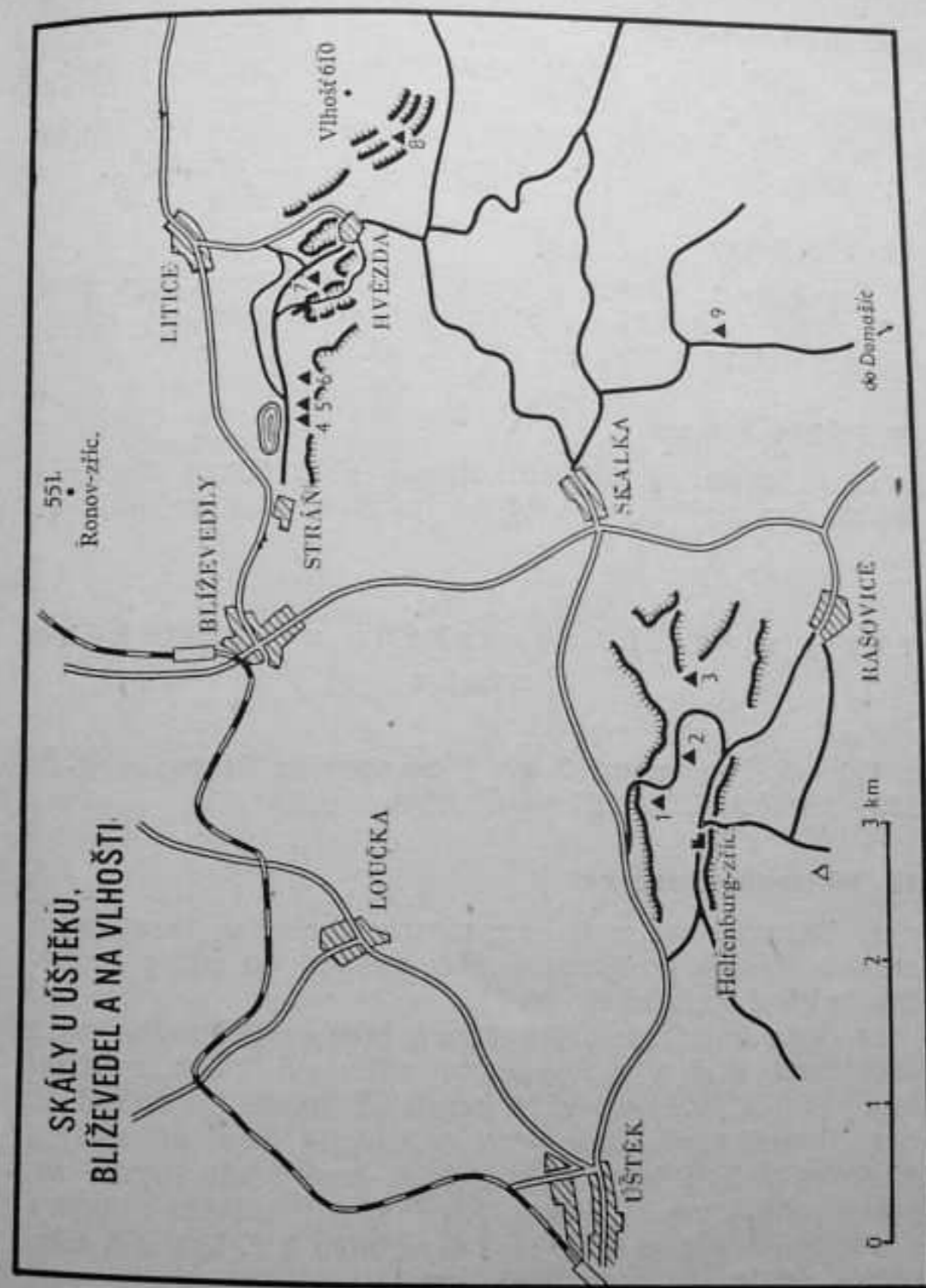
- Stará cesta. V náhorní straně spárou na vrchol. II.
- Údolní komín. III.
- Východní stěna. Krátkým traversem do středu V stěny a vhloubením ke kruhu. Odtud vzhůru na písčitou terasu, po ní doprava (jištění), pak krátkou stěnou na přední vrchol a z něho přeskokem na hlavní věž. VI.
- Jižní stěna. Jižní stěnou krátce po staré cestě, pak travers doleva ke kruhu. Odtud mírně vpravo a lámavou stěnou na vrchol. VI.

5. Hlásný

- Stará cesta. Východní hranou na vrchol. IV.
- Západní hrana. Hrana je silně převíslá. VI.
- Údolní cesta. Středem údolní stěny ke kruhu, odtud na pravou hranu a tou k vrcholu. VI.

6. Homole

- Stará cesta. Východní stěnou na vrchol. III.
- Údolní cesta. Převíslou hranou údolní stěny vzhůru a travers doleva ke kruhu. Odtud stěnou na vrchol. III.

7. Jehla u Hvězdy

a) Stará cesta. Cesta probíhá levou hranou I stěny (kruh). IV.

b) Údolní cesta. Krátkou stěnou na temeno pílře (kruh), odtud doprava na hranu a tou na vrchol. V.

8. Věž Helgy

Stará cesta. Nástup v S stěně, těsně při její levé hraně. Stěnou několik m přímo vzhůru k převisu, mimo převis doleva a dále na vrchol. VI.

9. Píchův kámen

Stará cesta. V náhorní straně věže šikmo doprava vzhůru na plošinku a z ní údolní stranou k vrcholu. V.

Skály v údolí Lubenského a Roklického potoka

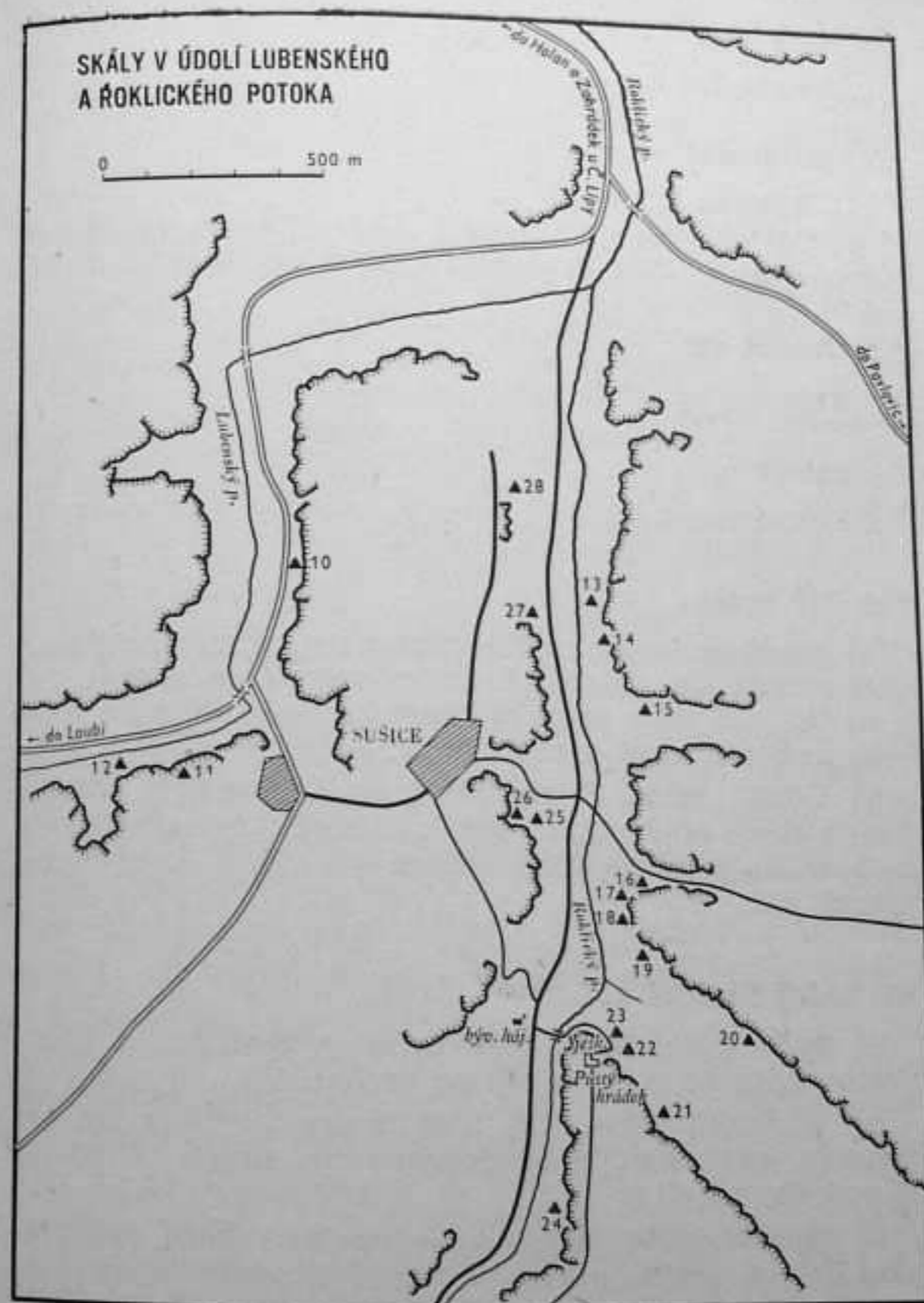
Tyto skály jsou asi 7 km J od stanice Zahrádky u Č. Lípy na trati Litoměřice—Č. Lípa.

10. Welzenbachova věž

a) Náhorní cesta. Z levé strany skalního okrajového masivu travers po lávce k věži, přepad do stěny a spárou vzhůru na vrchol. IV.

b) Cesta komínem. Rozporem v levé části komína mezi okrajovou skálou a V stěnou věže vzhůru k začátku spáry poblíž JV hrany věže (kruh) a spárou na vrchol. V.

c) Údolní cesta. Rozporem v komíně mezi okrajovým masivem a V stěnou věže z jeho levé části šikmo doprava vzhůru na SV hranu (kruh), pak travers doprava S stěnou do údolní stěny a 3 m vzhůru k 2. kruhu a dále přímo vzhůru na vrchol. VI.

11. Síkmá věž

Náhorní spára. II.

12. Jediná věž

a) Náhorní hrana. II.

b) Údolní cesta. Jihozápadní stěnou travers doleva na hranu (kruh), dále do údolní stěny a tou na vrchol. VI.

13. Hladká věž

Náhorní spára. III.

14. Palcát

Náhorní spára. II.

*15. Zlý bratr

a) Stará cesta. Ze sedla mezi okrajovými skalami a věží vzhůru na plošinu (kruh) a spárou na vrchol. IV.

Varianta. Spárou vlevo od staré cesty ke kruhu a dále jako na staré cestě k vrcholu. V.

b) Údolní cesta. Z předskalí po J hraně ve středu údolní stěny vzhůru k 1., pak k 2. kruhu, travers doleva k 3. kruhu a dále přímo vzhůru přes 4. a 5. kruh na vrchol. VII.

16. Zadní Sušická věž

a) Cesta postavením. Mohutným postavením z předskalí vysoko do stěny a tou na vrchol. VI.

b) Východní stěna. Od levé hrany V stěny travers doprava ke kruhu, dále doprava na hranu a po ní k vrcholu. VI.

c) Západní cesta. Jihozápadní hranou vzhůru pod převis, doleva mimo převis k začátku spáry a tou na vrchol. VI.

17. Liberecká věž

a) Cesta komínem. Komínem a V hranou k vrcholu. III.

b) Severozápadní hrana. Spárou v SZ hraně na travnatou rampu k 1. kruhu, dále 7 m vzhůru do blízkosti pravé hrany k 2. kruhu a na vrchol. V.

18. Karlův kámen

a) Vnitřní komín. Vnitřní komín odděluje věž od okrajových skal a je přístupný obejitím věže zprava i zleva. II.

b) Údolní cesta. Zářezem v údolní stěně 8 m vzhůru, travers doprava a dále spárou rozšiřující se v komín na plošinu, odtud na vrchol. V.

c) Přeskok. Z okrajové skály širokým komínem asi 6 m dolů, přeskok na plošinu v SV stěně a k vrcholu. II.

19. Dóm

Náhorní stěna. III.

20. Čertova věž

a) Údolní spára. II.

Varianta. Údolní spárou do místa, kde se rozšiřuje v komín, travers doprava k převislé spáře a tou na vrchol. V.

b) Náhorní spára. IV.

c) Jihovýchodní stěna. Nejprve stěnou, pak spárou k vrcholu. II.

*21. Větrná díra

a) Stará cesta. Náhorní spárou k vrcholu. II.

b) Jihovýchodní hrana. Z náhorní strany travers doprava na hranu a tou k vrcholu. V.

c) Jihozápadní hrana. Vlevo od staré cesty hranou přímo na vrchol. VI.

d) Severozápadní hrana. Z náhorní strany od JZ hrany travers doleva, pak stěnkou vzhůru ke kruhu na SZ hraně a tou na vrchol. VII.

e) Údolní cesta. Od paty SZ hrany šikmo doleva vzhůru až k 1. kruhu, odtud travers doprava a vzhůru k 2. kruhu, dále 4 m vzhůru a pak spárou doleva k vrcholu. VII.

22. Trpaslík

- a) Stará cesta. Náhorní stěnou k vrcholu. II.
- b) Cesta komínem. Komínem na vrchol. II.

23. Hlásný

Náhorní hrana. IV.

24. Kovářská věž

Stará cesta. Nástup v pravé části V stěny, travers doprava do S stěny a šikmou spárou probíhající touto stěnou na vrchol. III.

25. Přední bloky

Stará cesta. Z předskalí přepad na JV hranu věže, odtud šikmo doprava vzhůru k borovici a zářezem na vrchol. IV.

26. Zadní bloky

Stará cesta. Z balvanu při JZ hraně v nejvyšším místě nástupového žlebu přepadem na tuto hranu, rozpěrným komínem mezi věží a okrajovou skálou doprava na JV hranu a po stupních na vrchol. II.

27. Jánská věž

Údolní hrana. III.

28. Vosa

- a) Spára středem jižní stěny. II.
- b) Jihozápadní hrana. IV.
- c) Spára v severní stěně. VI.
- d) Jihovýchodní hrana. VII.

29. Pavlovická věž

Osamělá věž S od Pavlovic, k nimž po silnici asi 7 km ze Zahrádek u Č. Lípy na trati Litoměřice—Č. Lípa.

- a) Stará cesta. Krátkou náhorní stěnou do tunelu, tím na údolní stranu věže a přes stupně k vrcholu. III.
- b) Údolní cesta. Pravou hranou do vhloubení (kruh), travers doleva a spárou středem údolní stěny na vrchol. V.
- c) Západní hrana. Hranou vpravo od staré cesty na vrchol. III.

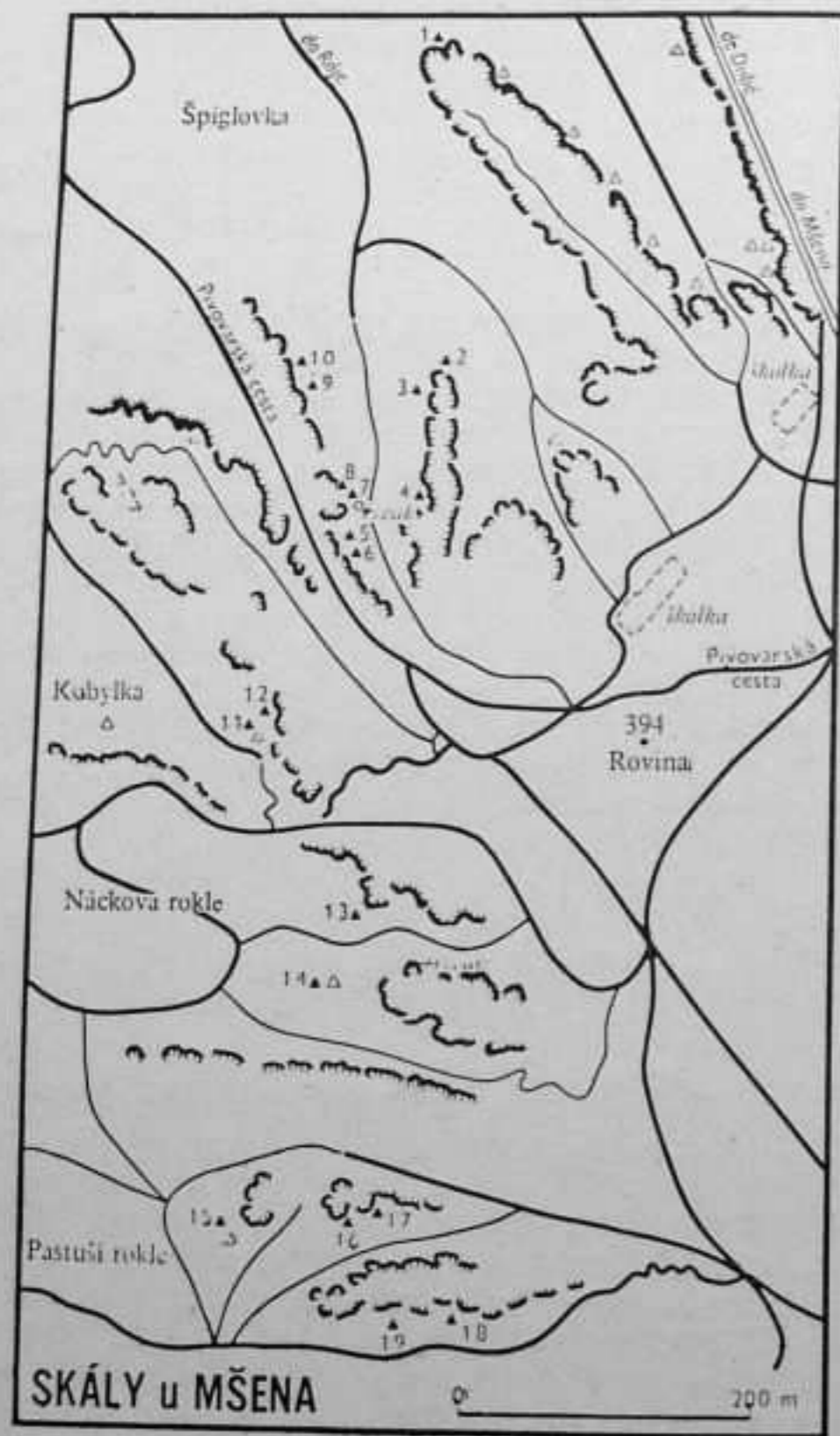
30. Soví věž

Je v údolí mezi Dubou a Dražejovem asi 3 km od Dubé a 400 m na Z od silnice spojující obě místa.

Stará cesta. Z náhorní strany travers doprava (kruh), odtud spárou na plošinu a dále k vrcholu. V.

D) SKÁLY U MŠENA

Skály u Mšena jsou nejbližší pískovcovou oblastí u Prahy. Východiskem do skal je Mšeno na trati Mělník—Mladá Boleslav. Oblast mšenských pískovcových skal je SZ od města Mšena. Mšensko navazuje na J na Kokořínský důl a na Z a S se spojuje s rozsáhlým Dubskem. Mšenské skály tvoří malebná skalní města v lesnatých roklích, rozbíhajících se od nejvyššího bodu zv. Rovina. Lezci musí počítat se značným porostem skal, zejména s lišejníky a mechy.

Skály v rokli Špiglovka

1. Vyhlídková skála

Z ostrohu průlez oknem ve střední části na balkón a vpravo na vrchol. I.

2. Složená věž

Od konce ostrohu šikmým středním komínem k vrcholu. I.

3. Kniha

Východní cesta. Z odštípnutého balvanu na konci předskalí při V stěně převisem přímo vzhůru na lavici obepínající celou věž a z ní na vrchol.

Dr. J. Malík, R. Kučerová, 1945 — IV.

4. Slon (Sluneční věž)

Normální cesta. Věž má nad údolní stěnou předvrchol oddělený sedélkem. Nejdříve od svahu šikmo do sedélka, pak Z stěnou na vrchol.

Dr. J. Malík, J. Šlais, R. Kučerová, 1945 — IV.

5. Zarostlá věž

Do Z stěny traversem od svahu vlevo, pak několik m vzhůru pod převislou spáru a v ní přes lámavý balvan, kterým je spára ucpana, na vrchol.

Dr. J. Malík, J. Šlais, R. Kučerová, 1945 — IV.

6. Mechová věž

Ze sedla vysokým krokem na travnatou polici, po ní travers na S hranu a hranou na vrchol. I—II.

7. Sokolí věž dolní

Komínem mezi oběma věžemi vzhůru až k místu, kde lze překročit do spáry, tou na porostlý vrchol sloupu

mezi věžemi a okrajovými skalami, pak přepadem do stěny na polici a po ní travers doprava na balkón s volně opřeným balvanem. Odtud k vrcholu.

Dr. J. Malík, R. Kučerová, 1945 — IV.

8. Sokolí věž horní

Severozápadním komínem, kterým je věž oddělena od okrajové skály, vzhůru k místu, kde začíná být vrchol věže mechovitý, zde travers na šikmou plochu a k vrcholu.

Dr. J. Malík, R. Kučerová, 1945 — II—III.

9. Buková věžička

Od svahu překrokem z balvanu do stěnky, v ní podél šikmé spáry na lavičku pod vrchol, dále doleva na balkón při Z stěně a tudy na vrchol.

Dr. J. Malík, R. Kučerová, 1945 — III.

10. Úzká věžička

Jihozápadní hranou na vrchol.

Dr. J. Malík, 1945 — VI.

11. Jehlička

Výstup vede podél SV hrany.

Dr. J. Malík, J. Šlais, J. Procházka, 1945 — IV.

12. Věž u Jehličky

Spárou v J stěně k vrcholu.

Dr. J. Malík, J. Šlais, J. Procházka — III.

Skály v Náckově rokli

13. Snadná

a) Od Z ze svahu šikmo doprava na balkón a komínem na vrchol. I.

b) Od J spárou na předskalí, z něho převislým bříškem a ustupující stěnkou na balkón a cestou a k vrcholu.

Dr. J. Malík, J. Šlais, 1945 — III.

*14. Faraón

SZ stěnou na balkón k začátku úzké šikmé hrany (kruh), hranou vzhůru (kruh), pak na šikmý balkón a přes převis (kruh) na hranu pod vrcholem a na vrchol.

Dr. J. Malík, J. Šlais, J. Procházka, 1945 — VII.

Skály v Pastuší rokli

15. První věžička

Od V do stěny a přes hodiny na podvrcholový balkón a z něho na vrchol. II.

16. Šikmá věžička

JZ údolní hranou a vpravo od ní stěnou na šikmou plošinku a z ní stěnou k vrcholu.

Dr. J. Malík, J. Šlais, 1945 — VI.

17. Večerní

Západní stěnou na balkón a odtud na vrchol. I—II.

18. Smuteční

Ze sedla rozporem na lavici přecházející v balkón v SZ hraně, z balkónu doleva přes převis na plošinu ve hraně, pak travers doprava k díře a dále šikmo doleva na vrchol.

Dr. J. Malík, J. Šlais, 1945 — III.

19. Žabák

Ze sedla oddělujícího věž od svahu vzhůru na lavici a v převisu na balkón vlevo, krátce koutem a pak vlevo přes nos v SV hraně travers na balkón v údolní stěně a ustupujícím hřebínkem na vrchol.

Dr. J. Malík, M. Musil, 1945 — III.

3. PÍSKOVCOVÉ SKALNÍ OBLASTI V ČESKÉM RÁJI

Českým rájem se nazývá kraj mezi Turnovem a Jičínem, údolí Jizery od Turnova k Semilům s Maloskalskem a část Mnichovohradištska se skalními útvary od Valečova k Příhrazům. Četné pískovcové skalní útvary Českého ráje dodávají zdejší krajině zvláštního půvabu a jsou zvláště vhodné pro provozování horolezeckého sportu.

Lezecké terény Českého ráje jsou v tomto průvodci rozděleny do těchto hlavních skupin:

- A) skály na Mužském,
- B) skály v údolích mezi Příhrazskými skalami a Hruboskalskem,
- C) Hruboskalsko,
- D) skály mezi Turnovem a Malou Skálou,
- E) Prachovské skály.

A) SKÁLY NA MUŽSKÉM

Pro tuto skalní oblast je charakteristický vnější, několik desítek m vysoký pás skalních stěn a věží spadajících příkře do vysokých lesních svahů od Olšiny až do Příhraz. Zdánlivě plochá náhorní rovina nad tímto pásem stěn je pak rozervána údolíčky a stržemi lemovanými často táhlými skalními útvary a skrývajícimi rovněž četné věže.

Lezecky významnější jsou věže před vnějším pásem stěn, které jsou stále vystaveny povětrnostním vlivům, a jsou proto důkladně očištěny a prosty jakékoliv vegetace.

Skály na Mužském poskytují velký výběr výstupů stěnových, spárových a komínových.

Východiskem do skal je Březina nebo Svijany na trati Praha—Turnov, odkud je ke skalám asi 4 km.

Viz mapku na 1. straně přílohy na konci publikace.

Příhrazské skály

1. Salvátor

a) Stará cesta. Od JV rohu doprava na lavici a tunelem na plošinku v S stěně věže. Odtud komínem vzhůru na předskalí, pak mělkou spárou na lavici a po ní doleva travers k zářezu a podél něho na vrchol.

M. Hoffmann, K. Gönner, 1928 — II.

b) Jižní stěna. V J stěně pravou z obou trhlin na hladkou polici s jeskyní (hodiny), odtud podél mělké spáry na plošinku pod vrcholem a na vrchol.

E. Hage, M. Thieme, M. Hoffmann, K. Gönner, 1928 — V—VI.

c) Jihozápadní cesta. Nejdříve na polici trhlinou jako na cestě b nebo levou spárou, pak travers doleva k jeskyni v JZ hraně a dále za hranu; vlevo od hrany vzhůru na balkón a k ústí komína, kterým od SZ na vrchol.

O. Witwer, G. Görne, M. Zöllner, 1928 — V—VI.

2. Svatodušní věž

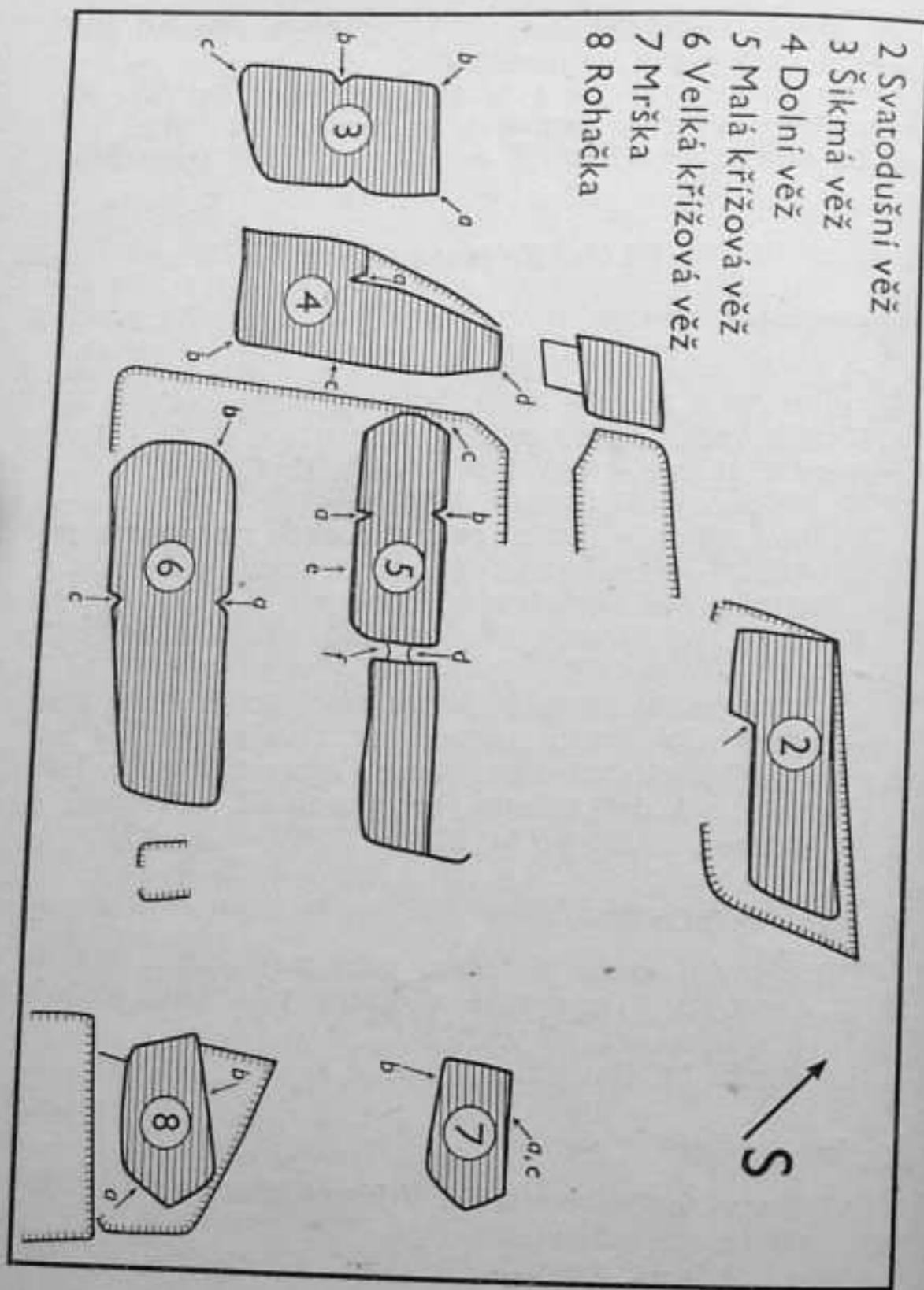
Jihozápadní stěna. Středem věže na lavici a travers k Z hraně. Nejdříve vpravo od hrany, v blízkosti vrcholu doleva za hranu a na vrchol.

R. Hanke, H. Heilmaier, 1928 — IV—V.

3. Šikmá věž

a) Jihovýchodní cesta. Od V hrany travers v JV stěně ke spáře a tou na vrchol.

Němečtí lezci, 1928 — III.

b) Údolní spára. Do jeskyňky v dolní části stěny buď podél trhliny středem stěny přímo vzhůru, anebo traversem od S hrany. Odtud převislou spárou (2 kruhy) na vrchol.

H. Heilmeyer, R. Hanke, 1928 — VII.

c) Jihozápadní stěna. Od Z hrany na lavici a do středu JZ stěny a přes převis ke kruhu, pak doleva k římsě a vzhůru ke 2. kruhu. Odtud vpravo, pak šikmo vlevo vzhůru do spáry, tou do JV stěny ke 3. kruhu a podél 2 šikmých spár na vrchol.

J. Brych, J. Havlík, 1958 — VII.

4. Dolní věž

a) Normální cesta. Od S po lavici ke koutové spáře a tou na vrchol.

Němečtí lezci, 1928 — III. 1964

b) Údolní cesta. Od J hrany šikmo doleva vzhůru do středu stěny (kruh), pak k začátku spáry (kruh) a tou na vrchol.

M. Jedlička, R. O. Bauše, dr. O. Jelínek, D. Jedličková, 1939 — VI. 30.6.68

c) Rozpěrná cesta. Rozpěrným komínem mezi JV stěnou Dolní věže a okrajovou skálou, nakonec spárou vzhůru na vrchol.

V. Sláma, K. Krombholz, 1954 — VII.

d) Východní hrana. Hranou na poličku k 1. kruhu, dále vzhůru na výstupek se šikmou římsou a přes několik stupňů ve hraně na vrchol.

J. Brych, J. Havlík, 1958 — VI.

5. Malá křížová věž — BEZ KNIHY

a) Stará cesta. Spárou v levé části JZ stěny na vrchol. I. 31.6.68

b) Severovýchodní spára. Spárou v pravé části stěny na vrchol.

K. Moc, J. Šimon, J. Adam, 1944 — VI.

c) Severní hrana. Zleva na S hranu, přes převis do spárky a po stupních v SZ stěně na vrchol. I—II.

d) Zvonová cesta. Od SV komína do okna, travers doprava do dalšího komína a jím na vrchol.

R. O. Bauše, M. Jedlička, 1935 — III.

e) Bříško. Travers pravou částí JZ stěny na lavici, přes bříško do komína a jím na vrchol.

R. O. Bauše, F. Zamastil, 1940 — III.

f) Rozpěrná cesta. Od JZ komína nad průchodem ve věži na vrchol.

R. O. Bauše, A. Schier, D. Jedličková, 1936 — III.

6. Velká křížová věž

a) Normální cesta. Spárou středem SV stěny na vrchol. III. 31.6.68

b) Severozápadní stěna. Nejdříve přes převis, pak šikmo doprava vzhůru na polici, odtud doleva vzhůru a traversem pod vrcholem doprava na výstupek v Z hraně a na vrchol.

T. Müller, A. Birkicht, 1927 — III—IV.

c) Údolní spára. Spára probíhá středem JZ stěny. VI—VII.

7. Mrška

a) Severovýchodní stěna. Ve středu stěny krátce vzhůru podél spáry a travers po polici doprava ke kruhu. Od kruhu přímo vzhůru podél trhliny na vrchol.

R. O. Bauše, M. Jedlička, dr. Z. Mézl, D. Jedličková, 1938 — VI.

b) Severozápadní varianta. Nejdříve SV stěnou jako na cestě a, avšak po polici travers pod kruhem až do SZ stěny ke spáře, kde se spára lomí (kruh); od kruhu přímo vzhůru stěnou na vrchol.

L. Vodháněl, L. Soldát, V. Procházka, 1940 — VI.

c) Jihozápadní varianta. V JZ stěně v blízkosti Z hrany na polici, po ní travers do SZ stěny ke kruhu na cestě b a dále na vrchol.

J. Šimon, K. Moc, J. Adam, 1944 — VI.

8. Rohačka

a) Stará cesta. Z údolního předskalí pravou polovinou JZ stěny přes několik stěnových stupňů na hladkou polici a doleva ke kruhu, pak dále travers doleva až na malý balkón při Z hraně (smyčka) a odtud převislou stěnou na hřeben a po něm na vrchol.

F. Hage, H. Heilmeyer, K. Gönner, 1927 — VI.

b) Severovýchodní stěna. Na předskalí buď spárou při SV stěně věže anebo převislou S hranou. Z předskalí stěnou k mělkému zářezu a tím vzhůru ke kruhu; vpravo od kruhu na vrchol.

Ing. Kauschka, J. Rösler, dr. K. Kučera, 1937 — V—VI.

9. Příhrazské věže

Skupina 3 věží oddělených od sebe komíny.

a) Normální cesta. V JV stěně vzhůru na polici k velkým hodinám (smyčka), po polici travers doprava až za V hranu do komína a jím vzhůru na plošinku; odtud pak rozporem a hladkou ustupující stěnkou na vrchol SV věže, dále překrokem na vrchol údolní věže a z ní přepadem k SZ stěně hlavní věže a na vrchol.

M. Hoffmann, F. Hage, M. Thieme, 1928 — III.

b) Údolní komín. Od JV do údolního komína až nad údolí a jím vzhůru až k místu, kde je uzavřen balvany; zde travers do komína, který probíhá mezi hlavní a údolní věží. Tímto komínem až tam, kde se rozšiřuje, pak spárou v SZ stěně hlavní věže na vrchol.

F. Hage, M. Hoffmann, M. Thieme, 1928 — IV.

10. Svec

a) Normální cesta. Středem JV stěny na polici, po ní travers doprava na V hranu a dále až na polici v SV stěně a v ní přes několik stupňů k vrcholu.

Němečtí lezci, 1929 — III—IV.

b) Jihozápadní cesta. V JV stěně travers na J hranu a pak JZ stěnou přes několik stupňů k vrcholu.

Šmíd, Vacek, 1944 — IV.

11. Hladká věž

a) Normální cesta. Spárou v JZ stěně na vrchol.

W. Agly, K. Schörm, E. Berger, 1928 — III.

b) Šimonova cesta. Krátce spárou v JZ stěně vzhůru, pak travers doprava na hranu k 1. kruhu. Odtud hranou vzhůru pod převis, pak doprava do údolní stěny do výklenku ke 2. kruhu a spárou na vrchol.

J. Šimon, K. Moc, 1946 — VII.

c) Převislá cesta. V náhorní straně věže travers doleva na hranu a dírou ve hraně pod velký převis, pak po pravé straně přes převis do hnízda pod spárou; odtud spárou na vrchol.

O. Kopal, J. Mašek, K. Cerman, B. Svatoš, 1959 — VII.

12. Garotta

a) Stará cesta. Při J hraně po lavici do komína, jím na balkón při JV stěně a dalším komínem na vrchol.

E. Berger, K. Schörm, J. Dörfel, 1928 — II.

b) Traversová cesta. Z balkónku při J hraně sestup do spáry, z ní doprava do JV stěny, travers až k V hraně a vlevo od ní přes balkónek na vrchol. IV.

c) Jihozápadní stěna. Vpravo od Z hrany šikmo doprava vzhůru přes převis na polici a šikmo doleva vzhůru ke kruhu. Odtud na Z hranu a na vrchol.

V. Procházka, L. Vodháněl, J. Smítka, 1942 — VI.

d) Jihozápadní cesta. Středem JZ stěny velmi mělkým vhloubením se spárkami na vrchol.

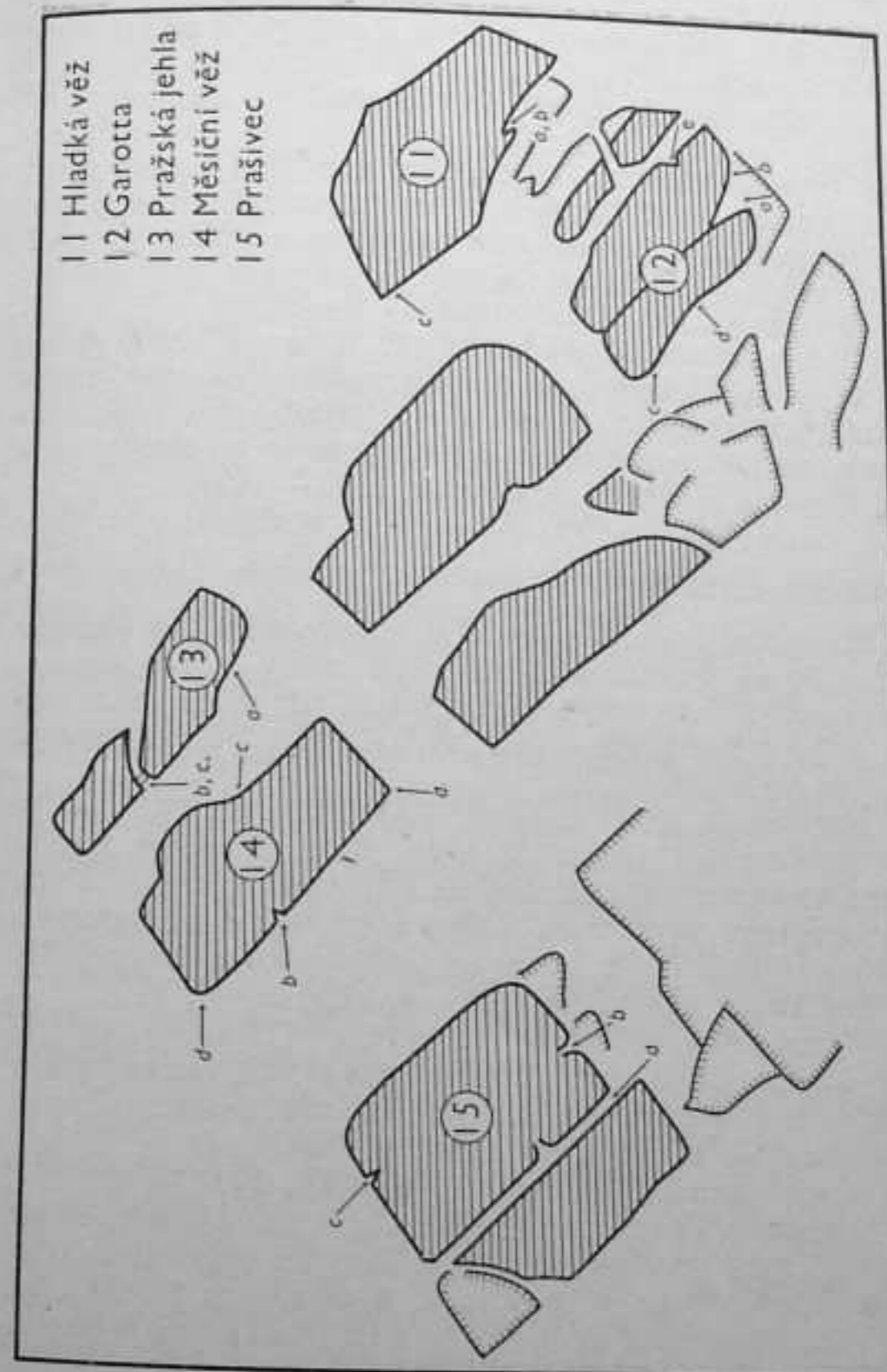
J. Smítka s druhy, 1942 — VII.

e) Údolní spára. Spárou od Hladké věže přes několik říms ke kruhu a odtud přímo na vrchol.

K. Krombholz s druhy, 1958 — VI—VII.

13. Pražská jehla

a) Stará cesta. Ze středu JZ stěny na úzkou polici, po ní šikmo doprava vzhůru až k J hraně a z ní na balkón s borovicí. Odtud v JV stěně poněkud vlevo vzhůru

na hladkou polici, po ní doleva k zářezu a podél něho doprava na vrchol.

M. Hoffmann, E. Hage, M. Thieme, K. Gönner, 1929 — V.

b) Jihozápadní stěna. Z předskalí nejdříve krátce vzhůru Z hranou, pak JZ stěnou travers doprava a přímo vzhůru na šikmou lavici, po ní doprava k zářezu a podél něho jako u staré cesty na vrchol.

R. Hanke, H. Heilmeyer, 1928 — V—VI.

c) Údolní cesta. Z předskalí při Z hraně do S stěny, a v té po lištách šikmo doleva vzhůru až pod velký převis (kruh); převisem na malý balkón pod převislou spárou, tou na podvrcholový balkón a na vrchol.

V. Nejedlo, J. Hataš, S. Herčík, 1943 — VII.

*14. Měsíční věž

a) Normální cesta. V J hraně a vpravo od ní na širokou lavici a z ní po další lavici v JZ stěně šikmo doleva vzhůru na velkou plošinu. Odtud v JV stěně nad jeskyní podél trhliny, převisem na balkón a pak stěnovým stupněm na vrchol.

K. Herrmann, M. Hoffmann, P. Hoffmann, 1928 — V.

b) Jihozápadní stěna. V levé části JZ stěny úzkou spárou na výstupek, pak doprava ke spáře (kruh) a tou šikmo doprava vzhůru na terasu s brízou; odtud travers doleva do blízkosti Z hrany a podél zářezu k vrcholu.

H. Heilmeyer, R. Hanke, 1928 — VI.

c) Chroustova cesta. V SV stěně přímo vzhůru na lavici (kruh) a po ní šikmo doprava vzhůru ke spáře a tou přímo vzhůru do jeskyně. Odtud travers doleva na hladkou V hranu a po ní na vrchol.

V. Procházka, L. Vodháněl, J. Smítka, 1942 — VII.

d) Maškova cesta. Nejdříve spárou na předskalí při SZ stěně, pak koutem vzhůru a travers SZ stěnou doleva k S hraně; po ní k 1. a 2. kruhu, pak travers SZ stěnou doprava na Z hranu a za ní a JZ stěnou k vrcholu.

J. Mašek, O. Hudský, 1945 — VII.

15. Prašivec

a) Normální cesta. Od JV do komína, z něho rozporem do korýtka, které vede od JZ, a jím na vrchol. I—II.

b) Jihovýchodní cesta. Z písčitého balkónu spárou půlící JV stěnu na vrchol. III.

c) Severozápadní spára. V SZ stěně komínem a výše spárou, kterou pokračuje komín, k vrcholu (2 kruhy).
O. Kopal, K. Cerman, J. Šimon, 1959 — VII.

16. Srpnová věž

Klikatá spára. Z předskalí při JV stěně spárou na vrchol.

M. Jedlička, R. O. Bauše, 1935 — V.

17. Věž Otty Baušeho

a) Normální cesta. V JV stěně podél V hrany a místy hranou na balkón, pak doleva na lavici a na vrchol.
A. Preibisch, dr. Watznauer, K. Seyffert, M. Kertész, 1928 — V.

b) Jižní hrana. Hranou na vrchol. VI.

c) Šimánova cesta. Od J hrany travers JZ stěnou až k Z hraně k jeskyňce (smyčka); odtud v JZ stěně přes převis ke kruhu. Dále přímo vzhůru na vrchol.

J. Šimáně, Z. Slába, Bobeš, 1944 — VII.

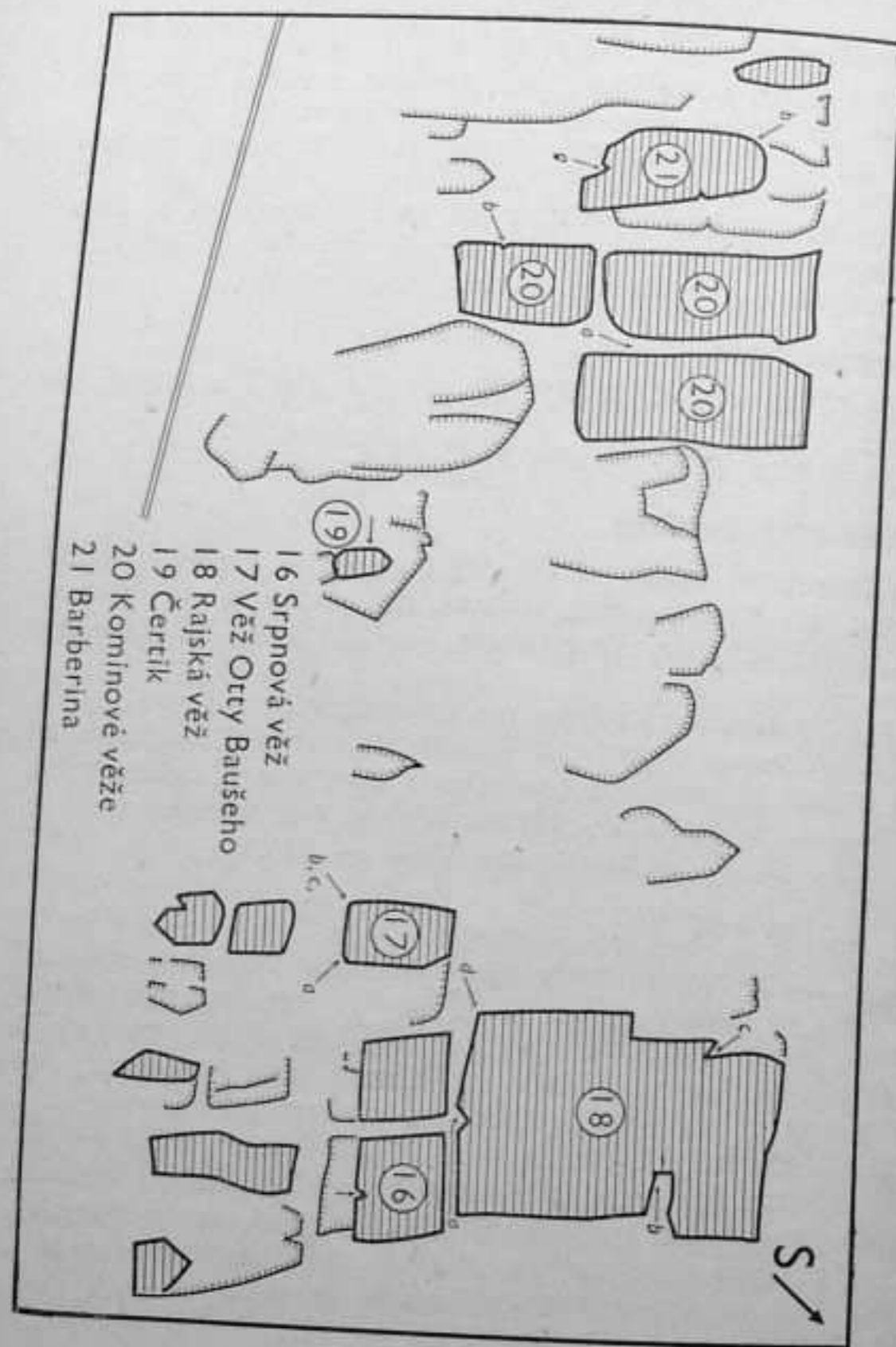
*18. Rajská věž

a) Vnitřní cesta. Směr výstupu určuje trhlina vedoucí středem JV stěny věže. K 1. kruhu buď spárou přímo vzhůru nebo rozporem v komíně, pak podél trhliny a spárou k 2. kruhu a dále na terasu pod vrcholem; odtud podél spáry nad průchodem na vrchol.

O. Herrmann, M. Hoffmann, P. Hoffmann, 1927 — VI.

b) Údolní komín. Od SV nejdříve hluboko do komína (kruh), pak zpět na okraj komína pod strop (kruh), odtud vzhůru do spáry a tou na podvrcholovou terasu, pak k JV a jako u vnitřní cesty na vrchol.

H. Heilmeyer, R. Hanke, 1928 — VII.

c) Koutová spára. Spárou v koutě v levé části JZ stěny krajně obtížně ke kruhu, pak dále spárou, částečně i komínem na terasu pod vrcholem, odtud průchod k JV a jako u vnitřní cesty na vrchol.

A. Preibisch, K. Seyffert, 1928 — VII.

d) Jižní hrana. Od J hrany doleva po lavici pod převis, pak stěnou vzhůru a přes lavice doprava na terasu při JV stěně vrcholové hlavy. Odtud jako u vnitřní cesty na vrchol.

Kryštof — VII.

19. Čertík

Normální cesta. Hřbetem pod hlavu a pak zleva přímo na vrchol. V.

20. Komínové věže

Skupina tří věží, z nichž dvě jsou na straně údolní a třetí je od nich na JV.

a) Vnitřní komín na údolní věže. Od JZ průlezem do komína mezi údolními věžemi a tím na vrchol.

R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková, 1934 — II.

b) Cesta na třetí věž. V JZ stěně nejdříve spárou, pak komínem až k jeho závěru, přes převis na polici, po ní doleva ke spárce a jí na vrchol.

J. Šimon, J. Urban, 1947 — V.

*21. Barberina

a) Normální cesta. V JV stěně podél trhliny ke kruhu. Odtud travers doprava na V hranu, pak po stupních na balkón pod hlavu věže (kruh), obtížným stupněm do spáry a tou na vrchol.

M. Hoffmann, E. Hage, M. Thieme, K. Gönner, 1927 — VII.

b) Údolní stěna. Z předskalí na Z hranu, po ní přímo vzhůru pod převis a pak doprava do JZ stěny k 1. kruhu. Od kruhu zpět doleva na hranu pod další převis, pak doprava k zářezu a šikmo doleva přes díru ke

2. kruhu. Od kruhu přímo po hraně pod další převis ke 3. kruhu, převislým traversem vpravo a zpět šikmo doleva na hranu. Odtud přímo vzhůru přes 2 další převisy na vrchol.

J. Šimon s druhy, 1958 — VII.

22. Karolinka

Normální cesta. Od středu JV stěny šikmo doprava vzhůru pod převis, travers do SV stěny a na vrchol.

J. Šimon, K. Moc, 1945 — III.

23. Buková věž

a) Jižní dvojspára. V koutě v J straně věže nejdříve trhlínou, výše podél dvojspáry přímo vzhůru a nakonec travers doleva ke kruhu. Odtud levou spárou na vrchol.

K. Seyffert, dr. Watznauer, 1931 — VII.

b) Údolní stěna. Z předskalí při SV hraně do V stěny a její levou částí vzhůru ke kruhu, pak doprava na tupý roh, za roh k ústí spáry a tou na vrchol.

A. Preibisch, dr. Watznauer, 1932 — VII.

c) Severní spára. Spárou v S stěně ke kruhu a dále spárou na vrchol.

Dr. Z. Mézl, K. Čabelka, J. Müllerová, 1942 — VI.

24. Polední kameny *NA VRCHOLU BIVAK !!*

Mohutná skupina věží rozdělená na západní a východní věže širokým komínem probíhajícím mezi věžemi zhruba ve směru severojižním.

a) Vnitřní cesta na JV věž. Uvnitř širokého komína vzhůru na velkou plošinu a k borovicí, pak koutovou spárou na vrchol.

Němečtí lezci, 1931 — II.

b) Jarní cesta na JZ věž. Spárou v J stěně vlevo od severojižního širokého komína vzhůru pod převis, rozporem do úzkého komína a jím na vrchol.

K. Čabelka, M. Jedlička, R. O. Bauše, 1939 — IV.

c) Jihozápadní cesta na SZ věž. Levou převislou spárou v JZ stěně věže přímo vzhůru, pak podél spáry šikmo

doprava vzhůru (kruh) až na polici, travers doleva pod spáru a spárou, výše komínem k vrcholu.

J. Opálecký, F. Michel, 1956 — VII.

d) Západní plířová cesta na SZ věž. Úzkou spárou středem S plíře mimo borovicí a břízu na balkónek a doprava na výstupek k 1. kruhu, pak spárou a převislým korýtkem pod převis a ke 2. kruhu. Od kruhu postavením do spáry a spárou (hodiny) na vrchol.

J. Opálecký, dr. J. Malík, K. Žižka, 1957 — VII.

e) Sestupová cesta. Na Z straně krátkým komínem mezi SZ a JZ věží k vrcholu. II.

f) Jižní koutová spára. Vlevo za hranou od nástupu na Jarní cestu na stříšku a po ní doprava ke spáře, spárou na lavici a další spárou na vrchol.

J. Opálecký, Bydžovský, 1959 — IV.

*25. Sloup

a) Jihozápadní stěna. Z předskalí při JZ stěně z postavení vstup do stěny a doprava k 1. kruhu, dále trhlínou šikmo doprava vzhůru k 2. kruhu, pak přímo vzhůru a šikmo doleva k Z hraně k 3. kruhu, postavením k 4. kruhu, pak k dutině a vzhůru doprava k 5. kruhu a nad ním přes převis do spáry a tou k 6. kruhu, který je v jeskyni pod vrcholem. Odtud převislou spárou k vrcholu.

Dr. Z. Mézl, Ing. K. Čabelka, 1942 — VII.

b) Rozpěrná cesta. Rozpěrným komínem mezi Sloupem a S věží Poledních kamenů až na římsu ve stěně Sloupu k 1. kruhu, pak travers doprava do mělké spáry (2. kruh), spárou až k díře a dále spárou na vrchol.

Fischer s druhy, 1952 — VII.

26. Ztracená věž

Západní cesta. V JZ stěně podél Z hrany krátce vzhůru a po římsě travers doleva za hranu, odtud prohloubenou stěnou k hodinám a dále vzhůru, pak doleva do spáry a tou ke kruhu; od kruhu dále spárou a výše komínem na vrchol.

J. Havlík, J. Čihula, 1960 — VII.

27. Prostřední věž

Normální cesta. Středem JZ stěny na vrchol. III.

*28. Rakev

a) Smítkova spára. SV stěnu protíná po celé délce hladká svíslá spára, kterou vede výstup (1 kruh).

J. Smítka, L. Vodháněl, 1942 — VII.

b) Veselá cesta. Zářezem v SZ stěně podél trhlíny a přes převis do okna (kruh), nad kruhem dále podél trhlíny do spáry, tou na balkón v JZ stěně a komínem na vrchol.

J. Šimon, K. Moc, J. Adam, 1944 — VII.

c) Západní hrana. Stále podél hrany vzhůru na vrchol (1 kruh).

J. Opálecký s druhy — VII.

d) Jihozápadní komín.

J. Opálecký — V.

*29. Turnovská věž

Jihozápadní stěna. Koutovou spárou, kterou tvoří pilíř s JZ stěnou, na vrchol pilíře, pod převisy travers doprava do blízkosti J hrany (kruh). Odtud šikmo doprava vzhůru přes převis do spáry a jí na vrchol.

R. Hanke, H. Heilmeyer, 1928 — V.

30. Kužel

Normální cesta. V JV stěně vzhůru na polici a po ní travers doprava až na balkónek v SV stěně (kruh), pak poněkud doprava dolů k mělké trhlíně a podél ní šikmo doleva vzhůru na vrchol.

Němečtí lezci asi 1931 — VII.

31. Březová věž

a) Normální cesta. Vnitřním komínem v místě, kde se v pravém úhlu lomí, vzhůru na předskalí, překrok do

S stěny věže do spáry a tou vzhůru na lavici vpravo na SZ hraně. Odtud hladkým stupněm na vrchol.

Němečtí lezci asi 1931 — IV—V.

b) Západní cesta. JZ hranou na plošinu, odtud travers doleva do Z stěny ke kruhu a pak přímo vzhůru k hodinám, dále travers doleva na SZ hranu a tou na vrchol.

J. Opálecký, K. Žižka, 1959 — V—VI.

32. Innominata

Normální cesta. Šikmou polici od SZ travers doprava za hranu do JZ stěny (kruh), nyní poněkud dolů doprava, pak přímo vzhůru lámavou stěnou na vřesem zarostlou polici. Odtud doprava v JV stěně na vrchol.

F. Möller, J. Rösler, 1938 — VII.

*33. Kobylí věž

a) Normální cesta. Z balvanu před SV stěnou přepadem do zářezu a jím na římsu (kruh), pak stěnou šikmo doleva vzhůru k trhlíně (kruh), vzhůru na polici a po ní travers doprava k začátku spáry (kruh), tou vzhůru na vrchol.

Varianta. Od 3. kruhu šikmo doprava vzhůru po trhlíně na plošinku a přes stupeň na vrchol.

K. Seyffert, F. Funke, J. Schwaab, M. Kertész, 1931 — VII.

b) Talířová cesta. Ze středu JZ stěny nejdříve šikmo doprava vzhůru k J hraně a podél ní vzhůru na výstup (1. kruh), pak na římsu (2. kruh) a dále doprava přes převis na J hranu a jí na vrchol.

Ing. Kauschka, J. Rösler, 1937 — VII.

c) Baušova cesta. V SZ stěně podél úzké, mělké trhlíny mezi pilířem a vlastní věží na vrchol pilíře a odtud JZ stěnou (kruh) přímo vzhůru na hluboce zaříznutou polici a pak převislou stěnou na podvrcholovou plošinu; z té přes stupeň na vrchol.

R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková, V. Procházka, 1942 — VII.

*34. Kobyla

a) Stará cesta. Od SZ podél trhliny vzhůru na pilíř (kruh), travers doleva podél nápadných dutin za V hranu do JV stěny (kruh), pak přímo vzhůru podél žebra k 3. kruhu a šikmo doleva vzhůru ke 4. kruhu, odtud přes převis a travers doleva do JZ stěny pod vrcholový hřbet (5. kruh). Na hřbet buď přímo postavením, anebo oklíkou doleva JZ stěnou; po dalším postavení k vrcholu.

Ing. Kauschka, J. Rösler, M. Jedlička, R. O. Bauše, 1937 — VII.

b) Česká cesta. Nejdříve na pilíř jako u Staré cesty (kruh). Z něho postavením k 2. kruhu v SV stěně a z dalšího postavení vstup do stěny; nyní šikmo doprava vzhůru k 3. kruhu, dále doprava na hranu a pak šikmo doleva vzhůru ke 4. kruhu; odtud lámavou stěnou k poslednímu kruhu a od kruhu šikmo doprava vzhůru podél trhliny na vrchol.

L. Vodháněl, J. Smítka, 1939 — VII.

35. Hřibě

a) Stará cesta. Z balvanu při Z hraně travers doprava až do JV stěny a dále šikmo doleva vzhůru zpět k Z hraně a tou k vrcholu.

R. O. Bauše, M. Jedlička, dr. Kučera, dr. Klučina, 1936 — V—VI.

b) Nová cesta. V SZ stěně v blízkosti Z hrany přímo vzhůru k vrcholu.

J. Smítka, L. Vodháněl, 1939 — V.

36. Věž u Hřiběte

a) Normální cesta. Komínem od SV do sedla mezi věžemi a krátkou SZ stěnkou k vrcholu. II.

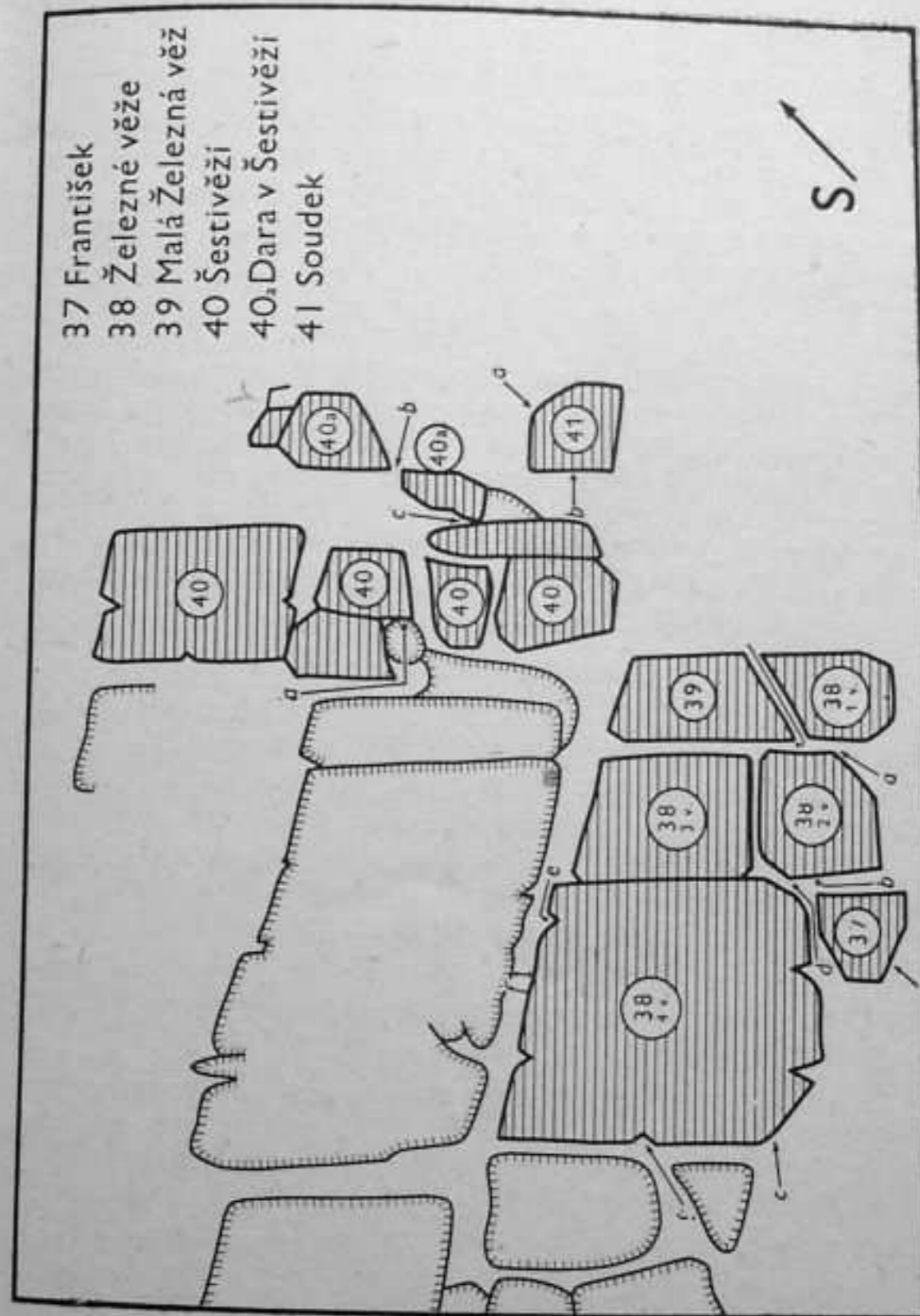
b) Jihozápadní spára. Nejdříve širokou spárou od Z na vrchol zadní věže a pak na přední věž buď zleva nebo zprava. III—IV.

c) Západní stěna zadní věže. Výstup vede středem Z stěny zadní věže. IV—V.

37. František

Údolní stěna. V JV stěně při J hraně vzhůru na polici a podél ní travers doprava na V hranu. Nyní při hraně ke kruhu, výše na polici vlevo a na vrchol.

J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka, 1940 — VII.

*38. Železná věž

Skupina 4 věží oddělených od sebe komíny a spárami.

a) Němečkova cesta na 1. Železnou věž. Od JV do komína mezi 1. a 2. Železnou věží a komínem vzhůru. Z komína asi v polovině výše věže překrokem do JZ stěny věže a spárou a stěnou šikmo doprava vzhůru ke kruhu, přes vypouklou stěnu k 2. kruhu a pak při J hraně na vrchol.

J. Němeček s druhy po r. 1950 — VII.

b) Jihovýchodní hrana. Ze soutěsky mezi Železnou věží a Františkem stěnou vpravo od tzv. koutové cesty na JV hranu věže a po ní vzhůru až tam, kde končí ve hladké stěně; pak doleva pod převis, pod ním doleva za hranu a ke kruhu, dále po hraně k 2. kruhu, pak šikmo doleva vzhůru stěnou k 3. kruhu a šikmo doprava vzhůru na hranu. Odtud po levé ruce k vrcholu.

O. Kopal, K. Cerman, 1955 — VII b.

Výstupy na 4. Železnou věž:

c) Jihovýchodní stěna. Při J hraně vzhůru na lavici, po ní travers doprava do spáry a tou na vrchol.

Dr. Z. Mézl, dr. O. Jelínek, R. O. Bauše, Z. Votava, 1938 — III.

d) Koutová cesta. Z kouta nad Františkem do úzkého komína, jím ke spáře (kruh) a tou na vrchol.

Dr. Z. Mézl, R. O. Bauše, 1939 — IV.

e) Kopalova spára. Spára probíhá SZ stěnou v blízkosti S hrany. Spárou přes 2 kruhy na vrchol.

O. Kopal s druhy po r. 1950 — VII b.

f) Rozpěrný komín. Nástup vpravo od Kopalovy spáry. Nejdříve rozporem vzhůru k začátku spáry, pak spárou na vrchol (cesta vede po slanění ze Železných věží).

O. Kopal, B. Svatoš, 1957 — VII.

g) Klikatá spára. Spára probíhá JZ stěnou věže.

Dr. Z. Mézl, dr. K. Kučera, A. Lhotský, 1939 — IV.

39. Malá Železná věž

Stará cesta. Širokým komínem mezi Železnou věží a Malou Železnou věží vlevo od J hrany věže vzhůru na lavici, po ní doprava k V hraně a tou na vrchol.

Dr. Watznauer, K. Seyffert, M. Kertész, 1931 — IV.

40. Šestivěž

Skupina věží S od Železných věží.

a) Normální cesta. Od SZ soutěskou na předskalí, odtud překrok do JZ stěny a šikmo doleva vzhůru na vrchol. II.

Nápadné dvojvěží v této skupině na SZ od Soudku má samostatné pojmenování »Dara«.

b) Cesta komínem. Komínem mezi vnitřními hranami dvojvěží až k jeho závěru (kruh), pak koutovou spárou na vrchol.

J. Opálecký s druhy po r. 1950 — VI.

c) Jihozápadní cesta. Komínem ke kruhu, odtud stěnou nejdříve doleva, pak zpět doprava na vrchol. VII.

41. Soudek

a) Němečkova cesta. V pravé části S stěny podél trhlíny vzhůru k 1. kruhu, pak k 2. kruhu. Nad tím převislou stěnou přímo, pak doprava vzhůru na lavici v horní části SV stěny (smyčka), travers doleva a převislým stupněm na vrchol.

J. Němeček, M. Nový, J. Hataš, M. Hataš, 1947 — VII.

b) Jihozápadní cesta. Středem JZ stěny vzhůru k 1. kruhu, a dále vzhůru na polici, pak travers doleva k 2. kruhu, přes převis vlevo ke hraně a podél ní na vrchol.

K. Cerman s druhy — VII.

Varianta. Od 2. kruhu po levé hraně na vrchol.

O. Kopal, K. Cerman, J. Mašek, 1952 — VII.

42. Čokoládová věž

a) Normální cesta. Spárou při J hraně předskalí na jeho vrchol, přepad do JV stěny na polici a po ní šikmo doleva vzhůru k vrcholu.

Němečtí lezci, 1931 — III.

b) Jižní stěna. Středem J stěny vzhůru na balkón a travers doleva na vrchol. IV—V.

c) Jiřinského cesta (jihozápadní hrana). V levé části J stěny šikmo doleva vzhůru na JZ hranu a na vrchol. V—VI.

43. Vidle

Normální cesta. Komínem mezi okrajovými skalami a JV stěnou věže vzhůru, překrok do JV stěny a spárou do sedla mezi vrcholy, odtud SV hranou na vrchol.

Dr. Z. Mézl, R. O. Bauše, 1940 — III.

44. Krtolnice

Normální cesta. Od JV na předskalí komínem mezi předskalím a hranou okrajové skály, z předskalí překrok na věž a na vrchol. I—II.

45. Křeslo

a) Normální cesta. Z balvanu při JZ stěně doleva do spáry, tou na podvrcholovou plošinu, pak v Z hraně na polici a tou travers do JZ stěny; odtud vzhůru na vrchol.

Dr. O. Jelínek, R. O. Bauše, J. Jelínková, 1940 — III.

b) Koutová cesta. Z náhorní strany do kouta, koutem na balkón a na vrchol.

Černý, Nejd, 1956 — III.

46. Soví věž

a) Stará cesta. Z balvanu postavením k JV stěně vzhůru ke kruhu a po druhém postavení k vrcholu.

M. Kertész s druhy — VII.

b) Smítkova cesta. Převíslou J hranou vzhůru na výstupek a z něho šikmo doprava vzhůru JV stěnou k malé jeskyni (kruh) a dále doprava k trhlíně, v níž ručkováním vzhůru ke hladké polici, po té ručkováním doleva, pak vzhůru na polici a do spáry a tou na vrchol.

J. Smítka, L. Vodháněl, dr. O. Jelínek, 1940 — VII.

47. Kulich

Normální cesta. Ze středu JZ stěny na malý balkón a pak podél mělkého zářezu šikmo doleva vzhůru ke kruhu. Odtud doleva na výstupek, z něhož přímo vzhůru na vrchol.

M. Kertész, A. Preibisch, 1938 — VI.

48. Hříbek

Převíslá cesta. V převíslé JZ stěně podél spáry vzhůru do výklenku a odtud širokou spárou vlevo na vrchol.

Dr. Z. Mézl, M. Mokerská, 1940 — V.

49. Obrovák

a) Normální cesta. V levé části V stěny podél mělké spáry a vlevo od ní vzhůru na balkón v JV hraně a ke kruhu, pak mělkým korýtkem na vrchol.

Němečtí lezci asi 1932 — V.

b) Západní spára. Spárou v Z stěně na vrchol.

M. Machovič, 1958 — V.

c) Východní stěna. Cesta vede pravou částí stěny.

M. Machovič s druhy, 1958 — VII.

50. Večerní věž

a) Normální cesta. Ve středu JV stěny na lavici a po ní travers doprava až k V hraně (sem též přímo JV stěnou při V hraně), pak vzhůru na šikmý hřbet a po něm k vrcholové stěně; zde travers doleva ke kruhu. Od kruhu zprava doleva na vrchol.

E. Berger, W. Agly, K. Schörm, 1927 — V.

b) Varianta nástupu. Středem stěny přes díry na hřbet na normálně cestě. VI.

c) Jirkova cesta. Od J hrany travers JZ stěnou šikmo doleva vzhůru (mimo břízu) do spáry, tou až pod vrchol, pak travers doleva za hranu na balkón (kruh) a zpět doprava na vrchol.

J. Opálecký s druhy — VI.

51. Basa

a) Stará cesta. V pravé části JZ stěny podél spáry šikmo doleva vzhůru do krátkého komína, tím na terasu v SZ stěně, z terasy do spáry a tou na vrchol.

Němečtí lezci, 1929 — III.

b) Jihovýchodní cesta. V JV stěně spárou vzhůru na římsu, po ní travers doleva k vrcholové spáře a tou na vrchol.

Němečtí lezci asi 1929 — III.

c) Údolní cesta. Spárou v SZ stěně vzhůru na římsu s borovicí, po římsě doprava k převislé spáře, tou vzhůru k vrcholové spáře a na vrchol.

Němečtí lezci asi 1930 — V.

d) Varianta údolní cesty. Od nástupu na JV cestu doprava na balkón v SV stěně, z něho sestup do údolní stěny šikmo doprava dolů k borovici a pak již popsanou údolní cestou k vrcholu.

Dr. Z. Mézl, R. O. Bauše, M. Jedlička, J. Müllerová, 1940 — IV—V.

52. Panenka

Normální cesta. Od JV hrany po šikmé polici doprava na její konec; odtud doleva ke kruhu a od kruhu přímo vzhůru na vrchol.

J. Šimon, K. Moc, 1946 — VI.

Drábské světničky

53. Věž Vlasty Štáflové

a) Spirálová cesta. Od J komínem mezi předskalím a věží nejdříve vzhůru, pak dovnitř komína, překrok do V stěny a tou na J hranu. Odtud travers JZ stěnou doleva k sestupující široké a hladké lavici a po ní až na Z hranu, pak travers po lavici SZ stěnou až na S hranu (kruh). Od kruhu krátce doleva vzhůru, pak doprava

nad kruhem a nad SZ stěnou do mělkého žlábků a jím na vrchol.

Němečtí lezci, 1932 — V—VI.

b) Děčinská varianta. V SZ stěně při S hraně do spáry a podél hrany vzhůru na balkón ke kruhu na Spirálové cestě a dále po ní na vrchol. VI.

54. Mušle

Normální cesta. Není klasifikována. V JV stěně na hladkou stěchu a po ní k převisu, odtud doleva do JZ stěny a krajně obtížným krokem k vrcholu.

55. Stařena

a) Cesta spárou. Z balvanu před JV stěnou překrok a travers pod spáru a spárou na vrchol.

Němečtí lezci, 1929 — V—VI.

b) Severovýchodní stěna. V SV stěně při V hraně vzhůru sokolíkem na slabě zratelnou římsu, po ní travers doprava přes dvoje hodiny k výdutí ve stěně a pak přímo vzhůru ke kruhu. Odtud nad kruh a travers doprava na výstupek (smyčka), z výstupku šikmo doleva vzhůru k 2. kruhu, stěnou vlevo od kruhu k V hraně, kolem ní na plošinu a pak na vrchol.

Dr. Z. Mézl, Ing. K. Čabelka, 1942 — VII.

56. Tučňák

Východní hrana. Východní hranou šikmo doleva vzhůru ke skalní dutině a odtud zpět šikmo doprava vzhůru na V hranu a po hraně vzhůru pod převis (kruh). Od kruhu ke spáře a spárou na balkón ve V hraně; odtud na vrchol.

Němečtí lezci, 1938 — VII.

57. Machkova věž

a) Stará cesta. Od SV na lavici v komíně mezi okrajovým masivem a JV stěnou a po ní travers doleva ke spáře. Tou na vrchol (kruh).

Němečtí lezci, 1938 — VI—VII.

b) Severozápadní spára. Z předskalí při SV stěně nejdříve podél S hrany dolů, pak travers SZ stěnou doprava pod ústí spáry (kruh) a tou na vrchol.

S. Herčík, J. Šimon, J. Urban, M. Jedlička, 1947 — VII.

58. Trojitá věž

a) Normální cesta. Od JV do pravého komína a jím na vrchol. I.

b) Zadní cesta. Od SZ do komínku a přes několik stupňů na vrchol. I.

c) Severovýchodní stěna. Touto stěnou přímo k vrcholu.

59. Věžička u rozcestí

Normální cesta. Výstup vede komínkem od SV. II—III.

60. Spící mnich

Krátká cesta. JZ převislou hranou pod hlavu, pak travers doprava a JV hranou na vrchol.

R. O. Bauše, M. Jedlička, dr. Z. Mézl, F. Zamastil, 1938 — IV.

+ 61. Puklá věž

Jihovýchodní komín. Od JV širokým komínem pod vklíněný balvan, nad balvan vnitřkem komína a pak na vrchol. I.

62. Jezinka

Jihovýchodní stěna. Spárou nejdříve vzhůru, pak doleva ke kruhu. Odtud postavením do mělkého žlábků a jím na vrchol.

J. Müllerová, R. O. Bauše, 1940 — III—IV.

63. Skalka

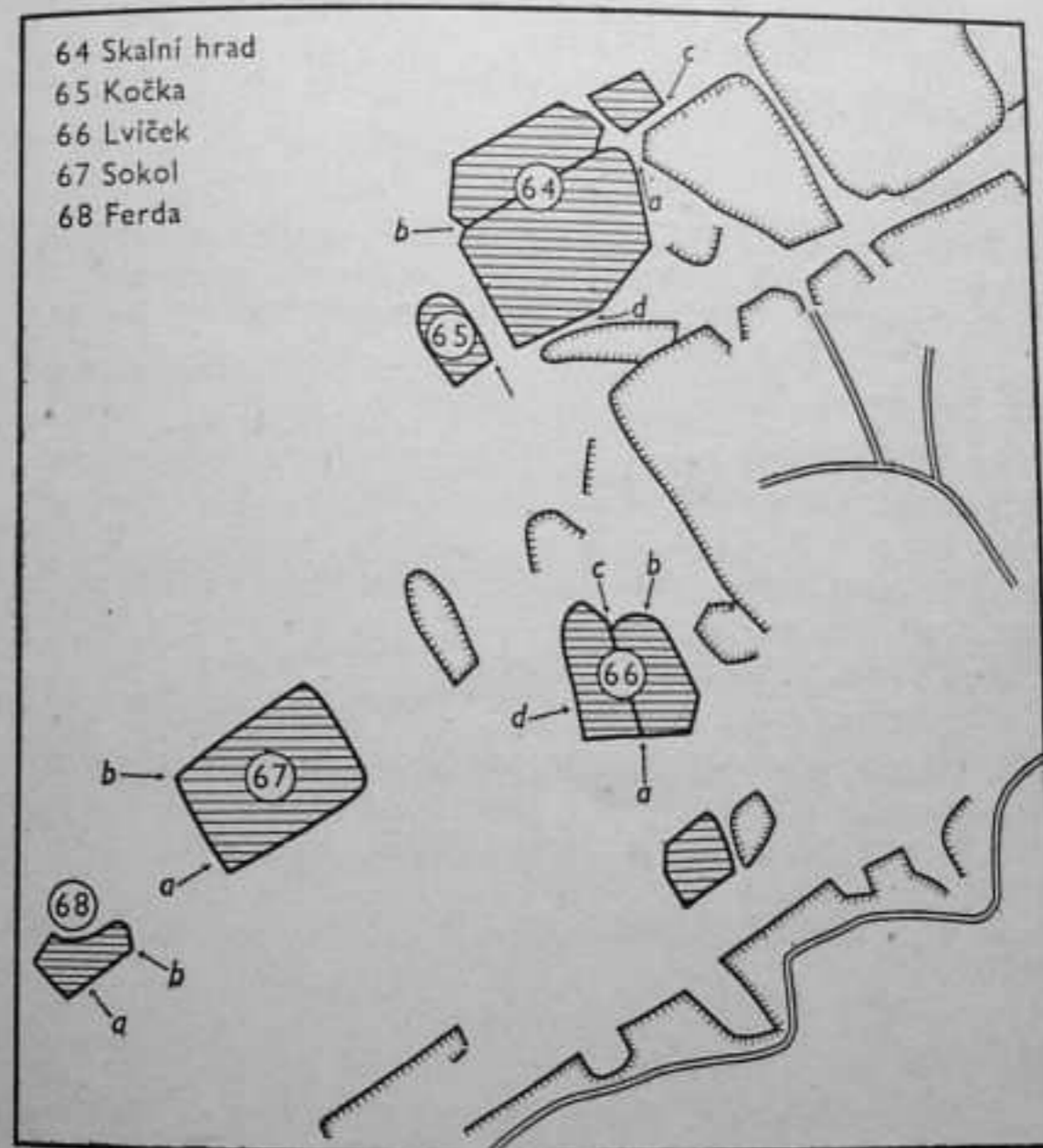
Jihovýchodní hrana. Od SV na balvan mezi věžemi a odtud na plošinu JZ věže. V hranou (zprava) na hladkou střechu a na vrchol.

Němečtí lezci, 1928 — IV.

64. Skalní hrad

a) Stará cesta. Nejdříve sestup od okrajových skal do hluboké strže. Zde od SV do komína rozdělujícího věže Skalního hradu od SV k JZ. Komínem na plošinu při SV stěně a pak spárou v této stěně na vrchol.

Němečtí lezci, 1928 — III.

b) Jihozápadní cesta. Od JZ (od Kočky) nejdříve zářezem, výše komínem na vrchol.

R. O. Bauše, dr. Z. Mézl, 1936 — IV.

+ c) Severovýchodní hrana. Spárou v koutě v údolní straně mezi okrají a věží vzhůru na římsu, dlouhý travers na údolní hranu, hranou, pak stěnou šikmo doleva vzhůru ke spáře (kruh) a tou na vrchol.

Fischer s druhy po r. 1950 — VII.

d) Jižní cesta (vnitřní). Od J z postavení ke spáře ve vrcholové části věže a spárou k vrcholu.

Děčínští lezci asi 1958 — VII.

65. Kočka

+ Normální cesta. Jižní hranou vzhůru, pak travers doprava do V stěny ke kruhu a odtud přímo vzhůru na vrchol.

R. Demmer, F. Patzak, G. Effenberger, 1929 — VII.

66. Lvíček

a) Jihovýchodní komín. Od JV komínem, z počátku velmi úzkým, na vrchol.

O. Hauser, R. Raaz, 1936 — II.

b) Severní stěna. Stěnou vpravo od hrany vzhůru do komína a jím na vrchol.

O. Vitwer, O. Krampitz, 1929 — III.

c) Severozápadní komín. Komínem na vrchol. I.

+ d) Jihozápadní pilíř. Nejdříve vzhůru na políčku po odštípnutém balvanu, pak k jeskyňce (kruh). Stěnou pilíře vpravo od spáry na vrchol pilíře, pak komínem na vrchol.

R. O. Bauše, K. Čabelka, M. Jedlička, D. Jedličková, 1939 — V.

67. Sokol

a) Normální cesta. Postavením do JZ stěny v blízkosti J hrany věže a stěnou vzhůru na balkón (kruh). Odtud

spárou v JV stěně na stříšku, jejím levým okrajem do spáry a na vrchol.

W. Agly, E. Berger, H. Heinrich, A. Hübel, 1928 — VI.

+ b) Údolní cesta. Komínem na předskalí při SZ stěně a krátkou spárou na stříšku (kruh), další spárou na terasu se dvěma borovicemi a z ní sokolíkem podél trhliny vzhůru k 2. kruhu. Odtud travers doleva k dolnímu ústí spáry, tou až pod převislý vrchol (kruh) a přes převis rozporem na vrchol.

K. Seyffert, F. Funke, M. Kertész, A. Preibisch, 1931 — VI—VII.

68. Ferda

a) Normální cesta. JV stěnou vzhůru a poněkud doleva ke kruhu a od kruhu stěnou vlevo na vrchol.

V. Nejedlo, J. Urban, 1942 — VI.

b) Východní hrana. Hranou přímo na vrchol. VI.

69. Balustráda

a) Stará cesta. Z balvanu postavením přes ústí rokle k převisu v JV stěně, přes převis vzhůru a krátkou stěnkou k začátku vodorovného žlabu. Tím doprava až na V hranu a pak na vrchol.

K. Schörm, W. Agly, E. Berger, A. Heinrich, 1928 — IV.

b) Jihozápadní cesta. Od Z na lavici a z ní podél spáry v JZ stěně, částečně sokolíkem, vzhůru až k místu, kde se náhle ohýbá doprava, travers podél této spáry doprava až pod ústí hluboké svislé spáry. Tou vzhůru ke kruhu a dále na balkón při Z hraně a pak spárou vlevo nebo přímo nad balkónem na vrchol.

A. Preibisch, K. Seyffert, F. Funke, 1931 — VII.

+ c) Liberecká cesta. Od Z po lavici pod SZ stěnu až tam, kde je převis nad lavicí přerušen širším žlábkem. Odtud šikmo doprava vzhůru nad převis a dále doprava do hladké stěny ke kruhu. Od kruhu z postavení přímo vzhůru stěnou k ústí spáry a tou k vrcholu.

R. Kuchař, B. Svatoš, 1956 — VII.

70. Trubková jehla

Normální cesta. Od SV do komína mezi předskalím a věží, jím na polici v JV stěně a po ní doprava na plošinu pod vrcholem a dále V hranou na vrchol. I—II.

71. Černá jehla

Normální cesta. Od JZ z police při okrajové skále do komína a jím vzhůru na šikmou polici v JZ stěně (kruh). Od kruhu nejdříve poněkud doleva vzhůru, pak travers doprava na polici táhnoucí se šikmo vzhůru JV stěnou. Po této polici na vrchol.

A. Kretschmar, L. Girod, 1929 — III—IV.

*72. Drábský sloup

a) Nejedlova cesta. Nástup je na plošině přístupné průchodem mezi Sloupem a sousedním masivem skal. Z plošiny překrok na J hranu a tou přímo ke kruhu. Nad kruhem krátkou spárou na výstupek v JV stěně a z něho J hranou na vrchol.

V. Nejedlo, J. Urban, J. Procházka, F. Adler, 1940 — VI—VII.

b) Šimonova cesta. Ze sedla mezi Sloupem a masivem Drábských světniček přepadem na S hranu, travers SV stěnou pod její převislou částí a výstup na V hranu a z ní JV stěnou kolem okna do kouta (smyčka) a v něm k 1. kruhu. Od kruhu šikmo doprava vzhůru ke hrotu ve V hraně (smyčka), travers doleva po stříšce zpět do kouta (smyčka) a v něm spárou na vrchol.

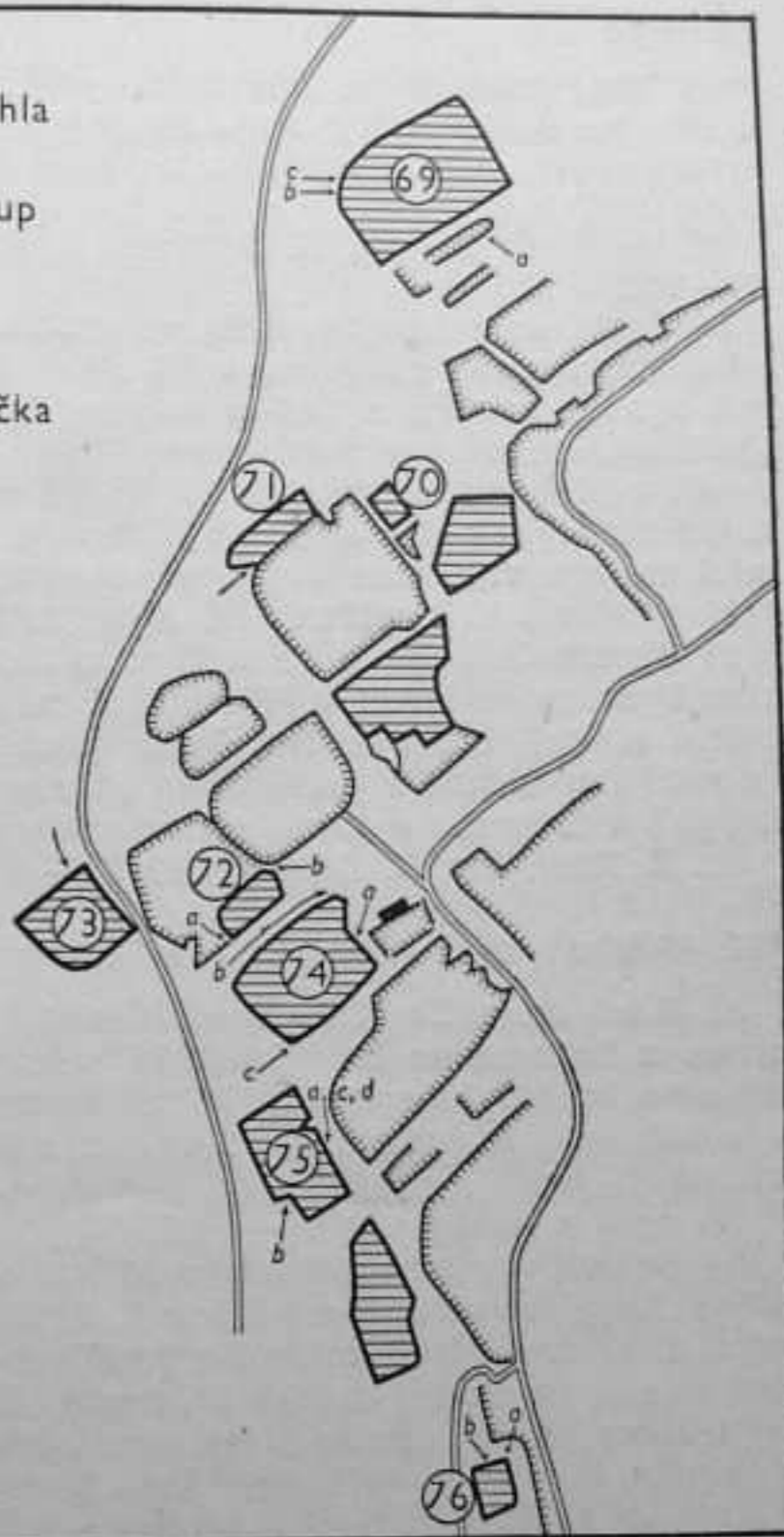
J. Šimon, K. Moc, 1945 — VII.

73. Partyzán

Normální cesta. Od S hrany vzhůru na polici a po ní travers doprava v SZ stěně až na konec police, pak doprava vzhůru k vodorovnému zářezu (hodiny) a dále až do výklenku ve stěně. Odtud na Z hranu a na vrchol.

J. Šimon, K. Moc, 1946 — VI—VII.

- 69 Balustrada
- 70 Trubková jehla
- 71 Černá jehla
- 72 Drábský sloup
- 73 Partyzán
- 74 Dráb
- 75 Hláška
- 76 Čínská věžička

74. Dráb

a) Stará cesta. Z dvojnásobného postavení v SV stěně k začátku mělké spáry a tou ke kruhu, pak doprava ke krátké spáře, spárou vzhůru a nakonec porostlou stěnou na vrchol.

W. Agly, E. Berger, K. Schörm, A. Henrich, 1928 — VI—VII.

b) Cesta ze strže. Ze strže mezi Sloupem a Drábem od S hrany travers doprava v SZ stěně ke spáře (kruh), pak spárou vzhůru a pod převisem doprava na polici (hodiny), stěnou k vodorovnému zářezu a v něm doprava až k hlubokému výklenku v JZ stěně. Spárou probíhající nad výklenkem nejdříve šikmo doleva vzhůru a lomíci se pod vrcholem doprava na vrchol.

M. Kertész, K. Seyffert, W. Agly, 1930 — VII.

c) Jihozápadní stěna. Ve strži mezi Drábem, Hláskou a okrají po široké lavici v JV stěně až na J hranu (jištění kolem bloku), krátkým traversem (hodiny) do JZ stěny ke svíslému zářezu a podél něho stěnou vzhůru ke kruhu, pak k 2. kruhu a odtud přímo vzhůru na vrchol.

Dr. Z. Mézl, ing. K. Čabelka, 1942 — VI.

*75. Hláska

a) Stará cesta. Ze strže mezi Hláskou, okrajovým masivem a Drábem do levé části SV stěny a v ní travers doprava ke dlouhé spáře ústící na vrcholu. Do ní vstup v místě, kde je hnízdo (hodiny), a spárou vzhůru na vrchol (1 kruh).

W. Agly s druhy, 1928 — VII.

b) Nejedlova cesta. Nástup v zářezu v pravé části JZ stěny. Nejdříve stěnou vzhůru k 1. kruhu a podél trhliny k 2. kruhu. Odtud vzhůru a poněkud doprava převislou stěnou ke skalní dutině (3. kruh). Zde začíná dlouhý travers údolní stěnou z její pravé části do levé části (na něm smyčka a další kruh) do hluboké spáry a tou na vrchol (ve spáře další 2 kruhy).

V. Nejedlo, A. Čermák, 1941 — VII c.

+ c) Nová cesta. Nástup jako na starou cestu do SV stěny, po polici doleva do úzké spáry a tou přímo na vrchol.

J. Mašek s druhy po r. 1950 — VII.

+ d) Varianta cesty a a b. Nejdříve cestou a k hodinám u vstupu do spáry. Odtud travers doprava SZ stěnou až do údolní stěny do spáry k poslednímu kruhu Nejedlovy cesty a tou na vrchol.

F. Kutta, dr. J. Malík, 1952 — V—VI.

76. Čínská věžička

a) Normální cesta. S stěnou při SV hraně vzhůru a doleva na polici za hranou, odtud šikmo doprava vzhůru (smyčka) S stěnou na vrchol.

Němečtí lezci, 1928 — V.

b) Severozápadní hrana. Ze středu S stěny šikmo doprava vzhůru na SZ hranu (smyčka), pak přímo vzhůru hranou (po cestě hodiny) na vrchol.

J. Němeček s druhy, 1943 — V—VI.

77. Pinta

Normální cesta. Komínem mezi okrajovým masivem a věží na vrchol.

J. Šimon, S. Herčík, Z. Řepka, 1947 — III.

Ostatní skalní útvary

78. Kačer

Normální cesta. Z balvanu při S hraně překročením na tuto hranu a na balkónek pod převisem (kruh), dále vzhůru k hodinám a k vrcholu.

J. Müllerová, D. Jedličková, R. O. Bauše, 1941 — IV.

79. Iroquoi

Normální cesta. Do stěny vpravo od J hrany. Nejdříve šikmo doleva vzhůru na malý výstupek na hraně, pak doprava na široký balkón. Odtud JV stěnou vzhůru, travers doprava do V stěny (kruh) a na vrchol.

Dr. Z. Mézl, Z. Votava, V. Štáflová, 1938 — V—VI.

80. Vlčice

a) Normální cesta. Od JV spárou na vrchol pilíře, z něho přepadem do JZ stěny Vlčice (kruh), nyní nad kruh a šikmo doprava vzhůru na vrchol.

M. Hoffmann, E. Hage, G. Gönner, M. Thieme, 1928 — IV.

b) Němečková cesta. J stěnou vzhůru ke kruhu, pak travers lámavou skálou doleva a na vrchol.

J. Němeček asi r. 1950 — VII.

81. Koliba

a) Koutová cesta. Od JV vpravo od sedla mezi okraji a Kolibou do kouta, v němž jsou 2 komíny: severojižní a západovýchodní. Nejdříve západovýchodním komínem k jeho zavření, pak rozporem do severojižního komína, travers do V spáry (†) pokračování západovýchodního komína) a tou na vrchol.

R. O. Bauše, 1941 — II—III.

b) Západní komín. Od Z do kouta, kterým probíhá dlouhý komín, dole velmi úzký. Komínem na vrchol. I—II.

c) Sestupová cesta. Vstup na ni od JV ze sedla mezi okraji a Kolibou. I.

82. Podzimní věž

Stará cesta. Od JV do spárky a tou na plošinu. Zde poněkud doprava ke komínu a jím k oknu, dále průchod oknem na údolní stranu a SZ komínem na vrchol. I—II.

83. Samotář

a) Smítkova cesta. Ve středu Z stěny spárou na římsu a středem stěny přímo vzhůru k 1. kruhu, pak k 2. kruhu. Dále šikmo doleva vzhůru na balkón pod hlavu a doleva na vrchol.

J. Smítka, V. Procházka, F. Porcal, 1940 — VII.

b) Děčínská cesta. Ze Z stěny policí šikmo doleva vzhůru na hranu a po hraně ke kruhu. Od kruhu krátce doprava do Z stěny a pak doleva na policí v S stěně a znovu na hranu (hodiny). Hranou (další hodiny) na vrchol.

K. Krombholz s druhy po r. 1950 — VII.

84. Bachyně

Severní spára. Spárou probíhající přímo středem S stěny na vrchol.

Dr. Z. Mézl, J. Müllerová, 1939 — III.

85. Bronzová věž

Severozápadní cesta. Od SZ převislou spárou do výklenku a odtud rozšiřující se spárou na vrchol.

Liberečtí lezci asi r. 1930 — II—III.

86. Menhir

Severní stěna. V S stěně na poličku, z poličky vzhůru sokolíkem krátkou trhlínou končící v převisu, pak travers do další trhlíny vlevo a jí ke kruhu. Odtud vzhůru na vrchol.

M. Nový, J. Němeček, 1947 — VI.

*87. Herbert

a) Údolní stěna. Od Z hrany travers JZ stěnou šikmo doprava vzhůru ke kruhu, pak vzhůru poněkud doprava k dutině a dále vzhůru k široké polici a k 2. kruhu. Odtud převislou spárou vlevo na vrchol.

A. Preibisch, W. Agly, F. Funke, 1934 — VII.

b) Náhorní stěna. Z náhorní strany šikmo doleva vzhůru po oblé liště k dutině, v níž je kruh. Od kruhu převislou částí stěny ke spáře a tou na vrchol.

Němečtí lezci, 1959 — VII.

88. Náhradní věž

Normální cesta. Od SV komínem mezi věží a předskalím nejdříve na předskalí, odtud do spáry a tou na vrchol.

Dr. Z. Mézl, dr. K. Kučera, M. Mokerská, 1939 — III.

89. Zvon

a) Stará cesta. Z předskalí při SZ hraně do stěny a travers doprava vodorovnou římsou (smyčky) na roh a

šikmo doprava vzhůru J stěnou ke kruhu, pak dále doprava za V hranu do šikmé spáry; tou dále doprava až k jejímu zlomu. Zde vzhůru spárou na plošinku a na vrchol.

M. Kertész, W. Agly, F. Funke, K. Seyffert, 1930 — VII.

b) Chlumova cesta. Z mohutného balvanu při J stěně do stěny a v té travers doprava do blízkosti JV hrany, pak přímo vzhůru J stěnou, výše poněkud doleva až ke kruhu na staré cestě. Od kruhu šikmo doleva vzhůru do sedla a na vrchol.

V. Chlum, V. Kříž, 1941 — VII.

c) Nová cesta. Od Z komínem na předskalí a přepadem na SZ hranu (smyčka), pak doleva spárou krátce dolů, dále k trhlíně a vzhůru ke kruhu. Odtud šikmo doleva vzhůru, pak přes převis na balkónek (smyčka), travers po lavici do spáry a tou k vrcholu.

F. Patočka, J. Šimon, 1953 — VII.

90. Vřesová věžička

Normální cesta. Od S šikmým zářezem ke spáře, tou na balkón a z něho travers doprava do Z stěny a na vrchol.

M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková, 1940 — III—IV.

91. Medusa

a) Normální cesta. Komínem na předskalí při JV stěně, překrok do převislé spáry v JV stěně a tou vzhůru, ze spáry pak doprava na polici v SV stěně, nad níž je kruh. Odtud postavením na vrchol.

Dr. Z. Mézl, R. O. Bauše, 1941 — III.

b) Krátká cesta. V SV stěně vpravo od převislé zvonovité spáry a skoro při S hraně šikmo doleva vzhůru na výstupek nad zvonovitou spárou a odtud lomenou spárou na polici a ke kruhu. Dále jako na normální cestě na vrchol.

J. Müllerová, R. O. Bauše, bratři Frösslové, 1941 — III—IV.

92. Říjnová věž I

Koutová cesta. Od JV do komína a komínem do sedla mezi oběma Říjnovými věžemi, pak travers JV stěnou doprava (smyčka) a přes jeskyňku (smyčka) a spárou přímo na vrchol.

Němečtí lezci asi 1928 — IV.

93. Říjnová věž II (údolní)

a) Spárová cesta. Nejdříve do sedla mezi oběma Říjnovými věžemi jako u Koutové cesty na I. věž. Ze sedla doleva na balkón při JV stěně a spárou v této stěně na vrchol. IV.

b) Stará cesta. Ze sedla mezi věžemi na SV hranu věže, přes výstupek v této hraně (hodiny) na balkón, z něho do spáry ve V stěně a tou na vrchol.

R. O. Bauše, dr. O. Jelínek, 1938 — III—IV.

c) Němečková cesta. Lámová skála. Od SZ spárou mezi pilířem a stěnou na vrchol pilíře a přes převis ke kruhu. Dále stěnou do jeskyně, pak doprava vzhůru na římsu a ke 2. kruhu. Odtud převislou stěnou vzhůru do korýtky a jím na vrchol.

J. Němeček, J. Hataš, M. Hataš, M. Nový, 1947 — VII.

94. Veverčí věžička

Severní stěna. Ze sedla mezi Veverčí a okrajovými skalami v levé části SV stěny vzhůru a travers do V hrany, tou vzhůru a SV stěnou na vrchol.

J. Müllerová, R. O. Bauše, bratři Frösslové, 1941 — II—III.

95. Dolmen

Normální cesta. Od JV spárou na plošinu, travers doprava na převislou V hranu, pak travers doleva na výstupek a JV stěnou na vrchol.

Dr. Z. Mézl, J. Müllerová, R. O. Bauše, 1941 — III—IV.

96. Jedlička

Normální cesta. Od JV do výklenku, z něho travers až na plošinu v Z stěně a odtud na vrchol. I.

97. Šnek

Normální cesta. V SZ stěně poněkud doprava přes 2 stupně na vodorovný zářez a v něm do středu stěny k puklině. Podél pukliny vzhůru na polici a z ní na vrchol.
R. O. Bauše, J. Müllerová, dr. Z. Mézl, 1941 — IV.

98. Šimáňova věž

Vzpomínková cesta. Od J hrany šikmo doleva vzhůru ke žlabu, jím doleva ke hraně a za hranou do Z stěny (kruh). Od kruhu doleva převislou stěnou, pak přímo vzhůru na polici pod vrcholem a z ní buď přímo podél spáry anebo po polici doprava za hranu a na vrchol.

J. Němeček, Slába, Plaček, Ryska, 1945 — VII.

99. Orloj

Normální cesta. V pravé části SV stěny na šikmou polici a po ní k jeskyni. Nad jeskyní ručkováním v zářezu šikmo doleva vzhůru do sedélka pod vrcholem, odtud travers J stěnou na JZ hranu a tou na vrchol.

R. O. Bauše, dr. Z. Mézl, 1938 — III.

100. Doga

Normální cesta. Mělkou spárou v SV stěně na plošinu pod vrcholem a dále podél šikmého zářezu sokolíkem na vrchol.

Dr. Z. Mézl, R. O. Bauše, 1938 — III—IV.

101. Pavián

Normální cesta. Ze středu J stěny šikmou spárou na plošinu v Z stěně, pak Z stěnou na výstupek se stromkem a na vrchol.

R. O. Bauše, M. Jedlička, E. Frössl, K. Kopřiva, 1940 — III.

102. Želva

Normální cesta. Od S do sedla mezi Želvou a Bazilichem, ze sedla na Z hranu, tou na polici pod vrcholem a na vrchol.

Dr. Z. Mézl, dr. O. Jelínek, 1940 — III—IV.

103. Bazilich

a) Normální cesta. Od SV spárou mezi věží a pilířem na vrchol pilíře (smyčka), travers po lavici doprava na S hranu a hranou na vrchol.

Dr. Z. Mézl, dr. O. Jelínek, R. O. Bauše, 1940 — II—III.

b) Nová cesta. V SV stěně při S hraně stěnou do okna, jím průchod do JZ stěny (smyčka), odtud na S hranu a jí na vrchol.

B. Jecelín, 1947 — II—III.

104. Bohatýr

Normální cesta. Ze zářezu v pravé části SZ stěny šikmo doprava vzhůru na balkón v Z hraně a dále do JZ stěny (hodiny), vpravo od hodin nad mohutný převis a travers doleva na balkón nad převisem v Z hraně; odtud na vrchol.

R. O. Bauše, ing. K. Čabelka, dr. Z. Mézl, M. Jedlička, 1939 — V.

105. Minaret

Normální cesta. V SV stěně travers doleva k V hraně a po vstupu na hranu travers po poličce doprava pod 1. kruh a ke kruhu, nad kruhem ručkováním v trhlíně doleva na V hranu a hladkou hranou na vrchol.

J. Šimon, K. Moc, 1946 — VI—VII.

106. Kavka

Normální cesta. Komínem mezi Kavkou a okrajovými skalami vzhůru, překrok na stříšku v SZ stěně a tou na vrchol. I—II.

107. Ztracená varta

Normální cesta. Spárou při V hraně na balkón a podél žlábků do výklenku, odtud doprava k další spáře a tou na vrchol.

M. Jedlička, R. O. Bauše, 1940 — II—III.

108. Zelená věžička

Normální cesta. Ze sedla do JV stěny, v ní po polici do krátkého komína a komínem na vrchol. I.

109. Pelíšek

Normální cesta. Překrokem z balvanu na výstupek v SZ hraně a tou pod hlavu. Odtud šikmo doleva na výstupek na V hraně a dále převislou stěnou na vrchol.

Dr. Z. Mézl, dr. O. Jelínek, R. O. Bauše, M. Jedlička, 1940 — IV—V.

B) SKÁLY V ÚDOLÍCH MEZI PŘÍHRAZSKÝMI SKALAMI A HRUBOSKALSKEM

V pruhu údolí a údolíček Českého ráje mezi Příhrazskými skalami na západě a Hruboskalskem na východě a dále až k Troskám jsou četné menší a méně známé skalní útvary se samostatnými věžemi. Osou těchto skupin skal je Kacanovský potok, Žehrovka, údolí Věžického rybníka a Vidláku.

Skály u hradu Kozlova

Hrad Kozlov je J od osady Podhájí, kde je autobusová zastávka na lince Turnov—Vyskeř. Z Podhájí na hrad je asi 20 min. po žlutě značené cestě. Jinak je z Turnova

příchod ke hradu po značené turistické cestě vedoucí přes Kacanovy na hrad Kost, z níž se odbočí doprava od »sv. Anny« (kóta 330), která je asi 1 km JV od Podhájí.

Skupina skal na vyvýšenině u hradu.

1. Srnčí

Věž je v místech, kde žlutě značená stezka zatáčí pod prvními skalkami doprava.

Normální cesta. Komínem od J na předskalí a pak krátkou Z stěnou na vrchol. II.

2. Kozel

Zarostlá věž na J od Srnčí.

a) Normální cesta. Od SV hrany šikmo doleva vzhůru po šikmé lavici napříč V stěnou k vrcholu.

Z. Melichar, J. Koucký, 1944 — III.

b) Jihovýchodní cesta. Výstup vede podél JV hrany.

J. Koucký, 1944 — III.

c) Převislá cesta. Výstup vede středem mírně převislé Z stěny.

M. Škaloud, 1953 — IV.

3. Vrata

Mohutná věž tvořící s vedlejší okrajovou skálou součástku (vrata), kterou vede žlutě značená cesta na hrad.

Normální cesta. Od JZ do koryta, jím vzhůru na lavici v J stěně a dále stupňovitou stěnou k vrcholu. I—II.

4. Stařec

Tato věž je asi 50 kroků na Z od Vrat.

a) Šikmá cesta. Ve středu J stěny podél šikmé spáry na vrchol.

Z. Melichar, J. Koucký, 1944 — III.

b) Jihovýchodní hrana. Z levé části V stěny na hranu a po ní na vrchol.

J. Janků, 1944 — IV.

c) Údolní cesta. Z balvanu pod pravou polovinou stěny přes převis šikmo doleva vzhůru do středu stěny ke svislé spáře a tou k vrcholu.

J. Pícek s druhy, 1957 — VI.

5. Květová věž

Je na JZ od hradu.

Normální cesta. Od Z do kouta a jím podél trhlín pod převis, pak doleva na lavici v pravé části Z stěny, po lavici doprava na roh a stěnou na vrchol.

V. Chlum, V. Kříž, 1941 — V.

6. Srpnová

Je na stráni těsně nad Květovou věží.

Normální cesta. Levou polovinou S stěny šikmo doleva vzhůru k vrcholu. II.

Jiná skupina skal je v širokém údolí na J od hradu Kozlova (na levém úbočí při pohledu od osady Podpohoří). Skály jsou popisovány od JV k SZ.

7. Zobák

Normální cesta. Od JZ do komína mezi okrajovými skalami a věží, jím šikmo doprava vzhůru na lavici u J hrany (kruh) a převislou stěnou na vrchol.

V. Chlum, V. Kříž, 1940 — IV—V.

8. Žába

Nízká široká věž na JZ od Zobáku.

Normální cesta. Od JZ šikmo doleva vzhůru až do SV stěny a odtud krátkou stěnkou k vrcholu. II.

9. Krius

Nejvyšší čtyřhranná věž ze skupinky nad rybníkem.

Normální cesta. V pravé polovině JV stěny šikmo doprava vzhůru na hranu, pak šikmo doleva k počátku klikaté trhlíny (kruh) a podél ní na vrchol.

V. Kříž, V. Chlum, 1940 — VII.

10. Nevěrnice

Nízká věž na JV od Kriuse.

a) Normální cesta. Od S hrany po lavici do SV stěny ke spáře a podél ní na vrchol.

D. Machaň, J. Koucký, J. Janků, Z. Melichar, 1944 — III.

b) Převislá cesta. Převislou spárou v levé polovině JZ stěny na vrchol. IV.

c) Západní hrana. V převislé levé části JZ stěny krátkým korýtkem na lavici v SZ stěně a v ní krátkou stěnou na vrchol. IV.

d) Jižní hrana. Výstup vede ustupující J hranou. IV.

11. Lysá

Je na J od Kriuse.

a) Normální cesta. Na V hraně krátce vzhůru a pak po lavici doleva do úzkého komína v JV stěně. Komínem na vrchol. II.

b) Severovýchodní cesta. Spárou ve středu SV stěny na vrchol.

M. Škaloud, 1953 — IV.

c) Jihozápadní cesta. Úzkým JZ komínem na vrchol. III.

Dále k SZ je dosud nelezená, mechem zarostlá věž. Na okraji dlouhého, lehce přístupného masivu, který tvoří s okrajovou skálou soutěsku, je Pytlák.

12. Pytlák

Je to štíhlá věž asi 200 m na V od »sv. Anny« (kóta 330).

Normální cesta. Od SV hrany šikmo doleva vzhůru V stěnou až pod převis JV hrany, vzhůru přes převis a levou částí V stěny na vrchol.

Z. Melichar, J. Koucký, D. Machaň, 1945 — IV—V.

13. Poštolka

Šikmá věž na Z straně hřbetu, na který stoupá silnice z Kacanov na Vyskeř.

a) Normální cesta. V pravé polovině S stěny vzhůru na mechem porostlou lavici asi v půli stěny, odtud doprava k SZ hraně a tou na vrchol.

Z. Melichar, J. Koucký, 1945 — IV.

b) Severovýchodní hrana. Hranou, z počátku převislou a výše ustupující, na vrchol.

R. Kuchař, D. Machaň, 1945 — IV.

Skupina skal JV od obce Skalany

14. Baba

Je nejvyšší v této skupině, je jí dobře vidět z vesnice. Příchod po modře značené turistické cestě z Turnova na Kost (asi 7 km).

Normální cesta. Od JV hrany po široké lavici doleva, pak přes převis a ustupující stěnou šikmo doprava vzhůru a pravou polovinou stěny ke kruhu. Odtud stěnou přímo vzhůru a přes malý převis na vrchol.

Němečtí lezci, 1928 — VI.

15. Medvědí

Nízká věž na malém skalním ostrohu na S od Baby.

a) Normální cesta. Výstup vede od S v levé polovině věže nejprve stěnou, později korýtkem.

A. Mareš, 1943 — III.

b) Pravá cesta. Od S mírně převislou pravou polovinou stěny na vrchol.

D. Machaň s druhy, 1944 — IV.

16. Nemodlenec

Je v údolíčku za Medvědí věží.

a) Normální cesta. Východní spárou rozšiřující se v komín na vrchol.

Němečtí lezci, 1928 — IV—V.

b) Západní cesta. Od Z svislou spárou rozšiřující se

v komín vzhůru, komínem pod vrcholem na normální cestu a tou na vrchol.

Němečtí lezci, 1928 — VI.

17. Pyramidka

Hladká věž pod SV hranou Nemodlence.

Normální cesta. V šikmé levé části JZ stěnky šikmo doleva vzhůru na lavici v Z stěně a pak ustupující pravou hranou stěny na vrchol. III.

18. Partyzán

Pěkná věž na konci údolí.

Normální cesta. Nástup vpravo od výběžku JV stěny. Zde šikmo doleva vzhůru přes tupé zakončení výběžku a travers doleva na polici poblíže J hrany, pak šikmo doprava vzhůru a na vrchol.

Z. Melichar, D. Machaň, 1945 — V.

19. Kanec

Věž s vysokou údolní stěnou na SZ od Baby na druhé straně údolí.

Normální cesta. SZ hranou na lavici probíhající napříč Z stěnou, po ní travers doprava až do úzké J stěny a červeně zbarvenou stěnou na vrchol.

R. Kuchař, V. Kalferst, 1944 — V.

20. Jedináček

Věž v lese nad mlýnem Vysoké Kolo.

Normální cesta. Výstup vede J stěnou. I.

Věže v Žehrovském lese

Příchod do Žehrova po turistické stezce z Příhraz.

21. Lesní strážce

Ze silnice za Žehrovem ve směru na Kost odbočíme asi po 10 min. (u pískoviště v lese) doleva na lesní cestu

a z ní pak jdeme první cestou doprava. Po několika stech krocích vejдем do lesní úžlabiny, v jejímž levém svahu nedaleko cesty je Lesní strážce.

a) Stará cesta. Od JV hřbetem do JV stěny, v ní k díře, pak žlábkem vzhůru pod hlavu a převisem na vrchol. Němečtí lezci. V.

b) Rohová cesta. Od JZ rohu přes 2 police a žlábkem přímo vzhůru pod hlavu a převisem na vrchol.

J. Němeček po r. 1950 — VII.

22. Saská věž

Asi 100 kroků od Lesního strážce na SV přes lesní úžlabinku.

a) Jihovýchodní cesta. Středem hladké JV stěny podél mělké pukliny vzhůru k polici (hodiny), pak podél úzké šikmé spáry na římsu a přes převis na podvrcholový balkón a spárou na vrchol.

J. Hataš s druhy po r. 1950 — VII.

b) Severozápadní stěna. Z postavení na výstupek v S hraně, pak podél šikmé trhliny doprava za Z hranu na balkón a dále spárou na vrchol.

F. Michel po r. 1950 — V—VI.

c) Údolní hrana. Od Z hrany travers doprava vzhůru na údolní J hranu a její oblou částí vzhůru až na balkón. Z balkónu spárou na vrchol.

L. Vidner po r. 1950 — VII.

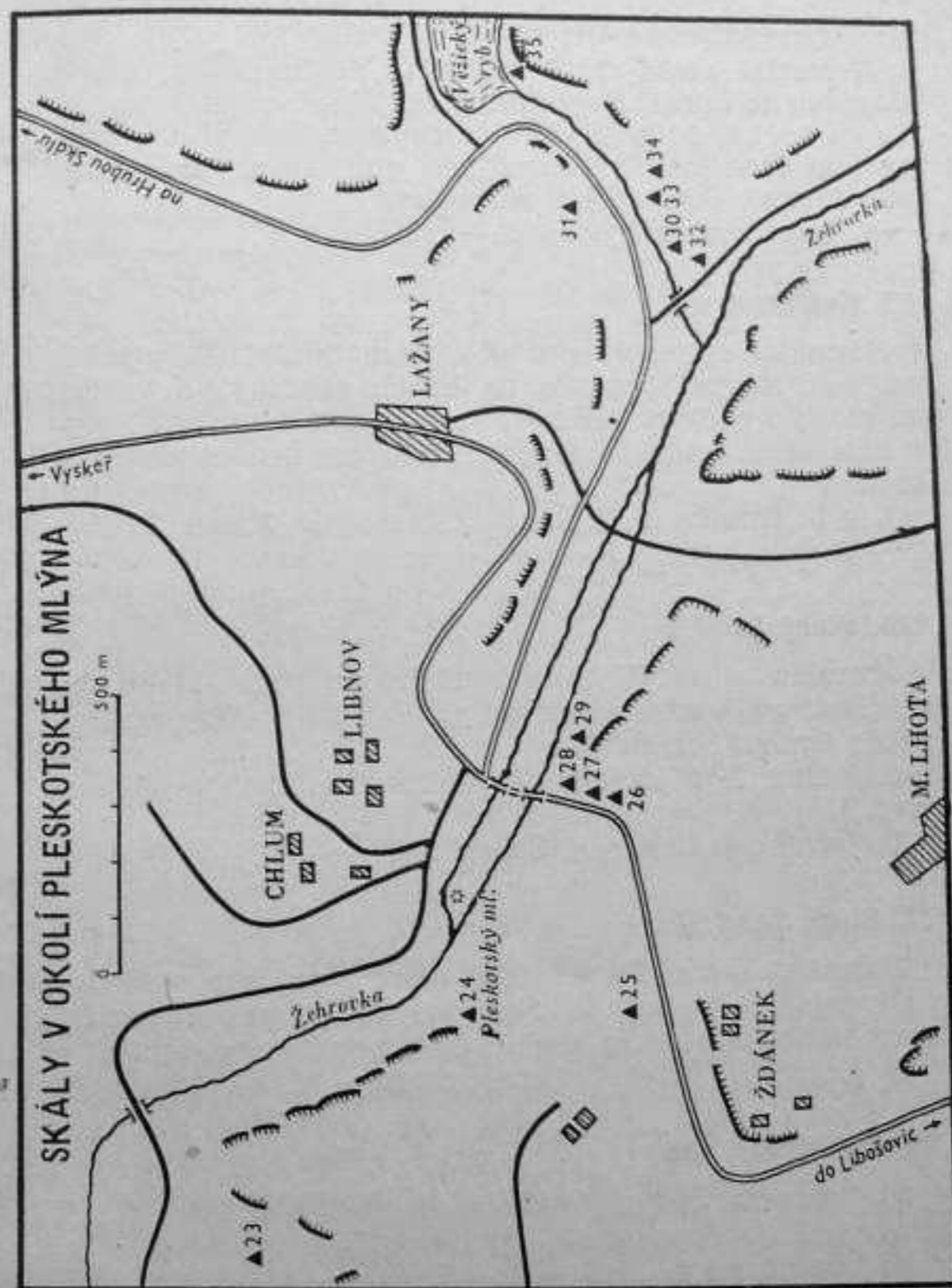
Skály v okolí Pleskotského mlýna

Příchod od J ze železniční stanice Libošovice na trati Mladá Boleslav—Stará Paka (přes Pleskoty asi za 1 hodinu).

23. Jádova věž

Normální cesta. Na balkón v Z stěně a pravou hranou pod převis. Odtud travers do údolní stěny na podvrcholovou plošinu a pravou stranou údolní stěny na vrchol.

B. Jecelín, J. Hataš, M. Hataš, J. Šubrt, 1940 — III—IV.

*24. Podemlejská věž

Normální cesta. Od levé hrany údolní stěny travers doprava do mírného vhloubení, odtud šikmo doleva vzhůru ke kruhu, od kruhu krátce doprava, pak přímo vzhůru pod vrcholový převis a pod ním travers doleva za roh (kruh). Převis na vrchol.

B. Jecelín s druhy, 1946 — VII.

25. Květnová věž

Normální cesta. Pravou polovinou údolní stěny vzhůru, pak travers doprava na hranu (hodiny) a vzhůru na plošinu pod vrcholem. Odtud travers doprava do protilehlé strany věže a šikmým žlábkem na balkón a na vrchol.

J. a B. Jecelínové, J. Šubrt, J. Hataš, M. Hataš, 1946 — IV—V.

*26. Starý hrad I

Normální cesta. JV hranou vzhůru na malou lávku vlevo (hodiny), J stěnou travers až do údolní stěny a vzhůru ke kruhu, pak vzhůru pod převis a pod ním doprava k 2. kruhu. Nyní doleva na plošinu (hodiny) a dále na vrchol.

B. Jecelín, J. Urban, J. Šubrt, 1949 — VII.

27. Starý hrad II

Normální cesta. Ze soutěsky mezi okrajovou skálou a věží nejdříve S hranou okrajové skály, pak rozporem mezi skálou a věží ke kruhu. Odtud spárou na vrchol.

B. Jecelín, J. Šubrt, J. Urban, 1947 — V.

28. Žehrovská věž

a) Normální cesta. Komínem na předskalí při J stěně, překrok do spáry a podél ní na vrchol.

B. Jecelín, asi r. 1945 — II—III.

b) Údolní cesta. Ze Z stěny travers do S stěny ke spáře a tou přes vklíněný balvan na vrchol.

B. Jecelín, J. Jecelín, V. Macoun, J. Šubrt, kolem roku 1945 — IV—V.

29. Houpačka

Normální cesta. Uprostřed J stěny vzhůru do vodorovného zářezu, jím na levou hranu a podél ní nejprve vlevo, pak zpět a J stěnou a hranou na vrchol.

B. Jecelín, V. Macoun, J. Hataš, M. Hataš asi v r. 1945 — VI.

30. Strážce

Normální cesta. Z předskalí věže po levé straně spáry probíhající údolní stěnou věže travers doprava do této spáry a jí přes převis na vrchol.

J. Hataš, B. Jecelín, M. Hataš, J. Šubrt, 1945 — V.

31. Borová věž

Normální cesta. Ve středu SZ stěny vzhůru do vodorovné spáry a tou doprava na hranu. Pak vzhůru po hraně na lávku a vlevo vzhůru ke kruhu, od kruhu travers zpět na hranu a tou na vrchol.

B. Jecelín, J. Urban, J. Šubrt, 1950 — IV—V.

32. Gesfáček

Normální cesta. Po levé hraně Z stěny na plošinu pod vrcholem, po ní travers až do protilehlé stěny a na vrchol.

B. Jecelín, J. Jecelín, 1945 — II.

33. Ukvapenec

Normální cesta. Nejdříve na malý balkón buď přímo středem V stěny převisem, anebo po pravé hraně; potom převislou spárou, v dolní části úzkou, na vrchol.

B. Jecelín, J. Šubrt, 1949 — V.

34. Minutka

Normální cesta. Z okrajové skály překrokem na ustupující stupňovité římsy, po těch k vrcholové hlavě a stěnkou na vrchol. I—II.

Skály u Věžického rybníka

Příchod od Pleskotského mlýna asi za 1/2 hodiny anebo od Hrubé Skály asi za 1 hodinu.

*35. Vodní skála

a) Přímá cesta. V pravé polovině JV stěny vlevo od 2 spárek vzhůru na málo znatelnou římsu a podél zářezu sokolíkem ke kruhu. Nad kruhem doleva na šikmou římsu, pak na další římsu a šikmo doprava vzhůru k hodinám a na vrchol.

Z. Wiener, J. Pícek, H. Mareš, 1959 — VII.

b) Jezerní cesta. Od levé hrany stěnou nad vodou do klikaté spáry a tou poněkud vpravo k 1. kruhu, dále podél spáry k 2. kruhu, pak převislou spárou do díry (jištění) a lámavým převisem k 3. kruhu. Od něho doleva a podél šikmé trhliny k jejímu konci a pak na vrchol.

H. Mareš, Z. Wiener, 1958 — VII b

36. Bumbřík

Normální cesta. Komínem mezi sousední věží a Bumbříkem na vrchol. I.

37. Ošumělá

Chroustova cesta. Od JZ komínem mezi Ošumělou a sousední věžičkou vzhůru, výše doprava na šikmou policičku a o něco výše dále šikmo doprava na úzkou lávku, pak zvětralou skálou šikmo doleva vzhůru na vrchol.

V. Procházka, L. Vodháněl, 1942 — V.

38. Janek

Jihozápadní cesta. Výstup vede komínem od JZ.

B. Jecelín, 1960 — II.

39. Krahulík

Západní cesta. Od Z krátkou stěnou pod malý převis a pak šikmo doleva vzhůru na vrchol.

L. Vodháněl, V. Procházka, 1942 — III.

40. Lípová

a) Západní hrana.

K. Sochor, 1943 — II.

b) Jižní hrana. Výstup vede pravou hranou J stěny.

A. Vinš, K. Sochor, A. Zima, V. Mazánek, 1943 — III.

41. Jedlová věž

Severovýchodní hrana. Plochou SV hranou přímo vzhůru na lavici (hodiny) a mělkým žlábkem k vrcholu.

B. Jecelín, J. Šubrt, 1960 — V.

42. Malý orloj

Normální cesta. JV stěnou a mělkým komínem na vrchol. I.

43. Rohová

Normální cesta. Pravou částí SV stěny vzhůru, pak doprava za hranu a podél ní na vrchol.

A. Zima, V. Mazánek, A. Vinš, 1944 — III.

44. Sluneční

Normální cesta. Východní hranou na římsu, po ní doleva na J hranu, odtud vzhůru k úzké spáře a na vrchol.

A. Zima, F. Porcal, V. Mazánek, 1944 — IV.

45. Václavka

Severozápadní stěna. V SZ stěně při Z hraně přes převis k vrcholu.

J. Zoubek, A. Zima, V. Mazánek, 1943 — III.

46. Hromová

Fifanova cesta. Z náhorní SZ strany na balkónek a vzhůru pod převis, mimo převis doleva a SZ hranou přímo na vrchol.

L. Vodháněl, V. Náhlovský, 1942 — V.

47. Hastrman

a) Severní cesta. V S stěně vpravo od komína vzhůru na lavici, pak ve směru šikmé trhliny na pravou hranu a tou na vrchol.

A. Zima, V. Mazánek, 1943 — II.

b) Severní komín. Komínem vzhůru pod první zářez, odtud travers doleva do spáry a tou na vrchol.

A. Zima, V. Mazánek, J. Hník, 1944 — IV.

Skály u rybníka Vidlák

Příchod od Pleskotského mlýna anebo od Hrubé Skály, vždy asi za 1 hodinu.

48. Zmrzlinář

Normální cesta. Od SZ úzkým komínem na vrchol.
Z. Melichar, M. Škaloud, J. Janků, 1947 — III.

49. Žába

Normální cesta. Od Z komínem s převislým nástupem k vrcholu.

B. Jecelín, J. Urban, 1947 — II.

50. Zastíněná věž

Jihozápadní cesta. V JZ stěně podél zářezu šikmo doprava vzhůru na balkón, pak přes převis a šikmo doleva vzhůru ke hraně a podél ní na vrchol.

B. Jecelín, J. Urban, J. Šubrt, 1947 — VI.

51. Jehlička

Normální cesta. Od S z malé plošiny hladkou SZ stěnou na vrchol.

F. Kutta, L. Štolcová — IV.

52. Hapina

Jihozápadní hrana.

Z. Melichar, J. Janků, M. Škaloud, 1944 — IV.

53. Kobyłka

Smítkova cesta. SZ hranou asi 2 m vzhůru, pak travers doprava do středu stěny a vzhůru ke kruhu. Odtud stěnou šikmo doprava vzhůru na vrchol. VII.

54. Dvojitá věž

a) Komínová cesta.

J. Smítka, 1940 — II.

b) Porcalova stěna. Od komína šikmo doleva vzhůru na hranu a pak mělkou rozsedlinou na vrchol.

F. Porcal, J. Smítka, 1940 — IV.

55. Červencová věž

Normální cesta. V levé části Z stěny vzhůru ke spáře, podél ní na poličku, pak travers doprava za hranu a komínem na vrchol.

J. Smítka, F. Porcal, 1940 — III.

56. Paleček

Jižní komín.

J. Smítka, F. Porcal, 1940 — II.

57. Vidlák

Normální cesta. Od S hrany šikmo doleva vzhůru do sedla mezi oba vrcholy, pak středem převislé a rudě zbarvené stěny k trhlině a podél ní na vrchol.

J. Smítka, F. Porcal, 1940 — VI.

58. Solivá

Jižozápadní stěna. Při levé hraně JZ stěny vzhůru na hladký balkón, pak doprava do mělké spáry, v ní k jejímu ústí a nakonec doleva korýtkem na vrchol.

J. Smítka, F. Porcal, 1940 — VI.

59. Pomněnka

Jižní cesta. Jižní otevřenou spárou na malé předskalí a odtud podél svislé trhliny na vrchol.

J. Smítka, F. Porcal, 1940 — III.

60. Vodník

Normální cesta. V levé části JZ stěny na výběžek stěny, po jeho pravé straně a stěnou nad ním k 1. kruhu, dále velmi drodivou stěnou do výklenku (smyčka) a odtud travers po lavici doprava až na J hranu; tou k 2. kruhu. Nyní krátce vzhůru, pak šikmo doleva vzhůru mimo hodiny (smyčka) k vrcholu.

Z. Řepka s druhy asi 1957 — VII.

61. Děravec

Jižní hrana.

J. Smítka, F. Porcal, 1940 — IV.

Věže pod Troskami

62. Hlavatá skála

Z dálky viditelná věž v lesíku S od Trosek. Příchod ze zastávky Borek—Trosky na trati Jičín—Turnov asi půl hodiny.

Severní puklina. SV stěnou přímo vzhůru pod spáru (1. kruh), pak spárou (2. kruh) a stěnou přímo vzhůru na vrchol.

Němečtí lezci — VII. ✓ 12.10.69 Machovic

63. Válečník

Nižší skála v bezprostřední blízkosti Hlavaté skály.

a) Normální cesta. Podél šikmého zářezu v pravé polovině Z stěny až tam, kde zářez tvoří oblouk, odtud krátce doprava do stěny, tou několik m vzhůru a pak svislou trhlinou na vrchol. III. ✓ 12.10.69 Potoř! *ale van.!*

b) Děravá cesta. Ze soutěsky mezi předskalím Hlavaté skály a Válečníkem rozporem několik m vzhůru a pak přechod doleva do úzké JV stěny, touto stěnou přímo vzhůru k začátku mělkého korýtky, jím do dutiny (kruh) a prolezením na vrchol.

Z. Řepka s druhy, asi 1957 — VI. ✓ 12.10.69

Skalní oblast Apolena

Oblast povětšinou okrajových skal SV od Trosek. Nejbližší přístup ze zastávky Ktová na trati Turnov—Jičín.

64. Dvojitá věž

Levá ze dvou vysokých věží je zlezena.

a) Normální cesta. Spárou od JZ na vrchol. Semilští lezci — V.

b) Údolní cesta. V JZ stěně v blízkosti J hrany na polici, po ní travers celou šíří JV stěny po nápadných hrotech (smyčky) do údolní stěny k začátku široké otevřené spáry (kruh). Spárou na vrchol. VI—VII.

C) HRUBOSKALSKO

Hruboskalskem jsou běžně označovány mocné pískovcové skalní útvary jižně až jihovýchodně od Turnova mezi hradem Valdštejnem a zámek Hrubou Skálou. Hruboskalsko je pro horolezce nejpřitažlivějším skalním městem Českého ráje i celých Čech. Jeho přednostmi jsou bohatý výběr všech druhů výstupů, zejména stěnových, neobvyklá výše velkého množství věží, a tím i délka výstupových cest, poměrně dobrá, i když ne všeobecná soudržnost jemnozrnného pískovce, umožňující vykonání výstupů i poměrně málo členitými stěnami, a v neposlední řadě i čistá skála, prostá mechových porostů.

Pro větší přehlednost je Hruboskalsko v tomto průvodci rozděleno do čtyř oblastí:

- I. Dračí skály,
- II. Kapelník,
- III. Maják,
- IV. údolíčka s Dešovým, Ztraceným a Hadím údolím.

Východiskem do skalních oblastí je Turnov a zastávky v Sedmihorkách a na Hrubé Skále na trati Turnov—Jičín.

I. Oblast Dračí skály

1. Čertík

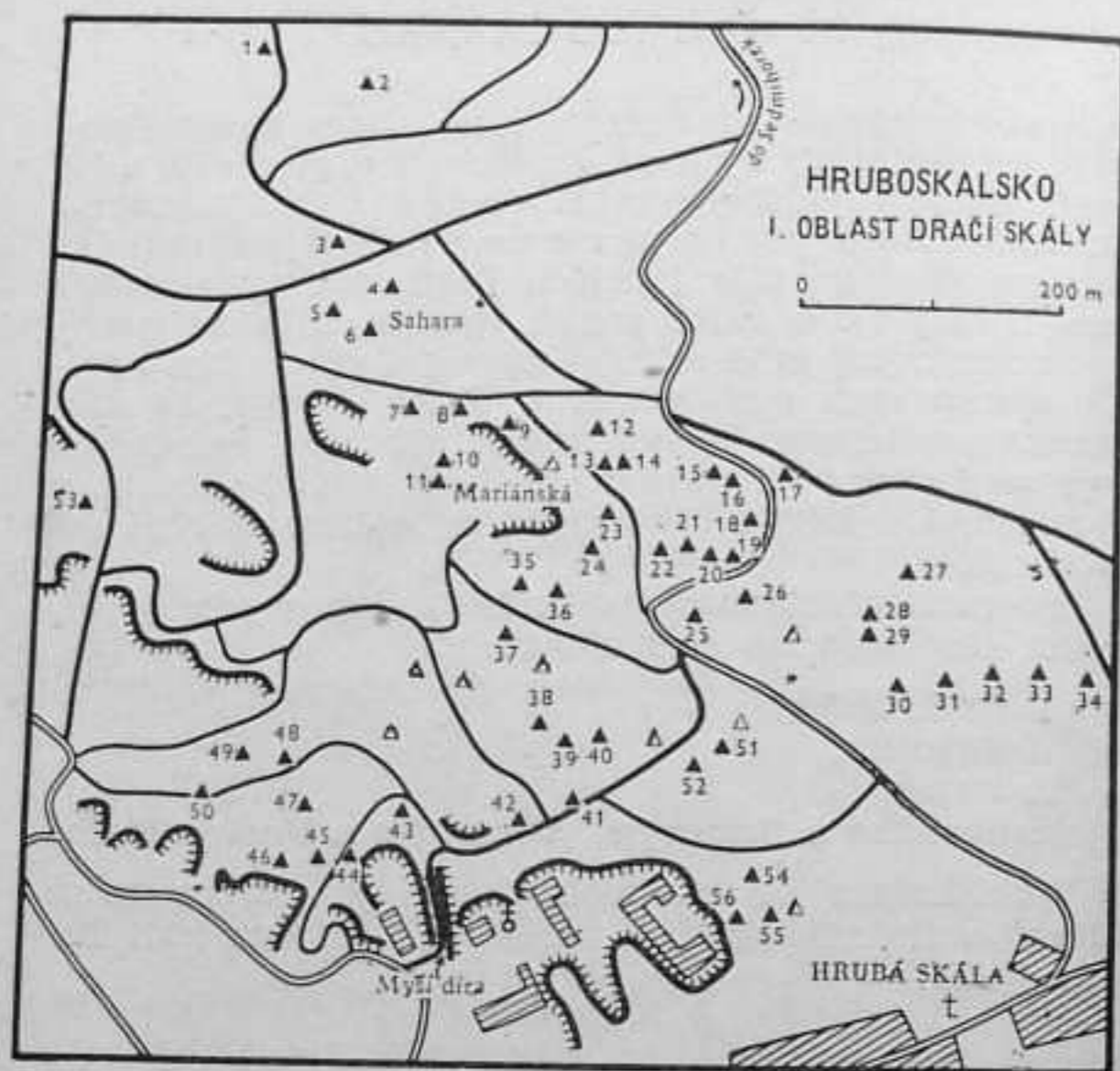
Severovýchodní cesta. V SV stěně úzkou spárou ke kruhu a dále podél spáry, výše se lomící, k vrcholu.

K. Riedel, F. Funke, 1936 — VII.

2. Lemoun

Severní hrana. Zleva na hranu a hranou k vrcholu.

O. Kopal, E. Kudrna, F. Kroupa, Machaň ml., 1951 — IV.

3. Pionýr

a) Severozápadní komín. Komínem vzhůru na polici, pak travers komínem k JV a doleva do jeskyně. Odtud vzhůru na plošinu, přepadem na JZ věž, travers doleva za hranu, po lavici do vnitřního komína a jím na vrchol JZ věže; přepadem a krátkou stěnou na vrchol SV věže.

Němečtí lezci — III.

b) Severní spára. Spárou po pravé straně SZ komína na polici (smyčka) a pak dále spárou k vrcholu.

W. Agly, A. Preibisch, 1935 — VI.

c) Jihozápadní spára. V JZ stěně šikmo doleva vzhůru do převislého kouta, z něho travers doprava ke spáře (hodiny) a tou k vrcholu.

M. Kertész s druhy, 1931 — IV.

d) Jihovýchodní stěna. V levé části JV stěny (asi uprostřed) podél nevýrazné trhliny v členité stěně přímo vzhůru až k velkým hodinám (jištění), od těch pak přes převis a několik větších děr ustupující stěnkou k vrcholu.

R. Kuchař, J. Kysela, 1953 — VII.

e) Šimonova cesta. Jihovýchodní stěnu napravo od komína rozdělují dvě spáry. Levou spárou vzhůru do výklenku, pak podél dvou spár probíhajících zadní stěnou výklenku na balkónek a z něho koutovou spárou na plošinu. Dále cestou a k vrcholu.

J. Šimon s druhy, 1946 — V—VI.

4. Lebka

a) Normální cesta. Východní hranou vzhůru k římse a po ní travers doprava do jeskyňky (smyčka — sem též přímo úzkou spárou). Dále koutem k 1. kruhu, pak na předskalí a V zářezem na hlavní předskalí. Odtud po levé straně hlavy k 2. kruhu, pak šikmo doprava vzhůru na hranu k 3. kruhu a hladkou stěnou na vrchol.

E. Neumann, K. Riedel, 1936 — VI—VII.

b) Vnitřní komín. Pravou polovinou SV stěny na balvan, překrok do stěny věže a tunelovým otvorem na dno vnitřního komína (sem též Z širokou spárou); komínem na předskalí. V.

c) Jižní varianta. V J stěně spárou do díry a odtud stěnou přímo na hlavní předskalí.

F. Kroupa, O. Kopal, Z. Řepka, 1951 — VI.

d) Koutová spára. Od Z širokou spárou ke kruhu a dále spárou na předskalí.

L. Meisnar, J. Žák — VII.

5. Durango

a) Normální cesta. Ze středu soutěsky, rozdělující předskalí od V k Z, vzhůru na S předskalí a pak SV

zářezem na velký balkón ke kruhu. Od kruhu nejdříve mírně doleva a pak poněkud doprava na vrchol.

Němečtí lezci — VII.

b) Jižní varianta. Ze S předskalí travers kolem skály doleva k Z svislému zářezu a jím na velký balkón na cestě **a**.

V. Kříž, V. Chlum, 1941 — VII.

6. Únorová

Normální cesta. Od V do vnitřního komína, jím na SV předskalí a pak S hranou podél trhlíčky šikmo doleva vzhůru k 1. kruhu. Od kruhu vzhůru do díry a pak travers doprava za hranu a ke 2. kruhu. Odtud ustupující hladkou stěnou poněkud doprava na vrchol.

Němečtí lezci — VII.

7. Dvanáct apoštolů

a) Jižní komín. Od J nejdříve rozpěrným komínem a pak spárou, která je pokračováním komína, na vrchol. IV.

b) Severní stěna. Na S travnatou polici, ze které se vstupuje do stěny, průchodem věží od J. Z travnaté police stěnou porostlou trávou vzhůru do velké jeskyně, z ní úzkým komínem na přilehlý velký balvan a po ztrácející se polici šikmo doleva vzhůru na vrchol. V.

c) Severní spára. Do jeskyně cestou **b**, z ní travers doleva a pak spárou k vrcholu. III.

8. Ocún

a) Normální cesta. Od J na předskalí a tunelem na S předskalí, pak otevřeným komínem přímo na vrchol.

Němečtí lezci — III.

b) Kuchařova spára. Ze S předskalí pod spáru a tou na vrchol (kruh).

R. Kuchař, 1952 — VII c.

c) Fífanova cesta. Ze S předskalí šikmo doleva vzhůru převislou stěnou na balkónek a do díry na počátku zářezu (smyčka). Dále sokolíkem k vrcholu (kruh).

L. Vodháněl, J. Smítka, 1942 — VII.

d) Východní cesta. Z J předskalí od tunelu koutovým komínem do díry, z ní travers doprava až k mělké spáře a spárou k vrcholu.

F. Kroupa, J. Havlík, 1959 — VI—VII.

e) Nedělní spára. Z J předskalí, vlevo do tunelu, vzhůru do spáry nad převis prolezením zevnitř skály, pak spárou do díry (hodiny) a k vrcholu.

Z. Wiener s druhy, 1959 — VII.

9. Liberecká věž

Přátelská cesta. V SZ stěně levou spárou do jeskyně, pak sokolíkem ke kruhu, dále do výklenku a spárou na vrchol.

J. Krňák, J. Hendrych, 1959 — VI—VII.

10. Nekonečná

Normální cesta. Pravou polovinou J stěny do díry a pak šikmo doprava vzhůru ke kruhu; dále přímo vzhůru na vrchol.

J. Smítka, V. Karoušek, 1942 — VI.

11. Včelí skála

Východní hrana.

J. Smítka, D. Tomáš, 1942 — II.

12. Orloj

a) Normální cesta. V J stěně šikmo doleva vzhůru a otvorem pod velkými hodinami na Z balkón; potom buď pravou hranou, anebo po lávce doleva a SV hranou na vrchol. II.

b) Jihovýchodní spára. JV spárou vpravo od normální cesty přímo k vrcholu.

J. Smítka, L. Vodháněl, 1942 — VI.

13. Větrník

a) Normální cesta. Od S zářezem doleva do sedla mezi listem a předskalím Větrníku, dále po lávce doleva a

stupňovitým, širokým komínem a výše stěnkou vlevo na vysoké SV předskalí.

Jiné možnosti výstupů na toto předskalí: a) od JV koutem a komínem a z něho po římse doprava za hranu a pak stěnou, b) ze SZ předskalí lehkou spárou a pod vrcholem buď levou stěnou, anebo traversem doprava.

Z vysokého předskalí překrokem na hranu a po její pravé straně na vrchol věže.

Němečtí lezci — V.

b) Údolní stěna. Ze Z předskalí travers doprava na lavici (smyčka) a stěnou přímo vzhůru pod převis (1. kruh). Od kruhu asi 2 m doprava, po velmi lámavých blocích přes převis a pak mělkým korýtkem vzhůru do prohlubně (2. kruh). Zprava od kruhu přímo vzhůru na vrchol.

K. Schuck s druhy, 1936 — VII — lámavé.

c) Porcalova cesta. Východní hranou přes převis přímo (1. kruh) a dále vzhůru ke svislé trhlině a podél ní do výklenku (2. kruh). Od kruhu odtlačujícím traversem doleva za hranu a pak nepatrně šikmo doleva vzhůru na vrchol.

F. Porcal, A. Zima, V. Náhlovský, 1944 — VII.

14. List

a) Normální cesta. Od S šikmým zářezem do sedla mezi Větrníkem a Listem. Odtud ručkováním po ostré, vodorovné liště doleva k jejímu zakončení a dále travers doleva mírně šikmo vzhůru k 1. kruhu. Nyní hranou vzhůru a poněkud doprava k 2. kruhu a dále lámavou stěnou přímo na vrchol.

A. Seidel, F. Funke, 1937 — VII.

b) Údolní varianta. Od V úpatí věže po lámavé hraně až pod převis a dále poněkud vlevo podél zářezu vzhůru na malou plošinu a z ní šikmo doprava vzhůru k 1. kruhu na normální cestě.

V. Bohuslav s druhy, 1941 — VII.

15. Krufas

Normální cesta. Středem JZ stěny podél dvou spár vzhůru do jeskyně (smyčka), pak po lavici travers doleva za hranu k 1. kruhu a dále doleva k 2. kruhu. Od něho krátce vzhůru pod převis a mimo obrovský balvan doprava k mělké spáře, po jejíž pravé straně stěnou k vrcholu.

M. Kertész, A. Preibisch, K. Seyffert, 1937 — VI.

16. Břízka

a) Východní komín.

B. Vorel, 1944 — II.

b) Jižní cesta. Jižním rohem na vodorovnou lavici, po ní doleva a středem stěny vzhůru k vrcholu.

L. Vodháněl, J. Vodhánělová, 1949 — II.

17. Osudová

a) Normální cesta. Středem JZ stěny od silnice vzhůru do díry, nad ní ke žlebu a jím na plošinu pod vrcholem. Potom krátkou stěnou na vrchol.

Němečtí lezci — VI.

b) Zadní cesta. Od SV zářezem ustupujícím doleva až na jeho konec, pak vzhůru pod převis v horní části stěny a dále stěnkou šikmo doprava vzhůru a podél svislých trhlin do komína; komínem na vrchol.

Němečtí lezci — VI—VII.

18. Krasavec

a) Normální cesta. Středem JZ stěny po výrazných děrách vzhůru (smyčky) a pak mírně doleva na vrchol.

A. Preibisch, K. Seyffert, 1937 — VI—VII.

b) Východní hrana. Vlevo od V hrany podél šikmého zářezu vzhůru k jeho zakončení a podél hrany na vrchol.

R. Kuchař, V. Šír, 1947 — VI.

19. Řetězová

a) Normální cesta. V SV stěně po lavici zarostlé mechem šikmo doleva vzhůru a širokému korytu a tím přes stupně k vrcholu. I.

b) Klikatá cesta. Od Z komínem mezi střední a JV věží do levé spáry, pak travers do pravé spáry a tou na vrchol. II.

c) Marešova cesta. Od SZ komínem mezi střední a JV věží až k jeho rozšíření a pak J hranou přes převis na vrchol.

A. Mareš s druhy, 1943 — IV.

d) Studená cesta. Od JZ komínem mezi střední a SZ věží k jeho rozšíření, pak středem hladké ustupující stěny na lávku a přes stupně a výše spárou na vrchol.

V. Karoušek, Z. Gráf, L. Jisl, V. Braunerová, 1946 — IV.

20. Pěstička

a) Východní hrana. II.

b) Přečodová cesta. V J stěně šikmým zářezem až pod malý převis, odtud doprava do JV stěny a v ní přes několik stupňů šikmo doleva vzhůru k vrcholu.

J. Janků, 1943 — III.

*21. Dračí zub

a) Kauschkova hrana. Severovýchodní stěnou do tunelu, průchod tunelem a J stěnou na malé předskalí, z něho šikmo doprava vzhůru na V hranu (kruh). Dále převislým traversem doleva až za hranu (smyčka) a čleňitou stěnou vlevo od hrany vzhůru do jeskyně k hodinám, pak travers doleva k 2. kruhu a od něho přímo vzhůru na vrchol.

M. Kauschka, R. O. Bauše, O. Möller, 1937 — VII.

b) Kauschkova spára. Od JV spárou na předskalí a z něho spárou, z počátku lomenou, přímo vzhůru k vrcholu.

R. Kauschka s druhy, 1906 — VII.

c) Nejedlova cesta. Cesta vede střední JV stěnou mezi spárou a širokým komínem. Od pravého úpatí stěny šikmo doleva vzhůru do díry a přímo vzhůru (hodiny) k vodorovnému zářezu v polovině výše stěny. Zde po pravé straně zářezu ke kruhu, od něho přímo vzhůru ke hrotům a pak doprava do spáry; tou na vrchol.

B. Nejedlo, V. Karoušek, O. Kopal, 1952 — VII c.

d) Česká hrana. Z JV předskalí přes převis šikmo doleva vzhůru k 1. kruhu, dále doleva na hranu a tou

vzhůru k 2. a 3. kruhu, přes převis k 4. kruhu a pak stěnou na vrchol.

Dr. Z. Mézl, Ing. K. Čabelka, R. O. Bauše, M. Jedlička, 1944 — VII.

e) Vnitřní komín. Z JV předskalí do vnitřního velmi úzkého komína a jím na vrchol.

J. Baudys, V. Náhlovský, K. Čabelka, 1928 — III.

f) Dědův odkaz. Levou polovinou JZ stěny asi 3 m vpravo od Z hrany věže přímo vzhůru do nápadné díry, z ní pak asi 3 m šikmo doprava a dále přímo vzhůru na polici procházející JZ stěnou. Po polici travers doleva za hranu až do komína, odtud šikmo doprava vzhůru do pravé poloviny SZ stěny a jejím středem na malý balkón na Z hraně. Nyní šikmo doprava vzhůru do JZ stěny do převislého kouta a koutem anebo převislou stěnkou vpravo na poličku a dále stěnkou vzhůru k 1. kruhu. Dále šikmo doleva vzhůru na hranu a po ní k 2. kruhu. Na vrchol jen postavením.

K. Cerman, D. Machaň, F. Kroupa, 1951 — VII c.

g) Barthova spára. Spárou v SZ stěně, nad 1. kruhem velmi hladkou a nad 2. kruhem poněkud se rozšiřující, k vrcholu.

W. Barth s druhy — VII.

h) Severní cesta. Vstup na tuto cestu je týž jako na Kauschkovu hranu. Pod 1. kruhem na Kauschkově hraně travers po polici doprava až pod vhloubení a pak přímo vzhůru k 1. kruhu, od něho dále vzhůru do mohutné díry, pak doprava a přes převis ke 2. kruhu. Od kruhu sestup dolů, pak doprava do spáry, tou vzhůru pod převis a dále travers lámavou skálou doprava k 3. kruhu; potom vodorovným zářezem doprava do komína a jím na vrchol.

V. Karoušek, B. Nejedlo, 1952 — VII b.

*22. Dračí věž

a) Dračí stěna. Od JZ komínem na JZ předskalí a z něho do JZ stěny věže k trhlině ve spádnicí jeskyňky. Podél trhliny do jeskyňky (smyčka) a po její pravé

straně přes převis k 1. kruhu. Nyní travers doleva a podél zářezu vzhůru k 2. kruhu a dále stěnou a nakonec spárou na vrchol.

O. Heinecke s druhy, 1928 — VII b.

b) Rudá hrana. Cestou **a** na JZ předskalí, z něho na římsu a po ní doprava až za hranu do JV stěny pod převis k 1. kruhu, dále přes převis vzhůru k 2. kruhu, od něho travers doleva na J hranu a tou k 3. kruhu, pak travers doprava k díře a nad ní vzhůru na vodorovný zářez a podél něho travers doprava k 4. kruhu, dále šikmo doleva vzhůru k dolnímu ústí spáry k 5. kruhu a spárou vzhůru na balkón (smyčka). Z něho levou stěnou k vrcholu.

Němečtí lezci — VII.

c) Dračí spára. Od SZ úzkým komínem na SV předskalí, z něho po lavici doleva k velkým hodinám a od nich vzhůru na výstupek k 1. kruhu. Dále podél svislé trhliny k jejímu konci a pak šikmo doleva vzhůru k 2. kruhu. Odtud spárou přes další 2 kruhy k vrcholu.

Němečtí lezci — VII.

23. Úzká neznámá

a) Jihovýchodní komín. II.

b) Východní spára. Od nástupu do komína travers po travnatém balkónu doprava a pak SZ koutem do spáry a tou k vrcholu (smyčka).

J. Smítka, L. Vodháněl, J. Ometák, 1942 — VI.

c) Vorlova spára. V SZ koutě podél ostrého zářezu vzhůru do jeskyně, tou průchod do Z stěny a širokou spárou k vrcholu.

B. Vorel, J. König, 1944 — VII.

24. Plesnivec

a) Normální cesta. Od JZ na širokou lavici, po ní doprava ke klikaté spáře a podél ní na šikmou polici pod převis. Odtud šikmo doprava vzhůru a korytem do sedla; dále JV stěnou na vrchol. II.

b) Krátká cesta. Od V ze soutěsky po šikmé ploše do spáry ve V koutě a podél ní do sedla na cestě **a**. III.

*25. Kniha

a) Normální cesta. Od SV předskalí travers doprava na plošinku pod spárou v SV stěně. Spárou k vrcholu (2 kruhy).

Němečtí lezci — VI.

b) Jižní spára. Ze SV předskalí šikmou stěnou na římsu, po ní doleva pod spárou a tou k vrcholu.

A. Preibisch s druhy, 1927 — VII.

c) Údolní cesta. Jihozápadní levou svislou trhlinou až na její konec (smyčka), potom po úzké lávce doleva ke kruhu a dále po hladké stěně na předskalí. Z něho vzhůru pod lámavý převis a levou spárou k vrcholu.

R. Meyer s druhy, 1930 — VII.

d) Radanova cesta. Ze SV předskalí přímo na vodorovnou polici, pak lámavým převisem vzhůru a doprava k hodinám; od nich lámavou stěnou poněkud doprava podél mělké spáry na vrchol.

R. Kuchař, A. Šír, 1945 — VII.

*26. Daliborka

a) Mravenčí stěna. Na J předskalí buď komínem anebo obtížněji klikatou spárou a z předskalí podél spáry šikmo doleva vzhůru na vrchol.

Němečtí lezci — V.

b) Kouřová cesta. V SV stěně spárou pod převis (smyčka) a doleva do hladké stěny ke kruhu, od kruhu hladkou stěnou na plošinku (smyčka) a pak spárou vzhůru k 2. kruhu a dále až na balkónek v horní části stěny; odtud vodorovným tunelem doleva do spáry a tou na vrchol.

J. Smítka, L. Vodháněl, 1942 — VII b.

c) Vzpomínková cesta. Jihovýchodní stěnou asi 5 m vzhůru, pak travers doprava za hranu do spáry a tou k velkým hodinám (smyčka); dále těžkou převislou spárou na vrchol.

R. Kuchař, V. Haleš, 1959 — VII c.

d) Jižní cesta. Stěnou vlevo od J hrany vzhůru do dutiny pod převisem, dále travers doleva do široké spáry a tou k vrcholu. V.

e) Údolní cesta. Od silnice zleva úzkou spárou (sokolíkem) na předskalí, z něho středem stěny přímo vzhůru na polici a po ní travers poněkud doprava. Nad polici kruh. Od kruhu vzhůru a poněkud doleva do spáry a tou na vrchol.

R. Kuchař, J. Kysela, 1953 — VII.

27. Oldříšek

a) Normální cesta. Středem J stěny k díře (smyčka), poněkud doprava a dále šikmo doleva vzhůru do menšího vhloubení (smyčka) a pak k vrcholu.

O. Hudský, J. Mašek, 1943 — IV.

b) Západní hrana.

J. Čihula, M. Machovič, 1956 — V.

28. Rusalka

a) Jižní cesta. Cesta vede J stěnou podél spáry. V.

b) Západní spára. II.

c) Severovýchodní spára. III.

29. Zub

a) Lukešova cesta. Z balvanu přepadem do S stěny a šikmo doleva vzhůru ke kruhu; pak přímo vzhůru a pod vrcholem doleva.

J. Lukeš s druhy, 1955 — V.

b) Severozápadní hrana. Na hranu převisem a pak hranou k vrcholu.

J. Čihula, 1956 — V.

*30. Strubichova věž

a) Jižní cesta. Z JV předskalí šikmo doleva vzhůru na plošinu v J stěně, z ní travers po liště doleva až do spáry a podél ní k vrcholu.

E. Strubich s druhy — IV.

b) Východní spára. Z V předskalí stěnou ke spáře a tou k vrcholu (smyčka).

Němečtí lezci — VI.

c) Severovýchodní stěna. V pravé polovině severovýchodní stěny přes převis, pak šikmo doprava vzhůru k začátku úzké převíslé spáry a tou na vrchol (smyčka).

B. Jecelín s druhy, 1943 — VII.

d) Večerní cesta. Cestou c SV stěnou vzhůru asi 5 m a pak travers doprava do spáry a tou na její konec (smyčka), dále travers doprava ke kruhu. Od kruhu za hranu až do spáry a tou na vrchol.

J. Čihula, J. Havlík, F. Kroupa, V. Mazánek, 1960 — VII.

e) Čihulova cesta. Z V předskalí spárou přímo na hraně věže k vrcholu (1 kruh).

J. Čihula, M. Machovič, 1960 — VII.

31. Smolíček

a) Normální cesta. Úzkou trhlinou středem JZ stěny na širokou lavici pod převisem, po ní doleva do výklenku a mělkým žlábkem do vhloubení (hodiny) a dále hladkým žlábkem a stěnou na vrchol. IV—V.

b) Vorlova cesta. Od V po lavce doprava do kouta a koutem k vrcholu.

B. Vorel, 1942 — V.

c) Lámová cesta. V J stěně zářezem vzhůru na předskalí a z něho na věž při JV hraně; lámavou stěnou vzhůru k velkým hodinám (smyčka), pak travers doprava a ve středu stěny vzhůru do nápadné díry (kruh). Odtud převislou stěnou šikmo doprava vzhůru na vrchol.

J. Hendrych, M. Machaň, 1955 — VII.

32. Mamut

a) Normální cesta. Od J komínem na římsu (smyčka), po ní doprava za hranu a stěnou do velké jeskyně; po její pravé straně na vrchol. III.

b) Baušova cesta. Z předskalí při JZ stěně přepadem do stěny a vzhůru do prostorné jeskyně ve středu stěny; jeskyní do SV stěny a pak travers do jeskyně na normální cestě.

R. O. Bauše, J. Baušová, M. Mězlová, 1944 — V.

33. Doubravka

a) Normální cesta. Od JV vnitřním komínem do sedla mezi oběma vrcholy, pak Z stěnou k vrcholu (hodiny). IV.

b) Severní stěna. Severní stěnou vzhůru k díře (hodiny), pak hladkou stěnou do žlábků a dále na polici (smyčka). Poněkud vlevo převislou stěnou na vrchol.

J. Čihula, M. Machovič, 1959 — VII.

34. Václavíček

a) Normální cesta. Jihovýchodní hranou na římsu, po ní krátce doprava a o něco výše po další římsě doleva až za hranu a J stěnou na vrchol.

B. Vorel, V. Navrátil, J. König, 1940 — IV.

b) Jihozápadní stěna. Jihozápadní stěnou při levé hraně přímo vzhůru k vrcholu.

J. Čihula s druhy, 1956 — VII.

35. Zarostlá

Normální cesta. Z V jeskyně po stupních doleva a žlebem do další jeskyně, pak koutem ke dvěma balvanům a stěnou nad nimi k vrcholu.

A. Mareš, K. Bauer, L. Píček, 1945 — III.

36. Vojáček

Normální cesta. V pravé polovině J stěny svislým zářezem až na jeho konec a pak doleva na vrchol.

A. Mareš, K. Bauer, L. Píček, 1945 — VII.

37. Spinavec

Normální cesta. V JZ stěně po lávce doleva a pak komínem k vrcholu. II.

38. Maska

Normální cesta. Od SZ komínem do výklenku a výše do sedla, pak překrok do JZ stěny a vhloubením k vrcholu. IV.

39. Prskavka

Normální cesta. Od V podél svislého zářezu do výklenku, pak stěnou vpravo od výklenku vzhůru na podvrcholovou lavici; po lavici travers doprava a převislou stěnou k vrcholu.

J. Smítka s druhy, 1943 — V.

40. Přátelská

Normální cesta. Západní spárou na balkón s balvanem a pak širším koutem k vrcholu. III.

41. Zámecká věž

Normální cesta. Od S krátkým komínem na předskalí, travers doleva do středu stěny a vzhůru do jeskyně ke kruhu, pak vzhůru na polici pod vrcholem, po ní doprava na hranu a stěnou na vrchol.

Němečtí lezci — VI.

42. Skořápka

Normální cesta. V levé stěně SV kouta podél dvou spár do jeskyně s balvany, pak úzkým komínem na V předskalí, z něho překrok do stěny a k vrcholu.

J. Smítka s druhy, 1944 — IV.

43. Stepní

Normální cesta. Ve V stěně podél spáry do jeskyně s velkými hodinami, pak dírou asi 4 m doprava za hra-

nu, podél šikmé spáry na polici a po ní travers doleva nad velké hodiny. Spárou vlevo vzhůru do komína, jím šikmo doleva vzhůru do dalšího komína, který ústí na vrcholu.

Němečtí lezci — VI—VII.

44. Stráž

Normální cesta. Nejdříve na balvan levou hranou jeho JV stěny a pak komínem v JZ stěně k vrcholu. IV.

45. Jozífek

Normální cesta. Z balvanu středem převislé V stěny a výše podél mělké trhliny vzhůru, pak doleva a JV hranou na vrchol.

J. Smítka, 1939 — VI.

46. Flašinetář

Normální cesta. V pravé části J stěny do spáry, podél ní na předskalí a pak V stěnou k vrcholu.

J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka, 1940 — III—IV.

47. Chroustík

Normální cesta. Pravou hranou JV stěny ke svislému korýtku, pak doleva na stupeň, dále na polici a spárou k vrcholu.

V. Procházka, 1940 — VII.

48. Oštěp

Normální cesta. Od Z hrany šikmo doprava vzhůru podél mělkého zářezu na JV předskalí a odtud šikmo doleva vzhůru k 1. kruhu. Dále asi 2 m vzhůru doleva za hranu a opět vzhůru ke 2. kruhu; pak po pravé hraně a výše šikmo doprava vzhůru hladkou stěnou na vrchol.

J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka, L. Soldát, 1939 — VII.

49. Hádankář

Normální cesta. V pravé části S stěny krátkým komínem na předskalí, pak překrok do levé části stěny a v ní k vrcholu. V.

50. Štít

Normální cesta. Z předskalí SZ převislou stěnou ke kruhu a od něho koutem vlevo k vrcholu.

V. Karoušek, Hofírek, 1951 — VII.

51. Hvozdík

Normální cesta. Severním komínem na předskalí a z něho do výklenku v SV stěně; dále levou částí výklenku šikmo doleva vzhůru, podél trhliny travers na S hranu věže, pak hranou vzhůru pod převis, travers doprava a stěnou k vrcholu.

Dr. Z. Mézl s druhy, 1942 — VI.

52. Maluška

Normální cesta. Od SZ podél trhliny na lavici pod převisem, po ní doprava na Z hranu a pak hladkou stěnou šikmo doprava vzhůru na vrchol.

M. Reinwartová, dr. Z. Mézl, 1944 — IV.

53. Mihulka

Normální cesta. Pravou polovinou S stěny přes převis na Z hranu a podél ní k vrcholu.

E. Frössl, dr. Z. Mézl, 1945 — V.

54. Konvalinka

Normální cesta. Ze sedélka mezi Obří skálou a Konvalinkou do středu JV stěny a v ní k výraznému vhloubení, pak po mělkém zářezu doprava za V hranu (smyčka) a podél hrany ke kruhu. Odtud travers doleva do mělkého výklenku a dále středem JV stěny na vrchol.

Dr. Z. Mézl, ing. K. Čabelka, 1943 — VII b.

55. Obří skála

a) Koutová cesta. Ze soutěsky mezi věžemi do levé části SV stěny a v ní spárou v koutě k vrcholu. IV.

b) Zelená cesta. V zúžené soutěsce mezi skalami komínem až k jeho rozšíření, překročením do zarostlé pravé části SV stěny a stěnou k vrcholu. IV.

c) Karoušková cesta. Cesta vede koutem proti pivovaru. Vpravo za ostrou JV hranou přes velké hodiny travers doleva do podlouhlého výklenku a přes převis ke kruhu, od kruhu přímo vzhůru a pak přes další převis do spáry rozšiřující se výše v komín s vklíněným balvanem. Komínem k vrcholu.

V. Karoušek, J. Kitzler, 1951 — VII.

d) Jižní cesta. Nevýraznou hranou v J stěně vzhůru k 1. kruhu, od něho travers doleva a komínem k 2. kruhu, potom travers doprava a na vrchol.

B. Svatoš, O. Kopal, K. Cerman, 1957 — VII.

56. Poupě

Kopalova cesta. V S stěně zprava šikmo doleva, výše přímo vzhůru ke kruhu a postavením přímo na vrchol.

O. Kopal, K. Cerman, B. Svatoš, 1957 — VI.

II. Oblast Kapelník

1. Strážce

Věž na svahu Z od Valdštejna nad cestou z Turnova.

Lazarova cesta. Od levé hrany JV stěny šikmo ke kruhu, od něho mělkým žlábkem vzhůru na podvrcholovou polici, po ní doprava a na vrchol.

L. Mejsnar, Z. Došek, 1959 — VI.

2. Hradní

Normální cesta. Středem J stěny přímo na vrchol.

J. Mitiener, 1943 — II.

3. Kočičí hlava

a) Normální cesta. Západním rohem na plošinu, z ní JZ hranou na další plošinu a koutem na lavici pod vrcholem; stěnkou na vrchol.

Němečtí lezci, 1914 — III—IV.

b) Jihozápadní cesta. Středem JZ stěny podél spáry a od jejího rozšíření buď spárou, anebo po její pravé straně na vrchol.

A. Zima, L. Vodháněl, V. Procházka, 1935 — V.

c) Jihovýchodní spára. Jihovýchodní stěnou do spáry a tou k vrcholu. V.

d) Severní stěna. Od SZ po římse do S kouta a jeho pravou částí k vrcholu.

F. Patočka, 1949 — V.

4. Převislá věž

- a) Jihozápadní komín.
J. Janků, Z. Gráf, 1942 — III.
- b) Jihovýchodní komín. II.
- c) Údolní cesta. III.

5. Zatracenec

- a) Severní komín. I.
- b) Severozápadní spára. Výstup vede komínem zužujícím se asi uprostřed ve spáru.
J. Janků, Z. Gráf, 1942 — IV.
- c) Jižní levý komín. I.
- d) Jižní pravý komín. I.

6. Sněžná

- a) Severozápadní koutová spára. II.
- b) Jihozápadní komín. II.
- c) Jižní stěna. Z balvanu vstup do J stěny, výše travers doleva na hranu a tou k vrcholu.
R. Kuchař, 1945. — III.
- d) Sobotní cesta. Středem SZ stěny k S hraně a tou na vrchol.
A. Schler, J. Čihuka, J. Wagstein, K. Lebeda, 1956 — III.

7. Prašivka

- a) Jihozápadní cesta. Výstup vede JZ stěnou.
J. Janků, 1942 — II.
- b) Severní cesta. Středem SZ stěnky, pak doleva na hranu a po ní k vrcholu.
J. Melichar, 1947 — II.
- c) Východní cesta. Pravou hranou a stěnou podél hrany k vrcholu.
B. Vorel, J. Holas, 1943 — II.
- d) Jižní cesta. Výstup vede J rohem.
B. Svatoš, J. Kysela, 1945 — II.

8. Zdánlivá

Severozápadní stěna. Středem SZ stěny na stupeň a po pravé hraně na vrchol.
B. Vorel, J. Holas, 1943 — II.

9. Slepěná

Normální cesta. Východní hranou vzhůru, travers doleva pod převislou stěnu, v ní šikmo doprava vzhůru na hranu a stěnou na vrchol.

B. Vorel, J. Holas, 1943 — II.

10. Žebrák

Normální cesta. Středem SV stěny přes převis a podél spáry na balvan a z něho hladkou stěnkou k vrcholu.

B. Vorel, J. Holas, 1943 — VI.

11. Buková věž

Normální cesta. Od Z rohu věže k šikmému zářezu, Jsm na pravou hranu a tou k vrcholu.

J. Holas, B. Vorel, 1943 — IV.

12. Javorová

Jihozápadní hrana.
B. Vorel, J. Holas, 1943 — II.

13. Jeřábinka

Jižní hrana. I.

14. Otesánek

Jihozápadní hrana. I.

15. Rasocháč

Vorlova cesta. Jihovýchodní hranou na šikmý stupeň, z něho travers doprava do spáry a tou na vrchol.

B. Vorel, J. Holas, 1943 — VI.

16. Divoká věž

a) Východní dvojspára. Dvojspárou na předskalí a stěnou poněkud doprava na vrchol.

J. Janků, 1943 — II.

- b) Východní stěna. Středem V stěny na vrchol.
V. Karoušek, 1943 — III.
c) Jihovýchodní hrana. J. Janků, 1943 — II.
d) Východní spára. M. Černý, J. Pich, 1959 — II.

17. Dvojče

- a) Západní komín. Od Z komínem na SZ předskalí, z něho do komína a jím na vrchol. II.
b) Stínová cesta. Jihozápadním koutem do spáry rozšiřující se výše v komín a jím na vrchol. IV.
c) Jižní cesta. Pravou částí SZ stěny šikmo doprava vzhůru na hranu a po ní k vrcholu. IV.
d) Údolní stěna. V levé polovině údolní stěny podél klikaté spáry na levý pilíř (smyčka), z něho nejdříve poněkud vpravo a pak vzhůru lámavou stěnou ke kruhu. Od kruhu přes převis a pomocí mělkého žlábků šikmo doleva vzhůru na vrchol.
J. Wiener, M. Marešová, 1958 — VII.

18. Křivá

Normální cesta. Nejdříve JV vnitřním komínem na výstupek mezi Janovou vyhlídkou a Křivou, z něho do výklenku a Z stěnou do spáry. Spárou a nakonec krátkou stěnou na vrchol.
J. Smítka, 1944 — III.

19. Zapomenutá

Normální cesta. Z náhorní strany JZ mírně lomenou spárou k vrcholu.
S. Herčík, B. Cvrková, J. Smítka, 1944 — IV.

20. Pirova věž

- a) Normální cesta. Levou částí J stěny do mělké spáry a jí na vrchol.
J. Baudys, E. Prchlík, 1930 — VI.
b) Severozápadní cesta. V pravé polovině SZ stěny podél trhliny do výklenku, z něho pravou hranou na polici a dále spárou na vrchol.
J. Miltner, V. Kříž, B. Vorel, 1942 — VI.

21. Zmije

Normální cesta. Východní převislou stěnou na travnatou lávku, po ní na pravou hranu a pak přímo na vrchol. III.

22. Lasička

Západní hrana. II.

23. Stožan

- a) Východní stěna. Stěnou podél hrany k vrcholu.
Z. Gráf, V. Karoušek, L. Jisl, 1944 — III.
b) Západní stěna. III.

24. Sypká

Východní stěna. Středem V stěny až pod vrchol, pak krátce doleva a na vrchol.
A. Matějec, S. Tejnský, 1942 — VI.

*25. Opomenutá

a) Ponurá cesta. Středem JZ stěny vzhůru ke hrotu, od něho travers doprava do díry a vzhůru přes kruh k dalšímu hrotu, dále po římse poněkud doprava a opět vzhůru do velké díry; v ní travers doleva k 2. kruhu. Nyní levou stěnou a výše podél zářezu na hladkou plotnu (3. kruh), dále převislou stěnou na širokou polici a další převislou stěnou ke 4. kruhu. Pak vzhůru a doprava na skalní hrot a dále k hodinám. Od nich stále doprava a ustupující stěnou k vrcholu.

J. Plátek, J. Kopal, 1951 — VII.

b) Sváteční cesta. Cesta vede středem mohutného pilíře mezi Barokní a Ponurou cestou. Vpravo od velké jeskyně pomocí svislých spár ke hrotu (smyčka), dále vzhůru přes převis (uzel) a travers doleva na plošinu pod nápadnou trhlinu ve středu stěny. Trhlinou vzhůru (smyčky) k 1. kruhu, pak lámavou stěnou poněkud doprava ke 2. kruhu; zde nejprve doleva a pak vzhůru do velké díry, jí do sedla mezi pilířem a věží a pak stěnou na vrchol.

Z. Wiener, L. Nykodýmová, 1959 — VII.

c) Barokní cesta. V SZ (údolní) stěně hladkým koutem vzhůru k 1. kruhu, od něho podél zalomené spáry k 2. kruhu, pak přes převis do nápadné díry (3. kruh) a dále podél výrazné trhliny k 4. kruhu. Od kruhu travers doprava a pak koutovou spárou na balkón pod vrcholem; mechovitou stěnou na vrchol.

V. Karoušek, B. Nejedlo, 1955 — VII.

26. Čertova ruka

Stěna jinak lehce přístupného skalního masivu »U čertovy ruky«.

a) Sokolí cesta. Nástup v S stěně (nad »krokodýlem«) v hlubokém koutě, po jehož pravé straně je nízké předskalí. Lámovým koutem vzhůru, pod převisem travers doleva na římsu a po ní šikmo doleva dolů k velkému hrotu. Nyní travers doleva k ústí spáry a tou přes 2 kruhy vzhůru. Pod vrcholem v lámavé stěně šikmo doprava vzhůru na balkón v koutě a koutem k vrcholu.

B. Svatoš, J. Kuhn, 1959 — VII.

b) Sokolčková cesta. Cesta vede spárou probíhající středem SZ stěny. Z jeskyně pravou stěnou vzhůru a pak doleva do zářezu a jím až do místa, kde se rozšiřuje v komín. Z něho travers do spáry, v níž sokolčkem asi 15 m vzhůru přes kruh do jeskyně. Dále po římsu doprava za roh a dvojspárou ke 2. kruhu. Na vrchol spárou a pak úzkým komínem.

F. Kroupa, J. Chlup, J. Žák, J. Krňák, 1959 — VII b.

27. Jenovefa

a) Východní cesta. Východním koutem na plošinu mezi věžemi Velikonoční, Julií a Jenovefou. Z plošiny V stěnou k vrcholu. I.

b) Údolní cesta. Od SZ koutovým komínem utvořeným dvěma předskalími na nižší z obou, pak do stěny věže k nápadné dutině; odtud travers doleva k další velké dutině, nevýraznou spárou vpravo až na travnatou římsu a po ní sestup doprava k další jeskyni a dále ještě asi

4 m travers doprava v lámavé skále ke spáře rozšiřující se výše v převislý komín. Nejprve podél spáry ke kruhu a dále spárou na velký balkón s borovicí. Potom k vrcholu koutovou spárou vpravo.

F. Patočka, Burda, dr. J. Meluzín, 1959 — VI.

28. Velikonoční věž

a) Normální cesta. Nejdříve na plošinu mezi věžemi (jako u cesty a na Jenovefu), pak SZ spárou na předskalí a dále středem S stěny podél šikmé trhliny až pod vrchol (smyčka), pak krátce doprava a vzhůru na vrchol. Němečtí lezci. V.

b) Jižní stěna. Středem J stěny vzhůru ke kruhu a dále na balkón, po něm doleva do spáry a tou na vrchol.

K. Cerman, V. Karoušek, 1953 — VII.

29. Julie

a) Normální cesta. Nejdříve na plošinu mezi věžemi (jako u cesty a na Jenovefu), odtud Z hranou na římsu a po ní travers doprava na J hranu (smyčka), pak podél spáry na lavici a z ní stěnou k vrcholu.

Němečtí lezci. IV.

b) Odpolední cesta. V levé části JV stěny širokou spárou do velké díry, z ní asi 2 m travers doprava a pak vzhůru přes převis ke kruhu. Odtud šikmo doleva vzhůru do spáry, tou k 2. kruhu a pak stěnou poněkud vpravo na vrchol.

J. Plátek, J. Kopal, J. Jech, 1951 — VI—VII.

30. Praděd

a) Normální cesta. Od Z komínem vzhůru na nižší vrchol věže, z něho překrokem do V stěny a pak stěnou na vrchol.

Němečtí lezci. III.

b) Kroupova stěna. Od komína vlevo z římsy přes díru a lámavou stěnou k velkým hodinám na JZ hraně a dále šikmo doprava vzhůru ke kruhu. Odtud zářezem vpravo

pod převis, pak travers doleva pod mělký zářez a jím na vrchol.

F. Kroupa, A. Schier, 1959 — VII b.

31. Kalička

Jižní cesta. Od J převislou stěnou vzhůru k malým hodinám a pak šikmo doprava vzhůru na vrchol.

J. Janků, 1944 — IV.

32. Zlatá vyhlídka

a) Normální cesta. Ze skalní soutěsky mezi věží a masivem Cikána JZ stěnou vzhůru a poněkud doleva k hodinám (smyčka), pak dále vzhůru stěnou doleva a výše doleva ke hraně a podél hrany na nižší vrchol věže. Odtud přes ústí komína pod vrchol a středem stěny na vrchol.

Němečtí lezci. III—IV.

b) Rohová stěna. Ze skalní soutěsky JZ stěnou šikmo doprava vzhůru do malé jeskyně (hodiny) a pak ke kruhu. Odtud po hraně na vrchol.

R. Hanke, H. Heilmayer, 1928 — V.

c) Odvedenecká cesta. Ve stěně vlevo od jihovýchodního komína mělkým korýtkem do díry, pak stěnou přímo a výše šikmo doprava vzhůru ke kruhu. Odtud podél žlábků k vrcholu.

V. Haleš, A. Fučík, 1951 — VII.

d) Jihovýchodní komín. Od JV dovnitř do komína, jím vzhůru pod vrcholovou stěnu a pak jejím středem na vrchol. II.

e) Lámavá stěna. Vpravo od JV komína úzkým komínem na JV předskalí, z něho šikmo doleva vzhůru ke kruhu a pak mělkým korýtkem k vrcholu.

Němečtí lezci, 1932 — VI—VII.

f) Pilířová cesta. Od SV v levé části věže komínem mezi pilířem a věží na vrchol pilíře ke kruhu a odtud stěnou vlevo krajně obtížně přímo vzhůru k vrcholu.

Němečtí lezci. IV.

g) Severovýchodní spára. Výstup vede spárou v levé polovině SV stěny.

Němečtí lezci, 1931 — IV.

h) Machaňova cesta. Od S paty věže vzhůru pod nápadný převis na hraně, pod ním travers doleva, pak po hraně k hodinám a šikmo doleva vzhůru ke kruhu. Dále travers doleva k hodinám, pak vzhůru na římsu a tou doleva do kouta, kterým 4 m vzhůru, a pak šikmo doprava vzhůru přes převis k 2. kruhu. Dále doprava a pak hranou vzhůru na šikmou plošinu pod vrcholem (3. kruh); odtud doleva a pak na vrchol pilíře.

D. Machaň, dr. O. Jelínek, 1951 — VII.

ch) Západní kout. Koutem na travnatou lavici, z ní spárou až tam, kde se spára rozdvouje; pak šikmo doprava vzhůru na vrchol. IV.

33. Mechová

Jižní cesta. II.

34. Lengáčova skála

a) Lámavá stěna. Jižním komínem na předskalí a odtud buď přímo hranou, anebo jen několik m po hraně vzhůru, pak travers doleva na JZ hranu a tou k vrcholu.

M. Kertész, K. Seyffert, W. Agly, 1929 — V.

b) Přejížděná cesta. Nejdříve J komínem na předskalí, z něho travers doprava za hranu a středem V stěny na vrchol.

M. Kertész s druhy, 1933 — V.

*35. Smítkova skála

a) Jižní komín. Výstup vede komínem od J. II.

b) Maškova cesta. V J stěně vlevo od J komína hranou a zářezem k 1. kruhu, pak stěnou poněkud doprava vzhůru k 2. kruhu, od něho do díry a spárou k vrcholu.

J. Mašek, O. Kopal, L. Vodháněl, 1952 — VII b.

c) Převislá spára. Západní koutovou spárou vlevo od J komína k vrcholu.

J. Smítka, V. Karoušek, 1941 — VII.

d) Chlumova cesta. Stěnou vlevo od J hrany vzhůru do dutiny pod převisem a pak podél trhliny vzhůru k 1. kruhu, od něho travers doprava za hranu do JV stěny (2. kruh) a spárou, u níž je 3. kruh, k vrcholu.

V. Chlum, V. Kříž, 1940 — VII.

e) Havlíkova cesta. Asi 2 m vlevo od dolního úseku Chlumovy cesty svislým zářezem do díry, dírou do stěny a pak vzhůru ke kruhu; od kruhu nejdříve doleva a výše zpět doprava a vzhůru k 2. kruhu, pak doprava za hranu a podél tří nevýrazných zářezů na vrchol.

J. Havlík, F. Kroupa, 1960 — VII.

f) Svatošova cesta. Vpravo od V hrany koutem k vodorovnému zářezu, od něho travers doleva až za hranu (na hraně kruh), pak hranou ke skalním hrotům, od nich doprava a sokolkem ve spáře a stěnou na vrchol.

B. Svatoš, B. Nejedlo, 1950 — VII b.

g) Smítkova stěna. Z předskalí S stěnou poněkud doleva ke kruhu, pak přes převis vzhůru do skalního hnízda (smyčka), odtud levou částí převislé stěny ke spáře a podél ní na vrchol.

J. Smítka s druhy, 1944 — VII c.

36. Blázen

Jihozápadní cesta. Jihozápadní hranou krátce vzhůru, pak travers do středu V stěny a odtud na vrchol.

Z. Melichar, J. Janků, M. Škaloud, 1947 — V.

37. Jeřabí

a) Normální cesta. Od V vzhůru na lavici, po ní travers doprava do komína a jím na nižší vrchol; pak překrok do stěny a o něco výše šikmo doprava vzhůru na vrchol.

W. Agly s druhy, 1929 — V.

b) Čabelkova stěna. Jako na normální cestě na lavici

a z ní středem stěny věže a výše spárou přímo vzhůru na vrchol (kruh).

K. Čabelka s druhy, 1932 — VI.

c) Údolní cesta. Od náhorní hrany travers nad údolí do středu J stěny (kruh), pak travers doleva do spáry a spárou na nižší vrchol. Normální cestou na vrchol.

J. Kysela, L. Vodháněl, 1953 — VII.

*38. Sfinga

a) Normální cesta. Od V z nejvyššího bodu štrbiny mezi věží a okrajovým masivem krátce vzhůru a travers stěnou doleva k J spáře (smyčka), spárou vzhůru na travnatou lavici a po ní do sedla mezi Sfingou a Večerní věží. Odtud V krátkou stěnou na plošinu pod hlavu Sfingy a dále přes převis na vrchol.

Němečtí lezci. IV. 19.10.55 Melichar

b) Údolní cesta. Na S travnaté předskalí buď spárou od Z, nebo SV stěnou (kruh) a pak koutovou spárou do sedla mezi Sfingou a Večerní věží. Nyní pod převisem po lavici travers doprava k 2. kruhu a dále až do kouta k 3. kruhu. Odtud podél trhliny vzhůru k jejímu ústí, pak pravou stěnou k převislé spáře a tou na vrchol.

M. Kertész, Pick, A. Preibisch, 1937 — VII.

c) Plátkova cesta. V levé části JV stěny podél převislé spáry ke kruhu a dále levou lámavou stěnou přímo vzhůru na balkón, po něm doleva k 2. kruhu a dále doleva za hranu do komína a jím na plošinu pod hlavou Sfingy.

J. Plátek, O. Kopal, 1951 — VII b.

39. Večerní věž

19.10.59 Melichar
Západní hrana. Nejdříve do sedla normální cestou na Sfingu a z něho Z hranou k vrcholu. III.

40. Mravenčí

a) Severní hrana. Z předskalí stěnou po pravé straně hrany na vrchol. III.

b) Severovýchodní hrana. Východní převislou úzkou spárou a výše hranou pilíře (smyčka) vzhůru k 1. kruhu, pak travers asi 8 m doprava a převislým výšvihem k 2. kruhu. Odtud poněkud vpravo přes převis k hodinám, od nich doleva do mělké spáry a tou na polici pod vrcholem. Po polici doleva za hranu do V stěny k 3. kruhu a od něho šikmo doleva vzhůru (smyčka) a nakonec koutem na vrchol.

V. Kalfeřt, J. Pabíšta, J. Roubíček, 1953 — VII.

41. Lavice

a) Normální cesta. Z předskalí SZ trhlinou na malé J předskalí a J stěnou na vrchol. II.

b) Kyselova cesta. Stěnou JV komína asi 5 m vzhůru a pak travers doleva za hranu ke kruhu, od kruhu ke svislé trhlíně a podél ní k hodinám a dále podél spáry v lámavé stěně na vrchol.

J. Kysela, J. Koucký, 1947 — VII b.

42. Mužiček

a) Západní hrana. III.

b) Severní stěna. III—IV.

43. Lvíček

Západní komín. II.

44. Vřesová

a) Stará cesta. Ze S předskalí stěnou k dřevě, od ní šikmo vzhůru na pravou hranu a tou k vrcholu.

Dr. Watznauer, 1930 — V.

b) Východní cesta. Od J paty věže po lavici travers doprava k začátku spáry, podél ní k hodinám a pak vzhůru poněkud doprava na polici porostlou vřesem; na vrchol šikmou stěnou.

M. Reinwartová, dr. Z. Mézl, 1943 — V.

45. Pašerák

a) Západní stěna. J. Smítka, 1942 — II.

b) Jihovýchodní stěna. M. Černý, J. Plch, L. Vodháněl ml., 1958 — III.

46. Svěhlavička

a) Normální cesta. Od J převislou stěnou na římsu, po ní doprava k mělkému a svislému zářezu a podél něho k vrcholu.

W. Agly, A. Preibisch, H. Harward, K. Seyffert, 1929 — V—VI.

b) Přímá cesta. Levou částí J stěny po děrách a pak mělkým žlebem k vrcholu.

J. Smítka, V. Procházka, 1943 — VI—VII.

47. Korál

a) Západní kout. II—III.

b) Západní komín. II.

c) Západní spára. IV.

*48. Taktovka

a) Stará cesta. Od Z hrany šikmo doprava vzhůru do zářezu, jím na předskalí a po levé hraně stěny k 1. kruhu, pak travers doleva za hranu kolem (nalevo) 2. kruhu Chlumovy cesty pod převis, mimo převis úkrokem doprava a pak vzhůru do výklenku (2. kruh). Dále travers doprava na hranu a tou k 3. kruhu, pak travers doleva a středem stěny (smyčka) a výše podél trhlíny na polici, po ní travers doprava k 4. kruhu a na vrchol buď po pravé hraně, anebo šikmo doleva vzhůru.

R. Hanke s druhy, 1926 — VII.

b) Chlumova cesta. Shodně se starou cestou až tam, kde tato cesta míjí kruh na Chlumově cestě. Odtud ke kruhu, od něho šikmo doleva vzhůru převislou stěnou k 3. kruhu, pak poněkud doleva a vzhůru k 4. kruhu, podél hrany k 5. kruhu a dále pod hlavičku k poslednímu kruhu na staré cestě. Na vrchol starou cestou.

V. Chlum, V. Kříž, 1940 — VII.

49. Paličák

a) Normální cesta. Středem V stěny k šikmé trhlíně, podél ní na její konec a pak přímo na vrchol.

V. Procházka s druhy, 1943 — V.

b) Hladká cesta. Hladkou stěnou při JZ hraně k trhlíně a podél ní na vrchol.

J. Smítka s druhy, 1943 — VII.

c) Čihulova cesta. Převíslou Z stěnou přímo na vrchol.

J. Čihula, 1957 — VI.

*50. Podmokelská

a) Údolní stěna. Od V hrany šikmo doprava vzhůru k 1. kruhu a dále až k zářezu, kterým doleva vzhůru k 2. kruhu; od něho vzhůru přes 3. kruh až na římsu (smyčka) a po ní travers doleva do kouta (smyčka). Nyní do spáry vedoucí na lavici a po ní travers doprava pod převis a dále za hranu k 4. kruhu, pak oklikou šikmo doprava vzhůru a zpět doleva na hranu k 5. kruhu, stěnou doleva a pak stále vzhůru přes převis k vrcholu (další 6. a 7. kruh).

M. Kauschka s druhy, 1927 — VII.

b) Jazyková spára. V SZ stěně komínem na vklíněný pilíř a dále k 1. kruhu. Pak se komín zužuje ve spáru. Spárou k 2. kruhu a pak až k římsě po její pravé straně, po římsě doprava k 3. kruhu, další spárou vzhůru a po polici doprava k 4. kruhu. Od něho spárou k vrcholu.

Dr. Z. Mézl, dr. O. Jelínek, inž. K. Čabelka, 1944 — VII.

c) Jihovýchodní komín. Od JV širokým komínem na plošinu pod vrcholem. Pak doleva do kouta, v něm podél trhlíny vzhůru a o něco výše doprava na hranu; tou na vrchol.

Němečtí lezci. III.

d) Smítkova cesta. Podél spáry po pravé straně JV komína na plošinu pod vrcholem a pak cestou c) na vrchol.

J. Smítka, D. Tomáš, 1942 — VII.

e) Mézlova spára. V levé polovině JV stěny podél zářezu sokolíkem vzhůru pod převis (kruh), dále šikmo doleva vzhůru a spárou na polici (2. kruh) a další spárou po pravé straně (3. kruh) na vrchol.

Dr. Z. Mézl, dr. O. Jelínek, inž. K. Čabelka, 1943 — VII.

*51. Kapelník

a) Normální cesta. V pravé části náhorní stěny spárou až na římsu (smyčka), krátce doleva a vzhůru k 1. kruhu. Od něho travers doleva k 2. kruhu (k tomuto kruhu též úsekem cesty k 1. kruhu na Jeschkově stěně a pak šikmo doprava vzhůru). Dále přímo vzhůru k 3. kruhu, pak stěnou vlevo od něho vzhůru k hodinám a od nich travers doleva k velkým hodinám; od těch zleva mělkým korýtkem vzhůru a pak doprava na plošinu a koutem na vrchol.

K. Nitzmann, O. Rauch, 1914—1920 — VII.

b) Jeschkova stěna. Z náhorní strany V hranou šikmo doleva vzhůru k 1. kruhu, dále vzhůru pod převis a pak po římsě asi 3 m doleva a lámavou stěnou vzhůru k hodinám. Od těch doprava a trhlínou k 2. kruhu, pak travers doleva k 3. kruhu a dále travers JZ stěnou až na Z hranu věže a k 4. kruhu. Nyní buď doleva a hladkým žlebem na plošinu pod vrcholem a pak na vrchol, anebo podél zářezu šikmo doprava vzhůru do středu lámavé stěny a tou přímo na vrchol.

J. Jeschke, K. Seyffert, 1934 — VII.

e) Funkova cesta. Spárou, kterou začíná normální cesta, vzhůru až na malou plošinu (vlevo 1. kruh). Nyní převíslou stěnou travers 4 m doprava a pak poněkud dolů za hranu a vzhůru k 2. kruhu, dále podél zářezu šikmo doprava (smyčka) a pak přímo vzhůru k 3. kruhu, kde se tato cesta spojuje s Jeschkovou stěnou u jejího 4. kruhu; dále již popsáním úsekem cesty na vrchol.

F. Funke, K. Seyffert, 1936 — VII.

*52. Panny

a) Normální cesta. Ze sedla při JZ hraně věže travers doleva do středu stěny a pak vzhůru k 1. kruhu a dále stěnou vzhůru a poněkud doprava ke spáře (2. kruh); spárou na vrchol.

R. Hanke s druhy, 1926 — V.

b) Údolní spára. Od JV hrany po lávce doprava do kouta přecházejícího výše ve spáru; tou k vrcholu (2 kruhy).

H. Heilmeyer s druhy. VII.

c) Pouťová cesta. V náhorní levé polovině J kouta ručkováním na polici (jištění), po polici doprava k hodinám a převisem ke kruhu. Od něho šikmo doprava vzhůru na další polici, po ní krátký travers doleva a pak přímo vzhůru na vrchol.

J. Kuhn, J. Chlup, 1960 — VII.

d) Severní hrana. V údolní stěně asi 4 m vlevo od S hrany převisem do spáry a tou k 1. kruhu, dále přímo vzhůru (2. kruh) a asi 2 m nad kruhem poněkud doleva na balkón. Odtud doprava za hranu (3. kruh) a šikmo doprava vzhůru k vrcholu.

K. Cerman, J. Mašek, 1953 — VII b.

53. Těžítko

a) Severní cesta. Od S na balkón, pak krátkou stěnou k vrcholu. II.

b) Západní hrana. M. Machaň, J. Hoza, 1952 — IV.

54. Křemenová

a) Normální cesta. Výstup vede vnitřním komínem. II.

b) Západní spára. Od Z krátkou stěnou do spáry a tou k vrcholu (kruh).

Němečtí lezci. VII.

c) Stínová cesta. Středem SV stěny podél svislé lišty ke kruhu, dále vzhůru do díry, stěnou ke svislé trhlině a mimo další díru na vrchol.

J. Janků, J. Němeček, 1945 — VII.

d) Slunná cesta. Vpravo od Z spáry stěnou přes slabě znatelné římsy a mělké díry ke kruhu, pak šikmo doleva vzhůru až do západní spáry a tou na vrchol.

B. Svatoš, J. Jech, 1953 — VII.

55. Čarodějnice

a) Normální cesta. Podél V spáry na vrchol. III.

b) Sluneční cesta. Jižní spárou podél pravé hrany na předskalí, pak stěnou na vrchol. III.

56. Kořenského věžička

Normální cesta. Komínem na předskalí při J stěně a stěnou na vrchol. IV.

57. Nábožná

Jihovýchodní komín. I.

58. Smutná

Severovýchodní cesta. II.

59. Trpaslík

a) Normální cesta. SV komínem na předskalí a středem V stěny na vrchol. III.

b) Smítkova cesta. Jižní převislou stěnou a výše mělkou spárou k díře (hodiny), pak po poličce doprava a z poličky na vrchol.

J. Smítka s druhy, 1943 — VI.

60. Křehká

Jižní komín. Komínem na předskalí a J stěnou na vrchol. III.

61. Borová

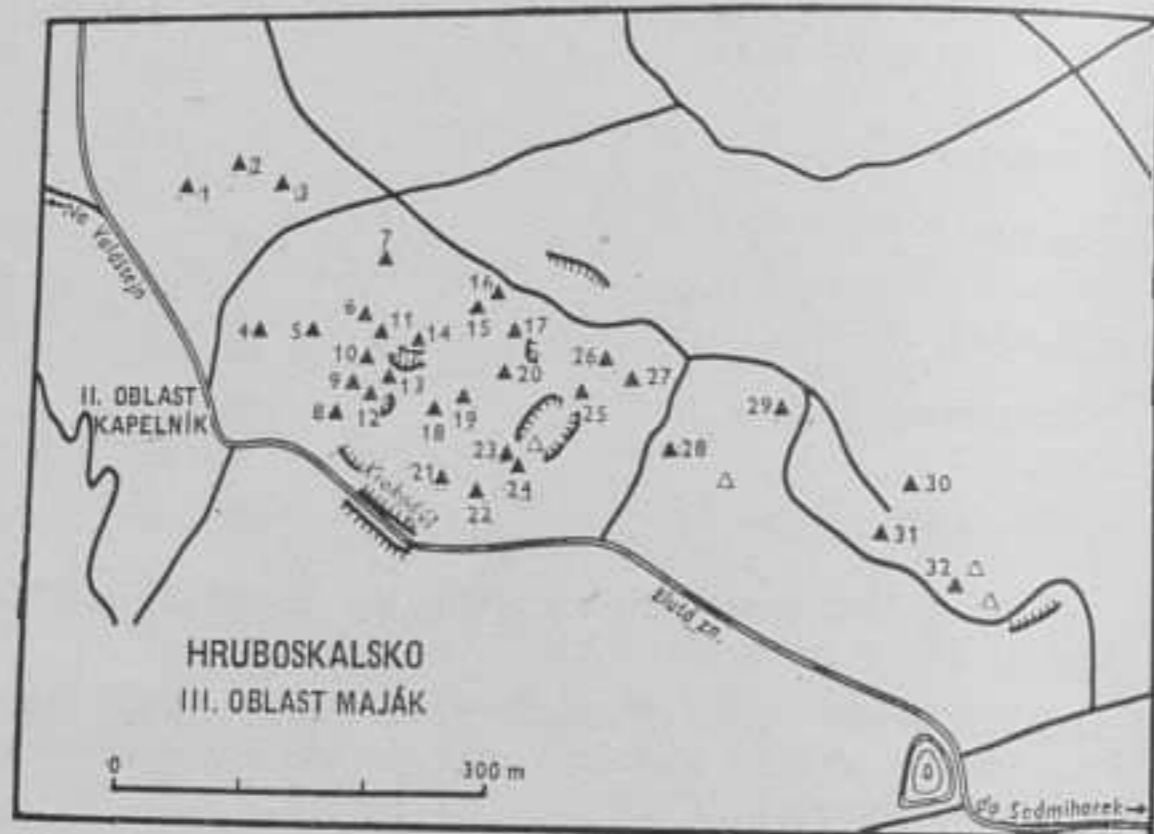
Východní spára. III.

III. Oblast Maják

1. Hříbek

Normální cesta. Středem V stěny šikmo doprava vzhůru přes 3 oblé police na balkón (sem též od S mělkou spárou) a pak V koutem k vrcholu.

Němečtí lezci, 1930 — V.

2. Fífanka

Normální cesta. Podél Z rohu vzhůru (kruh) a pak hladkou stěnou přímo na vrchol.

L. Vodháněl, V. Procházka, J. Smítka, J. Volejník, 1939 — IV.

3. Perníková

Normální cesta. Středem J stěny, výše podél svislé trhliny na polici u pravé hrany (hodiny), pak šikmo doleva vzhůru ke kruhu a dále hladkou stěnou na vrchol.

V. Bohuslav s druhy, 1942 — VI.

*4. Blatník

a) Normální cesta. Východní stěnou na vklíněný balvan k začátku komína, pak komínem na plošinu v jeho levé části a dále koutovou spárou k vrcholu. III.

b) Severozápadní spára. Od vklíněného balvanu průchod na levou SZ travnatou lavici, po ní travers doleva pod SZ spárou; spárou a stěnou k vrcholu.

V. Kříž, L. Vodháněl, 1941 — IV.

c) Údolní stěna. Od J hrany vodorovný travers do středu JZ stěny ke spáře a podél ní k 1. kruhu, dále vzhůru do malé jeskyně (2. kruh), nyní travers doleva až na Z hranu a dále šikmo doprava vzhůru k 3. kruhu; odtud podél zářezu sokolíkem na balkón a stěnou nad ním na vrchol.

A. Matějec, J. Mítlener, V. Bohuslav, 1941 — VII.

d) Jihozápadní kout. Středem JZ stěny vzhůru k prvnímu a druhému kruhu a dále koutem přímo na vrchol.

A. Mareš s druhy, 1947 — VII.

e) Kalfeřtova hrana. Jižní hranou po střečovitých stupních k 1. kruhu asi v polovině stěny, odtud poněkud vlevo stěnou (lámavé) vzhůru na římsu, po ní doprava ke spáře (na Matějcově cestě) a pak spárou k vrcholu.

V. Kalfeřt, D. Machaň, 1944 — VII — lámavé.

f) Matějcová cesta. Z balkónu na začátku normální cesty travers doleva do mělké jeskyňky a z ní spárou k vrcholu (kruh).

A. Matějec, F. Porcal, 1943 — VII.

g) Koutová cesta. Z balkónu na začátku normální cesty po jeho levé straně úzkým koutem na vrchol. V.

*5. Mnich

a) Údolní cesta (přes vajíčko). Od SZ pravou neurčitou spárou na stupeň a výše do jeskyňky (smyčka), pak travers doleva do další jeskyňky, z ní převislou spárou šikmo doprava vzhůru k začátku úzkého komína a jím k vrcholu.

Němečtí lezci. VII.

b) Talířová cesta. Od J hrany šikmo doleva vzhůru na balkón (smyčka), pak středem stěny přes lámavý převis a dále koutovou stěnou ke kruhu. Od kruhu doleva na hranu, po ní do stěny a tou k vrcholu.

Ing. K. Čabelka, dr. Z. Mézl, M. Čabelková, 1941 — VII.

c) Kopalova stěna. Vlevo od Netopýří spáry trhlinou, zpočátku převislou, vzhůru a pak šikmo doleva vzhůru ke kruhu; odtud ještě asi 3 m vzhůru, pak travers na levou hranu a po stupních k vrcholu.

O. Kopal, B. Svatoš, J. Mašek, 1957 — VII.

d) Netopýří spára. V JV stěně do spáry probíhající středem stěny a pak spárou k vrcholu (kruh).

Dr. Z. Mézl, Ing. K. Čabelka, 1942 — VII.

e) Severovýchodní stěna. V SV stěně z lavice od hodin sokolíkem v krátkých šikmých a mělkých spárách ke hrotu, od něho spárou na římsu se zářezem a vpravo hladkou stěnou na vrchol.

R. Kuchař, Toušová, 1952 — VII.

6. Poslední

Mézlova cesta. V SV stěně na výstupek (smyčka) a dále stěnou šikmo doprava vzhůru a podél zářezu na vodorovnou římsu; po ní travers doprava na Z hranu (kruh) a pak přes hladké »bříško« přímo na vrchol.

Dr. Z. Mézl, Ing. K. Čabelka, R. O. Bauše, E. Frössl, 1943 — VII.

*7. Anebo

a) Normální cesta. Nejdříve na předskalí při JZ stěně vžbe koutovou spárou a komínem; z něho středem lámavé stěny vzhůru na římsu, po ní doleva do jeskyně a spárou k vrcholu.

Němečtí lezci, 1924 — V—VI.

b) Přečhodová cesta. Nejdříve normální cestou na předskalí, z něho doleva dolů na římsu a ke kruhu, pak doleva a poněkud vzhůru na šikmý balkón v Z hraně. Převislými stupni a převislou spárou na vrchol.

Dr. Z. Mézl, dr. O. Jelínek, 1943 — VII.

c) Průkopnická cesta. Od S spárou na nízké předskalí, z něho stěnou přes dvě jeskyňky (smyčka) vzhůru, pak travers doprava do velké jeskyně a spárou k vrcholu.

Ing. K. Čabelka, J. Baudys, L. Soldát, 1932 — VII.

d) Mézlova cesta. Od JV komínem a pak levou spárou vzhůru na J předskalí. Z něho převislou stěnou do mělkého korýtka a jím pod převis. Převis spárou do menší jeskyně (smyčka), z ní po liště travers doprava S stěnou napříč do další jeskyně a spárou vzhůru k vrcholu.

Dr. Z. Mézl, Ing. K. Čabelka, 1941 — VII.

*8. Maják

a) Západní komín. Od Z koutem a výše otevřeným komínem na širokou lavici (sem též po stupňovitém pilíři a spárou vpravo od kouta); z lavice do vnitřního komína a jím na vrchol. II—III.

b) Údolní cesta. Středem JZ stěny podél málo znatelné spáry vzhůru až pod převis, zde krátce doleva a dále mírně šikmo doleva vzhůru na hranu; podél hrany na vrchol.

R. Kaden s druhy, 1930 — VI—VII.

c) Mézlova cesta. Otevřenou spárou vlevo od J hrany na předskalí (sem též komínem, kterým se vstupuje na Jeschkovu spáru), dále nejprve po levé straně hrany a výše hranou k 1. kruhu; od kruhu šikmo vzhůru k levé straně plotny (pod ní hodiny), plotnou vzhůru až do dvou třetin její výše a pak doprava na hranu (2. kruh). Dále stěnou poněkud doprava k vrcholu.

Dr. Z. Mézl, K. Čabelka, 1944 — VII.

d) Jeschkova spára. Směr výstupu určuje spára probíhající středem JV stěny. Nejdříve komínem a výše spárou ke kruhu, pak hladkým úsekem do jeskyně (jistění), dále spárou a stěnou po její pravé straně do hnízda a širokou spárou a nakonec stěnou vpravo k vrcholu.

E. Jeschke s druhy, VII.

e) Halešova stěna. Trhlinou vpravo od Jeschkovy spáry do první a druhé díry a sokolíkem k 1. kruhu; dále

trhlinou vzhůru k 2. kruhu; pak přes vklíněný balvan vzhůru a travers doleva k hodinám a přes největší převis trhlinou k 3. a dále přímo k 4. kruhu. Nad převisem doprava a středem lámavé stěny na vrchol.

V. Haleš, A. Fučík, 1955 — VII c.

f) Gotická hrana. Podél V hrany šikmým zářezem na tuto hranu (kruh) a pak stále hranou (další kruh) k vrcholu.

V. Karoušek, L. Jisl, 1945 — VII b.

g) Stínová cesta. V SV stěně levým koutem na stupňovitou lavici a z ní stěnou nejdříve šikmo doleva vzhůru a pak travers doprava pod spáru s převislým vstupem; spárou na vrchol.

R. Hanke, K. Seyffert, M. Kertész, 1930 — V.

h) Průchodová cesta. Ze široké lavice Z komína (na cestě a) travers do S komína, jím vzhůru pod převis, dále do tunelu, průlez tunelem a S spárou k vrcholu.

O. Kopal, R. Kuchař, 1958 — VI.

ch) Pilířová cesta. Z levé strany široké lavice Z komína (na cestě a) překrok šikmo doleva na levou hranu SZ pilíře (hrot), dále podél hrany asi 3 m vzhůru a po liště travers na pravou hranu a přes převis na římsu (kruh). Odtud šikmo doleva a podél hrany na lavici pod vrcholem, pak travers doprava a koutovou spárou na vrchol.

F. Patočka, Hajský, 1956 — VII.

9. Rozeklaná

a) Komínová cesta. Výstup vede komínem od Z nebo od V. II.

b) Jihovýchodní spára. Z JV předskalí pravou nebo levou spárou k vrcholu. III.

c) Marešova cesta. Z JV na levou hranu, travers doleva až pod S spáru a tou k vrcholu.

A. Mareš s druhy, 1943 — V.

10. Manon

a) Normální cesta. Z náhorní strany pravou (V) spárou a krátkou (S) stěnou k vrcholu.

L. Soldát, F. Bauma, inž. K. Čabelka, 1930 — II.

b) Levá cesta. Z náhorní strany levou spárou a pak JZ stěnou na vrchol.

J. Smítka, A. Zima, 1941 — III.

c) Údolní cesta. Údolní (SZ) spárou na JZ předskalí a stěnou na vrchol.

V. Náhlavský, A. Zima, F. Porcal, L. Vodháněl, 1941 — III.

11. Trůn

a) Normální cesta. Západním komínem mezi věží a předskalím až pod vrchol a pak V stěnou na vrchol. III.

b) Květnová cesta. Od SV hrany doprava za roh pod převis (kruh), pak spárou probíhající převisem šikmo doleva vzhůru a dále v téměř směru k vrcholu.

Z. Wiener, M. Marešová, 1958 — VI.

12. Haryho věžička

Severovýchodní cesta. II.

13. Zelenáč

a) Západní hrana. Z náhorní rovinky na balvan, pak SZ spárou a výše Z hranou na vrchol. II.

b) Severní hrana. SV převislou stěnou na plošinu, po ní travers doprava za hranu a stěnou po pravé straně hrany na vrchol.

V. Procházka, L. Vodháněl, 1947 — VI—VII.

c) Východní kout. Severovýchodní spárou a výše koutem přímo na vrchol. III.

d) Jihozápadní komín. Od V hrany travers po lávce doleva do komína, komínem do soutěsky a výše otevřeným JZ komínem na vrchol.

A. Zima, F. Stříbrný, L. Vodháněl, 1933 — III.

14. Trio

a) Vnitřní komín. Vstup do komína od JZ. III.

b) Západní kout. F. Patočka. III.

15. Opozdilec

Normální cesta. V JV stěně šikmo doleva vzhůru ke kruhu a pak na vrchol buď přímo vzhůru žlebem anebo levou převislou stěnkou. Ke kruhu též přímo vzhůru trhlinou (Smítkův nástup).

Němečtí lezci, 1929 — VI.

16. Skluzavka

Normální cesta. Na SZ předskalí buď po J lavici, anebo komínem od S, pak překrok do SZ stěny k malým hodinám a stěnkou poněkud doprava k vrcholu.

J. Smítka, V. Karoušek, 1942 — V.

*17. Ottova věž

a) Normální cesta. Od SZ spárou do výklenku, v něm co nejvýše a travers doprava na lavici (smyčka); pak převislou stěnou na vrchol nejnižší věže. Z ní na prostřední věž SZ stěnou a pak na hlavní věž.

R. Dimmer, O. Hübner, 1930 — IV.

b) Nejedlova stěna. Z předskalí mezi nejnižší a prostřední věží podél Z hrany převislou stěnou na balvanitou rampu, pak středem stěny k výrazné svislé trhlině a tou k jejímu konci a dále šikmo doprava vzhůru přes kruh a lámavou stěnou do kouta a podél spáry na vrchol.

B. Nejedlo, O. Kopal, 1951 — VII b.

c) Kuchařova spára. Z průchodu mezi hlavní a prostřední věží SZ spárou přímo na vrchol.

R. Kuchař s druhy, 1958 — VII.

d) Smítkova stěna. Středem JZ stěny hlavní věže k 1. kruhu a výraznou spárou přes převis doprava k 2. kruhu, pak podél spáry, výše poněkud doprava vzhůru k vrcholu.

J. Smítka, J. Ometák, 1943 — VII b.

e) Kuchařova stěna. Pravou polovinou JZ stěny hlavní věže do výklenku, z něho travers asi 2 m doprava a převislou spárou asi 2 m vzhůru, pak travers doprava a

přes převis do korýtky ke skalnímu hrotu (smyčka) a šikmo doprava vzhůru ke kruhu. Dále po římsě doprava a šikmo doprava vzhůru do otevřené hladké spáry a tou až k hrotům, odtud travers do další spáry a tou na vrchol.

R. Kuchař, J. Kysela, 1946 — VII c.

f) Převislá spára. Z průchodu mezi hlavní věží a JV předskalím levou JV spárou na vrchol (kruh).

J. Smítka, L. Vodháněl, 1944 — VII c.

g) Smítkova spára. V JV stěně koutem vpravo od převislé spáry vzhůru až pod střechu převisu (kruh), odtud doprava do spáry a tou na vrchol.

J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka, L. Lhoták, 1942 — VII.

h) Koutová spára. Koutem obráceným k S v SV straně věže až pod vrchol (dvakrát smyčka), pak spárou na vrchol.

K. Seyffert, W. Agly, A. Preibisch, 1929 — VII.

18. Překrok

Normální cesta. Severozápadním komínem na plošinku sousedního Ostříže, překrokem do SV stěny věže a krátkou stěnou na vrchol. III.

19. Ostříž

a) Západní věž. Východním komínem a J stěnou na vrchol. II.

b) Východní věž. Západním komínem přímo na vrchol. II.

20. Panenka

a) Normální cesta. Severní hranou vzhůru, pak poněkud doleva a stěnou k vrcholu.

R. Dimmer, O. Hübner, 1930 — VI.

b) Jihovýchodní stěna. Východní hranou vzhůru až k ustupující stěně na normální cestě a tou na vrchol.

J. Smítka s druhy, 1942 — VI.

*21. Brána

a) Schuckova cesta. Od JV na velký balvan, z něho spárou na římsu, po níž doleva na plošinu do kouta (sem též přímo vzhůru od paty stěny podél 2 trhlin tzv. Fífanovým nástupem). Koutem vzhůru na vrchol pilíře (smyčka), pak travers doprava do jeskyňky (smyčka), z ní stěnou šikmo doprava vzhůru až na polici (smyčka), krátký travers doprava a pak přímo vzhůru na vrchol.
K. Schuck s druhy, 1925 — V.

b) Přímá cesta. Z balvanu na začátku Schuckovy cesty přímo vzhůru k jeskyňce na Schuckově cestě a tou k vrcholu.

V. Procházka, L. Vodháněl, 1941 — V—VI.

c) Komínová cesta. Komínem mezi JZ a prostřední věží na vrchol. Vstup do komína od SZ 1 od JV. III.

d) Kalfeřtova cesta. Z jeskyňky pod širokým komínem (mezi prostřední a SV věží) do JV spáry, od jejího konce 3 m doleva a vzhůru ke kruhu, pak spárou k vklíněnému balvanu a na vrchol.

V. Kalfeřt, A. Zima, 1952 — VI.

e) Široký komín. Od S hrany širokým komínem (mezi prostřední a SV věží) na polici a po ní travers doprava a koutovou dvojspárou do širokého komína; tím na vrchol.

A. Zima, L. Vodháněl, 1935 — III.

f) Lengáčova stěna. Z balvanu středem SV stěny k 1. kruhu, od něho travers doleva za hranu k 2. kruhu, pak přes další kruh stěnou přímo vzhůru na vrchol.

J. Smítka, L. Vodháněl, 1939 — VII.

g) Západní sokolík. Na JZ věži Z koutem přes převis vzhůru k 1. kruhu, od kruhu podél svislého zářezu vzhůru k 2. kruhu, pak spárou na balkón a lámavou stěnou na vrchol.

R. Kuchař, J. Kysela, 1947 — VII c.

h) Severozápadní spára. Nad průchodem věží od SZ nejdříve komínem výše se zužujícím ve spáru (kruh),

pak spárou vzhůru na balkón (hodiny); odtud středem stěny vzhůru na vrchol.

J. Čihula, J. Havlík, 1960 — VII.

22. Galeon

a) Normální cesta. Od SZ podél dvou svislých trhlin vzhůru do výklenku a z něho komínem a vpravo stěnou na SV předskalí; na vrchol SV stěnou.

Němečtí lezci. V.

b) Procházkova stěna. V SZ stěně po římsu šikmo doprava vzhůru ke kruhu, pak trhlinou vzhůru do výklenku a lámavou stěnou na vrchol.

V. Procházka, L. Vodháněl, 1943 — VII.

Varianta. Od paty věže do spáry při Z hraně a tou ke kruhu. VII.

c) Údolní cesta. Levou trhlinou J stěny přes převis do prohlubně stěny (smyčka) a pak spárou k vrcholu.

J. Smítka, V. Štáflová, J. Jirkovský, 1942 — V.

d) Údolní pravá cesta. Výstup vede středem J stěny. V.

e) Nejedlova cesta. Z předskalí pravou polovinou JV stěny asi 2 m vzhůru, pak doleva na J hranu věže (smyčka) a hranou až pod převis. Odtud travers doleva ke spáře a tou k vrcholu.

B. Nejedlo, J. Plátek, 1949 — VI.

f) Tunelová cesta. Od V koutovou spárou vzhůru do levé jeskyňky, z ní průlezem do J stěny věže a pak spárou k vrcholu. IV.

g) Východní cesta. Od V koutovou spárou vzhůru do jeskyňky a travers doprava ke kruhu; odtud podél spáry na SV předskalí, dále SV stěnou na vrchol. V.

23. Dívčí skála

a) Severovýchodní cesta. II.

b) Svatební cesta na jihozápadní pilíř. Jižní hranou pilíře vzhůru ke kruhu a nad kruh, pak asi 4 m travers doprava a na vrchol.

J. Müller, R. Krause, E. Soukup, 1959 — VII.

24. Kavčí skála

a) Normální cesta. Komínem mezi Dívčí skálou a Kavčí skálou na předskalí a Z stěnkou k vrcholu. III.

b) Perníková stěna. Pravou polovinou JV stěny ke kruhu a pak poněkud vpravo lámavou stěnou vzhůru na širokou polici. Po polici doleva na hranu a pak přímo na vrchol (2 kruhy).

J. Plátek, Hofírek, 1951 — VII.

25. Vánoční

Normální cesta. Širokým komínem, který probíhá směrem SJ, až pod vrchol a pak stěnou. II.

26. Kofátka

a) Jihovýchodní komín. II.

b) Jihovýchodní spára. Výstup vede spárou vpravo od JV komína. J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka, 1942 — V.

27. Louskáček

a) Normální cesta. Z JZ náhorní strany převislou stěnou na Z hranu, tou k vodorovnému zářezu (smyčka), zde šikmo doprava a pak přímo vzhůru na vrchol.

J. Baudys, K. Čabelka, L. Soldát, 1929 — V.

b) Levá cesta. Spárou od S k vodorovnému zářezu a pak podél spáry na vrchol. IV.

c) Pravá cesta. Pravou částí J stěny vzhůru na pravou hranu a po hraně na vrchol.

J. Smítka, L. Vodháněl, 1942 — VII.

28. Mariáš

a) Normální cesta. Jihovýchodní stěnou vlevo od hrany a pak podél spáry k vrcholu. III. 27.6.71 Klaus

b) Zábavný koutek. Středem V stěny převislou spárou do výklenku a pak širokým komínem na vrchol.

R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková, 1943 — IV—V.

c) Údolní cesta. Výstup vede spárou od Z (1 kruh). Němečtí lezci, 1932 — VII.

d) Severní cesta. Severní stěnou přes dva kruhy na vrchol.

B. Vorel, 1947 a J. Čihula, 1960 — VII.

29. Čertova skála

Hladká cesta. Na předskalí při V stěně věže snadno S komínem, jinak značně obtížněji spárou od J anebo stěnou po pravé straně této spáry. Z předskalí na věž (kruh) a hladkou nakloněnou stěnou na vrchol. VI.

30. Obětní

a) Východní hrana. J. Janků, 1942 — VI.

b) Přechodová cesta. Východní hranou na římsu, po ní doprava na hranu a podél hrany na vrchol.

J. Smítka s druhy, 1942 — IV.

31. Ledová

Jihovýchodní hrana. V. Karoušek, 1943 — III.

32. Smolař

Jihovýchodní stěna. J. Janků, 1942 — VI.

IV. Oblast Údolíčka

Skály u Konic

Jsou na levé straně cesty vedoucí od hájovny na Konicích do údolí na JZ. Konice jsou na Z od hradu Valdštejna.

1. Stejnojmenná

Je těsně u okrajových skal.

Rokelní cesta. Od J do výklenku a z něho přes převis do JZ stěny, pak stěnou šikmo doleva vzhůru na Z hranu a tou k vrcholu.

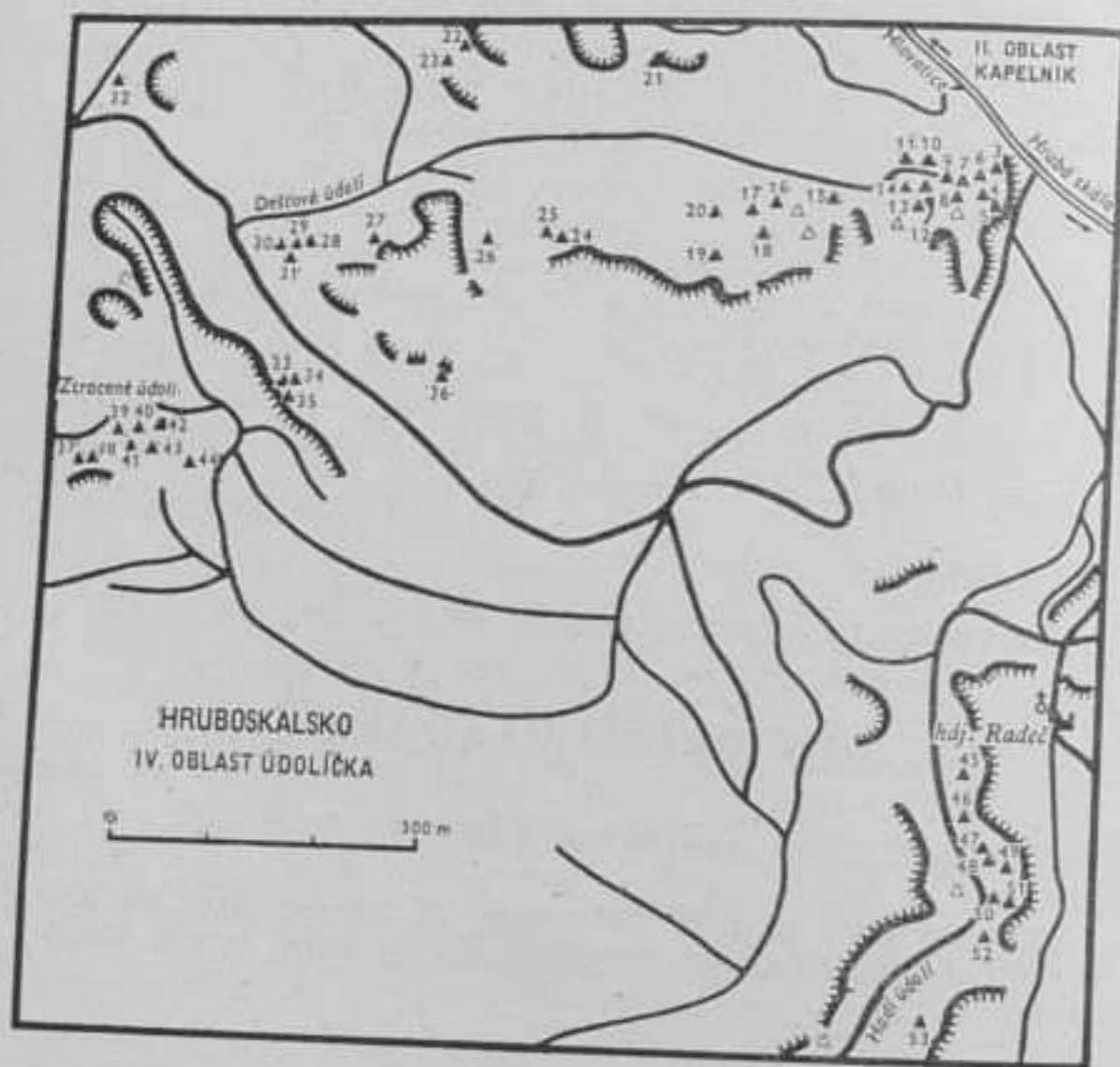
V. Bohuslav, B. Vorel, 1940 — IV—V.

2. Mohykán

Je podobný malé palci.

Poslední cesta. Z nízkého okraje překročením do V stěny a tou přímo vzhůru k vrcholu.

J. Koloc, V. Bohuslav, F. Porcal, 1946 — IV.

Dešťové údolí

3. Dešťová

a) Severní hrana. II.

b) Západní cesta. V pravé polovině SZ stěny šikmo doprava vzhůru na Z hranu a tou k vrcholu. II.

4. Kostka

Normální cesta. Ze Z předskalí pravou částí SZ stěny na hranu a podél ní na vrchol. IV.

5. Souš

Normální cesta. Mělkým koutem při pravé straně SZ stěny k zářezu pod převisem, podél zářezu travers doprava za hranu na poličku a stěnou na vrchol. III.

6. Rosnička

Normální cesta. Ze sedélka mezi okrajovou skálou a věží na poličku v pravé hraně a pak podél trhliny k vrcholu. III.

7. Karkulka

a) Normální cesta. Středem JV stěny vzhůru na poličku a pak přes převis šikmo doprava vzhůru na vrchol. II—III.

b) Pravá cesta. Z balvanu levou částí SV stěny vzhůru pod převisem podél zářezu, travers doprava a pak Z hranou na vrchol. IV.

8. Otazník

Normální cesta. Od JV na lavici v předskalí a po ní do komína; komínem na vrchol. IV.

9. Vik

Normální cesta. Od S hrany věže travers doprava a pak přímo na malý balkón v JZ stěně; tou na vrchol. III.

10. Trojče

Normální cesta. Od SV na polici v pravé části JV stěny, po polici travers doleva k svislé spáři a tou do sedla. Odtud šikmo doleva vzhůru přes převis na V hranu a tou na vrchol.

Němečtí lezci. IV.

11. Polární

Normální cesta. Zářezem od S na Z předskalí, z něho travers napříč JV stěnou věže na balkón (strom) a podél spáry na vrchol.

L. Vodháněl, V. Náhlovský, 1943 — III.

12. Babička

a) Jihovýchodní komín. Jihovýchodním komínem a výše pravou spárou na malý balkón a pak podél spáry na vrchol. II.

b) Přejížděvací cesta. Jihovýchodní stěnou do spáry a tou na výstupek, dále po hraně na polici, po polici šikmo doprava vzhůru do jeskyně a pak šikmým korytem k vrcholu.

M. Stuchlík, V. Náhlovský, A. Zima, 1940 — II.

c) Jihovýchodní stěna. V.

d) Severozápadní cesta. III—IV.

13. Sedivá

a) Jižní hrana. II.

b) Mechová cesta. Rozpěrným komínem mezi SV předskalím a sousední věžičkou vzhůru, překrok do koutové spáry a tou na předskalí a pak na balkónek při V hraně. Odtud doprava za hranu a podél ní na vrchol. II.

c) Jihovýchodní cesta. Pravou polovinou JV stěny vzhůru, pak travers doprava na balkónek a po hraně na vrchol.

J. Novotný, J. Janků, 1944 — III.

*14. Hadí věž

a) Normální cesta. Východní hranou vzhůru na lavici probíhající napříč SV stěnou, po ní travers doprava na hranu a širokou spárou na ochoz pod vrcholem. Pak středem stěny poněkud doprava na vrchol.

Němečtí lezci. VI.

b) Smítkova cesta. Pravou hranou JV stěny na lavici, po ní travers doprava na její konec a pak stěnou na vrchol.

J. Smítka, F. Porcal, 1942 — VII.

15. Trojúhelník

Jihovýchodní hrana. J. Smítka, F. Porcal, 1940 — III.

16. Nosatá

a) Severovýchodní komín. I.

b) Jihovýchodní komín. II.

17. Perpetl

Smítkova cesta. Z balvanu při SV stěně poněkud vzhůru a pak travers doprava ke kruhu. Od kruhu vzhůru a komínem na vrchol.

J. Smítka, M. Stuchlík, V. Náhlovský, F. Porcal, 1940 — VI—VII.

18. Pazourek

Fífanova cesta. Komínem na předskalí JZ od věže, odtud pod převisem travers na úzkou lávku a po ní na Z hranu (hodiny), pak ještě krátce doleva a lámavým převisem do výklenku (kruh). Podél hrany přímo vzhůru na vrchol.

L. Vodháněl, J. Smítka, 1941 — VII.

19. Chrámová

Jihozápadní komín. II.

20. Třináctá

a) Východní kout. J. Smítka, F. Porcal, 1943 — II.

b) Jihozápadní spára. IV.

21. Bílá

Normální cesta. Pravou částí SV stěny šikmo doleva vzhůru do dutiny a pak koutem na vrchol. II.

22. Horní

a) Normální cesta. Pravou hranou SZ stěny vzhůru na poslední vodorovný zářez, travers doprava za hranu a na vrchol.

J. Smítka, J. Ometák, 1943 — II.

b) Severovýchodní stěna. Západní stěnkou doleva na hranu a SV stěnou po stupních k vrcholu.
Čihulka, Rulfová, 1956 — III.

23. Čtverák

Severozápadní komín. J. Smítka, J. Ometák, 1943 — III.

24. Hranáč

a) Normální cesta. Levou hranou SZ stěny do oválné dutiny, z ní doleva na hranu a tou na vrchol.

A. Mareš, 1944 — III.

b) Jižní cesta. Pravou částí JZ stěny podél nejhlubšího zářezu doprava J hranou k vrcholu.

J. Kysela, B. Svatoš, J. Koucký, D. Machaň, 1944 — II.

25. Miloušek

a) Normální cesta. Z okrajové skály do levé části JV stěny, šikmo doprava vzhůru do komínku a jím na polici; dále úzkým komínem na vrchol.

J. Smítka, B. Černý, 1940 — III.

b) Tunelová cesta. II.

26. Zrzek

Marešova cesta. V pravé polovině JV stěny krátkou trhlínou do díry pod převisem, přes převis doleva a pak stěnou přímo na vrchol.

A. Mareš, 1944 — III.

27. Lavinová

Normální cesta. Z okrajové skály na poličku v JZ stěně, krátkou stěnou k jeskyni a dále podél trhlíny nad jeskyní na další poličku; po ní doprava a stěnou k vrcholu.

J. Smítka, B. Černý, 1940 — III.

28. Horská

Normální cesta. Od JZ stěnou na lavici a na SZ předskalí, dále po římsce travers doprava až pod převis v JZ stěně (kruh). Odtud poněkud vlevo od svislého korýtka vzhůru k jeho zakončení, pak doleva a ustupující hranou na vrchol.

E. Scherke, O. Bruchhans, F. Richter, E. Elsert, F. Menšík, 1928 — VII.

29. Schovanka

Normální cesta. Levou hranou JV stěny přímo vzhůru na balkón, z něho podél kouta na šikmou lavici a dále výše k vodorovnému zářezu. Pak podél hrany na vrchol.

E. Scherke, O. Bruchhans, 1928 — VI.

30. Tabu

Kuchařova cesta. Z balvanu překročením na převislou J hranu, podél hrany přes veliký převis a pak mimo krátké trhlínky v J stěně pod vrcholový převis. Zde levou trhlínkou na vrchol.

R. Kuchař, A. Šír, 1946 — VII b — lámavé.

31. Spárař

a) Normální cesta. Z balvanu na plošinku v pravé polovině JV stěny a téměř po JV hraně k hlubokému zářezu a do výklenku, z něhož vybíhají 2 spáry; přes převis pravou spárou a dále podél ní a částečně stěnou do sedla mezi vrcholy.

O. Bruchhans s druhy, 1928 — IV.

b) Čihulkova cesta. Západní údolní spárou přes vsunutý listovitý blok (jištění) do pravé ze dvou spár a jí k vrcholu.

Čihulka, L. Veselý, Rulfová, 1956 — IV.

32. Poustevník

a) Jankova cesta. Ustupující V levou hranou přímo vzhůru pod převis a mimo převis doleva do úzké J stěny,

potom její levou částí pod vrchol a přes převislý roh poněkud vpravo na vrchol.

J. Janků, Z. Gráf, 1945 — V.

b) Hladová cesta. Středem V stěny přímo vzhůru pod velký převis, pod ním šikmo doprava vzhůru na malý balkón a pak hranou na vrchol.

M. Nový, Z. Melíchar, 1945 — IV.

33. Ohňová

Normální cesta. V Z stěně po šikmé doprava stoupající lavici až k J hraně, pak přes vodorovný zářez do tune-
lovité jeskyňky a z ní ustupující hranou na vrchol.

M. Kertész, H. Harward, K. Seyffert, 1934 — V.

34. Doutník

Normální cesta. Podél JZ spáry lomí se v pravém úhlu doleva na malý balkón, z něho stěnou podél Z hrany vzhůru do hlubokého vodorovného zářezu, po něm travers na J hranu a tou na vrchol.

H. Harward, M. Kertész, K. Seyffert, 1934 — VI

35. Stínová

Normální cesta. Od JZ krátkou stěnou šikmo doleva vzhůru na Z hranu a tou na vrchol.

J. Janků, H. Bernardová, 1945 — IV.

36. Laňka

a) Normální cesta. Téměř u V hrany, napravo od krátké trhliny, na rohový stupeň, odtud šikmo doleva vzhůru k hodinám a dále travers doleva za hranu a stupňovitou stěnou na vrchol.

J. Smítka, B. Černý, 1940 — V.

b) Severozápadní cesta. Severní hranou asi 3 m vzhůru a pak šikmo doprava až na Z hranu a zde na první ze tří balkónků. Odtud přímo vzhůru k vrcholu.

H. Mareš, V. Baudys, J. Lukeš, M. Flanderka, 1953 — IV.

Ztracené údolí

37. Jezerní

Normální cesta. Rozpěrným komínem vzhůru na lavici v JV stěně a pak pravou částí této stěny na první vodorovný zářez; odtud podél V hrany na vrchol.

V. Procházka, L. Vodháněl, A. Vinš, A. Zima, 1941 — IV.

38. Hranolek

Normální cesta. Z balkónu při Z hraně do širokého komína mezi věží a okrajovou skálou, komínem co nejvýše a pak travers na krátkou římsu na Z hraně; podél ní na vrchol.

J. Smítka, J. Ometák, 1943 — II.

39. Jituna

Chroustova cesta. Z balvanu podél JV hrany přímo na vrchol.

V. Procházka, L. Vodháněl, A. Vinš, A. Zima, V. Mazánek, 1941 — IV.

40. Májová

Fifanova cesta. Z balvanu pod SZ stěnou věže překrok na levou hranu a po ní vzhůru na předposlední poličku. Po ní travers doprava k počátku úzké trhliny a podél ní na vrchol.

L. Vodháněl, A. Vinš, V. Procházka, 1941 — V.

41. Zamrzlá

Dubnová cesta. Pravou polovinou JV stěny do mělké jeskyňky, z ní doleva po stěně do díry u hrany věže, dále po úzké polici šikmo doleva vzhůru na malý balkón a krátkou stěnou na vrchol.

L. Vodháněl, J. Jirkovský, V. Štáfllová, 1942 — IV.

42. Otročí

- a) Severovýchodní komín. II.
b) Východní stěna. Východní stěnou při hraně k vrcholu.
Čihulka, 1959 — II.

43. Divoch

a) Normální cesta. Levou hranou SZ stěny a stěnou asi do poloviny její výše, pak travers doprava za hranu a stěnou přímo na vrchol.

J. Smítka, Z. Gráf, 1943 — IV.

b) Jarní cesta. Středem SV stěny přes převis na plošinku, po ní doleva na hranu a tou na vrchol.

J. Janků, 1947 — IV.

44. Náhrobek

Smítkova cesta. Pravou hranou JZ stěny vzhůru pod dutinu, od ní travers doprava za hranu na vodorovný zářez a středem stěny k vrcholu.

J. Smítka, V. Karoušek, 1942 — VI.

Hadí údolí

45. Jarní

Normální cesta. Pravou částí JV stěny přes oválnou díru k vodorovnému zářezu, který probíhá doleva za hranu a podél zářezu na polici k začátku koutové spáry. Spárou na balkónek a pak krátkou stěnou na vrchol.

J. Smítka, F. Porcal, J. Jirkovský, 1941 — IV.

46. Krajová

Věž v těsné blízkosti okrajové skály na SV.

Normální cesta. Výstup vede úzkým komínem od JV. Možno vystoupit také Z komínem.

J. Smítka, V. Karoušek, 1942 — III.

47. Květová

Normální cesta. Od SZ koutovým komínem mezi okrajovou skálou a předskalím věže na jeho vrchol, pak překrok na pravou hranu

SV stěny, travers doprava za hranu, podél mělké spáry a pak stěnou vlevo na vrchol.

J. Smítka, V. Karoušek, 1942 — III.

48. Bobek

Normální cesta. Od JV ze soutěsky komínem co nejvýše, překrok na V hranu a tou k vrcholu.

J. Smítka, V. Karoušek, 1942 — III.

49. Kukačka

Smítkova cesta. V JV stěně vzhůru k zářezu a výše pomocí trhliny ke kruhu. Pak podél další trhliny po pravé straně hrany až k jejímu ústí, odtud doleva a šikmo doleva vzhůru na vrchol.

J. Smítka, V. Karoušek, 1942 — VII.

50. Sýček

Normální cesta. Ze soutěsky mezi okrajovou skálou a věží koutem a komínem na předskalí, z něho překrok do JZ stěny, travers doprava na hranu a po ní k vrcholu.

J. Smítka, V. Karoušek, 1942 — II.

51. Koutová

Normální cesta. Od JV komínem na JZ pilíř, pak překrok na Z hranu a po ní na střední pilíř a JZ stěnkou na vrchol věže.

J. Smítka, V. Karoušek, 1942 — III.

52. Neznámá

Normální cesta. Od JV na předskalí, z něho hladkou stěnou na lavici a pravou hranou stěny k vrcholu.

J. Smítka, J. Ometák, 1943 — II.

53. Roháč

Normální cesta. Jihovýchodní stěnou na vodorovný zářez, po něm doprava na V hranu a tou k vrcholu.

V. Kalfeřt, V. Náhlovský, 1949 — IV.

Ostatní věže

54. Křovák

Je asi 200 m na V od hájovny Radeč.

Jankovitá cesta. Od J přes převis šikmo doleva vzhůru ke krátké trhlíně a tou na balkónek; pak JZ hranou na vrchol.

J. Janků, 1945 — IV.

55. Kapelníček

Příchod zeleně značenou turistickou stezkou od hájovny Radeč na JV. Odtud je věž vzdálena asi 500 m a je vlevo od cesty.

Normální cesta. Pravou částí J stěny šikmo doprava vzhůru do dutiny a odtud hranou na šikmý balkón pod vrcholem. Travers doleva až na ustupující levou hranu a pak vzhůru na šikmý vrchol věže.

Němečtí lezci. VII.

SEZNAM SKALNÍCH VĚŽÍ HRUBOSKALSKA

s očíslováním věží v tomto průvodci a s očíslováním věží v příslušné horoložkové mapě vydané Ústřední správou kartografie a geodézie.

I. Dračí skály

Název věže	č. věže v průvodci	č. věže v mapě	Název věže	č. věže v průvodci	č. věže v mapě
Čertík	1	1	Nekonečná	10	10
Lemoun	2	2	Včelí skála	11	11
Pionýr	3	3	Orloj	12	13
Lebka	4	4	Větrník	13	14
Durango	5	5	List	14	15
Ůnorová	6	6	Kruhas	15	16
12 apoštolů	7	7	Břízka	16	17
Ocún	8	8	Osudová	17	19
Liberecká (na mapě Mokrý)	9	9	Krasavec	18	20
			Řetězová	19	21

Název věže	č. věže v průvodci	č. věže v mapě	Název věže	č. věže v průvodci	č. věže v mapě
Pěstička	20	22	Prskavka	39	46
Dračí zub	21	23	Přátelská	40	47
Dračí věž	22	24	Zámecká věž	41	49
Úzká neznámá	23	25	Skofápka	42	50
Plesnivec	24	26	Stepní	43	51
Kníha	25	27	Stráž	44	52
Daliborka	26	28	Jozífek	45	53
Oldříšek	27	30	Flašinetář	46	55
Rusaika	28	31	Chroustík	47	56
Zub	29	32	Oštěp	48	57
Strubichova věž	30	33	Hádankář	49	58
Smolíček	31	34	Štít	50	59
Mamut	32	35	Hvozdík	51	61
Doubravka	33	36	Maluška	52	62
Václavíček	34	37	Mihuška	53	63
Zarostlá	35	38	Konvalinka	54	64
Vojáček	36	39	Obří skála	55	65
Špinavec	37	40	Poupě	56	67
Maska	38	45			

II. Kapelník

Název věže	č. věže v průvodci	č. věže v mapě	Název věže	č. věže v průvodci	č. věže v mapě
Strážce	1	bez č.	Zapomenutá	19	20
Hradní	2	1	Pirova věž	20	21
Kočičí hlava	3	2	Zmije	21	24
Převislá věž	4	3	Lasička	22	25
Zatracenec	5	4	Stojan	23	26
Sněžná	6	5	Sypká	24	28
Prašivka	7	6	Opomenutá	25	29
Zdánlivá	8	7	Čertova ruka	26	není
Slepená	9	8	Jenověfa	27	30
Žebrák	10	9	Velikonoční věž	28	31
Buková věž	11	10	Julie	29	32
Javorová	12	11	Praděd	30	33
Jefabínka	13	13	Kulička	31	34
Otesánek	14	14	Zlatá vyhlídka	32	35
Rasocháč	15	15	Mechová	33	36
Divoká věž	16	16	Lengáčova skála	34	37
Dvojče	17	17	Smítkova skála	35	38
Křivá	18	19	Blázen	36	39

Název věže	č. věže v průvodci	č. věže v mapě	Název věže	č. věže v průvodci	č. věže v mapě
Jeřábí	37	40	Podmokejská	50	53
Stinga	38	41	Kapelník	51	54
Večerní věž	39	42	Panny	52	55
Mravenčí	40	43	Těžtko	53	58
Lavice	41	44	Křemenová	54	57
Mužiček	42	45	Čarodějnice	55	58
Lvíček	43	46	Kofenského věžička	56	59
Vřesová	44	47	Nábožná	57	60
Pašerák	45	48	Smutná	58	61
Svéhlavička	46	49	Trpaslík	59	62
Korál	47	50	Křehká	60	63
Taktovka	48	51	Borová	61	64
Paličák	49	52			

III. Maják

Hříbek	1	1	Ottova věž	17	17
Fifanka	2	2	Překrok	18	18
Perníková	3	3	Ostříž	19	19
Blatník	4	4	Paněnka	20	20
Mních	5	5	Brána	21	21
Poslední	6	6	Galeon	22	22
Anebo	7	7	Dívčí skála	23	23
Maják	8	8	Kavčí skála	24	24
Rozeklaná	9	9	Vánoční	25	26
Manon	10	10	Kofátka	26	27
Trůn	11	11	Louskáček	27	28
Haryho věžička	12	12	Mariáš	28	29
Zelenáč	13	13	Čertova skála	29	31
Trío	14	14	Obětní	30	32
Opozdilec	15	15	Ledová	31	33
Skluzačka	16	16	Smoleř	32	34

IV. Údolíčka

Stejnomená	1	není	Otazník	8	8
Mohykán	2	není	Vlk	9	8
Deštová	3	1	Trojče (v mapě		
Kostka	4	2	Straka)	10	9
Souš	5	3	Polární	11	10
Rosnička	6	4	Babička	12	11
Karkulka	7	5	Šedivá	13	12

Název věže	č. věže v průvodci	č. věže v mapě	Název věže	č. věže v průvodci	č. věže v mapě
Hadí věž	14	13	Stínová	35	46
Trojúhelník	15	15	Laňka	36	47
Nosatá	16	18	Jezerní	37	36
Perpeti	17	19	Hranolek	38	37
Pazourek	18	20	Jituna	39	38
Chrámová	19	21	Májová	40	39
Třináctá	20	22	Zamrzlá	41	40
Bílá	21	23	Otročí	42	41
Horní	22	24	Dívoch	43	42
Čtverák	23	25	Náhrobek	44	43
Hranáč	24	26	Jarní	45	48
Miloušek	25	27	Krajová	46	49
Zrzek	26	28	Květová	47	50
Lavinová	27	29	Bobek	48	51
Horská	28	30	Kukačka	49	52
Schovanka	29	31	Sýček	50	53
Tabu	30	32	Koutová	51	54
Spárař	31	33	Neznámá	52	55
Poustevník	32	34	Roháč	53	57
Ohňová	33	44	Křovák	54	59
Doutník	34	45	Kapelníček	55	60

D) SKÁLY MEZI TURNOVEM A MALOU SKÁLOU

Na nejsevernějším okraji Českého ráje vrcholí tato oblast mohutným pískovcovým hřebenem Suchých skal. Jižně od Suchých skal jsou pak ještě skalní útvary na vrchu Sokolu, na Kalichu a u obce Besedíc a pak Betlémské a Klokočské skály u obce Klokočí. Lezecky jsou využívány Suché skály a Betlémské a Klokočské skály.

Suché skály

Tento pískovcový hřeben se tyčí V od Malé Skály ne-daleko osady Prosička a je rozdělen sedly na 3 části: na Z je Sokolí věž, uprostřed hřebene je Střední věž a

na V je Hlavní věž. Před J stěnou Hlavní věže je samostatná věž Samotář. Hřeben Suchých skal připomíná svým vzhledem a povrchem spíše dolomit nebo i žulu než pískovec ostatních křídových útvarů v Čechách. Pískovec Suchých skal je tvrdý a velmi hrubý a velmi pomalu se rozpadává, takže se jeho povrch jen pomalu zaobluje a opotřebovává. Lezení na Suchých skalách se proto podobá více lezení ve vysokohorském terénu a právě pro tuto podobnost horolezci tyto skály často vyhledávají.

Suché skály navštěvovali němečtí lezci již od r. 1893 a zlezli zde nejvyšší věže. Teprve později sem zajížděli lezci čeští, zejména v době objevování dlouhých stěnových výstupů. Údaje o prvních výstupech nejsou však v popisech uváděny, protože vrcholové záznamy nebyly na tomto skalním hřebenu soustavně zakládány. A tak jen pojmenování některých cest připomíná jména lezců, kteří se stěnami a hřebeny těchto skal propracovali k vrcholům.

Příchod na Suché skály je ze železniční stanice Malá Skála na trati Turnov—Železný Brod (asi za 1 hod.).

*1. Sokolí věž

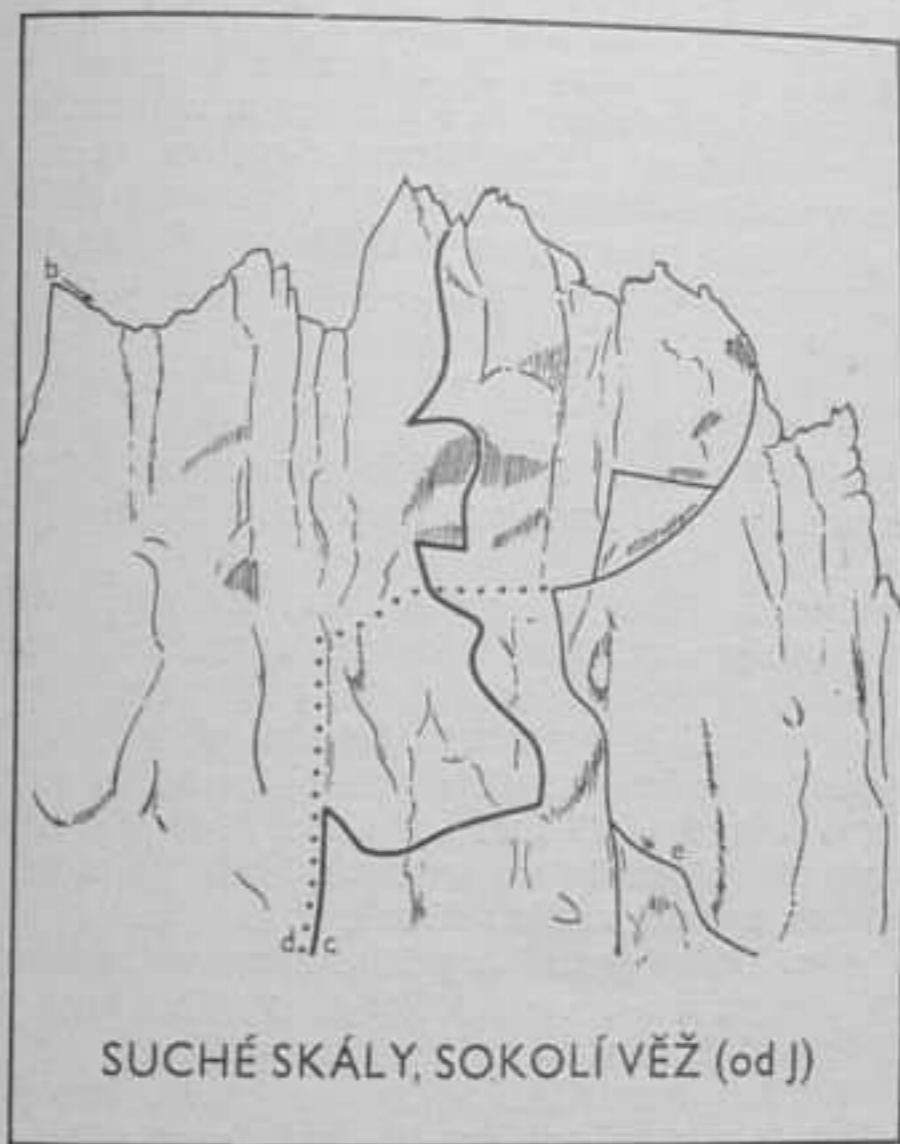
(3x VII.b, 1x VII.c)

a) Věžička u Sokolí. Je to od Z první věžička v hřebenu Sokolí věže. SZ hranou na polici, travers doprava na údolní hranu (kruh) a při hraně na vrchol. IV.

b) Hřeben Sokolí věže od Z. Ze sedla za věžičkou u Sokolí vzhůru na hřeben, pak hřebenem a pod vrcholem sestup do sedla a při S hraně na hlavní vrchol; pak sestup přes 2 výrazné věže do sedla při Střední věži. II—III.

c) Pilíř Sokolí věže. Koutovou trhlinou vlevo od pilíře vzhůru k JZ hraně pilíře (u trhliny skoba). Odtud pomocí tahu lana travers na balkón v JZ hraně pilíře a odtud J stěnou pilíře až do kouta vpravo za převislou hranu a spárou na balkón na hraně. Šikmo doleva vzhůru po římsě a krátkou stěnou na terasu pod velkým převisem, z ní přímo vzhůru stěnou pod převis do hníz-

da s vklíněným balvanem a přes převis tahem lana podél dvojspáry na římsu nad převisem, po ní travers doleva na výstupek ve hraně (kruh), odtud stěnou šikmo doprava vzhůru k dalšímu kruhu a převislou stěnou přímo na vrchol. VII.

d) Koutová cesta. Koutovou trhlinou vlevo od pilíře vzhůru, nakonec přes velký převis na lavice při J stěně pod Z hřebenem v místech, kde je stěna rozervána četnými trhlinami. Po lavicích a přes balvany doprava přes hranu (kruh) do J stěny pilíře a tou šikmo doprava

vzhůru na terasu pod velkým převisem. Odtud k vrcholu cestou **c** anebo travers doprava na cestu **e**, tzv. Sokolí stezku. VI.

e) Sokolí stezka. Nejdříve na travnaté stupně buď kormínem (kruh) a stěnou, anebo terasami zprava, pak do kouta mezi levým pilířem a stěnou a spárou na terasu. Odtud travers doprava přes jehlu a koutovou spárou až do výše balkónu v hraně. Pak travers doprava na balkon a dále údolní stěnou do hnízda s balvanem (kruh). Sem též z kouta za jehlou šikmo doprava vzhůru pod převisem v údolní stěně. Z hnízda doprava na odštípnutý balvan při hraně, přes převis (kruh) na travnatou římsu a přes několik travnatých stupňů na hřeben v místě jehlového balvanu. IV—V.

*2. Střední věž (3x VII. b)

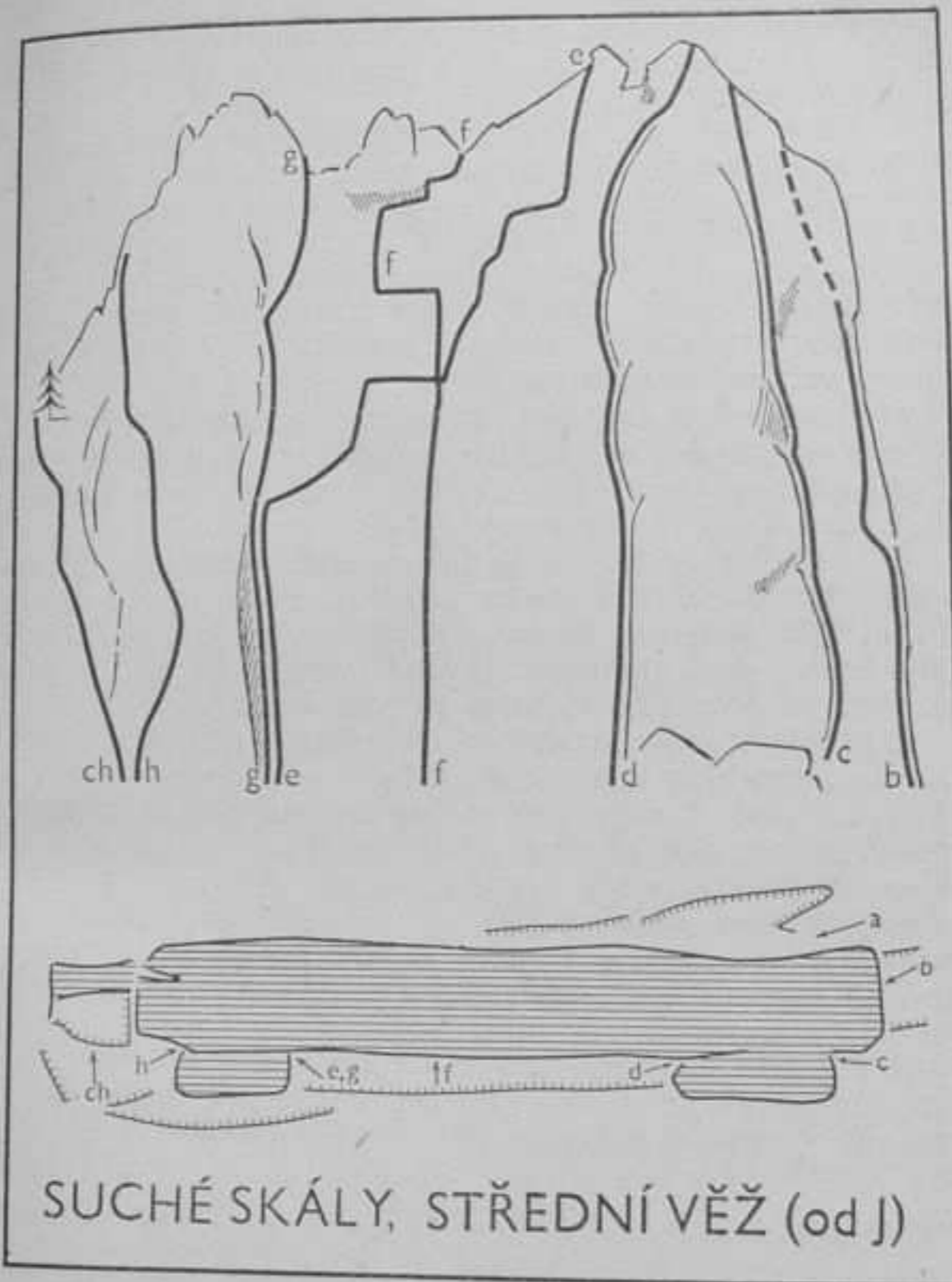
a) Normální cesta. Od SV hřebenem vlevo od koryta, pak korytem až pod okno ve hřebenu a jím na J stranu hřebene. I.

b) Východní stěna. Ze sedla mezi Hlavní a Střední věží šikmo doleva vzhůru do hnízda (smyčka), z hnízda převislou spárou do dalšího hnízda, pak travers doprava a lámavou stěnou k V vrcholu Střední věže. VI. *0.20/70 + MV*

c) Východní spára pravého pilíře. Ze sedla vstup do spáry mezi stěnou a pilířem a spárou přes několik převisů na vrchol pilíře. Odtud na vrchol buď přímo stěnou, anebo šikmo doleva vzhůru členitou skálou.

d) Západní spára pravého pilíře. Z pravého kouta v J stěně spárou až na vrchol pilíře a z něho buď přímo, anebo šikmo doleva vzhůru členitou skálou.

e) Jižní stěna normální. Spárou v koutě, který tvoří levý pilíř s J stěnou, vzhůru do hnízda, z něho šikmo doprava vzhůru ke kruhu a pak k převislému bloku (hodiny); přes převis do krátké spáry (kruh), pak travers přes plotnu doprava do spáry (kruh) a tou až pod vklíněný balvan (několik m pod balvanem smyčka). Odtud buď průlezem mezi balvanem a stěnou, anebo pod balvanem doprava do stěny a tou na vrchol. V—VI.

SUCHÉ SKÁLY, STŘEDNÍ VĚŽ (od J)

10.5.70 SU. VOJTIŠEK + JA (EXPOZICION, TRAVERS)

Varianta. Normální cestou až do spáry nad plotnou a přes kruh přímo vzhůru do žlabu a dále přímou cestou f na vrchol. VI.

f) Jižní stěna přímo. Ve spádnicí spáry za plotnou na jižní normální cestě e přímo vzhůru, částečně na tah, přes mělké hnízdo pod převisem do spáry a tou ke kruhu na jižní normální cestě; od kruhu vzhůru převislou stěnou pod ústí úzké převislé spáry (skoba), travers doleva pod mělký žlábek a tím vzhůru na římsu pod vrcholovým pásem převisů. V pravém koutě šikmo doprava vzhůru za hranu a stěnou na vrchol. VII.

g) Jižní stěna Jičínská. Koutovou spárou do hnízda jako na cestě e a dále spárou vzhůru do dalšího hnízda pod převisem (kruh). Přes převis šikmo doprava vzhůru do spáry a tou na vrchol. VI—VII.

h) Západní cesta. Od Z do koutové spáry při levém pilíři, tou do hnízda a dále trhlinou mezi stěnou a pilířem pod převis a šikmo doleva vzhůru na balkónek při hraně pod převisem (kruh). Odtud šikmo doleva vzhůru za hranu na lavici a pak na vrchol

1. přechodem po lavici do Z stěny až k trhlině a podél ní, nakonec přes několik stupňů,

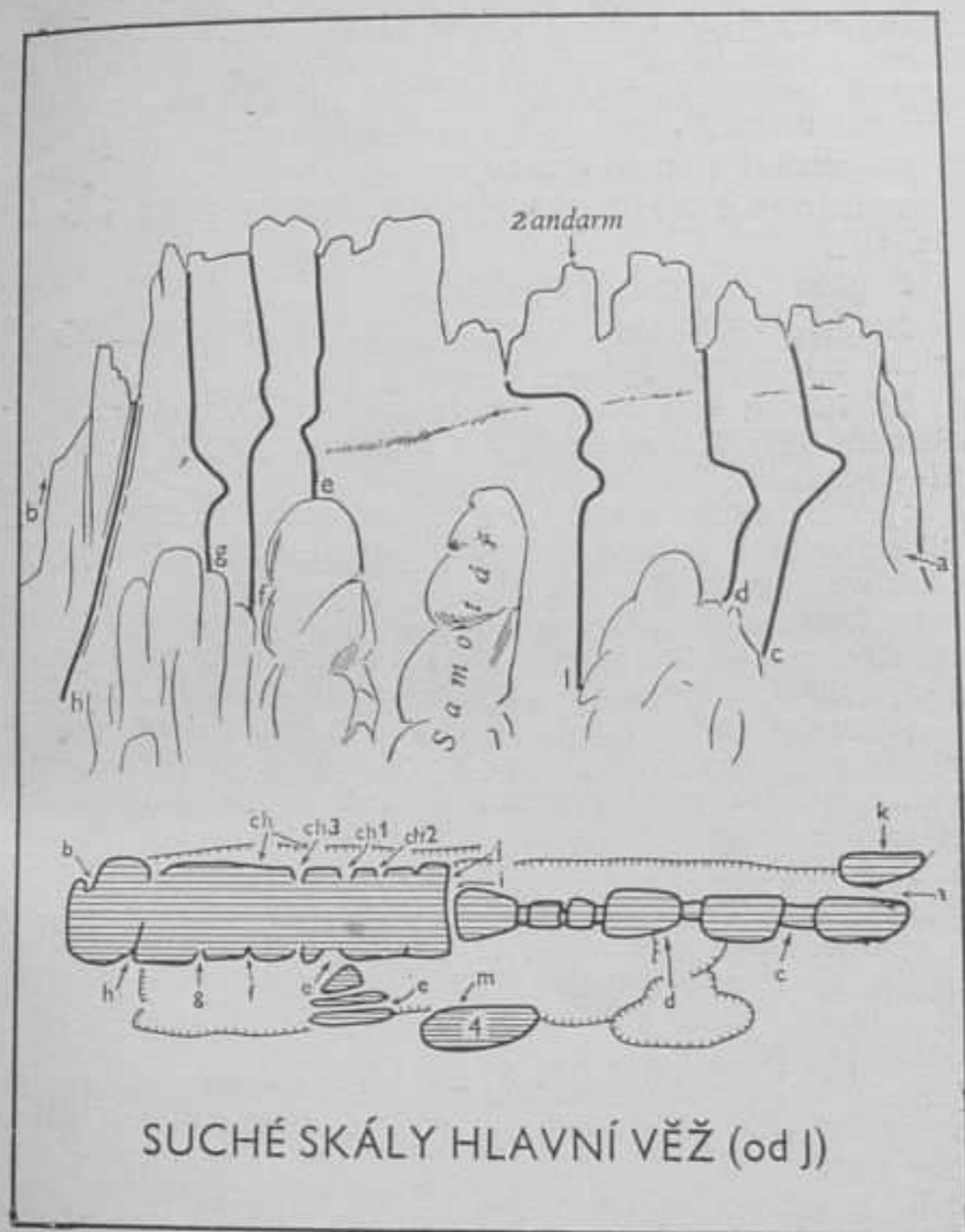
2. z lavice Z stěnou a JZ hranou vzhůru na balkón při Z stěně, pak hranou odštípnutého bloku a spárou vlevo a konečně přes několik stupňů. IV—V.

ch) Sedlová cesta. Vlevo od západní cesty přibližně ve spádnicí borovice v sedle vzhůru do sedla. Ze sedla možno snadno sejít na S pěšinku. Přechod ze S na J možno uskutečnit slaněním z borovice. IV.

1) Přechod hřebene od S k J a naopak. K přechodu je vhodný otvor mezi nakupenými balvany v sedle mezi Hlavní a Střední věží. I.

*3. Hlavní věž (1x VII.b)

a) Hřeben proti srstí. Od V rozpěrným komínem na první věž hřebene, přes sedlo na 2. věž, sestup na J straně do sedla před 3. věží a stěnou na 3. věž, sestup

při J straně do sedla před »žandarmem«, k němu překrok a jeho JV hranou na jeho vrchol, pak hřebenem a z něho sestup spárou do sedla na plošinu při V stěně Hlavní věže. IV.

Na vrchol Hlavní věže:

1. travers doleva za JV hranu do spáry a tou k vrcholu (V),

2. přímo V stěnou (VI—VII),

3. travers doprava na balkón v SV hraně a spárou v S stěně na vrchol (VII).

b) Hřeben po srsti. Ze sedla mezi Hlavní věží a Střední věží doleva za hranu a přes stupně k vrcholu. II—III.

c) Velikonoční cesta. Od J přes stupně na balkón, pak šikmo doleva vzhůru do vhloubení a jím přes převislý blok na hřeben. IV.

d) Cesta vedle Velikonoční. Od J šikmou plotnou (nad tunelem vedoucím k Samotáři) vzhůru, pak šikmo doleva vzhůru do komína a tím do sedla před 3. věží. III.

e) Otova cesta. Od V spárou a komínem na vrchol předskalí a pak na můstek (kruh), anebo ze Z části tunelu J stěnou přímo vzhůru na můstek (v koutě mezi stěnou a můstkem smyčka). Odtud spárou vpravo od kruhu na balkón, pak doleva do komína a jím k vrcholu Hlavní věže. IV.

f) Bundalova stěna. Od J (vlevo od Otovy cesty) vhloubením ve stěně (kruh) až na jeho konec, pak travers doprava ke koni a přes něj do úzkého lámavého komína. Jím k vrcholu. VI.

g) Železnobrodská cesta. Od J (vlevo od Bundalovy stěny) spárou přes kruh na stupně a dále do výlomu pod převisem, pak šikmo doleva vzhůru k 2. kruhu, od něho převisem do spáry a na Z hřeben. VI—VII.

h) Komín s vklíněnými balvany. Od J komínem vzhůru na Z hřeben věže. II.

ch) Severní komíny. Na vrchol Hlavní věže ústí 3 komíny, které mají tento společný nástup: v S stěně na

travnatý balkón buď komínem a stěnou anebo asi 8 m vpravo od komína převislou stěnou. Potom z travnatého balkónu spárou vlevo k lavici a po ní travers doleva na šikmou terasu až pod střední komín. IV. Odtud:

1. střední komín (normální cesta) — z terasy středním komínem na vrchol — IV;

2. levý komín — přes střední komín travers šikmo doleva vzhůru do levého komína a jím na vrchol — IV;

3. pravý komín — z poloviny zmíněného traversu doleva na šikmou terasu vstup do pravého komína přes vklíněný balvan a komínem a vhloubením na vrchol — IV—V.

i) Koutová spára. Příchod pod spáru po terase od V k Z ze sedla mezi věžemi hřebene podél S stěny. V koutě S stěny podél slanění z Hlavní věže spárou do sedla na plošinu při V stěně Hlavní věže. II—III. Odtud na Hlavní věž cestou a.

j) Severovýchodní hrana. Příchod k nástupu též jako u cesty i. Z místa, kde končí slanění z Hlavní věže, ručkováním po polici doprava ke hraně k viklavému balvanu, přes balvan na poličku a ručkováním po ní na vodorovný zářez a po něm travers doprava za hranu pod převislou spáru (kruh). Spárou přes koně na balkón v SV hraně a pak buď spárou vpravo od SV hrany, anebo travers doprava do komína a jím na vrchol.

F. Kutta — V—VI.

k) Severní stěna věže rozpěrného komína. Středem S stěny vzhůru a travers doleva do hnízda z volných balvanů, odtud za hranu do V stěny na lavici; po ní k JV hraně a podél ní k vrcholu. IV.

l) Nová cesta — bez popisu.

4. Samotář

m) Normální cesta. V S převislé stěně na šikmou lavici, po ní travers doprava na balkónek ve hraně (kruh), pak vzhůru na římsu, po ní až do údolní stěny a na vrchol. VI. ✓ (7965 ?)

5. Vlajková věž

První věž v hřebeni Suchých skal směrem od Malé skály. Věž je přístupná komíny v S stěně (I) a v JV hraně (II).

6. Sokol

Věž na vrchu téhož názvu. Je asi 1 km na JZ od Suchých skal přes údolí.

a) Normální cesta. Nástup v JZ stěně pod pamětní deskou. Postavením ke kruhu, pak spárou vlevo na lavici k hodinám a dále na balkón (skoba). Odtud travers doprava až na hranu a tou k vrcholu. V.

b) Přímá cesta. Nástup při JV hraně vpravo od normální cesty. Travers doprava za hranu a vzhůru na balkón a z něho buď travers doleva k mělkému žlábků a jím přímo na vrchol, anebo doprava do převislé spáry uzavřené vklíněným balvanem. Přes vklíněný balvan na vrchol. VI.

7. Sokolík

Věž asi 20 kroků Z od Sokola.

Ve V převislé stěně přes 3 kruhy do mělké spáry a tou na vrchol. V.

Skály na Kalichu

Příchod z Michovky údolím na SZ; za sportovním hřištěm v pravém úbočí jsou 2 věže, vyšší z nich je Muchova věž.

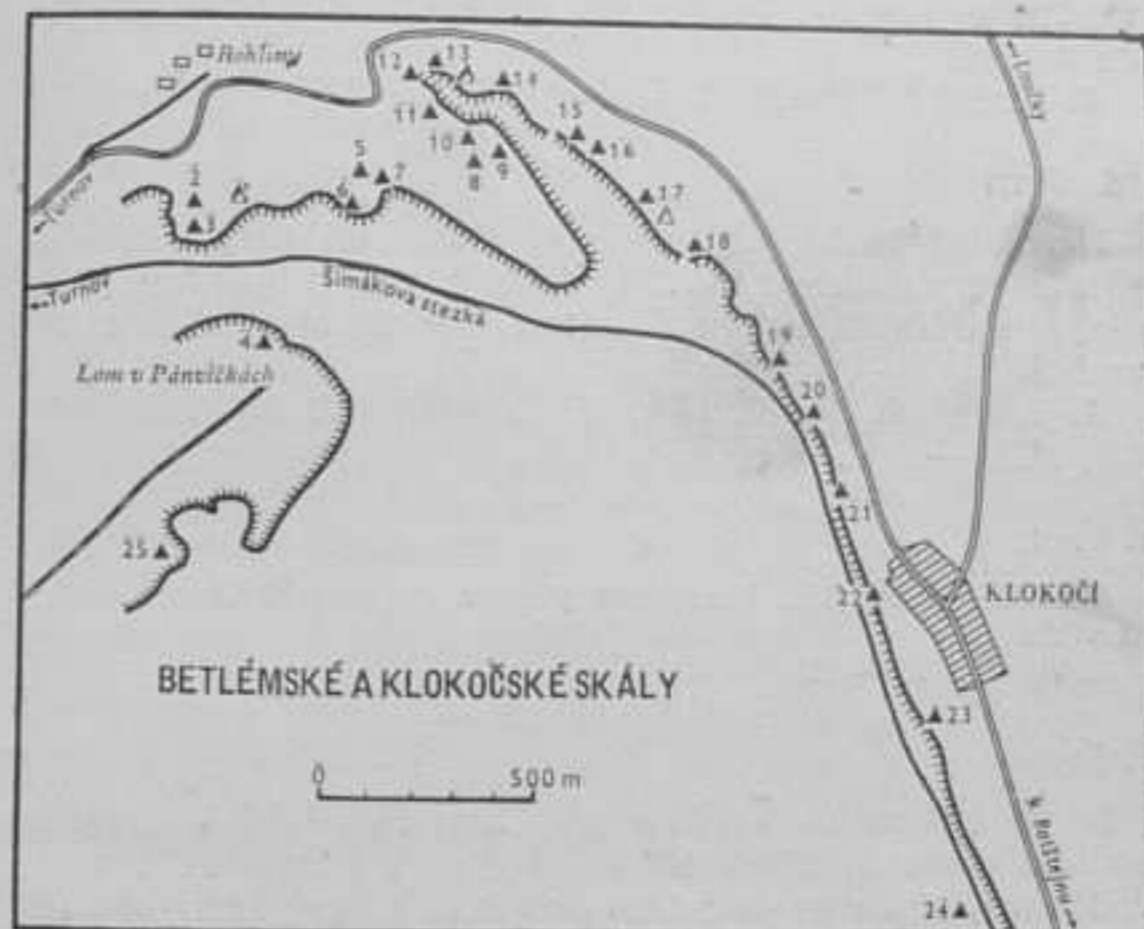
8. Muchova věž

Od J hrany travers v Z stěně až na malý balkón na SZ hraně (za hranou kruh) a dále spárou na vrchol. VII.
Varianta. Západní stěnou při SZ hraně na malý balkónek na cestě a.

Betlémské a Klokočské skály

Pískovec této skupiny je dosti sypký a snadno větrající. Pro horolezectví jsou vhodné Betlémské a Klokočské skály, které vyhledávají zejména nároční lezci.

Východiskem je Turnov, z něhož je ke skalám pěšky asi půl hodiny (po Šimákově stezce přes vesnici Zaholice).

1. Janovec

Východní stěna. J. Smítka s druhy, 1941 — II.

2. Betlémská věž

Normální cesta. Z údolí od JV do výklenku a z něho převislým koutem vzhůru do spáry a tou na kazatelnu. Odtud stěnou na plošinku a spárou na vrchol.

J. Smítka, L. Vodháněl, 1941 — VI.

3. Jestřábek

Normální cesta. Severozápadní stěnou do úzkého komína a jím na JZ pilíř a pak na vrchol. IV.

4. Osamělá

Normální cesta. Severní převislou hranou na šikmou římsu, po ní travers za levý roh na šikmou plošinu, pak vzhůru a doprava ke kruhu. Od kruhu hladkou stěnou na vrchol.

R. Štekr, J. Mašek, F. Vrabec, 1943 — VII.

*5. Sova

Normální cesta. Středem JV stěny do díry (kruh), pak travers doprava k svislé trhlině, tou k balvanu (hodiny) a dále za hranu a odtud nakloněnou stěnou na vrchol.

A. Preibisch, M. Kertész, K. Čabelka, W. Agly, L. Soldát, 1933 — VII.

6. Koník

Normální cesta. Jižní hranou na plošinu a odtud hřebenem skály na vrchol.

B. Vorel, 1943 — III.

7. Jezdec

Normální cesta. Vzhůru pod hlavičku buď V rohem pomocí dvou svislých trhlin, anebo J komínem a pak vodorovným traversem; dále po pravé straně hrany a pak rozkročmo po hraně vzhůru na vrchol.

W. Agly, M. Kertész, dr. Watznauer, K. Seyffert, K. Čabelka, L. Soldát, 1933 — VI—VII.

8. Ulita

Normální cesta. Podél S rohu až pod převis, travers doprava a pak vzhůru na Z předskalí; odtud stěnou podél levé hrany na vrchol. V.

9. Začátečník 3.11.68 Rauline + 3 mlád. z Teer.

Normální cesta. Východním mělkým koutem na plošinu, z ní šikmo doleva vzhůru na balkón a pak snadno na vrchol. IV.

10. Bedrunka 5.11.68 severozáp. hrana 3.11.68 Rauline + 3 mlád. z Teer. Východní stěna. III. - 3.11.68 řep. hrana 3.11.68

11. Vlčí zub

Normální cesta. Komínem mezi věží a okrajovou skálou vzhůru až tam, kde se komín silně rozšiřuje, zde překrok na pravou hranu věže a hranou na vrchol.

Dr. Watznauer s druhy — III.

12. Rohová věž

Normální cesta. Středem S stěny mělkou spárou do výklenku a výše ke kruhu, odtud šikmo doleva vzhůru do další spáry a tou na vrchol.

F. Funke, A. Preibisch, dr. Watznauer, M. Kertész, K. Seyffert, 1936 — VI.

13. Seveřan

Normální cesta. Jihovýchodní hranou na plošinku a pak komínem na předskalí, z něho J hladkou stěnou k vrcholu.

J. Smítka, J. Volejník, 1939 — IV.

14. Větrná skála !!

Východní komín. III.

15. Zbabělec

Hladká cesta. Z východního předskalí překrok do V stěny, výšvihem na hladkou nakloněnou plochu a po hladké hraně ručkováním na vrchol.

J. Smítka, L. Vodháněl, 1941 — IV—V.

↓
VĚTRNÁ SKÁLA - VÝCH. KOMÍN - III. = 19.7.68 (solo)

B. PALOMANÁ SPÁRA - VI.

C. ŽVONOVÁ CESTA - VI.

d. ÚDOL. KOMÍN - V.

f) NAHOR. SPÁRA - IV. = 14.7.68 (SOLO)
g) TENKÁ SPÁRA - VI.
h) = VII. Váhavá věž

Jižní hrana. L. Vodháněl, J. Smítka, 1941 — II.

17. Osmivěží

- a) Široký západní komín.
J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka, 1941 — II. 14.7.68
b) Jihovýchodní komín. III. 14.7.68 - SOLO 5.11.68
c) Pravý východní komín. 5.11.68 - Rauter
J. Smítka, K. Chlum, 1941 — III.

*18. Zármutek

- a) Normální cesta. Levou částí převislé SV stěny ke kruhu a podél spáry na vrchol.
F. Funke, K. Seyffert, dr. Watznauer, A. Preibisch, M. Kertész. — VII.
b) Východní cesta. Východní stěnou ke spáře a její pomocí na vrchol. VII.
c) Severozápadní cesta. Středem SZ stěny vzhůru až ke spáře a podél spáry šikmo doprava vzhůru na vrchol.
L. Mejsnar, J. Žák, 1959 — VII.

*19. Růženčina skála

Údolní cesta. Z předskalí S hranou do výklenku a pak vodorovnou římsou ke kruhu. Dále mírně převislou stěnou pod převis (2. kruh), přes převis (3. kruh), travers doprava (4. kruh) a dále na hranu (5. kruh); pak ustupující hranou na vrchol.
V. Nejedlo s druhy, 1940 — VII.

*20. Pavlač

Údolní stěna. Z balkónu v SV stěně podél výrazné trhliny k 1. kruhu a výše k 2. kruhu. Dále na malý stupeň a překročením na balkón, pak poněkud doprava a oblou stěnou na vrchol.
Němečtí lezci — VII.

21. Děravá

- a) Normální cesta. Z balvanu na J straně věže krátkou spárou na předskalí a pak komínem na vrchol. III. 3.11.68
b) Západní cesta. Západní hranou asi 4 m vzhůru na lišty, po nich travers doleva a komínem na vrchol. VI. Rauter

22. Palice

Normální cesta. Levou částí JZ stěny ke svislé trhlíně, od ní šikmo doprava vzhůru a pak středem skály k vrcholu. V.

*23. Radnice

- a) Normální cesta. Nejdříve na předskalí při V straně věže a z něho levou částí stěny ke kruhu, pak šikmou spárou do výklenku (smyčka) a komínem na vrchol.
Němečtí lezci — V.
b) Severozápadní levá spára. V SZ stěně nevýrazným komínem a pak spárou vzhůru až do velké díry, nad kterou je v komíně kruh, od kruhu úzkou spárou na vrchol.
O. Kopal, K. Cerman, 1957 — VII.

24. Džbán

Normální cesta. Levou částí V převislé stěny vzhůru k šikmým zářezům a po nich šikmo doleva vzhůru k hodinám a ke kruhu nad nimi. Od kruhu přímo vzhůru na vrchol. VII.

25. Hajník

Maškova cesta. Středem J stěny sokolíkem podél převislé spáry do dutiny, odtud ručkováním doleva po nevýrazné římsě k hodinám a pak nakloněnou stěnou na vrchol.
J. Mašek, R. Štekr, K. Vrabec, 1943 — VII.

26. Kozákovská věž

Věž je na V od vesnice Vestce na pravé straně tzv. Měsíčního údolí při úpatí Kozákova.

Normální cesta. Z velkého balvanu překrokem do zářezu v Z stěně, v ní travers vodorovně doprava a přes poličku až za hranu ke svislé spáři a spárou vzhůru až k jejímu zakončení; odtud zpět na levou hranu a po ní k vrcholu.

O. Hudský, J. Mašek, R. Štekr, 1949 — VII.

E) PRACHOVSKÉ SKÁLY

Prachovské skály jsou nejvýchodnější skalní oblastí Českého ráje. Charakteristická pro Prachovské skály je velká vertikální členitost, největší ze všech oblastí Českého ráje, jejímž výsledkem je velké množství komínů a spár. Přitom je pískovec Prachovských skal tvrdší a pevnější než jinde. V Prachovských skalách je množství komínových a spárových výstupů, ale je zde i dosti stěnových výstupů. Tvrdší pískovec nepodléhá tolik povětrnostním vlivům a jeho dnešní povrchová členitost, která je jemná a ne příliš hluboká, odolává i velkému namáhání. Tato vlastnost prachovského pískovce umožnila zlézt s použitím obvyklých lezeckých pomůcek zdánlivě nepřekonatelné stěny. Je možno ještě dodat, že ve stěnách věží Prachovských skal bylo objeveno mnoho skvělých a velmi náročných cest.

Údaje o prvovýstupech se jmény lezců nejsou v popisech u této oblasti soustavně uváděny. V době objevování cest byly totiž některé výstupy provedeny se zajištěním shora, takže je nelze považovat podle horolezeckých pravidel za skutečné prvovýstupy. K tomu je třeba podotknout, že zajišťování shora bylo záměrné, aby mohly být získány urychleně popisy výstupů a jejich hodnocení pro vydání prvního horolezeckého průvodce

po Prachovských skalách. Záznamy o těchto výstupech nejsou a rovněž jména prvolezců dnes už není možno zjistit.

Východiskem do Prachovských skal je Jičín.

Menší skupina věží, ležící stranou hlavního skalního útvaru, je v lesním svahu nad cestou z hotelu Český ráj do Horního Lochova a má řadu velmi těžkých a povětšinou stěnových výstupů.

Viz mapku na 2. straně přílohy na konci publikace.

1. Mouřenín

Normální cesta. Podél SV hrany vzhůru, pak doprava k vrcholu. R. O. Bauše, 1934 — IV.

2. Mouřenín

a) Normální cesta. Při S stěně nejdříve spárou, pak komínem na nižší věž a z ní na vrchol.

J. Pilnáček s druhy — II.

b) Severní levá spára. Spára v S stěně probíhající těsně vpravo podél normální cesty. IV.

c) Severní pravá spára. Druhá spára v S stěně probíhající v Z části této stěny. IV.

d) I. východní cesta. Od V na dno velkého výklenku a v něm vzhůru pod velký převis, přes převis do V spáry, tou vzhůru a pak dalším převisem na nižší věž a z ní na vrchol. VII.

e) II. východní cesta. Středem V stěny levé věže přes kruh na vrchol.

V. Hynek, V. Krupička, 1955 — VII.

f) Jižní pravá spára. V pravé části J stěny podél úzké trhliny vzhůru k mělké spáři (kruh) a tou na vrchol.

F. Pašta, K. Hlaváč, 1952 — VII.

3. Manželské sedátko

Normální cesta. Od SV po několika stupních a pak krátkým komínem na vrchol. I.

4. Pik

- a) Východní cesta. Od V komínem na plošinu při SV hraně, z ní opět do komína a jím na vrchol. II.
- b) Západní cesta. Výstup vede komínem od Z. II.
- c) Jižní stěna. Východní stěnou po římsě šikmo doleva vzhůru na JV hranu a tou vzhůru k 1. kruhu, pak dále šikmo doleva vzhůru do J stěny k 2. kruhu a na vrchol.
- J. Mazáček, Chaloupský, 1951 — VI.
- d) Severozápadní hrana. Výstup vede stále hranou (kruh).
- F. Kroupa, Mottl, 1949 — VI.
- Varianta. SV hranou vzhůru a travers ke kruhu na SZ hraně.
- F. Kroupa, J. Ondřich — 1949.

5. Šikmá věž

- a) Západní cesta. Od Z krátkým komínem na lavici při Z stěně, krátce vzhůru a doleva na SZ hranu a podél ní vzhůru, v horní části travers na balkón v JZ hraně, z něho zpět na SZ hranu a na vrchol.
- J. Janeba, R. O. Bauše, Dousek, F. Zamastil, 1934 — V.
- b) Jižní stěna. Nejdříve na lavici při Z stěně, ve stěně krátce vzhůru a travers doprava za hranu (kruh) až do spáry v J stěně, spárou vzhůru (další kruh) a pak stěnou na vrchol.
- Varianta. Jižní stěnou přímo k 1. kruhu.
- F. Kroupa, J. Ondřich, 1949 — VII.
- c) Východní cesta. V převislé V stěně podél SV hrany až na tuto hranu (kruh) a jí na vrchol.
- V. Krupička, L. Hanuš, 1954 — VII.

6. Mravenčí věž

- a) Normální cesta. Ve V stěně podél SV hrany k polici a po ní šikmo doleva vzhůru za JV hranu na lavici v J stěně (kruh), z ní přes převis vzhůru na střední lavici,

pak na horní lavici, po ní J stěnou až k Z hraně a pak na vrchol. VI.

b) Severní stěna. SV hranou krátce vzhůru a pak v S stěně šikmo doprava vzhůru ke kruhu, odtud dále doprava do žlábků a jím na vrchol.

R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková, 1936 — VI.

c) Severní stěna, pravá cesta. Středem stěny ke kruhu, pak převislou stěnou mírně doprava vzhůru k vrcholu.

V. Krupička, J. Havlík, 1957 — VII.

d) Západní hrana. Od S na velmi převislou hranu a tou nad převis (kruh) a pak dále k vrcholu.

F. Kroupa, Šejvl, 1950 — VII.

e) Východní stěna. V úzké V stěně vzhůru k SV hraně (kruh), pak travers do S stěny a na vrchol.

J. Havlík, J. Špitálský, 1958 — VII.

Jinou skupinu, ležící stranou hlavního skalního útvaru, tvoří věže ve skalních roklích a slujích SZ od Horního Lochova. Lezecký terén není v této skupině vždy příznivý pro lišejníky a mechy, a to zvláště tam, kde jsou skály stěsnány a kde nepřečnívají koruny stromů. Výstupy v čisté skále jsou však též časté; jsou to zejména nověji vykonané výstupy.

7. Večerní věž

a) Severovýchodní spára. SV spárou ke kruhu, od kruhu vzhůru na hranu a z ní po šikmé plošině k vrcholu.

B. Rychnovský, L. Zpěvák, O. Miffek, asi 1955 — VI.

b) Jihovýchodní hrana. Od J rozpěrným komínem mezi okrajovou skálou a věží až ke spáře v JV hraně a tou na vrchol.

O. Miffek asi 1955 — III.

c) Severovýchodní hrana. Od S rozpěrným komínem mezi okrajovou skálou a věží na SV hranu a tou na vrchol.

F. Jukl — III.

8. Dvoukamenná věž

a) Údolní cesta. SV hranou vzhůru k 1. kruhu ve V stěně a pak přímo k 2. kruhu. Od něho travers doleva na hranu, po hraně vzhůru na lavici a pak k 3. kruhu, nad ním travers doprava na SV hranu a tou na vrchol. J. Havlík, J. Tišer, 1958 — VI.

b) Jižní klikatá cesta. V jižní stěně podél lomené spáry, která se za zlomem uzavírá, ke kruhu, pak poněkud nad kruh a doleva na rameno věže, odtud JZ hranou na vrchol.

J. Havlík, L. Ritter, J. Tišer, 1957 — VI.

c) Jižní travers — varianta. Od 1. kruhu jižní klikaté cesty travers J stěnou doprava k 3. kruhu údolní cesty a tou na vrchol.

J. Havlík, J. Brych, J. Mazáček, V. Krupička, 1957 — VI.

9. Komínová věž

Severní cesta. Z balvanu při S stěně podél spáry přes několik schodů k vrcholu. I.

10. Kladivo

a) Obyčejná cesta. Z vklíněného balvanu SZ skloněnou hranou na vrchol. II.

b) Východní cesta. Od V vzhůru podél krátké převislé spáry, pak V stěnou na vrchol.

Ústečtí lezci, 1959 — V.

11. Májová věž

a) Pravá západní cesta. V pravé části západní stěny úzkým komínem na vrchol.

R. O. Bauše, V. Štáflová, 1934 — II.

b) Střední západní cesta. Středem Z stěny spárou na lavici a z ní přímo širokou spárou na vrchol. III.

c) Levá západní cesta. Středem Z stěny spárou na lavici a z ní levou širokou spárou, pak komínem k vrcholu. III.

d) Jižní převislá cesta. V pravé části J stěny podél převislé trhliny sokolíkem pod velký převis (kruh), úzkou spárou nad převis a dále podél spáry šikmo doleva vzhůru na podvrcholovou lavici a k vrcholu. F. Pašta, Rytíř, 1952 — VII.

12. Matterhorn

Je S od Náprstkovy věže, oddělen od ní širokým komínem s vklíněnými balvany.

Výstup. Od Z na vklíněný balvan a J stěnou doprava na JV hranu (kruh), po hraně sokolíkem na lavici a spárou na vrchol.

F. Kroupa, Kitzler, 1949 — VI.

13. Náprstkova věž

a) Obyčejná cesta. Od Z z okrajových skal buď krátkým komínem v levé části Z stěny, anebo úzkým komínem v pravé části Z stěny na vrchol. I.

b) Jižní cesta. Krátkým komínem při JV hraně na dolní lavici a dále J stěnou podél spáry na dlouhou lavici, po ní travers při J stěně k Z a JZ hranou na vrchol. VI.

c) Východní cesta. Středem V stěny podél dvou spár až na balkón a pak buď pravou spárou přímo, anebo levou spárou, která se rozdvouje a končí v komíně, na vrchol. IV—V.

d) Nová cesta. V levé polovině J stěny přes 2 kruhy vzhůru na lavici, odtud šikmo doleva vzhůru na JZ hranu (kruh) a tou na vrchol.

J. Havlík, J. Tišer, 1957 — VI.

14. Prašivec

Obyčejná cesta. Výstup vede vnitřním komínem v pravém koutě zářezu (od cesty při J stěně) na plošinu při Z stěně a z ní buď doleva přes skalní hřbet do úzkého komína a jím na vrchol, anebo přímo spárou v Z stěně na vrchol.

J. Janeba, M. Jedlička, V. Klozarová, A. Provazníková, 1934 — II.

Varianta. V levé polovině S stěny přes stupně do pravé poloviny S stěny, travers doprava pod převisem do Z stěny a dále až na plošinu při Z stěně; odtud obyčejnou cestou na vrchol. III.

15. Zdenina věž

Rozpěrným komínem mezi věžemi ke kruhu a pak J stěnou k vrcholu.

L. Andr s druhy, 1950 — VI.

16. Lví věž

Severní cesta. Ze sedla při S stěně úzkým komínem na vrchol.

J. Pilnáček, 1934 — III.

17. Dívčí věž

a) Východní pravý komín.

A. Provazníková, 1934 — II.

b) Východní levý komín.

Dousek, V. Klozarová, Jilková, II.

18. Nepojmenovaná věž

Je na Z až JZ od Dívčí věže.

Ve středu J stěny koutem vzhůru ke kruhu, pak krátce doprava a opět vzhůru na hladký vrchol. VII.

Souvislé skalní útvary Prachovských skal se táhnou ve všeobecném směru od V k Z; jejich podélnou osou je cesta vedoucí od hotelu Český ráj (na V od skal) přes Branku do Císařské chodby, v níž sestupuje na dno údolí skalního města a dále na Z míjí turistickou chatu. Bohaté skalními věžemi je nejen skalní město, ale také útvary vnější na jeho obvodě. Nevšední pohledy na skály poskytují četné okrajové vyhlídky nad úrovní vrcholů věží.

19. Křížkovského věž

a) Jižní komín. I.

b) Severní spára. Výstup vede převislou spárou. VI.

c) Východní cesta. Krátkou V stěnou na vrchol. II.

20. Krkavčí skály, hlavní věž

a) Vnitřní cesta severní. Od S nebo od J průchodem dovnitř skal do vnitřního komína a jím vzhůru, a to buď v Z věži přes balkón do komína v hlavní věži, anebo přímo komínem v hlavní věži až do sedélka, z něho ke krátké spáře v S stěně a tou na vrchol.

Hendrych, Pavlík, 1908 — III.

I. varianta jako vnitřní normální cesta. Ze sedélka do úzkého komína v S stěně a z něho Z hranou přímo na vrchol.

J. Kubín, M. Štěrba, 1909 — III.

II. varianta jako vnitřní cesta Hendrychova. Jako na I. variantě až na Z hranu a odtud travers celou J stěnou k V hraně, kde v S stěně k vrcholu.

Hendrych, F. Kubín, Mazáček, 1909 — III.

b) Jihozápadní cesta. Od J komínem mezi Z a hlavní věží vzhůru na lavici při hlavní věži, travers doleva za hranu do vnitřního komína a vzhůru do sedélka. Odtud na vrchol jako na cestě a.

F. Goldberger, R. Wake, 1909 — III.

Pravá jižní varianta. V J stěně Z věže pravou širší spárou vzhůru na balkón a z něho vstup do komína mezi Z a hlavní věží a na lavici a dále jako u cesty b k vrcholu. V.

Stěnová jižní varianta. Středem J stěny Z věže na balkón a dále již popsanou cestou k vrcholu. VI.

Levá jižní varianta. V J stěně Z věže podél levé spáry vzhůru na balkón a dále již popsanou cestou k vrcholu. VI.

c) Západní cesta. Od Z širší převislou spárou rozšiřující se výše v komín vzhůru pod balvany při S stěně Z věže, odtud do vnitřního komína hlavní věže a dále k vrcholu jako u cesty a. V.

d) Jižní lomená spára. Z předskalí při J stěně hlavní věže doleva do stěny k začátku lomené spáry (kruh) a spárou k vrcholu.

V. Krupička, J. Jakubec, 1951 — VII.

e) Přepadem a překrokem ze S věže na podvrcholovou lavici při hlavní věži a z ní cestou **a** na vrchol.

21. Krkavčí skály, severní věž

f) Jižní cesta. Ze soutěsky z vklíněného balvanu doleva podél vodorovné a dále v pravém úhlu se lomící spáry na dolní plošinu, pak kolem okna na horní plošinu a spárou na vrchol.

J. Janeba, Šolcová, 1932 — IV.

g) Jihovýchodní hrana. Hranou, v dolejší části mírně převíslou, vzhůru na dolní plošinu a odtud cestou **f** k vrcholu. IV.

h) Východní cesta. Ve V stěně podél spáry rozšiřující se výše v komín, jím na dolní plošinu a dále cestou **f** k vrcholu.

J. Pilnáček, Kašpar, 1931 — III.

ch) Při výstupu na hlavní věž je severní věž lehce přístupná přeskokem přes soutěsku z lavice od S stěny hlavní věže.

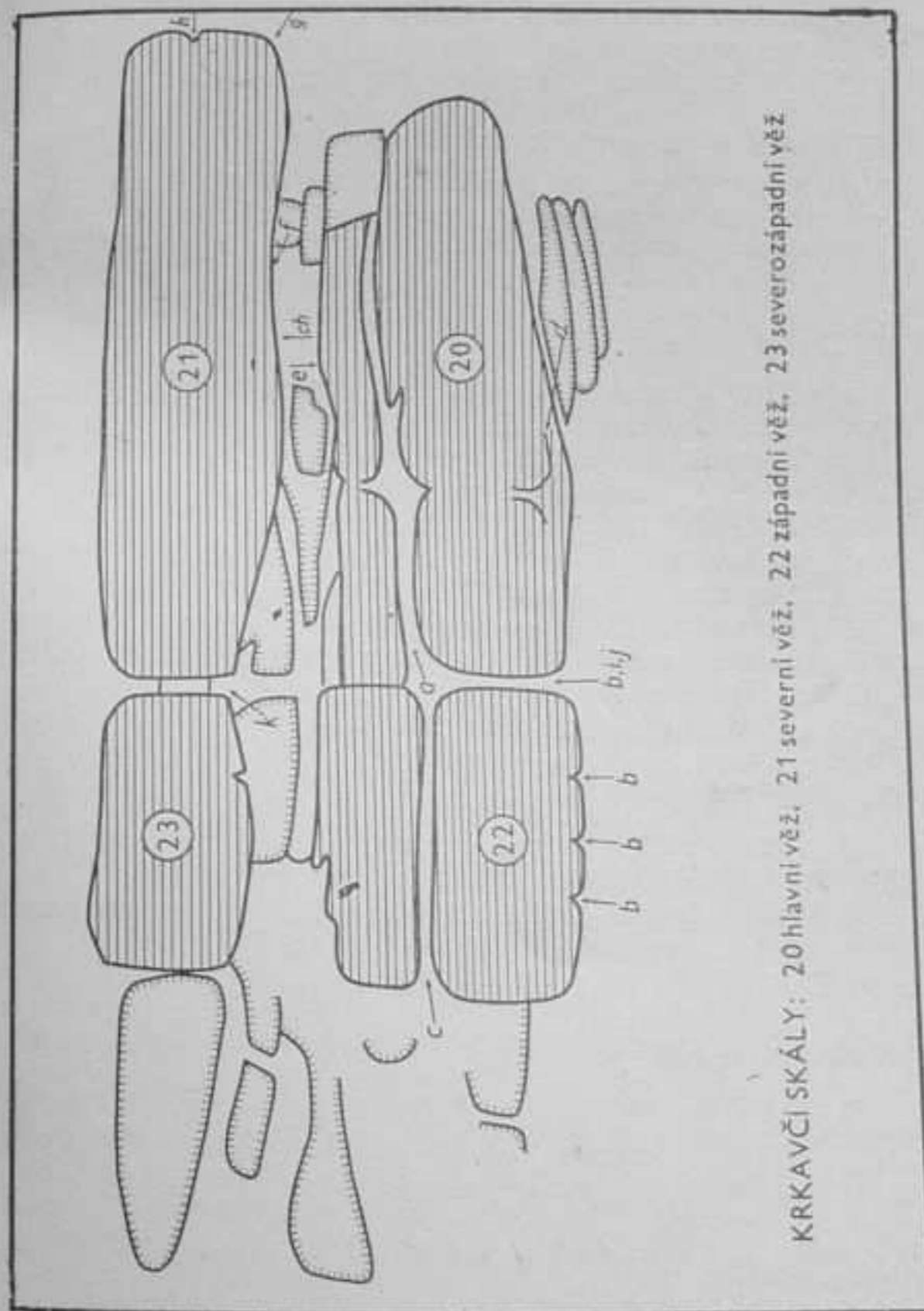
22. Krkavčí skály, západní věž

i) Jižní cesta. Od J komínem mezi západní a hlavní věží na balkón v J stěně věže a z něho vzhůru do výklenku, pak doleva do spáry, jí na hřeben a JZ hranou na vrchol.

M. Jedlička, R. O Bauše, D. Jedličková, 1935 — V.

Varianty. Na balkón v J stěně věže lze vystoupit 1. pravou jižní variantou, 2. stěnovou jižní variantou a 3. levou jižní variantou, které jsou popsány u cesty **b** na hlavní věž.

j) Jihovýchodní cesta. Od J komínem mezi západní a hlavní věží na lavici při hlavní věži, z ní nejdříve rozporem v komíně, pak V stěnou věže k vrcholu. V.

KRKAVČÍ SKÁLY: 20 hlavní věž, 21 severní věž, 22 západní věž, 23 severozápadní věž

Varianty. Na lavici v komíně mezi západní a hlavní věží lze vystoupit variantami popsanými u cesty **b** a vnitřním komínem popsaným jako cesta **a** na hlavní věž.

23. Krkavčí skály, severozápadní věž

k) Normální cesta. Od Z soutěskou přes velké balvany anebo z vnitřku skal krátkým komínem na plošinu při J stěně, z ní znovu komínem (mezi severozápadní a severní věží) a z V strany přes několik schodů na vrchol. I.

24. Bella vista

a) Jižní spára. Spárou anebo stěnou vpravo i vlevo podél spáry na vrchol. II. *1. ÚSTUP*

b) Severní spára. Středem S stěny spárou, která je v horní části převislá, k vrcholu. *ještě dříve*

Dr. Z. Mézl, R. O. Bauše, D. Jedličková, 1938 — V. ✓

c) Jihozápadní hrana. V J stěně šikmo doleva vzhůru na JZ hranu a tou k vrcholu.

F. Kroupa, asi 1949 — VII.

d) Severní cesta. Severní lomenou spárou ke kruhu, pak doleva a na vrchol.

V. Krupička, M. Jirásková, 1959 — VI.

25. Vyhlídková věž

a) Jižní cesta. Středem J stěny vzhůru pod krátkou šikmou štěrbinu, travers doleva a na vrchol. VI. *a/ 23.5.1969 - MICHAL*

b) Severozápadní cesta. Stále hranou a v trhlíně vlevo přes kruh na vrchol.

F. Pašta, Pospíšil, 1946 — VII.

26. Bratrská věž

a) Normální cesta. Od V z cesty nad vchodem do věže komínem vzhůru a z něho po několika schodech k vrcholu. III.

b) Rohová východní cesta. Ve V stěně od rohu před vchodem do věže spárou a z ní přes několik schodů a spárou k vrcholu. II.

c) Východní spára. Spárou vedoucí středem V stěny a rozšiřující se v komín na vrchol. V.

d) Západní cesta. V J části Z stěny spárou, ve střední části hladkým komínem a nahoře komínem zarostlým mechem na vrchol. V.

*27. Obelisk

a) Normální cesta. Z postavení do J stěny v blízkosti JZ hrany a podél ní přes 2 kruhy na vrchol.

V. Nejedlo, J. Urban, 1942 — VII.

b) Jižní traversová cesta. Ze středu J stěny k trhlíně a podél ní na římsu (kruh), pak travers doleva k 1. kruhu na normální cestě, vzhůru k 2. kruhu na normální cestě a od něho doleva do Z stěny a tou na vrchol.

J. Havlík, J. Brych, 1957 — VII.

c) Východní stěna. Středem V stěny k vrcholu (3 kruhy).

J. Havlík, J. Brych, J. Tišer, L. Hynek, 1958 — VII.

28. Velbloud

a) Normální cesta. V J stěně krátkými komíny přes několik stupňů k vrcholu. II.

b) Jižní cesta. Středem J stěny podél spáry šikmo doprava vzhůru na normální cestu a na vrchol. V.

c) Západní stěna. Od Z širokou spárou rozšiřující se v komín na vrchol. III. ✓

29. Hakenova věž

a) Normální cesta. Od Z ze sedla krátkou spárou na plošinu pod vrcholem a JZ hranou na vrchol. I.

b) Jihozápadní cesta. V J stěně převislou spárou a výše komínem na plošinu pod vrcholem a JZ hranou na vrchol. II.

c) Východní cesta. Od SV hrany V stěnou podél šikmé spáry na balkón a pak dále spárou na vrchol. IV.

30. Hláska

a) Normální cesta. Od Z koutem a pak stěnou na J plošinu (sem těž spárou od J), z ní k S přes sedlo na Z plošinu pod vrcholem a JZ hranou k vrcholu. III.

b) Severozápadní cesta. V Z části S stěny koutovou spárou na SZ podvrcholovou plošinu, z ní travers do pravé Z spáry a tou na vrchol. IV.

c) Pravá východní spára. Spára probíhá středem V stěny. Vstup do spáry od SV hrany a spárou na velkou šikmou plotnu, z ní pak koutovou spárou přes 2 převisy na vrchol (1 kruh až nad převisy).

V. Krupička, Hanuš, 1954 — VII.c

31. Velká pionýrská věž

a) Normální cesta. Od V komínem při okrajové skále na nízkou věž, z ní nástup do J spáry a tou na vrchol.

Jičínští lezci, 1932 — III. ✓

Poznámka: Další nástupové varianty na nízkou věž poskytuje od V komín nad stezkou a od Z hladký komín nad stezkou.

b) Východní stěna. Od V komínem nad stezkou vzhůru, z něho travers V stěnou k šikmé štěrbině, podél ní do spáry v horní části V stěny (kruh) a tou na vrchol.

J. Havlík, J. Brych, 1958 — VI. ✓ jako první!

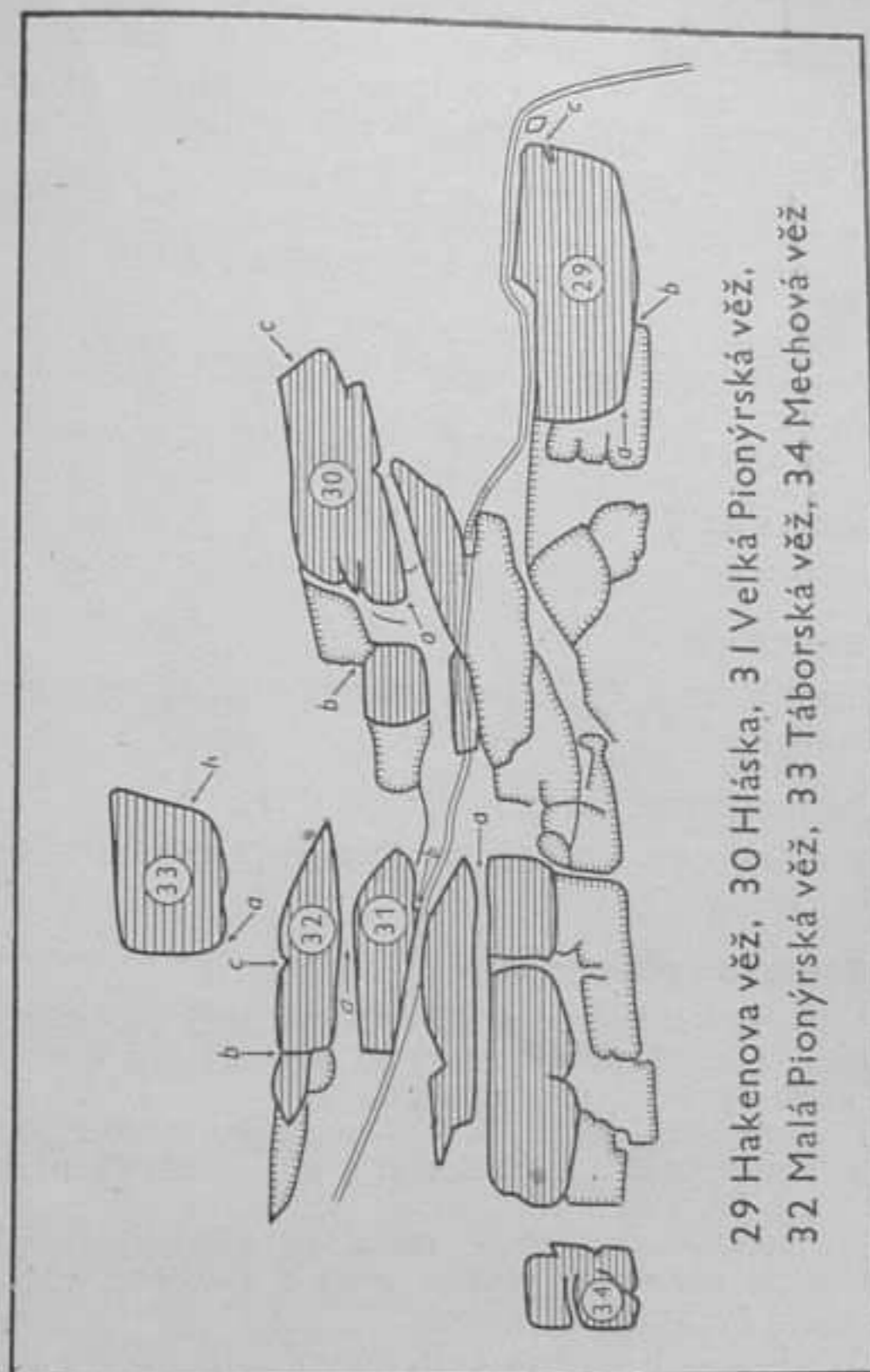
32. Malá pionýrská věž

a) Rozpěrný komín. Rozporem v komíně mezi Malou a Velkou pionýrskou věží vzhůru ke spáře v J stěně, spárou do sedélka a z něho na vrchol. III. ✓

Varianta. Do spáry v J stěně vstup ze slánění z Velké pionýrské věže. III. ✓

b) Severní spára. Spárou v Z části S stěny, která je nahoře mělká a mírně převislá, na plošinku pod vrcholem a odtud na vrchol. VI.

c) Severní cesta. Ve V části S stěny podél šikmé lavice na malý balkón, z něho podél štěrbin v horní části se rozšiřující do sedla a ze sedla na vrchol. VI.

29 Hakenova věž, 30 Hláska, 31 Velká Pionýrská věž.

32 Malá Pionýrská věž, 33 Tábořská věž, 34 Mechová věž

33. Táborská věž

a) Jižní cesta. Nástup na JZ hraně, z ní travers do J stěny a podél hrany k ústí spáry (kruh), pak do spáry a jí na vrchol.

Kubelka, Pospíšil, 1944 — VII.

+ b) Východní cesta. Nástup v levé části V stěny, travers stěnou šikmo doprava vzhůru přes 2 kruhy na SV hranu a tou k vrcholu.

J. Havlík, J. Brych, 1958 — VII.

Varianta. Od 2. kruhu cesty **b** po lavici šikmo doleva vzhůru na hranu a tou na vrchol.

J. Špitálský, P. Brich, 1958.

34. Mechová věž

Jižní cesta. Krátkou spárou v J stěně přes balkónek k vrcholu. II.

35. Dvojitá věž

Normální cesta. Ve V stěně pravým vnitřním komínem do sedla a odtud k vrcholu. I.

36. Rozmanitá věž severní

Východní cesta. Krátkým komínem ve V stěně k vrcholu. I.

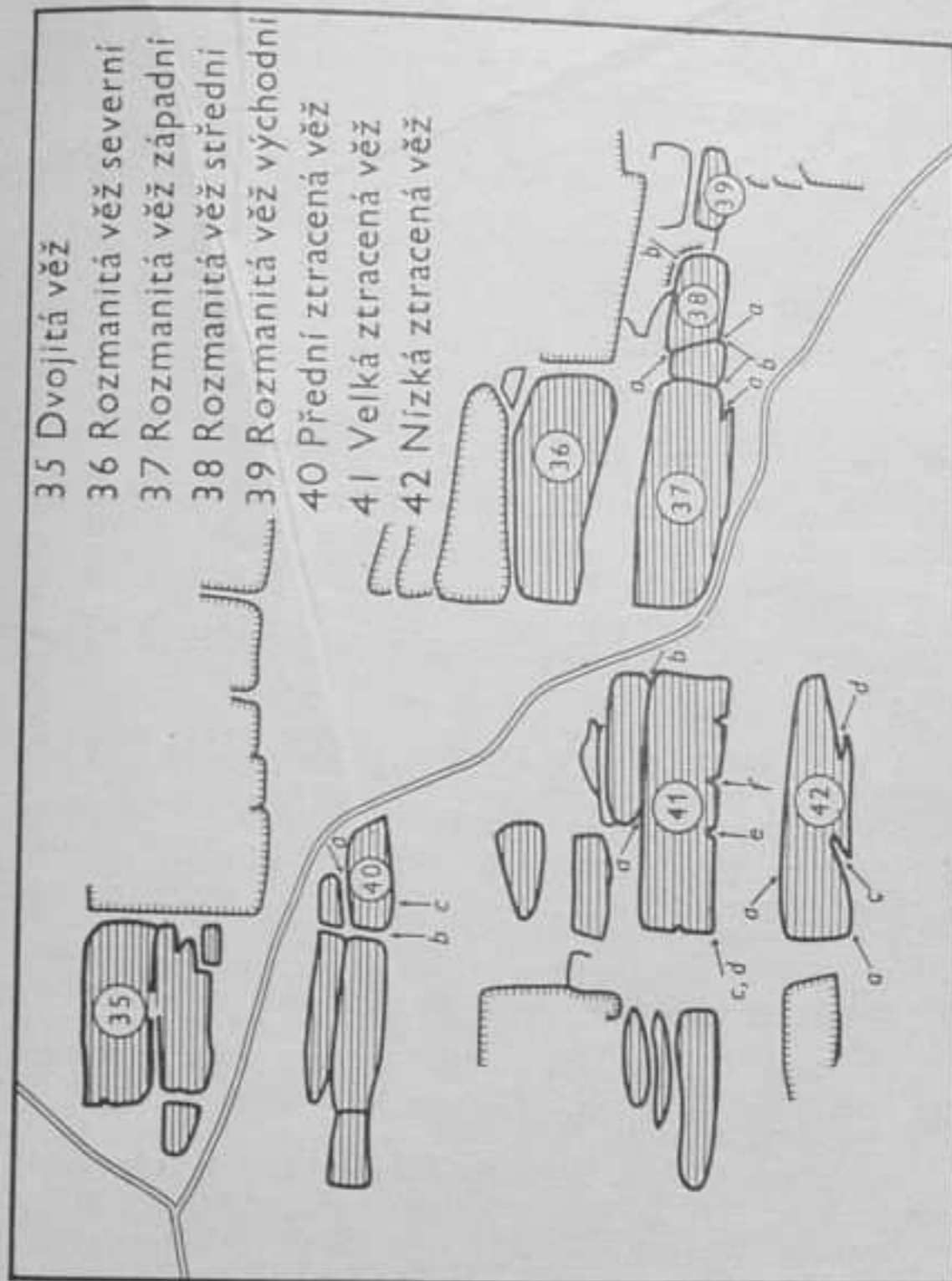
37. Rozmanitá věž západní

a) Jižní cesta. Spárou v blízkosti JV hrany přes převis na šikmou lavici, po ní doleva na nejvyšší bod a odtud v Z částí stěny k vrcholu. IV.

b) Jihovýchodní cesta. Od J pravou nebo levou spárou na plošinu mezi Z a střední věží a z ní podél JV hrany na vrchol. III.

c) Severovýchodní cesta. Od S ze soutěsky pravou nebo levou spárou na plošinu mezi Z a střední věží a pak podél JV hrany na vrchol.

J. Janeba, dr. J. Votava, R. O. Bauše, V. Horčíčka, 1934 — III.

38. Rozmanitá věž střední (Boule)

a) Západní cesta. Nejdříve na plošinu mezi Z a střední věží, pak od Z krátkou stěnou na šikmou lavici a po ní travers doprava J stěnou a na vrchol.

J. Janeba, R. O. Bauše, V. Horčíčka, D. Jedličková, 1934 — V.

b) Východní cesta. Rozporem mezi SV hranou a okrajovou skálou na vrchol. II.

39. Rozmanitá věž východní

Krátkým komínem od S na vrchol. I.

40. Přední ztracená věž

a) Vnitřní cesta. Vnitřním komínem nebo komínem při S stěně věže na Z hřeben věže a odtud podél JZ hrany k vrcholu.

J. Janeba, 1930 — III.

b) Jižní cesta. Od J komínem a z něho podél JZ hrany na vrchol.

J. Janeba, 1932 — IV.

c) Jižní varianta. Levou částí J stěny věže vzhůru (kruh) k JV hraně věže a podél ní na vrchol.

V. Krupička, Z. Flíček, 1952 — VI.

Poznámka. Další nástupové varianty poskytují komíny a spáry vyúsťující na Z hřeben. Jsou lehčí než zde uvedená jižní cesta.

41. Velká ztracená věž

a) Normální cesta. Při S stěně spárou, pak komínem na nižší věž a z ní přes V hranu na vrchol.

Kuthan, 1931 — II.

b) Východní cesta. Od V spárou na balkón, pak podél 2 koutových spár mimo další balkón v levé části V stěny do komína, tím na nižší věž a z ní přes V hranu na vrchol. V.

c) Západní cesta. JZ hranou nebo spárou v Z stěně na šikmý balkón a pak J stěnou na vrchol. III.

d) Jižní stěna. Od JZ hrany šikmo doprava vzhůru nad J spárou a dále až k JV hraně a na vrchol.

J. Janeba, 1932 — III.

e) Jižní spára. Spárou vedoucí středem stěny až na konec, pak k JV hraně a na vrchol. III.

f) Jihovýchodní cesta. Prostřední spárou v J stěně na balkón, z něho do komína a jako u cesty b na vrchol. III.

42. Nízká ztracená věž

a) Severní cesta. Severní stěnou doleva po šikmé lavici k SV hraně a V stěnou na vrchol. II.

b) Jihozápadní hrana. Hranou na balkón při J stěně a dále při hraně na vrchol. III.

c) Jižní krátká spára. Spárou nad převisem ve středu J stěny na vrchol. V.

d) Jihovýchodní spára. Spárou ve V části J stěny až na konec, travers doprava na balkón a odtud podél V spáry k vrcholu. IV.

43. Smítkova věž

a) Jižní cesta. Z levé části J stěny po lištách a podél trhlíny šikmo doprava vzhůru na šikmou lavici končící na JV hraně (kruh), od kruhu postavením k dalšímu kruhu a pak k 3. kruhu pod hlavu a podél JV hrany k vrcholu.

J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka, 1941 — VII.

b) Jihozápadní cesta. Jižní stěnou na JZ hranu (kruh), travers Z stěnou (kruh) až do S stěny (kruh), z ní nejdříve přímo vzhůru, pak poněkud doprava a zpět do Z stěny k 4. kruhu a dále na vrchol.

J. Havlík, J. Brych, 1958 — VII.

44. Slon

a) Severní cesta. V S stěně rozevřenou hladkou spárou, rozšiřující se výše v komín, vzhůru až na podvrcholovou lavici a z ní postavením na vrchol.

J. Janeba, M. Jedlička, D. Jedličková, dr. J. Rejsek, 1934 — VII.

b) Západní cesta. Od Z hladkým, místy velmi úzkým komínem vzhůru až na lavici pod vrcholem a z ní postavením na vrchol.

M. Jedlička, K. Čabelka, 1935 — VI.

c) Severovýchodní cesta. Spárou ve V části S stěny na pilíř (kruh), pak travers V stěnou a její levou částí šikmo doleva vzhůru na vrchol. VII.

45. Sluneční věž

a) Normální cesta. V J stěně komínem na balkón a podél Z hrany na vrchol.

Drážďanští lezci, 1929 — II.

b) Jižní cesta. Středem J stěny podél šikmé spáry až na její konec, travers doleva na lavici, po ní k trhlině a podél ní vzhůru k Z hraně a tou na vrchol. VI.

c) Severozápadní cesta. Z balvanu v Z části S stěny podél spáry ke stropu, pod ním travers doprava pod úzký komín, tím na balkón a pak podél Z hrany na vrchol.

J. Janeba, 1933 — V.

46. Bezejmenná věž

a) Severní cesta. Výstup vede komínem v S stěně.

J. Janeba, Z. Ascher, 1933 — II.

b) Východní cesta. Výstup komínem při JV hraně. II.

c) Severozápadní cesta. V Z části S stěny podél spáry uhýbající do Z hrany a rozšiřující se v komín na vrchol. III.

d) Východní stěna. Stěnou vzhůru k ústí mělké spáry (kruh) a tou na vrchol.

J. Tišer, L. Ritter, 1957 — V.

e) Jižní cesta. Ve stěně podél zářezu pod převis (kruh), pak doprava do spáry a tou na vrchol.

J. Brych, L. Andr, 1958 — VI.

47. Velký Zbrojnoš

a) Normální cesta. Od V komínem do sedla, pak po lavici při J stěně doprava do V stěny a tou na vrchol.

J. Janeba, J. Pilnáček, Myšáková, Štěrba, 1931 — III.

b) Východní cesta. Od V vpravo od normální cesty širší spárou rozšiřující se v komín na lavici při J stěně, pak normální cestou na vrchol.

J. Janeba, Šolcová, A Schier, 1933 — V.

48. Malý Zbrojnoš

a) Jihozápadní cesta. Travers J stěnou doleva po lavici ke hraně a tou na vrchol.

Honys, Spuk, 1941 — IV.

b) Východní stěna. Z jižní stěny travers doprava V stěnou až k SV hraně (kruh), podél ní vzhůru a pak do středu stěny a na vrchol.

J. Havlík, J. Macoun, 1958 — VI.

49. Svatováclavská věž

Východní cesta. V J stěně v blízkosti JV hrany vzhůru na tuto hranu (kruh) a přes další 4 kruhy podél JV hrany k vrcholu.

V. Nejedlo s druhy asi 1940 — VII.

50. Císařská věž severní

a) Normální cesta. Od V do sedla, z něho komínem mezi S a J věží a pak J stěnou k vrcholu. I.

b) Severovýchodní cesta. Od S podél SV hrany přes několik balkonů k vrcholu. I.

51. Císařská věž jižní

Krytý komín. Od Císařské chodby ze zářezu při JZ hraně do jeskyně a z ní vnitřním komínem na vrchol. II.

*52. Drážďanská věž

a) Pavlíkova cesta. Ve V stěně komínem až pod převis, spárou protínající převis na balkón a dále V komínem na vrchol.

Pavlík, Hendrych, 1908 — IV.

+ b) Normální cesta. Komínem pod převis jako u cesty a, odtud travers doleva za hranu a stěnou na balkón k V komínu a jím na vrchol.

Hendrych, Pavlík, 1908 — III.

Varianta. Po traversu přes hranu stále doleva až do zvonovitě uzavřeného komína, jím přímo vzhůru anebo po jeho levé straně na lavici, pak do žlabu a tím na vrchol.

Jičínští lezci, 1909 — III.

c) Údolní cesta. V Z stěně věže jsou 3 rovnoběžné spáry, z nichž pouze střední probíhá až k zemi. Touto spárou vzhůru až asi do výše, v níž končí ve stěně pravá spára (kruh). Odtud podél spáry vzhůru k 2. kruhu, pak k 3. kruhu a dále spárou až tam, kde je možný travers doleva pod ústí 3. levé spáry, která probíhá až na vrchol věže. Touto převislou spárou sokolíkem k vrcholu (3 další kruhy).

Libánští lezci asi 1945 — VII.

+ d) Levá jižní cesta. Jižní stěnou probíhá spára, která se ve své horní části lomí doprava a dole nedosahuje k úpatí věže. Ke spáře podél puklin zleva a pak spárou a podle ní vzhůru až za její zlom (dosud 4 kruhy), pak doprava do výklenku vpravo pod skalním jehlanem (kruh). Odtud spárou vzhůru přes převis na balkón, pak komínem na lavici pod vrcholem a žlabem na vrchol.

V. Haleš, A. Fučík, 1951 — VII.

e) Pravá jižní cesta. Podél spáry vzhůru na lavici, od níž spára ustupuje doprava, odtud vzhůru k trhlíně (kruh) a podél trhlíny, která se výše rozšiřuje ve výklenek, vzhůru k 2. kruhu; od něho úzkou spárou na balkón, pak komínem na lavici pod vrcholem a žlabem na vrchol.

V. Krupička, J. Havlík, 1957 — VII.

53. Americká věž

+ Jižní cesta. Od V (nástup od Císařské chodby) úzkým komínem, pak spárou při J stěně věže anebo snadno od

nad kruhem žlabem podél V strany

Z zářezem na plošinu při J stěně. Z ní zleva vzhůru k převisu (kruh), pod převisem travers k V to nejdále a odtud nad převis na plošinu a na vrchol.

J. Janeba, M. Jedlička, ing. F. Gottmann, V. Horčíčka, 1934 — V. *30.7.70 Vyhoště (Mazáček)*

54. Hroší věž

Východní cesta. Severní stěnou podél V hrany, pak touto hranou na vrchol.

M. Jedlička, 1934 — V.

55. Janebova věž

a) Normální cesta. Od SV hrany travers V stěnou podél šikmé trhliny na JV hranu, potom touto hranou, v horní části J stěnou k vrcholu.

J. Janeba, 1931 — IV.

b) Nová cesta. Z lavice při Z části J stěny vzhůru ke kruhu pod mírným převisem; odtud stále v Z části J stěny přímo k vrcholu. Poněkud lehčí je tento průstup stěnou: od kruhu nejdříve zleva doprava na nápadnou římsu, po římsu doleva ke hraně a pak podél hrany vpravo s možností zajištění ve 2 hodinách k vrcholu.

F. Kroupa, J. Mazáček, asi 1951 — VII.

56. Hladová věž

Normální cesta. Ze sedla v Z části J stěny krátkým komínem k vrcholu. I.

57. Lesní věžička

Východní cesta. Od V úzkým komínem k vrcholu. I.

58. Orel (též Biskup)

a) Normální cesta. Od V přes stupeň na plošinku, přechod doprava za hranu a otvorem dovnitř skal na lavici; z ní vnitřním komínem na vrchol.

J. Kubín, 1908 — II.

b) Jihovýchodní spára. Od V komínem podél Orla na věžičku a z ní vstup do JV spáry. Spárou až na konec a mírně převislým stupněm na vrcholovou plošinu.

W. Kundisch, K. Muche, 1931 — V. 30.7.70

c) Norbyho komín. Od V komínem podél Orla tak vysoko, až je možno se vtlačit do JV spáry. Ze spáry doprava na šikmý balkón a z něho komínem, z počátku úzkým, na vrcholovou plošinu. Při výstupu možno vystoupit prvním komínem až na věžičku a pak při dalším postupu k balkónu poněkud sestoupit.

Hendrych, Porč, 1908 — IV.

d) Západní cesta. Od Z pod velkým převisem podél převislé trhliny na balkón při Z stěně, z něho doprava za hranu a spárou krátce vzhůru, pak travers Z stěnou doleva nad velkým převisem do výklenku a z něho komínem na vrchol.

L. K. Prachov, 1909 — V.

Varianta. Z výklenku nad převisem komínem na vnitřní lavici na normální cestu.

*59 Mnich (Rytíř, Modlitba skal nebo Ruka)

a) Normální cesta. Komínem ve středu V stěny na polici, nad ní přechod do pravého komína a jím dále vzhůru, pak přes tzv. koně do levého komína, anebo spárou podél koně na plošinu a odtud hlubokým komínem na vrchol.

Hendrych, J. Kubín, 1907 — II.

Levá dolejší varianta. Z police na normální cestě do levé části V stěny na šikmou plotnu a z ní nejdříve úzkým, pak pohodlným komínem na kazatelnu (pod velkým převisem). Z ní sestup do komína nad tzv. koně a normálně na vrchol.

J. Janeba, Šolc, 1932 — III.

b) Jižní cesta. Širokým a hladkým komínem mezi Mnichem a Kapucínem přes převis na balkón v SV hraně Kapucína, odtud přepad do J stěny Mnicha a podél štěr-

biny na plošinu; z ní J spárou, nakonec JV hranou k vrcholu.

J. Janeba, Šolcová, B. Štěrba, 1932 — V.

c) Východní varianta zv. Dlouhá cesta. Z levé dolejší varianty normální cesty až do pohodlného komína a z něho po lavici travers přes JV hranu na velkou plošinu a J spárou, nakonec JV hranou k vrcholu.

J. Janeba, Šolcová, J. Pilnáček, 1932 — IV.

d) Kapucínská varianta. Z plošiny při S stěně Kapucína (viz popis u Velkého Kapucína) sestup podél jeho S stěny k V do horní části komína mezi Mnichem a Kapucínem, z něho do J stěny Mnicha a již popsanou jižní cestou k vrcholu.

J. Janeba, A. Schier, Horníček, B. Štěrba, 1932 — IV.

e) Západní spára. V Z stěně pravou spárou vzhůru (kruh) na J plošinu pod vrcholem. V horní části nad kruhem se spára nejdříve rozšiřuje v komín, pak se však opět zužuje a je převislá. Z J plošiny přes V plošinu na vrchol.

J. Havlík, F. Kroupa, 1959 — VII.

f) Severní stěna. Středem severní stěny podél spáry vzhůru a z jejího konce travers doprava po římse (kruh) ke střední spáře a tou vzhůru na lavici; po ní doprava na balkón při SZ hraně (kruh). Odtud pravou spárou k vrcholu.

F. Kroupa, J. Havlík, 1959 — VII.

g) Severovýchodní cesta. Od V vpravo od normální cesty podél trhliny a komínem vzhůru k SV hraně a podél štěrbin za hranu na šikmou lavici v S stěně (kruh), pak podél převislé trhliny (kruh) až na šikmou plotnu v SV hraně, z ní doleva do spáry ve V stěně a tou k vrcholu.

J. Brych, J. Major, 1959 — VII.

60. Velký Kapucín

a) Normální cesta. Od J nebo S komínem mezi Želvou a Kapucínem na plošinu pod Z hranou, pak kolem ní na

plošinu při S stěně, z ní mírně převislou spárou do otvoru, jím do J stěny, pak po lavici na hřeben a na vrchol.

J. Janeba, J. Pílnáček, V. Myšák, Z. Mohr, 1931 — II.

b) Jižní cesta. V J stěně při JV hraně spárou vzhůru, pak do spáry vlevo a šikmo doleva vzhůru na lavici, z ní další spárou vzhůru a travers doprava ke kruhu; odtud šikmo doprava vzhůru za JV hranu na balkón, podél trhlíny ve V stěně na další balkón a pak stěnou na vrchol.

J. Havlík, J. Brych, 1958 — VII.

61. Želva

a) Normální cesta. Z plošiny pod Z hranou na normální cestě na Velkého Kapucína postavením do V stěny a tou k vrcholu.

Kynčl, ing. Teschner, Janeba ml. IV.

b) Jihozápadní cesta. Jižním komínem mezi Želvou a Velkým Kapucínem na lavici, po ní travers k Z (kruh) a postavením přes převis na Z hranu a tou k vrcholu. V.

c) Severní cesta. Ze sedla mezi Velkým Kapucínem a Želvou (z normální cesty na V. Kapucína) překrok na SV hranu k hodinám a od nich doprava S stěnou ke kruhu, pak vzhůru k hodinám, doleva na hranu a tou na vrchol.

J. Havlík, J. Tišer, 1957 — VI.

62. Malý Kapucín

a) Normální cesta. Spárou od J na předskalí, z něho V stěnou ke kruhu a pak vpravo hranou k vrcholu.

R. O. Bauše, K. Čabelka, 1936 — IV.

b) Západní cesta. Podél SZ hrany vzhůru ke kruhu v Z stěně, pak na plošinu pod hladký vrcholový výšvih (kruh) a jeho středem podél mělké štěrbině na vrchol. VI.

63. Richelieu

a) Jižní cesta. Od J podél krátkého komína na lavici, zářezem vpravo a J stěnou vzhůru pod převis (kruh), výstup doprava na lavici a V hranou na vrchol.

O. Rotheuler, O. Rülke, 1921 — IV.

b) Severní stěna. Od SZ hrany po římse do středu S stěny (kruh), pak šikmo doprava vzhůru k mělké spáře a tou na polci pod vrcholem; po ní doprava k SZ hraně a tou na vrchol.

V. Krupička, M. Jirásková, 1959 — VII.

64. Březová věž

Je těsně před Richelieu. Výstup vede Z stěnou. IV.

65. Čertova věž

a) Západní cesta. Od Z přes převis šikmo doprava vzhůru do JZ stěny, travers doleva pod trhlínu v Z převislé stěně a tou na kazatelnu. Odtud přes oblý hřbet do spáry, která je za ním, a tou k vrcholu.

M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková, 1937 — VII.

b) Severovýchodní cesta. V levé polovině S stěny přímo ke kruhu, pak doleva na balkón při V stěně (kruh) a tou na vrchol (smyčka).

F. Kroupa, J. Všetěčka, 1951 — VII.

+ c) Severní cesta. Od Z hrany šikmo doleva vzhůru převislou stěnou ke kruhu a dále přes převislou hranu do S stěny (kruh). Od kruhu travers stěnou doleva (3. kruh), pak přímo vzhůru (4. kruh) a odtud doprava na balkón v Z hraně a na vrchol.

V. Krupička, J. Havlík, 1957 — VII.

+ d) Severní rovná varianta. Jako na cestě b přímo ke kruhu, pak přímo k 3. kruhu a 4. kruhu na cestě c a pak přímo na vrchol.

K. Cerman, O. Kopal, J. Mašek, J. Červinka, 1957 — VII. b, namah.

66. Šlikova věž

a) Západní cesta. Od Z buď komínem při S stěně věže, anebo levým úzkým komínem na střední věžičku, z ní S stěnou na šikmý balkón při V hraně (kruh) a postavením přes převis na vrchol.

J. Janeba, J. Pilnáček, dr. Heindl. III.

b) Jihovýchodní stěna. Z předskalí při V hraně travers doleva do JV stěny (kruh), pak přímo vzhůru k 2. kruhu a dále na šikmý balkón při V hraně na západní cestě (3. kruh). Odtud postavením na vrchol.

J. Havlík, L. Ritter, 1957 — V—VI.

67. Dolejší věžička (pod Šlikovou vyhlídkou)

Podél JV hrany na vrchol. IV.

68. Hořejší věžička (pod Šlikovou vyhlídkou)

Východní cesta. Levou částí V stěny a v horní části podél šikmé spáry nad J stěnou k vrcholu.

J. Janeba, V. Klozarová, Skálová. III.

69. František

a) Normální cesta. Krátkou Z stěnou na vrchol. Hradečtí lezci, 1948 — VI.

b) Východní cesta. Východní stěnou podél pukliny ke kruhu, pak přímo hranou na vrchol.

J. Havlík, L. Ritter, 1958 — VII.

70. Tyburcova věž

Je to Z věž ze skupiny 3 věží.

a) Normální cesta. Rozpěrným komínem mezi Tyburcovou a sousední věží vzhůru, překrok do V stěny a k vrcholu. Fiedler, Skibík, 1948 — III.

b) Jižní cesta. Výstup vede středem J stěny.

J. Havlík, Macoun, 1958 — V.

71. Dubnová věž severní

a) Normální cesta. Ze střední části Dubnové věže krátkým komínem při J stěně věže na balkón a odtud J stěnou při JZ hraně k vrcholu. II.

b) Severovýchodní cesta. Ve V části S stěny pravou nebo levou spárou na balkón, pak spárou na V balkón a hladkou spárou v J části V stěny na vrchol.

J. Janeba, R. O. Bauše, Fr. Zamastil, 1934 — III.

72. Dubnová věž jižní

Jižní cesta. Od J z okrajové skály komínem v J stěně na balkón a z něho horní částí V komína a krátkým J komínem do krátkého Z komína a jím na vrchol.

J. Janeba, R. O. Bauše, 1934 — II.

73. Dubnová věž střední

Jihozápadní pilíř. Z balvanu od Z na šikmou plotnu a z ní v J stěně podél JZ hrany k vrcholu.

K. Čabelka, R. O. Bauše, 1935 — V.

74. Hendrychova věž

a) Normální cesta. Výstup vede od V širokým, nahore se zužujícím komínem.

Hendrych, 1908 — II.

b) Západní cesta. Dlouhým komínem od Z k vrcholu.

J. Janeba, Šolcová, V Kern. III.

75. Hraběččina věžička

Od Z od V stěny okrajové skály k vrcholu. I.

76. Krakonoš

a) Okrajový východní komín. Od V hladkým komínem podél okrajové stěny do štrbiny, z ní po V straně první věžičky ke druhé věžičce zv. Madonka a po její Z straně do sedélka pod třetí věžičku zv. Beránek, přes Beránka do štrbiny při J stěně věže a tou k vrcholu.

L. K. Prachov. II.

b) Dlouhý východní komín. Tento komín probíhá středem V stěny věže.

L. K. Prachov. III.

c) Západní spára. Spárou probíhající středem Z stěny na vrchol (3 kruhy).

J. Havlík, J. Brych, L. Ritter, 1958 — VII.

77. Malá věž

a) Normální cesta. Od V širokým komínem podél okrajové skály do sedla, z něho na balvany a J krátkou spárou k vrcholu.

J. Janeba, J. Pilnáček, Rabas, dr. Heindl. II.

b) Východní široká spára. Spára vede vpravo od normální cesty, v dolní části je hladká, nahoře se zužuje ve štěrbinu; podél ní ke spáře v J stěně na normální cestě.

J. Janeba, 1932 — III.

c) Západní okrajová cesta. Od Z okrajovým komínem, z něho travers doleva do širšího komína a tím do sedla na normální cestě.

J. Janeba, Štorová, Štor, 1932 — II.

78. Hradecká věž

a) Normální cesta. Nástup na JV hraně pod převisem, travers doleva do J stěny, přímo vzhůru na polici a travers doprava na balkón na hraně. Odtud v J stěně podél JV hrany na vrchol.

O. Rülke, O. Rotheuler, Eichler, 1921 — VI.

b) Jižní levá cesta. Ze středu J stěny ke kruhu, pak šikmo doleva vzhůru na JZ hranu a tou na vrchol.

V. Krupička, J. Havlík, M. Jirásková, 1958 — VI.

79. Krákorka

a) Severovýchodní cesta. V levé části S stěny podél spáry rozšiřující se v horní části v komín na lavici, po ní nad J stěnou na Z plošinu a z ní na vrchol.

Cizozemští lezci. V.

b) Severní cesta. Středem S stěny podél spáry v horní části převislé na Z plošinu a z ní na vrchol.

Cizozemští lezci. V.

c) Jižní spára. Do spáry přes převis, pak ke kruhu (asi ve třetině výše stěny) a dále podél trhliny rozšiřující se v horní části ve spáru na Z plošinu a z ní na vrchol.

F. Pašta, Pospíšil, 1947 — VII.

d) Východní cesta. Středem V stěny vzhůru přes převis na lavici pod vrcholem a pak na vrchol.

V. Krupička, Z. Havelka, 1952 — V.

80. Rektorka, východní věž

a) Normální cesta. Od J na plotnu mezi západní a východní věží, hladkým komínem v pravém koutě přes vklíněný balvan na lavici pod vrcholem a z ní J stěnou na vrchol.

L. K. Prachov, 1908 — II.

b) Cvičitelský komín. Ve V části S stěny komínem k vrcholu. V horní části se komín zužuje ve spáru.

N. Lang, J. Pilnáček, Honzů, 1930 — III.

c) Jižní spára. Spárou středem J stěny, v horní části se rozšiřující, přes lavici při J stěně na vrchol.

Šolcová, J. Janeba, 1932 — III.

d) Východní cesta. Při SV hraně v S stěně podél trhliny pod převis, travers doprava a vzhůru k 1. kruhu; odtud sokolíkem ve spáře k 2. kruhu, travers doleva do V stěny a tou vzhůru k 3. kruhu, odtud přímo na vrchol.

J. Čihula, P. Kroupa, 1957 — VII.

81. Rektorka, západní věž

a) Normální cesta. Od J na plotnu mezi západní a východní věží, koutem vlevo vzhůru na lavici, po ní travers doleva na plošinu a z ní na vrchol.

L. K. Prachov, 1908 — II.

b) Jihozápadní úzký komín. Je to komín v J stěně vpravo od širokého komína, od něhož je oddělen nižší věží. Komín je v dolní části otevřený a nahoře splývá s

levým širokým komínem. Komínem až na plošinu pod vrcholem a pak na vrchol.

J. Janeba, Štěrba, dr. Heindl, R. Pilát. III.

c) Západní cesta. V Z stěně komínem na balkón a z něho dalším úzkým komínem k vrcholu.

J. Janeba, V. Myšák, 1931 — IV.

82. Kočičí jehla

a) Normální cesta. Od Z přes JZ hranu J stěnou vzhůru k V hraně a podél ní na vrchol.

O. Rülke, O. Rotheuler, 1921 — V.

b) Východní cesta. V J stěně podél spáry šikmo doprava vzhůru na lavici na V hraně věže (kruh), přes převis na oblý hřbet a po něm nad J stěnou k vrcholu.

O. Rülke, O. Rotheuler, 1921 — V.

c) Severní cesta. Z předskalí při Z hraně šikmo doleva vzhůru do S stěny a tou vzhůru k V hraně a na vrchol.

J. Havlík, J. Tišer, 1957 — III.

83. Žlutá jehla

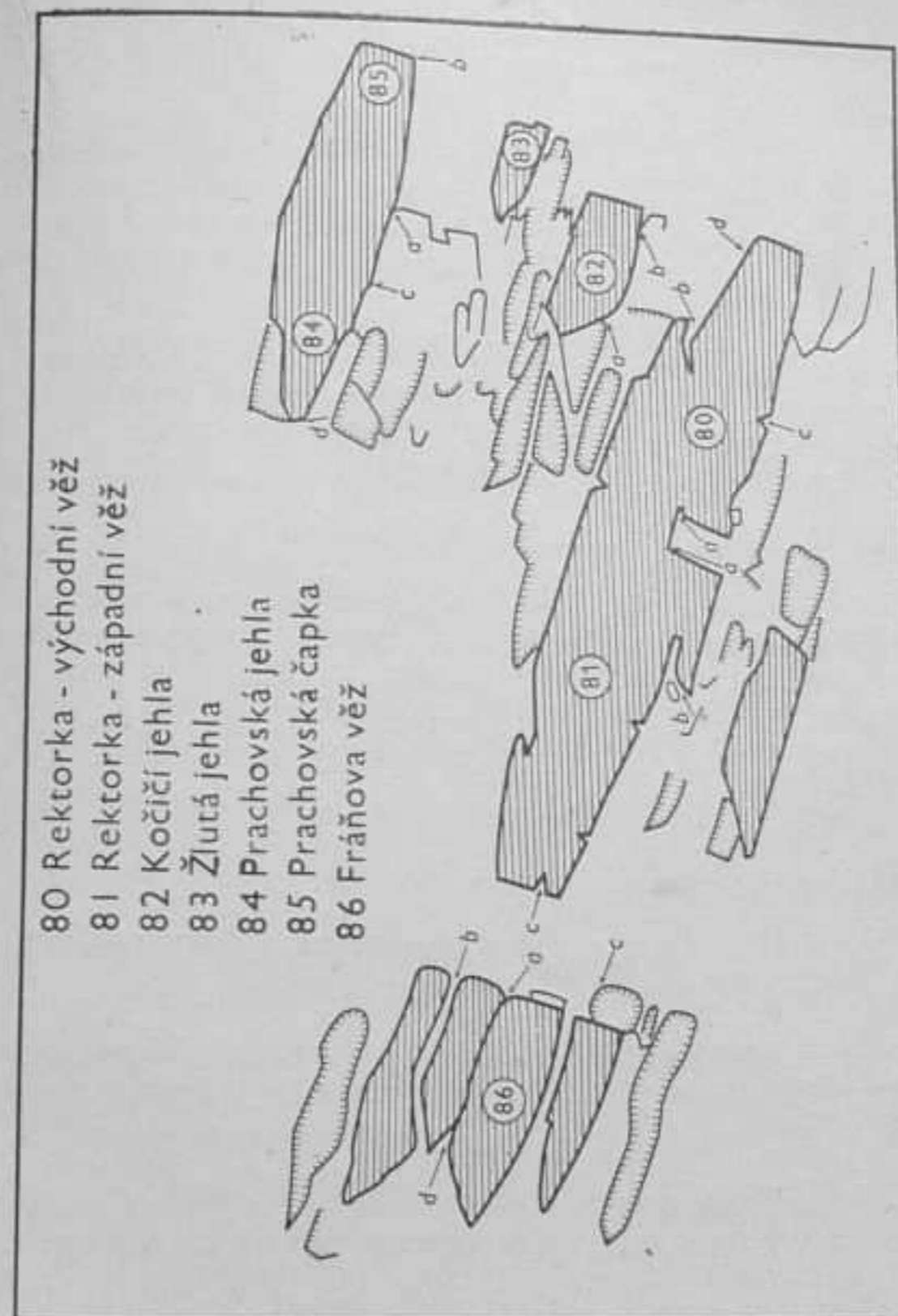
Západní cesta. Podél úzké spáry v Z hraně na lavici pod vrcholem a na vrchol.

J. Janeba, 1934 — II.

*84. Prachovská jehla

a) Jihovýchodní cesta. V J společné stěně Prachovské jehly a Prachovské čapky krátkou spárou vzhůru a travers k V na lavici, pak dále travers V stěnou doprava ke spáře, podél ní na lavici při J stěně a pak do štrbiny mezi Jehlou a Čapkou. Odtud podél ustupující hrany k V výšvihu hrany ke kruhu a od kruhu nejdříve vpravo od hrany v S stěně a v horní části přes hranu na J stranu věže a k vrcholu.

W. Barth, 1929 — VII.

b) Varianta nástupu. Od J přes JV hranu do spáry v levé části V stěny a tou na lavici; odtud jihovýchodní cestou k vrcholu.

J. Janeba, Dousek, R. O. Bauše, F. Hodža, 1934 — VII.

+ c) Jižní cesta. Středem J stěny podél několika žeber přímo vzhůru na lavici ke kruhu, od kruhu vpravo podél tupé a nevýrazné hrany vzhůru k 2. kruhu a pak k ústí trhliny (3. kruh); trhlinou na lavici a pak stěnou na vrchol.

F. Kroupa, J. Čihula, 1958 — VII.

d) Varianta nástupu jižní cesty. Levou (Z) hranou J stěny přes hodiny na hraně na římsu, po ní travers stěnou doprava k 1. kruhu cesty c a tou k vrcholu.

F. Kroupa, J. Čihula, 1958 — VII.

*85. Prachovská čapka

+ Jihovýchodní cesta. V J společné stěně Prachovské jehly a Prachovské čapky krátkou spárou vzhůru a travers k V na lavici, pak dále travers V stěnou doprava do spáry. Spárou krátce vzhůru a pak doprava do V stěny Čapky; v ní podél hrany a v horní části J stěnou k vrcholu.

Němečtí lezci, 1929 — VII. *namah.*

86. Fráňova věž

a) Východní cesta. Od V spárou mezi oběma věžemi a pak komínem na vrchol.

L. K. Prachov, 1909 — II.

b) Severovýchodní varianta. Nejdříve od Z nebo od V na malou věž při S stěně, z ní travers do V komína a jím k vrcholu.

J. Janeba, Šolcová, 1932 — III.

c) Jihovýchodní varianta. Různými směry na malou věž při J stěně věže, z ní travers (kruh) do V komína a jím k vrcholu.

J. Janeba, Janeba ml., 1933 — III.

d) Západní cesta. Od Z komínem, který je v dolní části hladký a úzký, k vrcholu.

L. K. Prachov, 1909 — II.

87. Bertova východní věž

a) Normální cesta. Komínem mezi Z a V věží co nejvýše, pod vrcholem travers přes JZ hranu do J stěny a tou na vrchol.

N. Lang, J. Pilnáček, Honzů, 1930 — III.

b) Východní cesta. Východní stěnou podél trhliny na plošinu, travers přes JV hranu do J stěny, tou k Z a na vrchol. III.

88. Bertova severní věž

a) Jižní stěna. V J stěně je zřejmá trhlina, která se pod vrcholem obrací v pravém úhlu k JV hraně. Rozpořem mezi východní a severní věží podél trhliny co nejvýše, přechod k trhlině a dále podél ní k JV hraně na šikmý balkón a z něho na vrchol.

J. Janeba, Šolcová, B. Štěrba, 1932 — V.

b) Jihovýchodní hrana. Východní stěnou, částečně JV hranou (kruh) vzhůru na šikmý balkón a z něho na vrchol.

K. Čabelka, D. Jedličková, 1935 — V.

c) Severní cesta. Podél SV hrany vzhůru na lavici, po ní travers doprava do středu S stěny a dále podél pukliny vzhůru (kruh); od kruhu postavením přímo na vrchol.

F. Pašta, L. Andr, 1948 — VII.

89. Bertova západní věž

a) Normální cesta. Nejdříve komínem mezi Z a V věží, pak přechod do úzkého komína v Z věži a jím od V na vrchol.

N. Lang, J. Pilnáček, Honzů, 1930 — II.

b) Jižní stěna. Vstup do jižní stěny z komína mezi západní a východní věží, pak celou stěnou šikmo doleva vzhůru až do její Z části a odtud k vrcholu. V.

90. Pečírková věž

a) Normální cesta. Od V komínem při J stěně na plošinu, z ní J stěnou k malému sedlu v hřebeni a po hřebeni na vrchol. II.

b) Západní cesta. Od Z komínem a v něm přes vklíněný balvan až na plošinu na normální cestě a dále touto cestou k vrcholu. II.

c) Jižní pravá cesta. Z komína, kterým začíná normální cesta, travers do spáry v J stěně a tou k 1. kruhu, pak k 2. kruhu buď stěnou šikmo doprava vzhůru, anebo spárou vlevo nejdříve vzhůru a pak travers doprava, od 2. kruhu podél spáry pod převis a travers doprava na balkón při V hraně (kolem hrotu smyčka); odtud J stěnou šikmo doleva vzhůru na vrchol.

J. Havlík, V. Foff, M. Jirásková, 1957 — VII.

91. Palcát

Východní cesta. Od V komínem na nižší S věž, přepad do S stěny věže a travers doleva do V stěny (kruh) a dále přes převis k vrcholu.

Honys, Gebauer, 1938 — VII.

Varianta. Z komína, kterým začíná východní cesta, vstup na SV hranu věže a tou vzhůru až tam, kde východní cesta přechází doleva ke kruhu; pak východní cestou k vrcholu.

92. Zelená věž

Jihovýchodní cesta. Z J stěny doprava přes hranu do V stěny a v ní spárou k vrcholu.

J. Janeba, 1932 — III.

93. Pechova věž

a) Normální cesta. Ze sedla přes JZ hranu do spáry a tou na vrchol. I.

b) Pravá východní cesta. V pravé části V stěny spárou a komínem na vrchol.

J. Janeba, 1934 — III.

94. Křeslo

a) Normální cesta. Podél krátké stěrbiny v SZ koutě, k němuž je přístup průchodem širokého komína od V k Z, do otvoru, jeho prolezením na J balkón a JZ hranou k vrcholu. I.

b) Východní cesta. Z V širokého komína na malý balkón a z něho podél V oblé hrany a částečně JV stěnou přes převis k vrcholu.

J. Janeba, 1933 — IV.

95. Zub

Normální cesta. Od SV hrany na šikmou plotnu ve V stěně a z ní přes V hranu J stěnou k vrcholu.

J. Janeba, V. Horčíčka, 1933 — II.

96. Lebka

Normální cesta. Travers V stěnou doprava do S stěny a v ní, částečně i ve V stěně k vrcholu.

J. Janeba, R. O. Bauše, 1934 — III.

97. Střízlík

Výstup vede V stěnou. IV.—V.

98. Komenský

a) Severní cesta. Z V části S stěny na SV hranu, tou vzhůru a pak travers S stěnou doprava k trhlině a podél ní na plošinu pod vrcholem a pak na vrchol.

Drážďanští lezci. III.

b) Jižní cesta. Výstup vede spárou v J stěně věže. VI.

99. Hlava

- a) Východní cesta. Výstup komínem od V. I.
- b) Západní cesta. Od Z spárou a komínem na vrchol. II.

100. Ríjnová věž

Osamocená věž v Hromové rokli asi 200 kroků J od Komenského.

- a) Normální cesta. Spárou ve V stěně. III.
- b) Jihozápadní cesta. V J stěně nejdříve od středu travers doleva a pak vzhůru ke kruhu, od kruhu přímo na vrchol. IV.

Skalní věže na Novém Hrádku, na Starém Hrádku a v Laholi

Na SZ od skalního města v nejbližším a odlehlejším okolí je ještě několik skupin skalních věží vhodných pro provozování horolezeckého sportu. Je to skupina věží na Novém Hrádku a na Starém Hrádku na S od turistické chaty a pak věže v Laholi J od Pařezských vrchů. Strukturou se tyto věže liší od věží skalního města, jejich pískovec je hrubší a vertikální členitost menší; svým tvarem připomínají věže Hruboskalska. Až na několik výjimek nedosahují věže těchto skalních skupin větších výšek, a proto je jejich lezecká hodnota střední, průměrná. Nicméně některé věže poskytují velmi cenné výstupy, které mohou být přitažlivé zejména pro lezce vážící si absolutního klidu v přírodě.

101. Pepík

- a) Normální cesta. Od V do díry a tou průlez k západu, potom komínem a S stěnou k vrcholu.
J. Kabeláč, M. Kabeláčová, 1954 — II.
- b) Západní cesta. Po J lavici travers k JZ hraně, tou do komína a komínem přes další lavici k vrcholu.
J. Stránský, 1954 — III.

- c) Jižní cesta. Výstup vede od velkých hodin podél levé spáry přes lavici (2 smyčky).
V. Hynek, J. Havlík, 1957 — IV.

102. Reakcionář

- a) Normální cesta. Ze středu J stěny travers po římsu na JV hranu (smyčka) a podél ní k vrcholu.
F. Pašta, Šrámek, 1948 — IV.
- b) Severní cesta. V pravé části S stěny podél několika spárek sokolíkem až na vrchol (jištění pomocí smyček a uzlů).
L. Andr, F. Pašta, 1948 — VI.

103. Hubertus

- Normální cesta. V SZ stěně zleva přes převis a pak středem stěny vzhůru k začátku spáry (kruh). Od kruhu převislou spárou k vrcholu.
F. Pašta, L. Andr, 1948 — VII.

104. Lužická věžička

- a) Normální cesta. Výstup vede podél Z hrany.
L. Andr, 1957 — III.
- b) Jižní varianta. V pravé části J stěny vzhůru k římsu, podél ní travers doleva až na Z hranu a tou k vrcholu.
J. Brych, J. Havlík, 1957 — III.

105. Pohanská věž

- a) Normální cesta. Výstup vede podél JV hrany.
Skibík, Fiedler, 1948 — III.
- b) Varianta západní hranou. Jihovýchodní hranou na lavici v S stěně, po lavici travers k JZ hraně a tou k vrcholu.
J. Stránský, J. Palas, Závodník, 1955 — III.
- c) Jižní cesta. Po lavici doleva do středu J stěny a odtud šikmo doprava vzhůru na balkón (smyčka); odtud doprava na římsu a k začátku krátké spáry (hodiny).

podél spáry vzhůru na další římsu a pak šikmo doleva vzhůru J stěnou k vrcholu.

F. Pašta, Losos, Dyntarová, Pilař, 1956 — VI.

106. Popelka

a) Normální cesta. Od S na sousedním skalním masivu vlevo od Popelky vzhůru na lavici a po ní travers doprava do štrbiny mezi masivem a věží, pak podél JV hrany věže k vrcholu.

L. Páv, J. Kabeláč, J. Stránský, 1954 — IV.

b) Jihozápadní cesta. Nejdříve do štrbiny jako na normální cestě, ze štrbiny travers po lavici k JZ hraně (hodiny) a pak J stěnou k vrcholu.

J. Havlík, J. Brych, 1957 — IV.

c) Severní cesta. Středem S stěny poněkud vpravo vzhůru ke krátké spáře (jištění) a nad ní doleva na římsu ke kruhu. Od kruhu vlevo podél spáry na lavici a k hodinám v pravé části stěny a od těch přímo vzhůru podél žlábků na vrchol.

J. Brych, J. Havlík, 1957 — VII.

107. Nosorožec

a) Normální cesta. Z předskalí při J stěně vzhůru podél rozevřené spáry na lavici pod vrcholem a z ní JZ hranou k vrcholu.

J. Stránský, J. Kabeláč, L. Páv, 1954 — III.

b) Jižní cesta. Stěnou vpravo od spáry po výrazných děrách až na vrchol.

J. Havlík, J. Tišer, 1957 — III.

108. Rajská věž

Normální cesta. Od Z širokým komínem na hladkou ustupující stříšku a po ní k vrcholu.

V. Krupička, L. Hanuš, 1954 — III.

109. Cvrček

Normální cesta. Podél JZ hrany vzhůru na lavici v J stěně a z ní J stěnou na vrchol. III.

110. Vrak

Normální cesta. V J stěně podél spáry do sedla mezi Vrakem a Vráčkem, z něho postavením k 1. kruhu v Z hraně, pak podél spáry k 2. kruhu, od něho doleva a vzhůru k 3. kruhu, postavením a pak doleva do S stěny ke spáře a tou na vrchol.

Makovec s druhy asi r. 1943 — VII.

Varianta. V S stěně spárou do sedla a pak normální cestou na vrchol.

111. Vráček

Normální cesta. Do sedla mezi Vrakem a Vráčkem podél spáry v J nebo S stěně, ze sedla V hranou na vrchol. IV.

112. Jehlička

Normální cesta. Jižní stěnou při JV hraně vzhůru ke spáře, tou ke kruhu a JV hranou k vrcholu. VI.

113. Bonbónek (Dědek)

Normální cesta. Od J hladkou skloněnou stěnkou doprava na JV hranu, pak vpravo podél štrbiny (hodinky) vzhůru a ustupující stěnou k vrcholu. IV.

114. Dědoušek

a) Normální cesta. V pravé části J stěny podél koutové spáry, pak přes převis spárou sokolíkem na podvrcholovou lavici a dále podél JZ hrany (kruh) k vrcholu. IV.

b) Údolní sokolík. V SZ stěně asi 2 m od pravé pukliny vzhůru až do zářezu v Z hraně (hodiny) a pak doprava ke kruhu; odtud spárou sokolíkem až na podvrcholovou lavici a z ní normální cestou k vrcholu.

J. Havlík, V. Hynek, 1957 — VI—VII.

115. Divoká věž

Normální cesta. V J stěně od velkých hodin doleva přes převis, pak stěnou vzhůru a v horní části po JV rohu k vrcholu.

J. Tišer, J. Havlík, 1957 — IV.

116. Hranolek

Normální cesta. Jihovýchodní stěnou přímo na vrchol. IV.

117. Hodinková věž

a) Normální cesta. Podél řady hodinek travers J stěnou doleva až na JZ hranu, pak ustupující hladkou stěnou na vrchol.

J. Havlík, L. Ritter, 1957 — IV.

b) Západní varianta. Podél JZ hrany vzhůru na horní část normální cesty. IV.

118. Šibal

Normální cesta. Komínem na jižní věžičku a z ní postavením na hladký vrchol.

J. Kolář, J. Havlík, 1957 — III.

119. Trojhrbá věž

a) Normální cesta. Výstup vede podél Z hrany.

Ing. J. Mazáček, 1951 — IV.

b) Jihovýchodní cesta. Ve středu J stěny vzhůru na hladkou skloněnou lavici, po ní doprava a pak podél štěrbin vzhůru za hranu do V stěny (kruh). Odtud doprava do spáry a na vrchol.

J. Havlík, J. Kozák, 1957 — V.

120. Ferda

a) Normální cesta. Výstup vede širokou spárou v J stěně.

J. Havlík, J. Krejčí, 1957 — III.

b) Komínová cesta. Širokým komínem mezi Ferdou a Borovou věží k vrcholu. II.

121. Borová věž

Normální cesta. Výstup vede od jihu JZ koutem.
Ing. J. Mazáček, 1951 — III.

122. Tři sedla — severní věž

Normální cesta. Od jeskyně v J stěně doleva komínem na J předskalí, dále J stěnou na balkón a z něho vpravo podél žlábků k vrcholu.

Hradečtí lezci — II.

123. Tři sedla — střední věž

Normální cesta. Nejdříve komínem na J věž, z ní překrokem do J stěny střední věže a tou k vrcholu.

Hradečtí lezci — III.

124. Tři sedla — jižní věž

Normální cesta. Komínem mezi J a střední věží k vrcholu.

Hradečtí lezci — II.

125. Čertík

a) Normální cesta. Podél Z hrany na vrchol.

J. Tišer, J. Havlík, 1957 — III.

b) Severní cesta. Středem J stěny vzhůru a dále po šikmé skloněné lavici doleva na vrchol.

J. Havlík, J. Tišer, 1957 — IV.

126. Kobylí věž

Normální cesta. Od Z ze sedla mezi okrajovou skálou a věží podél Z hrany na vrchol.

V. Krupička, J. Stránský, 1953 — IV.

127. Kobyla

Jižní stěna. Od Z krátkým komínem mezi Kobylou a Kobylí věží do J stěny a v ní podél JZ rohu k nápadně

doprava směřující lavicí. Po lavici travers J stěnou do jejího středu k 1. kruhu a pak poněkud vpravo k 2. kruhu a dále šikmo vzhůru k nápadnému vhloubení u JV hrany. Nyní podél římsy doleva k velké díře (hodiny) a přímo převisem k 3. kruhu, pak skloněnou stěnou k 4. kruhu. Odtud doprava na JV roh a po něm přes plošinu k vrcholu.

V. Krupička, J. Stránský, 1953 — VII.

128. Široká věž

Normální cesta. V jižní stěně spárou na vrchol. III.

129. Samotář

Normální cesta. V S stěně podél spáry sokolíkem vzhůru a doprava po lavici ke kruhu, od kruhu doprava na balkón v Z hraně a odtud hladkou nakloněnou stěnou na vrchol.

Pospíšil s druhy 1948 — VII.

4. SKALNÍ OBLASTI SEVEROVÝCHODNÍCH ČECH

Broumovský výběžek je prostoupen četnými pískovcovými skalními útvary, z nichž horolezecky nejvýznamnější a nejvyužívanější jsou útvary rozprostírající se mezi Horním Adršpachem a Policí nad Metují. Jsou to tyto skalní oblasti:

- A) Adršpašské skály a Teplické skály,
- B) skály na Ostaši.

A) ADRŠPAŠSKÉ A TEPLICKÉ SKÁLY

Adršpašské skály tvoří spolu s blízkými Teplickými skalami a dále na J se Skalami obrovské skalní bludiště v lesnatém a kopcovitém území J od Dolního Adršpachu mezi Metují a Dřevíčem. Svou rozlohou, mohutností a početností věží, množstvím mocných skalních pilířů, roklí, rozsedlin a dolin je tento komplex skalních útvarů jedinečnou přírodní pozoruhodností přitahující proudy nadšených návštěvníků. Na S od železniční stanice Adršpach—Skály je Křížový vrch, na jehož úbočí jsou rovněž skalní útvary a samostatné věže. Celá tato skalní oblast je skvělým lezeckým terénem poskytujícím lezecké možnosti od snadných až k nejtěžším výstupům.

Skály na Křížovém vrchu

Tato malá skalní oblast je velmi blízká Adršpašským skalám, avšak její pískovec je méně odolný, a je proto velmi členitý a poskytuje možnosti převážně stěnových výstupů. Věže jsou také podstatně nižší a mají množství

lehčích výstupů, kdežto těžkých a velmi těžkých výstupů je poměrně málo. Tento lezecký terén je zvláště vhodný pro výcvik lezců před výstupy v Adršpašském a Teplickém skalním městě.

Východiskem do těchto skal je železniční stanice Adršpach—Skály na trati Trutnov—Police nad Metují.

Viz mapku na 3. straně přílohy na konci publikace.

1. Lesní maják

Normální cesta. Výstup vede JV stěnou (1 kruh).
Němečtí lezci — V. 25

2. Posvícenská věž

Normální cesta. Západní spárou vzhůru do skalní dutiny, z ní doleva k bloku a z něho doprava ke spáře; tou na vrchol.

R. Zeidler, F. Čepelka, 1958 — VI—VII.

3. Panny

Normální cesta. Východní stěnou prostupují 2 komíny; oběma lze vystoupit.

A. Rousek, F. Čepelka, 1959 — II—III.

4. Křížová věž

Normální cesta. SZ stěnou na plošinu a doprava pod převis (kruh), odtud dále v SV stěně travers doprava až k S hraně a tou na vrchol.

F. Čepelka, R. Zeidler, 1958 — V.

5. Okno

Normální cesta. JZ spárou až do JV stěny a v ní zlábkem na vrchol.

V. Brukner, J. Nejezchleba, 1959 — IV.

6. Ústecká věž

Normální cesta. Východní stěnou vzhůru ke kruhu, od něho doprava na S hranu (kruh) a tou na vrchol.

Němečtí lezci — V. 35

7. Oplčí věž

Normální cesta. Výstup vede SZ stěnou.
V. Brukner, J. Nejezchleba, Z. Klíkar, 1959 — V.

8. Trpaslík

Normální cesta. Výstup vede J stěnou.
V. Brukner, J. Nejezchleba, 1959 — III.

9. Tulák

a) Normální cesta. Výstup vede JZ stěnou.
V. Brukner, J. Nejezchleba, 1959 — III.
b) Údolní stěna. Od SZ v této stěně doprava na hranu a přes plošinu doleva stěnou na vrchol.
V. Brukner, J. Nejezchleba, 1959 — III—IV.

10. Desátá věž

Ghlapecká cesta. Krátkou stěnou na plošinu a z ní převislou spárou na vrchol.
V. Brukner, Bouhek, 1959 — VI.

11. Beranova věž

a) Normální cesta. Výstup vede SZ spárou. IV.
b) Druhá cesta. Výstup vede JZ spárou. III—IV.
c) Západní spára.
V. Brukner, Hornych, J. Nejezchleba, 1959 — IV.

12. Kužel

Normální cesta. Od S hrany travers stěnou doprava ke kruhu a pak vzhůru k vrcholu.
S. Lamta, R. Zeidler, 1959 — VI.

13. Podzimní věž

a) Normální cesta. Výstup vede S komínem.
F. Čepelka, A. Rousek, 1958 — III.
b) Severní spára.
A. Rousek, V. Brukner, 1959 — V.
c) Jižní spára.
F. Čepelka, A. Rousek, 1958 — III—IV.

d) Severozápadní cesta. Od Z hrany SZ stěnou přes 2 převisy ke kruhu, pak zleva na vrchol.
A. Rousek, J. Nejezchleba, 1959 — V—VI.

14. Bonbónek

Normální cesta. Výstup vede Z hranou.
J. Nejezchleba, V. Brukner, 1959 — III.

15. Vřesová věž

Normální cesta. Výstup vede SZ komínem.
J. Nejezchleba, V. Brukner, 1959 — III.

16. Rytíř

a) Východní stěna.
V. Brukner, J. Nejezchleba, 1959 — IV—V.
b) Západní stěna.
J. Nejezchleba, M. Meier, 1959 — III.

17. Neznámá věž

Normální cesta. Výstup vede JZ komínem.
Holubec, Z. Klikar, 1958 — III.

18. Hanička

Normální cesta. Výstup vede Z stěnou.
A. Rousek, V. Brukner, 1959 — III.

19. Vyhlídková placka

Normální cesta. Výstup vede SZ hranou.
V. Brukner, 1959 — III.

20. Křížová jehla

Normální cesta. Výstup vede SZ hranou.
V. Brukner, A. Rousek, 1959 — II.

21. Mušketýr

Normální cesta. Výstup vede JZ komínem.
J. Nejezchleba, M. Meier, Z. Klikar, V. Brukner, 1959 — II.

22. Poněšická věž

a) Normální cesta. Výstup vede JV stěnou.
V. Brukner, M. Meier, 1959 — III.

b) Západní hrana.

K. Hauschke, K. Nejezchleba, 1959 — IV.

23. Mrňavá věž

a) Normální cesta. Výstup vede JZ stěnou.
J. Nejezchleba, J. Rosecký, 1959 — II.
b) Východní hrana.
Z. Klikar, 1959 — II.

24. Skluzavka

a) Normální cesta. Výstup vede JV stěnou.
F. Čepelka, A. Rousek, 1958 — II.
b) Jihozápadní stěna. Výstup vede JZ stěnou.
A. Rousek, 1959 — IV.

25. Očko

Otcovská cesta. Jižním převíslým žlabem ke kruhu a od kruhu vlevo na vrchol.
F. Čepelka, R. Zeidler, 1958 — V.

26. Krátká věž

Normální cesta. Výstup vede Z spárou.
R. Zeidler, 1958 — III.

27. Kruhová věž

a) Západní sokolík. Od SZ šikmou spárou ke kruhu, pak doleva na hranu a hranou na vrchol.
R. Zeidler, S. Lamta, 1958 — IV—V.
b) Jihozápadní spára.
R. Zeidler, S. Lamta, 1958 — VI.
c) Severovýchodní komín.
R. Zeidler, S. Lamta, 1958 — IV.

28. Křížový král

Normální cesta. JV stěnou ke kruhu, od něho traversem doleva na J hranu (2. kruh) a tou k vrcholu.
A. Rousek, V. Brukner, 1959 — VII.

29. Čertova stěna

Normální cesta. Výstup vede Z stěnou.
R. Zeidler s druhy, 1958 — VI.

30. Dvojče

- a) Severovýchodní spára.
A. Rousek, 1958 — III—IV.
- b) Jihovýchodní komín.
A. Rousek, 1958 — II.

31. První věž

Severovýchodní spára.
A. Rousek, 1958 — III.

32. Pilířek

- a) Severní stěna.
K. Hauschke, 1959 — III.
- b) Jihovýchodní stěna.
B. Bohadlo, 1959 — II.

33. Hronovské věže

Kokšova cesta. Od SV podél úzké spáry na předskali a z něho doleva ke kruhu, pak travers doleva do spáry a tou na vrchol.

K. Hauschke, V. Brukner, B. Bohadlo, 1959 — VII.

34. Tvrz

- a) Normální cesta. Výstup vede JV stěnou.
K. Hauschke, A. Rousek, 1959 — II.
- b) Západní komín.
A. Rousek, K. Hauschke, 1959 — III.
- c) Západní spára.
K. Hauschke, A. Rousek, 1959 — IV.
- d) Jihozápadní stěna. Ze středu JZ stěny šikmo doleva vzhůru ke kruhu a dále stěnou na vrchol.
A. Rousek, J. Nejezchleba, V. Brukner, 1959 — V—VI.
- e) Jižní stěna.
A. Rousek, 1959 — V.

35. Kocour

Normální cesta. J hranou ke kruhu a pak stěnou přímo na vrchol.

K. Hauschke, B. Bohadlo, 1959 — VI.

36. Deštivá věž

Normální cesta. Výstup vede SV stěnou.
Z. Klíkar, J. Nejezchleba, 1959 — II.

37. Hodinář

Normální cesta. Výstup vede SZ stěnou.
Z. Klíkar, J. Nejezchleba, 1959 — III.

38. Čtyřhran

Severozápadní cesta. Komínem ke kruhu a od něho postavením přímo na vrchol.

Z. Klíkar, J. Nejezchleba, 1958 — IV—V.

Adršpašské skalní město a Teplické skalní město

Jsou to nejvelkolepější skalní města v Čechách. Adršpašské skály jsou rozlehlejší a rozmanitější, s malebnější scénérií, Teplické skály jsou mohutnější. Pískovec těchto oblastí je různorodý; v komínech a spárách je obvykle pevný, hrubozrnný, drsný až ostrý, kdežto na stěnách, které jsou obvykle vrcholové, vyskytují se i místa drolivá. Skály jsou výrazně členěny jen vertikálně (množství komínů a spár). Proto se zde uplatňuje zejména technika komínového a spárového lezení a opatrného vyvažování ve stěnách, podmíněná výborným fyzickým fondem lezců.

Východiskem do Adršpašského skalního města je železniční stanice Adršpach—Skály na trati Trutnov—Police nad Metují a do Teplického skalního města Teplice nad Metují na trati Choceň—Broumov.

* V popisech nejsou v mnoha případech údaje o prvovýstupech pro nedostatek původních záznamů. Mnohde jsou prvolezci uvedeni jen příslušností k horolezeckým oddílům, např. teplotní lezci. U starých výstupů, vykonaných svého času německými lezci, uvádíme jen »němečtí lezci«.

Adršpašské skály (oblast skalního města)

1. Večerní

Normální cesta. Levou JZ spárou až na její konec, pak doprava do další spáry a tou několik m vzhůru, dále travers doprava přes 1. kruh do kouta, jím vzhůru a tam, kde kout končí, doprava na hranu (2. kruh); po hraně na vrchol.

H. Böhm, F. Eske, 1960 — VII.

2. Orlí hnízdo

a) Normální cesta. Od JZ širokým komínem k 1. kruhu, dále travers doprava do koutové spáry a tou na plošinu pod vrcholem a žlábkem k vrcholu.

Němečtí lezci — V.

b) Údolní spára. Severovýchodní spárou k 1. a 2. kruhu, dále travers doleva na plošinu pod vrcholem a žlábkem k vrcholu.

Z. Studnička s druhy, 1958 — VII.

***3. Džbán**

Normální cesta. V SV stěně spárou přes 1. kruh vzhůru do úzkého komína, jím ke 2. kruhu, dále přes převis do ucha Džbánu a zleva na vrchol.

J. Janeba, M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková, 1935 — VI.

4. První sedátko

a) Normální cesta. Severním komínem ke kruhu, pak šikmou spárou doprava vzhůru na plošinku pod vrcholem až v J stěně a stěnou vzhůru na vrchol.
B. Flégl, Z. Studnička, 1960 — IV.

b) Východní spára. Východní spárou přes 1. kruh vzhůru, pak travers doleva do J stěny na plošinku pod vrcholem a odtud na vrchol.

H. Böhm, F. Eske, 1960 — VII.

5. Krakonošovo sedátko

a) Normální cesta. Od Z komínem přes 1. kruh vzhůru na nižší vrchol a pak šikmou hladkou rampou k vrcholu.
Němečtí lezci — IV.

b) Nová cesta. Východním komínem do spáry a tou přímo na vrchol.

A. Rousek, K. Dědek, 1960 — VII.

6. Trosky

Normální cesta. V S stěně travers po římsě doleva, postavením do spáry a tou na vrchol (kruh).

A. Rousek, K. Dědek, 1960 — VI.

7. Kostelní věž

Normální cesta. Od SV rozpěrným komínem do spáry a tou na plošinku, pak postavením do stěny a k vrcholu.

A. Rousek, F. Veverka, 1960 — V.

8. Makatyt

Normální cesta. Severní spárou do jeskyňky, z ní doleva ke kruhu a pak stěnou vzhůru na vrchol.

K. Hauschke s druhy, 1960 — VII.

9. Babiččina Ienoška

Normální cesta. Cesta vede SV stěnou (2 kruhy),
O. Rülke, O. Rotheuler, W. Edam, 1923 — V.

10. Harfa

Normální cesta. Jižní spárou na předskalí, z něho překrokem do stěny a podél převislé spárky k 1. kruhu a dále spárou a komínem na vrchol.

B. Flégl, Z. Studnička, 1960 — VI—VII.

11. Medusa

Normální cesta. Náhorním V komínem k vrcholu.
Němečtí lezci — IV.

*12. Koberce

a) Normální cesta. Nejdříve dovnitř věže a V koutovou spárou anebo SV spárou a dále komínem vzhůru k 1. kruhu; pak spárou do tunelu a z něho převísem do rozevřené spáry a na vrchol »hříbku« (předskalí); odtud vzhůru k 2. kruhu a pak doprava spárou k vrcholu.

E. Strubích s druhy — VII.

b) Východní spára. Východní spárou z náhorní strany ke kruhu, dále vzhůru na předskalí (hříbek) a pak normální cestou k vrcholu.

W. Zahn, L. Fuchs, A. Exner, 1960 — VII.

13. Kolda

Normální cesta. Východní spárou vzhůru na plošinu a z ní na vrchol.

K. Hauschke, V. Brukner, 1960 — V—VI.

14. Kozák

Normální cesta. Jižní spárou na plošinu a z ní do komína, pak do spáry a tou na plošinu pod vrcholem; odtud stěnou ke kruhu a postavením na vrchol.

V. Brukner, V. Krb, 1960 — V—VI.

*15. Eliška

a) Normální cesta. Od SV rozpěrným komínem k 1. kruhu, dále převislou spárou na plošinu, z ní doprava hladkou rampou do komína a jím na plošinu pod vrcholem. Dále z plošiny přepadem na rampu k trhlině a k 2. kruhu, postavením k 3. kruhu a pak k 4. kruhu a dále šikmou, hladkou stěnou mimo skobu doleva na vrchol.

M. Jirka, M. Škaroupka, M. Tomek, 1947 — VII.

b) Údolní cesta. Jižní spárou do komína (2 kruhy) a jím na plošinu pod vrcholem. Odtud normální cestou k vrcholu.

F. Schejbal, F. Franke, S. Čepelka, 1948 — VII.

16. Polední věž

Normální cesta. Jižní stěnou k 1. kruhu, pak travers doprava na římsu a z ní spárou na nižší vrchol; žlábkem na protější vrchol.

O. Dietrich s druhy — V.

17. Čertík

Normální cesta. Východní spárou do komína a jím na plošinku, z ní postavením a stěnou k vrcholu.

V. Brukner, M. Doubek, 1960 — VI.

18. Pekelník

a) Severní cesta. Od S spárou ke kruhu a pak stěnou na plošinu pod vrcholem; z ní stěnou na vrchol.

K. Hauschke, V. Bohadlo, 1960 — VII.

b) Západní cesta. Západním komínem k vrcholu.

V. Brukner, V. Bohadlo, 1960 — III.

*19. Skalní hrad

Normální cesta. V J stěně šikmou spárou k 1. kruhu a dále sokolíkem nebo stěnou vpravo k 2. kruhu a pak spárou přes 3. kruh na nižší vrchol a doleva na vrchol.

F. Schejbal, J. Osoba, S. Čepelka, 1948 — VII.

*20. Milenci

a) Normální cesta. Vnitřním Z úzkým komínem dovnitř věže do skalní dutiny, z ní protějšší šikmou spárou do další dutiny a dále komínem a oknem na plošinu pod vrcholem; z plošiny stěnou k vrcholu (zde 2 kruhy).

O. Dietrich s druhy, 1926 — VI—VII.

Sesterský vrchol je přístupný přepadem z hlavního vrcholu. L. Školník, S. Makovec.

b) Nová cesta. Nástup v JV komíně a tím do V stěny ke spáře a spárou do velkého skalního okna. Odtud šikmo doleva vzhůru přes převis do spáry a tou přes kruh do sedla mezi Milencem a Milenkou. Zde postavením do širokého komína a jím na libovolný vrchol.

Z. Studnička, B. Flégl, M. Staněk, 1960 — VI.

21. Uhlířská věž

Normální cesta. Cesta vede J komínem. Němečtí lezci — V.

22. Krokodýl

Normální cesta. Spárou od V po smyčce k 1. kruhu a na nižší vrchol a odtud nakloněnou J stěnou na vrchol. F. Kutta s druhy, 1948 — VII.

23. Svídnická věž — Písecká

Normální cesta. Z předskalí při S stěně věže travers doprava a Z stěnou na balkón, po balkónu do J stěny a tou přes 1 kruh na vrchol.

V. Muška, Ing. O. Brož, M. Oldřichová, 1958 — VI.

24. Rohatá

a) Normální cesta. Komínem od Z do spáry, tou na plošinu a pak stěnou na vrchol.

K. Hauschke, V. Brukner, 1960 — VI.

b) Východní spára (1 kruh).

Z. Studnička, B. Flégl, 1960 — V.

25. Hřibek

Normální cesta. Od SV na předskalí a z něho do komína a na plošinu; odtud spárou přes převis (smyčka), pak travers doleva a mělkou spárou vzhůru k vrcholu. K. Hauschke, B. Bohadlo, 1960 — VI—VII.

26. Mysliveček

Normální cesta. Východní stěnou na předskalí, z něho postavením do stěny a k vrcholu.

K. Hauschke, B. Bohadlo, 1960 — III.

27. Gilotina

Normální cesta. Jihozápadní spárou do jeskyňky a dále k 1. kruhu, od kruhu nejdříve jednou a výše dvěma spárami na balkón. Z balkónu doleva do spáry, tou do komína a jím na plošinku; z ní šikmou stěnou na vrchol.

B. Sýkora, L. Sýkorová, J. Stránský, 1960 — VII.

28. Bojs

Normální cesta. Komínem od V do tunelu, jeho prolezením do Z stěny a tou na vrchol.

K. Hauschke, V. Bohadlo, 1960 — V—VI.

29. Želva

Normální cesta. Severovýchodní spárou vzhůru do komína a tím na nižší vrchol, dále zprava stěnou k vrcholu. Němečtí lezci — V.

30. Svině

Normální cesta. Západní stěnou na vrchol (kruh). F. Pašta s druhy, 1953 — V.

31. Skluzavka

Normální cesta. Výstup vede JZ stěnou. F. Pašta s druhy, 1953 — V.

32. Kat

Normální cesta. Od V levou spárou vzhůru ke kruhu, postavením do spáry a tou až na její konec. Dále doleva do další spáry, tou na plošinku a z ní převislou spárou (kruh) na plošinku pod vrcholem; odtud spárou na vrchol.

K. Hauschke, V. Brukner, 1960 — VII.

33. Cukrovarní komín

Je to štíhlý, nelezecský kužel. Výstup byl proveden obtáčením lan kolem věže, jichž lezci používali jako kruhů; na vrchol postavením. L. Samek, Löffelman, 1948.

34. Štěpánská koruna

a) Normální cesta. Od SV úzkým komínem vzhůru na vnitřní plošinu a pak doleva spárou (kruh) na vrchol. Němečtí lezci — IV.

b) Náhorní spára. Od Z postavením z balvanu do širší spáry a tou na Z vrchol; odtud sláněním na vnitřní plošinu a doleva normální cestou na vrchol.

Němečtí lezci — VI.

c) Západní spára. Od Z koutovou spárou na vrchol. G. Kalkbrenner, E. Merke, G. Steidel, 1960 — VI.

*35. Starosta

Normální cesta. Západní stěnou na předskalí a z něho přepadem v rozpěrném komíně na plošinu a z ní postavením k 1. kruhu. Od něho travers doleva k 2. kruhu, pak postavením k 3. kruhu, stěnou k 4. kruhu a opět postavením k 5. kruhu; od něho travers doprava ke hraně a stěnou na vrchol.

Němečtí lezci — VII.

+ *36. Starostová

Normální cesta. Od Z soustavou vnitřních komínů k 1. kruhu a pak převislou spárou na malé předskalí (sem

též od V komínem), dále rozpěrným komínem vzhůru na plošinu pod vrcholem a přepadem na další, poněkud vyšší plošinu; z ní nakloněnou stěnou pod hlavu a převislou spárou přes další kruh a skobu na vrchol.

O. Dietrich, V. Fichl, O. Rülke, 1923 — VII.

*37. Velký konšel

Normální cesta. Od J širokým komínem (kruh) do spárky a na balkón na Malém konšelu. Z balkónu spárou na římsu a z ní postavením na šikmou stěnu a v ní do jeskyňky. Odtud přeskokem přes široký komín na šikmou stěnu Velkého konšela, dále travers doleva vodorovnou spárou za roh ke kruhu a pak kluzkým komínem k vrcholu.

Němečtí lezci — VII.

38. Malý konšel

Normální cesta. Cesta vede od J shodně s cestou na Velkého konšela až do jeskyňky; z ní postavením k vrcholu.

F. Franke, F. Schejbal, S. Čepelka — VII.

39. Příklad

Normální cesta. Komínem vzhůru k 1. kruhu a pak travers v komíně doprava na Z hranu k 2. kruhu, dále šikmou spárou a komínem na vrchol.

V. Bulíř, L. Školník, S. Makovec, D. Bulířová, 1947 — VII.

40. Orel

Normální cesta. Spárou od Z na plošinu před vrcholem (sem též V komínem) a stěnou (kruh) na vrchol.

Němečtí lezci — V.

41. Martinská koruna

Normální cesta. Komínem od Z (kruh) na plošinu pod vrcholem a pak V hranou (kruh) na vrchol.
Němečtí lezci — VI.

*42. Saská hlava

Normální cesta. Z předskalí lomenou spárou u JZ hrany věže na velkou polici v SV stěně, z police šikmým zářezem do tunelu, z něho doleva na balkón a odtud z postavení převislou spárou na plošinu pod vrcholem; z plošiny ke stěnce a přes kruh na vrchol.
Němečtí lezci — VII.

43. Tři prsty

Normální cesta. Spárou od JZ na plošinu pod vrcholem (kruh — sem též JZ komínem), pak stěnou a postavením od dalšího kruhu na vrchol.
Němečtí lezci — VII.

44. Slaninova věž

Normální cesta. Od JZ dvojitým postavením do spáry a tou na vrchol.
F. Eske, G. Kalkbrenner, H. Böhm, P. Slanina, E. Merke, G. Steidel, 1960 — VII.

*45. Král

Normální cesta. Komínem od JZ na nižší vrchol (3 kruhy), pak přepadem do stěny a tou na vrchol.
Němečtí lezci — VI—VII.

46. Princezny

Normální cesta. Od SV spárou do jeskyně, z ní úzkým komínem ve stropě vzhůru ke spáře a tou do širokého komína. Komínem vzhůru a pak pravou stěnou na vrchol.
Z. Studnička, J. Beran, 1958 — VI.

47. Trpaslík

Normální cesta. V JZ stěně spárou sokolíkem na plošinu a z ní k vrcholu.
J. Beran, Z. Studnička, 1958 — VI.

48. Dvorská věž

Normální cesta. Od SV koutovou spárou na vrchol (kruh).
B. Flégl, Z. Studnička, 1960 — VI.

49. Drážďanská věž

Normální cesta. Od Z převislou spárou do jeskyňky, postavením do spáry a tou na plošinku, pak doprava přes převis a stěnou šikmo doprava vzhůru na vrchol.
H. Böhm, F. Eske, W. Böhm, G. Grünberg, 1960 — VII.

50. Skopec

Je JV od nádraží Adršpach—Skály.
Normální cesta. Od SV komínem k vrcholu.
Zb. Mareš, F. Kutta, 1948 — III.

Teplické skály (oblast skalního města)

Viz mapku na 4. straně přílohy na konci publikace.

1. Smetana

Normální cesta. Z balvanu J stěnou do žlábků a jím na vrchol.
M. Rudolf, V. Walzel, C. Mach, 1956 — IV.

2. Kuželka

Normální cesta. Jižní stěnou přímo na vrchol.
M. Rudolf, V. Walzel, C. Mach, 1956 — III.

3. Perníkárka

Normální cesta. Severní stěnou do hnízda, pak travers doprava do spáry a tou přes 2 převisy na vrchol.

J. Hrdlička, J. Motl, 1950 — V.

4. Zbečnická věžička

Normální cesta. Severní hranou na vrchol (kruh).

J. Čermák, B. Sýkora, J. Hanuš, 1959 — VI—VII.

5. Bába

Normální cesta. Krátkou S stěnou na vrchol.

J. Osoba, J. Hrdlička, B. Václavík, 1950 — III.

*6. Hláska

Normální cesta. Z předskalí postavením do S spáry a tou k vrcholu (6 kruhů).

O. Kopal, K. Cerman, M. Šimůnek, F. Čepelka, 1956 — VII.

*7. Kapucín

Normální cesta. Od S komínem do spáry a tou vzhůru sokolíkem na vrchol (4 kruhy).

B. Sýkora, J. Hanuš, 1959 — VII.

*8. Skalní koruna

Normální cesta. Od S převislým komínem a pak spárou na vrchol (5 kruhů).

R. Kaden, F. Wiesner, 1927 — VII.

9. Sfinga

Normální cesta. Od V komínem na plošinu (sem též od SZ spárou), dále spárou na další plošinu (kruh) a žlábkem na předskalí; stěnou na vrchol (2. kruh).

M. Jandáček, M. Lokvenc, J. Šermov, 1947 — VI.

10. Mravenčí

Normální cesta. Spárou od SZ přes převis na vrchol.
I. Sedláček, M. Štěpánek, 1953 — III—IV.

11. Sokolík

Normální cesta. Od Z spárou sokolíkem do komína a jím na vrchol.

B. Sýkora, M. Staněk, 1959 — VI.

12. Chrámová stěna

a) Normální cesta. Spárou od S do komína a jím na vrchol.

C. Mach, M. Rudolf, 1956 — IV.

b) Vzpomínková cesta. Spárou od S do komína, z něho do spáry a spárou až na její konec (u ní 2 kruhy), dále travers doprava do komína a jím na vrchol.

Z. Studnička, B. Flégl, 1959 — VII.

*13. Martinská stěna

Normální cesta. Severní hranou vzhůru k 1. kruhu, pak stěnou přes velký převis k 2. kruhu, od něho doleva do převislé spáry a tou k 3. kruhu, nyní spárou přes dva převisy do komína a jím na vrchol.

B. Sýkora, J. Stránský, I. Sedláček, 1960 — VII.

*14. Měsíční

Normální cesta. Spárou od S přes převis do komína a jím k 1. kruhu, dále šikmo doprava vzhůru ke spáře a tou na vrchol (další 2 kruhy).

J. Hanuš, M. Vacek, 1959 — VII.

15. Deštivá

Normální cesta. Náhorní V stěnou přes 2 kruhy do komína a jím na vrchol.

J. Osoba, J. Kleiner, O. Schejbal, 1951 — V.

16. Herínek

Normální cesta. Jižní stěnou na předskalí a odtud stěnou vlevo na vrchol.

F. Čopelka a lezci z Liberce — III.

17. Polární trůn

Normální cesta. Od J spárou na předskalí a pak Z koutem přes převis na vrchol.

J. Osoba, R. Werich, J. Kleiner, J. Veselý, 1951 — IV.

18. Věž u Herinka

Normální cesta. Od Z spárou k 1. kruhu a dále spárou vzhůru na plošinu; z ní komínem k vrcholu.

Günther, G. Kalkbrenner, E. Merke, 1960 — VII.

19. Čertova stěna

Normální cesta. Výstup vede v pravé části S stěny.

M. Pokorný, M. Kubát, I. Sedláček, 1952 — III.

20. Trosky

Normální cesta. Výstup vede J náhorní stěnkou (kruh).

I. Sedláček, V. Gult, M. Sýkora — IV.

21. Paprika

Normální cesta. Od J komínem na předskalí a pak stěnkou na vrchol (kruh).

J. Fiedler, J. Podsedník, J. Winter, 1952 — V.

22. Mrňous

a) Normální cesta. Výstup vede JZ hranou.

J. Fiedler, J. Podsedník, J. Winter, 1952 — III.

b) Samotářská cesta. Západní stěnou na plošinku, z ní do spáry a tou k vrcholu.

J. Kotík, 1953 — IV.

23. Pes

a) Normální cesta. Východní stěnou vzhůru ke spáře a tou k vrcholu.

R. Kaden, H. Luke, F. Wiesner, 1928 — III.

b) Cesta koutem. Od SZ koutovou spárou k vrcholu.
A. Rousek, V. Bruckner, 1960 — V.

c) Cesta přátelství. Levou S spárou pod převis, z postavení přes převis a pak spárou k vrcholu.

H. Böhm, B. Sýkora, 1960 — VII.

24. Kanec

a) Normální cesta. Od Z komínem a spárou přes 2 kruhy do úzkého komína a z něho stěnkou k vrcholu.
R. Kaden, H. Luke, F. Wiesner, 1928 — V.

b) Údolní stěna. Trhlinou prostupující věží, z počátku úzkou, pak rozpěrným a nakonec úzkým komínem vzhůru na plošinu pod vrcholem, z ní travers v údolní stěně doprava do spáry a tou na vrchol.

B. Sýkora, K. Dědek, 1953 — VI.

25. Ziznivá

a) Normální cesta. Výstup vede z J koutovou spárou.

H. Kafka, J. Lamta, 1951 — V.

b) Saská cesta. Rozpěrným komínem mezi věží a Z předskalím do Z úzké spáry a tou k vrcholu.

F. Eske, B. Sýkora, H. Böhm, L. Sýkorová, 1960 — VII.

26. Neznámá

a) Normální cesta. Od Z komínem na vklíněný balvan, z něho doleva ke kruhu, pak dále travers doleva do spáry a tou na vrchol.

Němečtí lezci — V.

b) Severní cesta. Pravou spárou v S stěně vzhůru na plošinku a z ní levou spárou na vrchol.

V. Zahn, L. Fuchs, 1960 — V—VI.

27. Slunečná

a) Normální cesta. Západní stěnou vzhůru, z ní travers doleva do komína a jím doprava na vrchol.

J. Hrdlička, F. Mazura, 1951 — IV.

b) Cesta ze strže. Ze zaklíněného balvanu mezi Neznámou a Slunečnou převislou spárou na vrchol.
V. Zahn, L. Fuchs, 1960 — VI—VII.

28. Tři sedla

Normální cesta. V Z stěně komínem a spárou na vrchol.
J. Veselý, M. Pokorný, M. Šimon, 1951 — IV.

29. Větrná

a) Normální cesta. Komínem od Z na plošinu pod vrcholem a pak stěnou vpravo na vrchol.
J. Fiedler, J. Winter, 1952 — IV.

b) Údolní cesta. Spárou od S na podvrcholovou plošinu, z ní travers doprava do Z stěny a tou na vrchol.
Němečtí lezci — V.

30. Císař

Normální cesta. Od JZ spárou do komína, komínem vzhůru a pak travers na šikmou Z stěnu; tou k vrcholu.
J. Polák, I. Sedláček, 1952 — V.

31. Cáčora

Normální cesta. Východní převislou spárou na vrchol.
F. Pašta, J. Winter, L. Macháčková, 1952 — IV.

32. Podzimní

Normální cesta. Od Z komínem, který se výše zužuje ve spáru, na vrchol.
F. Pašta, L. Macháčková, J. Winter, 1952 — IV.

33. Terasa

Normální cesta. Komínem v JZ stěně na polici, z ní spárou přes převis na plošinku a pak stěnkou na vrchol.
L. Geltner s druhy, 1952 — IV.

34. Malý policajt

Normální cesta. Východní stěnou přímo tunel šikmo doleva vzhůru na vrchol.
M. Rudolf, C. Mach, 1956 — IV.

35. Samotář

Normální cesta. Severozápadní stěnou ke kruhu a pak spárou vpravo na vrchol.
M. Rudolf, V. Walzel, 1956 — IV.

36. Bouřlivá

Normální cesta. V S stěně travers doprava ke kruhu, dále vzhůru stěnou do mělké jeskyňky a z ní doprava k 2. kruhu; pak stěnou na vrchol.
M. Rudolf, C. Mach, J. Pavlů, 1956 — V.

37. Vyhlídková věž

Normální cesta. V JV stěně zleva na plošinu, z ní přes převis do stěny a stěnou k vrcholu.
B. Flégl, Z. Studnička, J. Veselý, 1959 — IV—V.

38. Teplická brána

Normální cesta. Spárou v S hraně levého pilíře na vrchol.
M. Rudolf, C. Mach, 1956 — III.

39. Hladomorna

a) Normální cesta. Od S nejdříve přes převis a pak žlábkem k vrcholu.
Němečtí lezci — IV.
b) Česká cesta. Jihozápadní hranou k vrcholu (kruh).
Z. Studnička, J. Beran, 1958 — VI.

40. Mrňavá

Normální cesta. Ze skal od V stěnou k vrcholu.
R. Werich, J. Osoba, M. Šimon, 1951 — V—VI.

41. Gándhí

Normální cesta. V J stěně vzhůru ke koutové spáře a tou k vrcholu (ve stěně kruh).
Tepličtí lezci — VI.

42. Páločnů

Normální cesta. Od V komínem vzhůru na podvrcholovou plošinu, z ní travers doprava do komína a jím na vrchol.
Lezci z Poříčí — IV.

*43. Lední medvěd

Normální cesta. Jižní stěnou přes 4 kruhy a pak mělkým komínem na oblý vrchol.
Němečtí lezci — VII.

44. Tuleň

Normální cesta. Od S koutovou spárou přes 2 kruhy na plošinu uprostřed stěny věže a z ní komínem na vrchol.
Němečtí lezci — V.

45. Kvočna

Normální cesta. Od SV spárou na plošinu a dále komínem a spárou na vrchol.
I. Sedláček, V. Walzel, 1956 — IV.

46. Slovenský znak

Normální cesta. Výstup vede komínem ve V stěně.
O. Gult, O. Šrajber, 1957 — IV.

47. Rejchorka

- a) Normální cesta. V Z stěně spárou do komína a jím na vrchol.
S. Čepelka, M. Štěpánek, 1953 — IV.
- b) Severní cesta. Výstup vede S hranou.
F. Polák, R. Werich, 1956 — III.

48. Májová

Květnová cesta. Komínem v Z stěně na J předskalí, z něho doleva ke kruhu, pak šikmo doprava vzhůru na V hranu a tou na vrchol.
J. Osoba, M. Štěpánská, S. Čepelka, F. Franke, 1953 — V.

49. Schejbalova stěna

Normální cesta. Pravou polovinou Z stěny a výše dvoj-spárou vzhůru na JZ hranu a tou na plošinku ke kruhu; odtud stěnou vzhůru na vrchol.
F. Schejbal, J. Hornych, M. Štěpánek, 1954 — VII.

Skály

Je to malá skalní oblast u osady Skály J od Teplických skal. V blízkosti této skupiny je věž zvaná Biskup, která patří do severněji ležících Supích skal na J úbočí Kraví hory.

Východiskem k těmto skalám je železniční stanice Teplice nad Metují (asi 4 km).

1. Kukačka

Normální cesta. Výstup vede pravou částí J stěny; pod vrcholem travers doleva a na vrchol.
J. Šmíd s druhy, 1948 — IV.

2. Ještěr

Normální cesta. Východní spárou na předskalí a z něho Z stěnou k vrcholu.
M. Jírka, M. Tomek, 1948 — III.

3. Spirálová věž

Normální cesta. Žlábkem v J stěně vzhůru, pak travers doprava k 1. kruhu a dále spárou na vrchol.
B. Sýkora, K. Dědek, 1952 — V.

4. Veselá cesta

Normální cesta. Nejdříve Z komínem na plošinu na skupině věžiček, z plošiny přeskokem do protější spáry a tou na vrchol.

M. Jírka, M. Tomek, 1948 — IV.

5. Biskup

a) Stará cesta. Z předskalí travers doprava do J spáry a tou přes 2 kruhy přímo na vrchol.

Němečtí lezci — VI.

b) Nová cesta (varianta Staré cesty). Od 2. kruhu na Staré cestě travers doleva a pak spárou na nižší vrchol. Z něho JZ stěnou k vrcholu.

M. Jírka, Doleček, 1949 — VI.

B) SKÁLY NA OSTAŠI

Na úbočích 700 m vysoké Ostaše jsou skalní útvary jedinečného druhu. Horolezci tuto oblast hodnotí jako prvořadé středisko horolezecké všestrannosti. Pískovec této skalní oblasti je poměrně tvrdý a přitom bohatě členitý, takže všechny hlavní lezecké útvary, tj. komíny, spáry a stěny, jsou rovnoměrně zastoupeny. Východiskem do skal je železniční stanice Žďár nebo Dědov na trati Choceň—Broumov (asi 2 km).

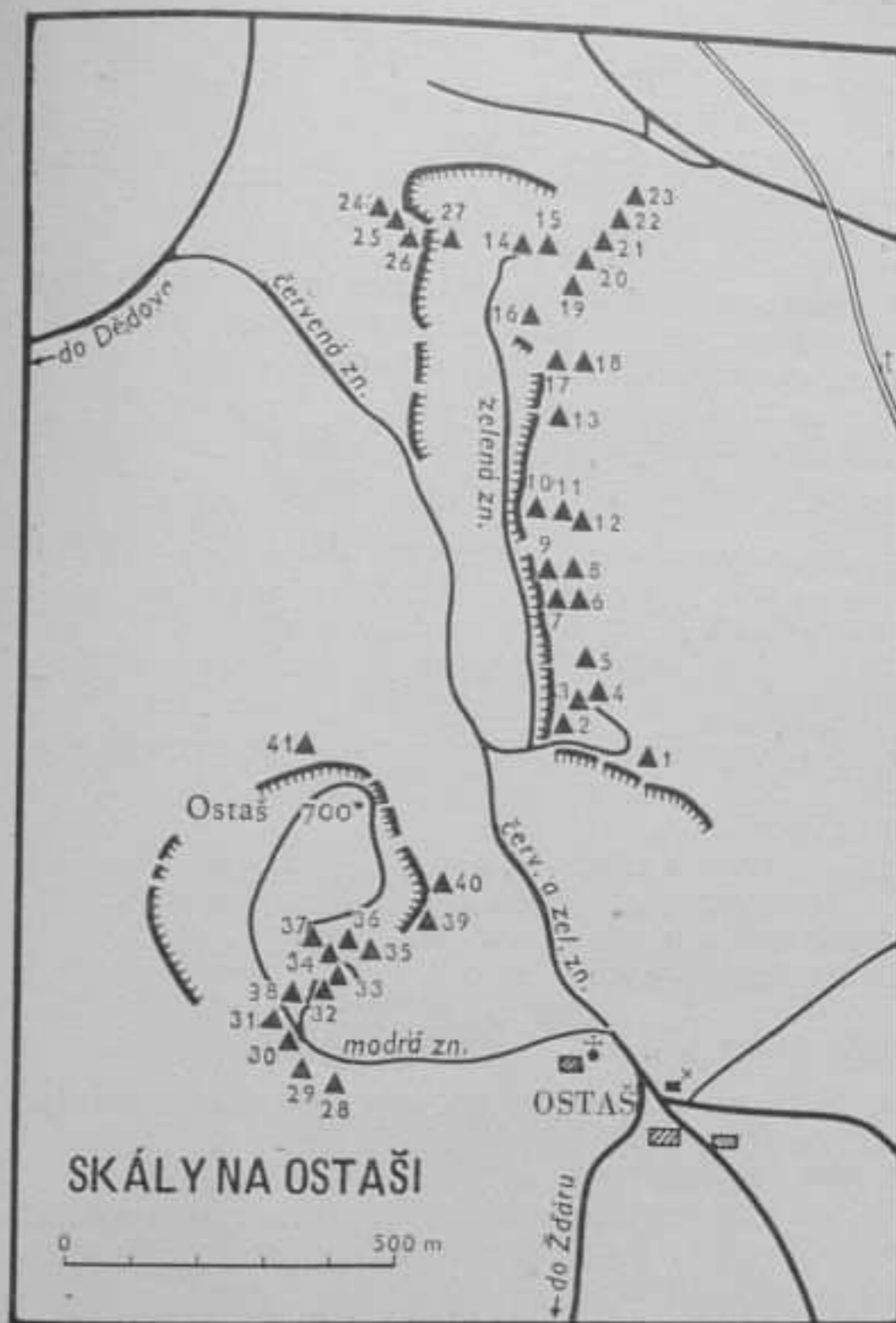
Ostaš

1. Vyhlídková věž

a) Normální cesta. Od V malým hřbetem na J plošinu, z ní pak komínem k vrcholu.

Kršlak, Beneš, 1944 — III.

b) Od V spárou nebo rozpěrným komínem na předskalí při JZ stěně a dále hladkou stěnou k vrcholu. III.

c) Pravou spárou v J stěně do dvojspáry na předskalí, odtud rampou doleva, pak průlez oknem do S stěny věže a tou k vrcholu.

Z. Červinka, M. Jírka — IV.

d) Od Z spárou přes převis na předskalí, oknem do S stěny a k vrcholu.

Hronovští lezci, 1957 — V.

e) S stěnou do spáry, z ní přes silné hodiny do úzké trhlíny a trhlínou do sluje pod převisem. Přes převis pomocí smyčky k 1. kruhu, od něho koutem do stěny a tou k vrcholu.

L. Škaroupka, M. Jírka, 1944 — VII.

2. Noční měra

Normální cesta. Od J do komína mezi věží a okrajovou skálou, překrok na rampu a V stěnou k vrcholu.

Baudyš, Kršiak, 1944 — II.

3. Barrandov

a) Normální cesta. Z V předskalí postavením na S římsu a přes kruh ve spáře na rampu; odtud šikmou spárou k vrcholu.

Kršiak, Baudyš, 1944 — V.

b) Postavením do J kouta u Z hrany a trhlínou na podvrcholovou plošinu; z ní na vrchol.

Poličtí lezci — V.

4. Sluj Českých bratří

a) Kuželová cesta. Travers V stěnou do spáry, jí na podvrcholovou plošinu a z ní V hranou na vrchol.

Kršiak, Beneš, 1944 — III.

b) V J stěně travers do kouta, jím na podvrcholovou plošinu a tím i na Kuželovou cestu, kterou na vrchol.

Kršiak, Beneš, 1944 — III.

c) V J stěně levou spárou na plošinku pod vrcholem a tím i na Kuželovou cestu, kterou na vrchol.

Kršiak, Samek, 1944 — IV.

d) Západním koutem přes kruh doleva na hranu, z ní pod převis a úzkým oknem na plošinu pod vrcholem; z ní obvyklou cestou na vrchol.

F. Čepelka, J. Osoba, 1948 — VI.

e) Pechrova cesta. Zevnitř sluje mokrou J stěnou na hladkou rampu (kruh), dále po hřebenu a spadlých balvanech do protější S stěny (kruh) a koutovou spárou na plošinu pod vrcholem; z ní obvyklou cestou na vrchol.

Pechr, Z. Jírka, 1944 — IV.

5. Herodes

Normální cesta. Východní stěnou při pravé hraně na malý balkón a pak hranou k vrcholu.

Kršiak, Beneš, 1944 — V.

*6. Sokolí hnízdo

a) Normální cesta. Jižní stěnou na předskalí, z něho pod koutový komín a jím až k jeho uzávěru. Pak travers v údolní (S) stěně na balkón (kruh), spárou na plošinu pod vrcholem a z ní na vrchol.

Němečtí lezci — IV.

b) Hrobařova cesta. V S stěně sokolíkem ke kruhu a dále spárou na římsu, odtud koutovými spárami na balkón a z něho travers doleva do rozpěrného komína, kterým na vrchol.

Kršiak, Samek, 1945 — VII.

Varianta. Z vnitřní rokle doleva až na Z hranu věže, zde průlez hodinami do S stěny a v ní travers na římsu. Z ní Hrobařovou nebo normální cestou na vrchol.

Samek, Kršiak, 1945 — VII.

7. Tři karty

a) Normální cesta. Komínem mezi okrajovou skálou a první (J) věží vzhůru do J stěny věže, travers doprava za V hranu až k S vnitřní spáře; tou na podvrcholovou plošinu a z ní překrokem k vrcholu.

Kršiak, 1944 — III.

b) Západní spárou dovnitř komína mezi druhou (střední) a třetí [S] věží a jím na podvrcholovou plošinu; z ní překrokem k vrcholu.
M. Jírka, L. Škaroupka, 1945 — IV.

8. Nekonečná věž

a) Normální cesta. Ve V stěně přepadem do komína a spárou vzhůru do sedla; odtud SZ hladkou stěnou k vrcholu.

Kršiak, Kleiner, Löffelmann, 1944 — IV.

b) Severní spárou převisy ke kruhu, pak travers na Z hranu a po ní k vrcholu.

M. Jírka, B. Sýkora, K. Dědek, F. Čepelka, Löffelmann, 1950 — V.

9. Polední kámen

Normální cesta. Z J strany věže přechod do vnitřního komína a jím vzhůru do sedla, pak V hladkým koněm k vrcholu.

Kršiak, Kleiner, Samek, 1944 — III.

10. Slunečná věž

a) Komínem vzhůru na plošinu, z ní přepadem na V stěnu a spárou (kruh) na vrchol.

M. Jírka, L. Škaroupka, Doleček, 1946 — V.

b) Jižní spárou a postavením na vrchol.

Kršiak, Kovaříková, 1944 — III.

11. Prokletá věž

Normální cesta. V J stěně sokolíkem v trhlině na plošinu a z ní stěnou k vrcholu.

Kršiak, Löffelmann, Doleček, 1944 — V.

12. Dodovka

a) Od Z na předskalí, z něho traversem do S stěny (hodiny), tou šikmo doprava vzhůru za hranu do Z stěny (kruh), pak travers až do J stěny a jí k vrcholu.

Jandáček, Doleček, 1945 — VI.

b) Západní hrana. Hranou přímo k vrcholu (kruh).

L. Škaroupka, M. Jírka, 1945 — VI.

13. Spíčka

Normální cesta. Západní branou na plošinu a pak hladkou stěnou k vrcholu.

L. Škaroupka, Z. Jírka, 1944 — III—IV.

14. Večerní věž

Normální cesta. Severní stěnou travers doleva na SV hranu a po ní k vrcholu.

J. Němeček, R. O. Bauše, M. Jírka, M. Jedlička, 1951 — IV.

15. Kočičí hrad

a) Normální cesta. Z bludiště komínem k vrcholu.

M. Jírka, L. Škaroupka, 1944 — III.

b) Od S komínem na plošinu, přepadem pod převis a spárou na nižší vrchol; z něho přepadem do S stěny a tou k vrcholu.

M. Jírka, V. Jirková, L. Škaroupka, 1944 — III.

c) Vnitřní cesta. Obejitím V stěn Kočičího hradu vstup do jeho vnitřních prostor. Zde nástup na hladkou J polici, po ní travers do úzké spáry a jí k vrcholu.

M. Jírka, L. Škaroupka, 1945 — IV.

d) V S stěně úzkou trhlinou dovnitř skal, komínem na římsu, pak travers doleva na vnější rampu a z ní buď dlouhým úzkým komínem na hlavní vrchol, anebo levou převislou spárou na druhý vrchol.

M. Jírka, Z. Jírka, Doleček, 1944 — IV.

e) Mechový komín. V S stěně mokřým mechovým komínem na vrchol.

M. Jírka, Z. Jírka, 1944 — IV.

16. Svatodušní věž

Normální cesta. Severní stěnou travers doleva ke spáře a jí k vrcholu.

J. Stránský, B. Sýkora, M. Jírka, V. Stránský, K. Dědek, L. Sýkrová, 1949 — IV.

17. Poslední věž

Normální cesta. Nástup u SV hrany, travers doleva a vzhůru ke kruhu, pak pravou hranou na vrchol.

B. Sýkora, Luňáček, 1957 — V.

18. Borová věž

Normální cesta. Nástup převisem u SV hrany, travers do V stěny ke kruhu a pak spárou k vrcholu.

F. Čepelka s druhy, 1958 — VI.

19. Velbloud

Normální cesta. Spárou v S stěně vzhůru a pak travers doprava k borovici, od ní šikmým zářezem na rampu a po ní doleva dovnitř skály; zde úzkým komínem na vrchol.

M. Jirka, Z. Jirka, Doleček, 1944 — IV.

20. Brána

a) Normální cesta. V S stěně převislou spárou na podvrcholovou plošinu, odtud překrokem do hladkého žlábků, kterým k vrcholu.

B. Sýkora, M. Jirka, Kosař, 1950 — IV.

b) Cesta převisem. Vnitřním převisem do komína a jím na vrchol.

B. Sýkora, 1952 — VI.

21. Budík

a) Normální cesta. Ze S přes balvany a pak spárou na J předskalí, odtud travers J stěnou do sedla, pak na vrchol.

Němečtí lezci — III.

b) S stěnou na plošinu, z ní spárou do sedla a stěnou k vrcholu.

M. Jirka, Z. Jirka, V. Jirková, 1944 — III.

c) Beranova cesta. Převislým koutem v J stěně sokolíkem přes 2 kruhy na plošinu a z ní stěnou k vrcholu.

J. Beran, M. Vacek, 1958 — VII.

22. Karbaník

Normální cesta. Výstup vede komínem v J stěně.

M. Jirka, Z. Jirka, V. Jirková, 1944 — II.

*23. Pavoučí stěna

a) Normální cesta. Západní stěnou do vodorovného zářezu, jím travers vleže na S rampu a po rampě do malé jeskyně; odtud vzhůru převisem do spáry, jí na blok a z něho spárou v S stěně k vrcholu.

M. Jirka, L. Škaroupka, 1945 — VII.

b) Hradecká cesta. V S stěně spárou ke kruhu a pak dále spárou vzhůru až do hnízda; odtud převisem na blok na normální cestě a spárou k vrcholu.

V. Podsedník, F. Pašta, 1953 — VII.

24. Budulínek

a) Normální cesta. Překrok z předskalí a oblou hranou (hodiny) k vrcholu.

M. Jirka, Kovaříková, 1944 — IV.

b) Z předskalí travers do J stěny, v níž přes převis k vrcholu.

M. Jirka, L. Škaroupka, 1945 — V.

25. Šikmá věž

a) Cvičná cesta. Severní stěnou na předskalí, z něho přechod do J stěny a tou přes 3 kruhy na vrchol.

M. Jirka, Z. Jirka, L. Škaroupka, 1945 — V.

b) Zelená cesta. Severovýchodní hranou na vrchol (kruh).

J. Ducháč, M. Vacek, 1958 — VII.

26. Triglav

a) Normální cesta. Nejdříve na předskalí V převislou spárou a odtud travers doprava ke kruhu, pak vzhůru hladkou stěnou k začátku převislé spáry a jí k vrcholu.

M. Jirka, Doleček, Z. Jirka, 1944 — VII.

b) Cesta zadem. V S stěně úzkou spárou do okna, průlez oknem na předskalí a z něho Z hranou (kruh) k vrcholu.

Kršiak, Beneš, 1945 — V.

c) Nová cesta. Jižní spárou vzhůru přes kruh na předskalí a z něho Z hranou na vrchol.

J. Ducháč s druhy, 1958 — VII.

27. Letecká (Ztracená) věž

Normální cesta. Severní stěnou šikmo doprava vzhůru převisem na Z hranu ke kruhu a pak Z stěnou k vrcholu.

Kršiak, Masopust, 1944 — VI.

Vrchní Ostaš

28. Strážce

29. Trpasličí skála

30. Lumpík

Lezecky nezajímavé věže.

31. Trojvěží

a) Normální cesta. Jižní stěnou do kouta a jím přes hodiny k vrcholu.

M. Jirka, B. Sýkora, 1950 — III.

b) Vnitřním komínem na předskalí a pak k vrcholu.

Kosař, K. Dědek, 1950 — III.

32. Medvídci

Normální cesta. Žlábkem v J stěně vzhůru do sedla, pak na rampu v S stěně a SZ hranou na hladký vrchol.

L. Škaroupka, Pechr, 1945 — IV.

33. Trosky

Normální cesta. Východním koutem na plošinu a z ní doleva stěnou na předskalí; odtud průlezem hodinami pod převislou spáru a jí k vrcholu.

M. Jirka, L. Škaroupka, 1945 — III.

34. Zbrojnoš

Normální cesta. Jižní hranou vzhůru k 1. kruhu, pak travers doleva do Z stěny k 2. kruhu a postavením na vrchol.

S. Čepelka s druhy, 1946 — VI.

35. Čertova lávka

Normální cesta. Nejdříve komínem pod strop, pak úkrokem doprava a odtlačující stěnou na vrchol.

M. Jirka, L. Škaroupka, 1945 — III.

36. Mokrý komín

Normální cesta. Z bludiště komínem od Zbrojnoše na rampu a pak protější stěnou k vrcholu.

M. Jirka, L. Škaroupka, 1945 — III.

37. Hladká věž

Normální cesta. Nástup v J stěně a travers doprava ke kruhu, pak šikmo doprava vzhůru do V stěny a tou na vrchol.

J. Ducháč, J. Beran, 1958 — VI.

38. Výří brána

Normální cesta. Západní stěnou vzhůru do hnízda a travers doprava na hranu ke kruhu a dále doprava za hranu do S stěny pod převislé spárky; jimi vzhůru pod hlavu, pak průlez hodinami na římsu v J stěně a hladkou převislou stěnou k vrcholu.

M. Jirka, Masopust, 1945 — VI.

39. Věž 99

Normální cesta. Komínem v S stěně na podvrcholové předskalí a z něho V stěnou na vrchol.

M. Jirka, L. Škaroupka, 1945 — IV.

40. Cikánka

a) Německá cesta. V J hladké stěně trojitým postavením na předskalí a z něho na vrchol.

Němečtí lezci — VII.

b) Česká cesta. Ve V stěně travers doprava ke kruhu, pak šikmou spárou k 2. kruhu a dále úzkou spárou pomocí uzlů k vrcholu.

Kršiak, Masopust, Beneš, 1945 — VII.

41. Jirkovy věže

Normální cesta. Nástup do okna a pak S koutovým převislým komínem vzhůru do sedla mezi oběma vrcho-

ly; odtud travers doprava po údolní věži do její údolní stěny a tou k vrcholu. Výstup na vrchol náhorní věže po zlezení údolní věže možno uskutečnit sestupem do zmíněného sedla, přepadem na náhorní věž a dlouhým krokem do spáry a tou pak na vrchol.

M. Jírka, Kovaříková, 1944 — IV.

SEZNAM VĚŽÍ

U každé věže jsou vyznačeny na prvním místě lezecké oblasti:

- 1 A Tiské stěny.
- 1 B Skály u Bělé.
- 1 C Prostřední a Dolní Žleb.
- 1 D Hřensko.
- 1 E Jetřichovické skály.
- 2 A Lužické hory a přílehlé oblasti na jihu.
- 2 B Skály u Svojkova a Sloupu.
- 2 C Dubské skály.
- 2 D Skály u Mšena.
- 3 A Skály na Mužském.
- 3 B Skály v údolích mezi Přehrazskými skalami a Hruboskalskem.
- 3 C Hruboskalsko.
- 3 D Skály mezi Turnovem a Malou Skálou.
- 3 E Prachovské skály.
- 4 A Adršpašské skály, Teplické skály a Skály.
- 4 B Skály na Ostaši.

Za vyznačením oblastí jsou uvedena č. stránek.

x Americká věž 3 E, 252	Bertova severní věž 3 E, 265
Anebo 3 C, 194	Bertova východní věž 3 E, 265
Bába 3 B, 144	Betlémská věž 3 D, 227
Bába 4 A, 292	Bezejmenná věž 3 E, 250
Babiččina lenoška 4 A, 284	Bílá 3 C, 207
Bablčka 3 C, 206	Biskup 4 A, 300
Bachyně 3 A, 135	xx Blatník 3 C, 193
Baldurova jehla 1 E, 74	Blázen 3 C, 184
Balustrada 3 A, 129	Bobek 3 C, 213
Barberina 3 A, 113	Bohatýr 3 A, 139
Barrandov 4 B, 302	Bojs 4 A, 287
Basa 3 A, 124	Bonbónek 3 E, 271
Bazilich 3 A, 139	Bonbónek 4 A, 278
Bedrunka 3 D, 229	Borová věž 3 B, 149
xx Bella vista 3 E, 242	Borová věž 3 E, 273
Bělská jehla 1 B, 43	Borová 3 C, 191
Beranova věž 4 A, 277	Borová věž 4 B, 305
Bertova západní věž 3 E, 265	Borůvčí věž 1 A, 21

Borůvčí kámen 1 E, 71
Bouřlivá 4 A, 297
Brána 3 C, 200
Brána 4 B, 308
Bratrská věž 1 A, 22
Bratrská věž 3 E, 242
Bronzová věž 3 A, 135
Brouk 1 A, 30
Břečťanová věž 1 D, 65
Březová věž 1 A, 35
Březová věž 3 A, 116
Březová věž 3 E, 257
Břizka 3 C, 163
Budík 4 B, 308
Budulíněk 4 B, 307
Buková věžička 2 B, 88
Buková věžička 2 D, 100
Buková věž 3 A, 114
Buková věž 3 C, 177
Bumbrlík 3 B, 150
Cárorů 4 A, 296
Cesfáček 3 B, 149
Cikánka 4 B, 309
Císař 4 A, 296
Císařská věž severní 3 E, 251
Císařská věž jižní 3 E, 251
Cukrovarní komín 4 A, 288
Cvrček 3 E, 270
Čarodějnice 3 C, 191
Černá jehla 3 A, 130
Čertík 3 A, 113
Čertík 3 C, 157
Čertík 3 E, 273
Čertík 4 A, 285
Čertova lávka 4 B, 308
Čertova ruka 3 C, 180
Čertova skála 3 C, 203
Čertova stěna 4 A, 280
Čertova stěna [Teplické sk.] 4 A, 294
Čertova věž 2 C, 95
Čertova věž 3 E, 257
Červencová věž 3 B, 154

Čínská věžička 3 A, 133
Čirtina jehla 1 C, 59
Čirtin strážce 1 C, 59
Čokoládová věž 3 A, 121
Čtverák 3 C, 208
Čtyřhran 4 A, 281
Daliborka 3 C, 167
Děčínská stěna 1 C, 58
Dědek 2 B, 88
Dědoušek 3 E, 271
Dědova vyhlídka 1 A, 34
Děravec 3 B, 155
Děravá 3 D, 231
Desátá věž 4 A, 277
Deštivá věž 4 A, 281
Deštivá [Teplické skály] 4 A, 293
Dešťová 3 C, 204
Dívčí skála 3 C, 201
Dívčí věž 3 E, 238
Dívoch 3 C, 212
Divoká věž 3 C, 177
Divoká věž 3 E, 272
Dodovka 4 B, 304
Doga 1 A, 34
Doga 3 A, 138
Dolejší věžička 3 E, 258
Dolmen 3 A, 137
Dolní jeskynní věž 1 C, 58
Dolní věž 1 C, 46, 60
Dolní věž 3 A, 105
Dóm 2 C, 95
Doubravka 3 C, 170
Doutník 3 C, 210
Dráb 3 A, 132
Drábský sloup 3 A, 130
Dračí věž 3 C, 165
Dračí zub 3 C, 164
Drážďanská věž 3 E, 251
Drážďanská věž 4 A, 291
Dubnová věž severní 3 E, 258
Dubnová věž jižní 3 E, 259
Dubnová věž střední 3 E, 259
Durango 3 C, 159

Dvanáct apoštolů 3 C, 160
Dvojčata 1 A, 31
Dvojče 2 A, 78
Dvojče 3 C, 178
Dvojče 4 A, 280
Dvojitá věž 1 A, 23
Dvojitá věž 1 E, 73
Dvojitá věž 3 B, 154
Dvojitá věž [Apolena] 3 B, 156
Dvojitá věž 3 E, 246
Dvorská věž 4 A, 291
Dvoukamenná věž 3 E, 236
Džbán 3 D, 231
Džbán 4 A, 282
Eliška 4 A, 285
Faraón 2 D, 101
Fellerovka 2 A, 81
Ferda 3 A, 129
Ferda 3 E, 272
Ferdinandovy věže 1 E, 75
Fifanka 3 C, 192
Flašinetář 3 C, 172
Francouzská věž 1 E, 69
Fráňova věž 3 E, 284
František 3 A, 118
František 3 E, 258
Gahlerova skála 2 A, 77
Gajdoš 1 E, 69
Galeon 3 C, 201
Gándhí 4 A, 298
Garotta 3 A, 108
Gilotina 4 A, 287
Golem 1 E, 74
Hádankář 3 C, 173
Hadí věž 3 C, 206
Hajník 3 D, 231
Hakenova věž 3 E, 243
Hanička 4 A, 278
Hapina 3 B, 153
Haría 4 A, 284
Haryho věžička 3 C, 197
Hastrman 3 B, 152
Havran u Jitavy 2 A, 83
Havraní jehla 1 A, 37
Hendrychova věž 3 E, 259
Herbert 3 A, 135
Herinek 4 A, 294
Herodes 4 A, 303
Hezoun 1 E, 71
Hladká věž 1 C, 50
Hladká věž 2 C, 94
Hladká věž 3 A, 108
Hladká věž 4 B, 309
Hladomorna 4 A, 297
Hladová věž 3 E, 253
Hláška 3 A, 132
Hláška 3 E, 244
Hláška 4 A, 292
Hlásný 2 C, 90
Hlásný [v údolí Roklice] 2 C, 96
Hlava 3 E, 268
Hlavatá skála 3 B, 155
Hlavní věž 3 D, 222
Hodinář 4 A, 281
Hodinková věž 3 E, 272
Homola 2 C, 90
Horní jeskynní věž 1 C, 58
Horní 3 C, 207
Horská 3 C, 209
Hořejší věžička 3 E, 258
Houba 1 B, 43
Houpačka 3 B, 149
Hraběncina věžička 3 E, 259
Hradecká věž 3 E, 260
Hradní věž 1 C, 48
Hradní 3 C, 174
Hranáč 3 C, 208
Hranolek 3 C, 211
Hranolek 3 E, 272
Hromová 3 B, 152
Hronovské věže 4 A, 280
Hroší věž 3 E, 253
Hruška 2 A, 60
Hřebenový kužel 1 C, 45
Hřebenová jehla 1 C, 60
Hřibě 3 A, 118

Hříbek 3 A, 123
Hříbek 3 C, 192
Hříbek 4 A, 287
Hubený doktor 1 A, 23
Hubertus 3 E, 269
Hvozdík 3 C, 173

Chrámová 3 C, 207
Chrámová stěna 4 A, 293
Chroustík 3 C, 172

Innominata 3 A, 117
Iroquoí 3 A, 133

Jähnův kámen 2 C, 89
Janebova věž 3 E, 253
Janek 3 B, 150
Jánošík 1 C, 61
Janovec 3 D, 227
Janská věž 2 C, 96
Janusova hlava 1 A, 28
Jardova věž 3 B, 148
Jarní 3 C, 212
Javorová 3 C, 177
Jediná věž 2 C, 94
Jedináček 3 B, 145
Jedlová věž 3 B, 151
Jednička 3 A, 138
Jehla v Mostkách 1 E, 69
Jehla u Hvězdy 2 C, 92
Jehlička 2 D, 100
Jehlička 3 B, 153
Jehlička 3 E, 271
Jenovafa 3 C, 180
Jeptiška 1 C, 60
Jeřábí 3 C, 184
Jeřábinka 3 C, 177
Jestřábník 3 D, 228
Ještěr 4 A, 299
Jetřichovická stěna 1 E, 69
Jezdec 3 D, 228
Jezerní 3 C, 211
Jezinka 3 A, 126
Jirkovy věže 4 B, 309
Jituna 3 C, 211

Jozítek 3 C, 172
Julie 3 C, 181

Kačer 3 A, 133
Kamzičí hrot 1 C, 55
Kamzičí kužel 1 E, 71
Kanec 3 B, 145
Kanec 4 A, 295
Kapelniček 3 C, 214
Kapelník 3 C, 189
Kapucín 4 A, 292
Karbantík 4 B, 306
Karkulka 3 C, 205
Karlův kámen 2 C, 95
Karolinka 3 A, 114
Kat 4 A, 288
Kavčí skála 3 C, 202
Kavka 3 A, 140
Kladivo 3 E, 238
Klárka 1 C, 54
Klášterní jehla 1 E, 71
Kniha 2 D, 99
Kniha 3 C, 167
Koberce 4 A, 284
Kobyla 3 A, 118
Kobyla 3 E, 273
Kobylí věž 3 A, 117
Kobylí věž 3 E, 273
Kobylka 3 B, 153
Kocour 4 A, 281
Kočíčí hlava 3 C, 175
Kočíčí hrad 4 B, 305
Kočíčí jehla 3 E, 262
Kočíčí kostel 1 E, 67
Kočka 1 C, 51
Kočka 3 A, 128
Kolda 4 A, 284
Koliba 3 A, 134
Komenský 3 E, 267
Kominíček 1 E, 74
Kominová věž 3 E, 236
Kominové věže 3 A, 113
Koník 1 E, 74
Koník 3 D, 228

Konvalinka 3 C, 173
Korál 3 C, 187
Koruna jeskyně 1 C, 57
Košenského věžička 3 C, 191
Kostelíček 1 A, 32
Kostelík 1 E, 74
Kostelní věže 1 E, 66
Kostelní věž 4 A, 283
Kostka 3 C, 205
Kofátka 3 C, 202
Koutová 3 C, 213
Kovářská věž 2 C, 96
Kozák 4 A, 284
Kozákovská 3 D, 232
Kozel 3 B, 141
Krab 1 C, 48
Krahulík 3 B, 151
Krajová 3 C, 212
Krákorka 3 E, 280
Krkavčí skály, hlavní věž 3 E, 239
Krkavčí skály, sev. věž 3 E, 240
Krkavčí skály, záp. věž 3 E, 240
Krkavčí skály, severozáp. věž 3 E, 242
Krkavec 1 C, 53
Krokodýl 4 A, 286
Krtolnice 3 A, 122
Kruhová věž 4 A, 279
Kruřas 3 C, 163
Křehká 3 C, 191
Křemenová 3 C, 190
Křeslo 3 A, 122
Křeslo 3 E, 267
Křivá 3 C, 178
Křížkovského věž 3 E, 239
Křížová jehla 4 A, 278

Křížová věž 4 A, 278
Křížový král 4 A, 279
Křovák 3 C, 214
Kukačka 3 C, 213
Kukačka 4 A, 299
Kulička 3 C, 182
Kulich 3 A, 123
Kurtovy věže 1 A, 21
Kužel 3 A, 116
Kužel 4 A, 277
Kuželka 1 E, 70
Kuželka 4 A, 291
Květnová věž 1 A, 29
Květnová věž 3 B, 148
Květová věž 3 B, 142
Květová 3 C, 212
Kvočna 4 A, 298

Labská věž 1 C, 50
Lampa 1 E, 70
Laňka 3 C, 210
Lasička 3 C, 179
Lavice 3 C, 188
Lavinová 3 C, 208
Lebka 3 C, 159
Lebka 3 E, 267
Lední medvěd 4 A, 298
Ledová věž 1 C, 46
Ledová 3 C, 203
Lemoun 3 C, 157
Lengáčova skála 3 C, 183
Lesní maják 4 A, 278
Lesní kaplička 1 E, 75
Lesní strážce 3 B, 145
Lesní věž 1 A, 33
Lesní věžička 3 E, 253
Letecká věž 4 B, 307
Liberecká věž 2 A, 78
Liberecká věž 2 C, 95
Liberecká věž 3 C, 161
Lípová 3 B, 151
Lípská věž 2 B, 88
List 3 C, 162
Liščí skála 1 D, 64

Litoměřická věž 2 C, 90
Lokomotiva 1 B, 40
Louskáček 3 C, 202
Lumpík 4 B, 308
Lužická věžička 3 E, 269
Lvíček 3 C, 186
Lvíček 3 A, 128
Lví věž 3 E, 238
Lysá 3 B, 143

Machkova věž 3 A, 125
Maják 3 C, 195
Májová 3 C, 211
Májová věž 3 E, 236
Májová 4 A, 299
Makatyt 4 A, 283
Malá jehla 1 A, 20
*Malá křížová věž 3 A, 105
*Malá pionýrská věž 3 E, 244
Malá skříň 1 C, 80
Malá věž 1 B, 42
Malá věž 3 E, 260
Malá Železná věž 3 A, 121
Malé Žluté cimbuří 1 E, 72
Maluška 3 C, 173
Malý Havran 2 A, 84
Malý kapucín 3 E, 256
Malý konšel 4 A, 289
Malý orloj 3 B, 151
Malý policajt 4 A, 297
Malý Pravčický kužel 1 D, 63
Malý zbrojnoš 3 E, 251
Mamut 3 C, 169
Manon 3 C, 196
Manželské sedátko 3 E, 233
†Mariáš 3 C, 202
Martinská koruna 4 A, 290
Martinská stěna 4 A, 293
Maska 3 C, 171
Matterhorn 2 B, 88
Matterhorn 3 E, 237
Medusa 1 A, 31
Medusa 3 A, 136
Medusa 4 A, 284

Medvědí 3 B, 144
Medvědí kámen 1 B, 40
Medvídci 4 B, 308
Medvídek 1 A, 32
Mechová 3 C, 183
Mechová věž 2 D, 99
Mechová věž 3 E, 246
Menhir 3 A, 135
Měsíční věž 3 A, 110
Měsíční 4 A, 293
Mihulka 3 C, 173
Milenci 1 C, 61
Milenci 4 A, 286
Miloušek 3 C, 208
Minaret 3 A, 139
Minutka 3 B, 149
Mnich 1 C, 55
Mnich 3 C, 193
Mnich 3 E, 254
Modrá hlava 1 B, 41
Mohykán 3 C, 204
Mokré komíny 4 B, 309
Motýlí kužel 1 B, 40
Mouřenín 3 E, 233
Mouřenínek 3 E, 233
Mravenčí 3 C, 185
Mravenčí věž 3 E, 294
Mravenčí 4 A, 293
Mrňavá věž 4 A, 279
Mrňavá (Teplické skály) 4 A, 297
Mrňous 4 A, 294
Mrška 3 A, 106
Muchova věž 3 D, 226
Mumie 1 A, 23
Mušketýr 4 A, 278
Mušle 3 A, 125
Mužíček 3 C, 186
Myslivecká 1 E, 74
Myslivaček 4 A, 287

Nábožná 3 C, 191
Náhradní věž 3 A, 135
Náhrobek 3 C, 212

Nakloněná věž 1 A, 37
Nalezenec 1 A, 30
Náprstkova věž 3 E, 237
Nekonečná 3 C, 161
Nekonečná věž 4 B, 304
Nemodlenec 3 B, 144
Nepojmenovaná věž 3 E, 238
Nevěrnice 3 B, 143
Neznámá jehla 1 B, 43
Neznámá 1 E, 88
Neznámá 3 C, 213
Neznámá věž 4 A, 278
Neznámá (Teplické skály) 4 A, 295
Neznámý terč 2 B, 88
Nízká ztracená věž 3 E, 249
Noční múra 4 B, 302
Nosatá 3 C, 207
Nosorožec 3 E, 270
Nová Václavská stěna 1 C, 60

Obelisk 3 E, 243
Obětní 3 C, 203
Oblá věž 1 A, 31
Obrovák 3 A, 125
Obří skála 3 C, 174
Ocún 3 C, 160
Očko 4 A, 279
Ohňová 3 C, 210
Okno 4 A, 276
Oldříšek 3 C, 168
Olšová věž 2 B, 86
Oplčí věž 4 A, 277
Opomenutá 2 C, 90
Opomenutá 3 C, 179
Opozdilec 3 C, 198
Orel 4 A, 289
Orel 3 E, 253
Orlí hnízdo 4 A, 282
Orloj 3 A, 138
Orloj 3 C, 161
Osamělá věž 1 A, 31
Osamělá 3 D, 228
Osmívěží 3 D, 230

Ostříž 3 C, 199
Osudová 3 C, 163
Ošunělá 3 B, 150
Oštáp 3 C, 172
Otazník 3 C, 205
Otesánek 3 C, 177
Otročí 3 C, 212
Ottova věž 3 C, 198

Palcát 2 C, 94
Palcát 3 E, 266
Paleček 3 B, 154
Palce 3 D, 231
Paličák 3 C, 187
Panenka 3 A, 124
Panenka 3 C, 199
Panny 3 C, 189
Panny 4 A, 276
Paprika 4 A, 294
Partyzán 3 A, 130
Partyzán 3 B, 145
Pašerák 3 C, 186
Pavián 3 A, 138
Pavlač 3 D, 230
Pavlovická věž 2 C, 97
Pavoučí stěna 4 B, 306
Pazourek 3 C, 207
Pečirkova věž 3 E, 266
Pechova věž 3 E, 267
Pekelník 4 A, 285
Pelíšek 3 A, 140
Pepík 3 E, 268
Perníkářka 4 A, 292
Perníková 3 C, 192
Perpetl 3 C, 207
Pes 4 A, 294
Pevnost 1 A, 27
Pěstička 3 C, 164
Píchův kámen 2 C, 92
Pik 3 E, 234
Pilířek 4 A, 280
Pinta 3 A, 133
Pionýr 3 C, 158
Pirova věž 3 C, 178

Plesnivec 3 C, 166
Podemlejská věž 3 B, 148
Podkova 2 A, 83
Podmokelská 3 C, 168
Podzimní věž 1 C, 47
Podzimní věž 3 A, 134
Podzimní věž 4 A, 277
Podzimní (Teplické skály) 4 A, 298
Pohanská věž 3 E, 269
Polární 3 C, 206
Polární trůn 4 A, 294
X Polední kameny 3 A, 114
Polední kámen 4 B, 304
Polední věž 4 A, 285
Pomněnka 3 B, 154
Poněšická věž 4 A, 278
Popelka 3 E, 270
Poslední 3 C, 194
Poslední věž 4 B, 305
Posvícenská věž 4 A, 276
Poštolčí kužel 1 E, 67
Poštolka 3 B, 143
Poupě 3 C, 174
Poustevník 3 C, 209
Praděd 3 C, 181
Prachovská jehla 3 E, 262
Prachovská čapka 3 E, 264
Prašivec 1 A, 31
Prašivec 3 A, 111
Prašivec 3 E, 237
Prašivka 3 C, 176
Pražská jehla 3 A, 108
Princezna 4 A, 290
Prokletá věž 4 B, 304
Prostřední věž 3 A, 116
Prskavka 3 C, 171
První sedátko 4 A, 283
První věž 4 A, 280
První věžička 2 D, 101
Přátelská 3 C, 171
Přední bloky 2 C, 96
Přední věž 1 E, 70
Přední Ztracená věž 3 E, 248
Překrok 3 C, 199
Převislá 3 C, 176
Příhrazské věže 3 A, 107
Přísaha 4 A, 289
Ptačí věže 1 A, 31
Puklá věž 3 A, 126
Půlnoční 4 A, 298
Puňfa 1 E, 70
Pyramídka 3 B, 145
Pytlák 3 B, 143
Radnice 3 D, 231
Rajská věž 1 A, 35
Rajská věž 3 A, 111
Rajská věž 3 E, 270
Rakev 3 A, 116
Rasocháč 3 C, 177
Reakcionář 3 E, 269
Rejchorka 4 A, 298
Rektorka, Východní věž 3 E, 211
Rektorka, Západní věž 3 E, 261
Richelieu 3 E, 257
Roháč 3 C, 213
Rohačka 3 A, 107
Rohatá 4 A, 286
Rohová 3 B, 151
Rohová věž 3 D, 229
Rosnička 3 C, 205
Rozeklaná 3 C, 196
Rozmanitá věž západní 3 E, 246
Rozmanitá věž střední 3 E, 248
Rozmanitá věž severní 3 E, 246
Rozmanitá věž východní 3 E, 248
Rozporová věž 1 E, 69
Rudolfův kámen 1 C, 46
Rusalka 3 C, 168
Růženčina skála 3 D, 230
Růžová palice 1 C, 50
Růžová věž 1 C, 57
Rytíř 4 A, 278
Řetězová 3 C, 163
Říjnová věž 3 A, 137
Říjnová věž 3 E, 268

Sagusova hlava 1 E, 70
Sáhleb 1 A, 30
Salvátor 3 A, 103
Samotář 1 C, 59
Samotář 3 A, 134
Samotář 3 D, 225
Samotář 3 E, 274
Samotář 4 A, 297
Saská hlava 4 A, 290
Saská věž 3 B, 146
Sestry 1 B, 39
Sevefan 3 D, 229
Sfinga 3 C, 185
Sfinga 4 A, 292
Schejbalova stěna 4 A, 299
Schovanka 3 C, 209
Skalka 3 A, 126
Skalní hrad 3 A, 127
Skalní hrad 4 A, 285
Skalní koruna 4 A, 292
Skalní rodina 1 D, 64
Skluzavka 3 C, 198
Skluzavka 4 A, 279
Skluzavka (Adršpaš. skály) 4 A, 287
Skopec 4 A, 291
Skořápka 3 C, 171
Skřň 1 C, 52
Slaninova věž 4 A, 290
Slepená 3 C, 177
Slimák 1 E, 73
Slon 1 A, 26
Slon 1 E, 69
Slon 2 D, 99
Slon 3 E, 249
Sloup 3 A, 115
Slovenský znak 4 A, 298
Složená věž 2 D, 99
Sluj Českých bratří 4 B, 302
Slunečná 4 A, 295
Slunečná věž 4 B, 304
Sluneční 3 B, 151
Sluneční věž 3 E, 250
Smetana 4 A, 291
Smítkova skála 3 C, 183
Smítkova věž 3 E, 249
Smolař 3 C, 203
Smolčec 3 C, 169
X Smrtka 2 A, 77
Smuteční 2 D, 101
Smutná 3 C, 191
Snadná 2 D, 100
Sněžná 3 C, 176
X Sokol 2 A, 79
Sokol 3 A, 128
Sokol 3 D, 226
Sokolí hnízdo 4 B, 303
Sokolí věž dolní 2 D, 99
Sokolí věž horní 2 D, 100
Sokolí věž 3 D, 218
Sokolík 3 D, 226
Sokolík 4 A, 293
Solivá 3 B, 154
Sosnová věž 1 A, 34
Soudek 3 A, 121
Souš 3 C, 205
Sova 3 D, 228
Soví věž 2 C, 97
Soví věž 3 A, 122
Spárař 3 C, 209
Spící mnich 3 A, 126
Spirálová věž 4 A, 299
Sportovní věž 1 A, 32
Srncí věže 1 A, 24
Srncí 3 B, 141
Srpnová věž 3 A, 111
Srpnová 3 B, 142
Stará Václavská stěna 1 D, 62
Starosta 1 B, 39
Starosta 4 A, 288
Starostová 4 A, 288
Starý hrad I 3 B, 148
Starý hrad II 3 B, 148
Stařec 3 B, 141
Stařena 3 A, 125
Sfatý major 1 A, 22
Stejnomená 3 C, 203
Stepní 3 C, 171

Stěna kaple 1 E, 73
 Stínová 3 C, 210
 Stojan 3 C, 179
 Stráž 3 C, 172
 Strážce 3 C, 174
 Strážce 3 B, 149
 Strážce 4 B, 308
 Strážce Dolního Žlebu 1 C, 56
 Strážce Jílového dolu 1 C, 62
 Strážce v Mostkách 1 E, 69
 Strážce potoka 1 C, 53
 Strážce Tiských stěn 1 A, 30
 Strážní věže 1 A, 22
 Stromová věž 1 A, 34
 Strubichova věž 3 C, 168
 Střední věž 3 D, 220
 Střízlík 3 E, 267
 Svatodušní věž 3 A, 103
 Svatodušní 4 B, 305
 Svatováclavská věž 3 E, 251
 Svěhlavička 3 C, 187
 Svidnická věž — Písecká 4 A, 286
 Svině 4 A, 287
 Sýček 3 C, 213
 Sypká 3 C, 179
 Šedivá 3 C, 206
 Šestivěž 3 A, 121
 Šibal 3 E, 272
 Šídlo 1 A, 35
 Šikmá věž 2 C, 94
 Šikmá věž 3 A, 103
 Šikmá věž 3 E, 234
 Šikmá věž 4 B, 307
 Šikmá věžička 2 D, 101
 Šimánova věž 3 A, 138
 Široká věž 3 E, 274
 Šlikova věž 3 E, 258
 Šnek 3 A, 138
 Špička 4 B, 305
 Špinavec 3 C, 171
 Štěpánská koruna 4 A, 288
 Štít 3 C, 173
 Švec 3 A, 107
 Švédská věž 2 B, 86
 Tábořská věž 3 E, 246
 Tabu 3 C, 209
 Taktovka 3 C, 187
 Teplická brána 4 A, 297
 Teplická věž 1 A, 25
 Terasa 4 A, 296
 Těžítko 3 C, 190
 Tiská jehla 1 A, 33
 Tloušťík 1 A, 26
 Triglav 4 B, 307
 Trio 3 C, 197
 Trojče 3 C, 205
 Trojhrbá věž 3 E, 272
 Trojitá věž 1 A, 26
 Trojitá věž 3 A, 126
 Trojúhelník 3 C, 207
 Trojvěží 4 B, 308
 Trosky 4 A, 283
 Trosky (Teplické skály) 4 A, 294
 Trosky 4 B, 308
 Trpasličí skála 4 B, 308
 Trpaslík 2 C, 96
 Trpaslík 3 C, 191
 Trpaslík 4 A, 277
 Trpaslík (Adršpašské sk.) 4 A, 291
 Trubková jehla 3 A, 130
 Trůn 1 A, 29
 Trůn 1 C, 56
 Trůn 3 C, 197
 Tři karty 4 B, 303
 Tři prsty 4 A, 290
 Tři sedla, sev. věž 3 E, 273
 Tři sedla, střední věž 3 E, 273
 Tři sedla, jižní věž 3 E, 273
 Tři sedla 4 A, 296
 Třináctá 3 C, 207
 Tučňák 3 A, 125
 Tulák 4 A, 277
 Tuleň 4 A, 298
 Tulení 2 A, 82
 Tunelová věž 1 A, 25
 Turecká hlava 2 B, 86
 Turistická věž 1 A, 34

Turnovská věž 3 A, 116
 Tvaroh 1 E, 71
 Tvrz 4 A, 280
 Tyburcova věž 3 E, 258
 Uhlířská věž 4 A, 286
 Úkvapenec 3 B, 149
 Ulita 3 D, 228
 Ůnorová 3 C, 180
 Ůstecká věž 4 A, 276
 Ůzká neznámá 3 C, 166
 Ůzká věžička 2 D, 100
 Václavíček 3 C, 170
 Václavka 3 B, 151
 Váhavá věž 3 D, 230
 Vajoletky, východní věž 2 A, 84
 Vajoletky, západní věž 2 A, 85
 Válečník 3 B, 155
 Vánoční 3 C, 202
 Včelí skála 3 C, 161
 Večerní věž 1 C, 49
 Večerní věžička 2 D, 101
 Večerní věž 3 A, 123
 Večerní věž 3 C, 185
 Večerní věž 3 E, 235
 Večerní 4 A, 282
 Večerní věž 4 B, 305
 Velbloud 3 E, 243
 Velbloud 4 B, 306
 Velikonoční věž 1 A, 32
 Velikonoční věž 1 E, 75
 Velikonoční věž 3 C, 181
 Velká věž 1 B, 42
 Velká křížová věž 3 A, 106
 Velká pionýrská věž 3 E, 244
 Velká ztracená věž 3 E, 248
 Velké Žluté cimbuří 1 E, 72
 Velký kapucín 3 E, 255
 Velký konšel 4 A, 289
 Velký zbrojnoš 3 E, 251
 Veselá cesta 4 A, 300
 Veveří věžička 3 A, 137
 Větrná díra 2 C, 95
 Větrná skála 3 D, 229
 Větrná 4 A, 296
 Větrník 3 C, 161
 Věž 99 4 B, 309
 Věž Heigy 2 C, 92
 Věž kamenného sněhuláka 1 A, 23
 Věž Otty Baušeho 3 A, 111
 Věž přátelství 2 B, 88
 Věž Roberta Manzera 1 E, 67
 Věž u Herinka 4 A, 294
 Věž u Hřiběte 3 A, 118
 Věž u Jehličky 2 D, 100
 Věžička u rozcestí 3 A, 126
 Věž u Rudolfova kamene 1 C, 47
 Věž Vlady Štáflové 3 A, 124
 Vidlák 3 B, 154
 Vidle 3 A, 122
 Vlajková věž 3 D, 226
 Vlčice 3 A, 134
 Vlčí zub 3 D, 229
 Vlk 3 C, 205
 Vodník 3 B, 155
 Vodní skála 3 B, 150
 Vojáček 3 C, 170
 Vojtěch 1 C, 52
 Vojtěchův strážce 1 C, 52
 Voldříšek 1 E, 74
 Vosa 2 C, 97
 Vosí hnízdo 1 C, 49
 Vráček 3 E, 271
 Vrak 3 E, 271
 Vrata 3 B, 141
 Vřesová věž 1 C, 51
 Vřesová věž 3 A, 136
 Vřesová 3 C, 186
 Vřesová 4 A, 278
 Vyhlídková placka 4 A, 278
 Vyhlídková skála 2 D, 99
 Vyhlídková věž 1 B, 41
 Vyhlídková věž 2 B, 88
 Vyhlídková věž 3 E, 242
 Vyhlídková věž 4 A, 297

Vyhlídková věž 4 B, 300
Východní roh 1 A, 20
Východní věž 1 A, 19
Výř 2 A, 83
Výř brána 4 B, 309

Welzenbachova věž 2 C, 92
Winklerovy věže 1 A, 26

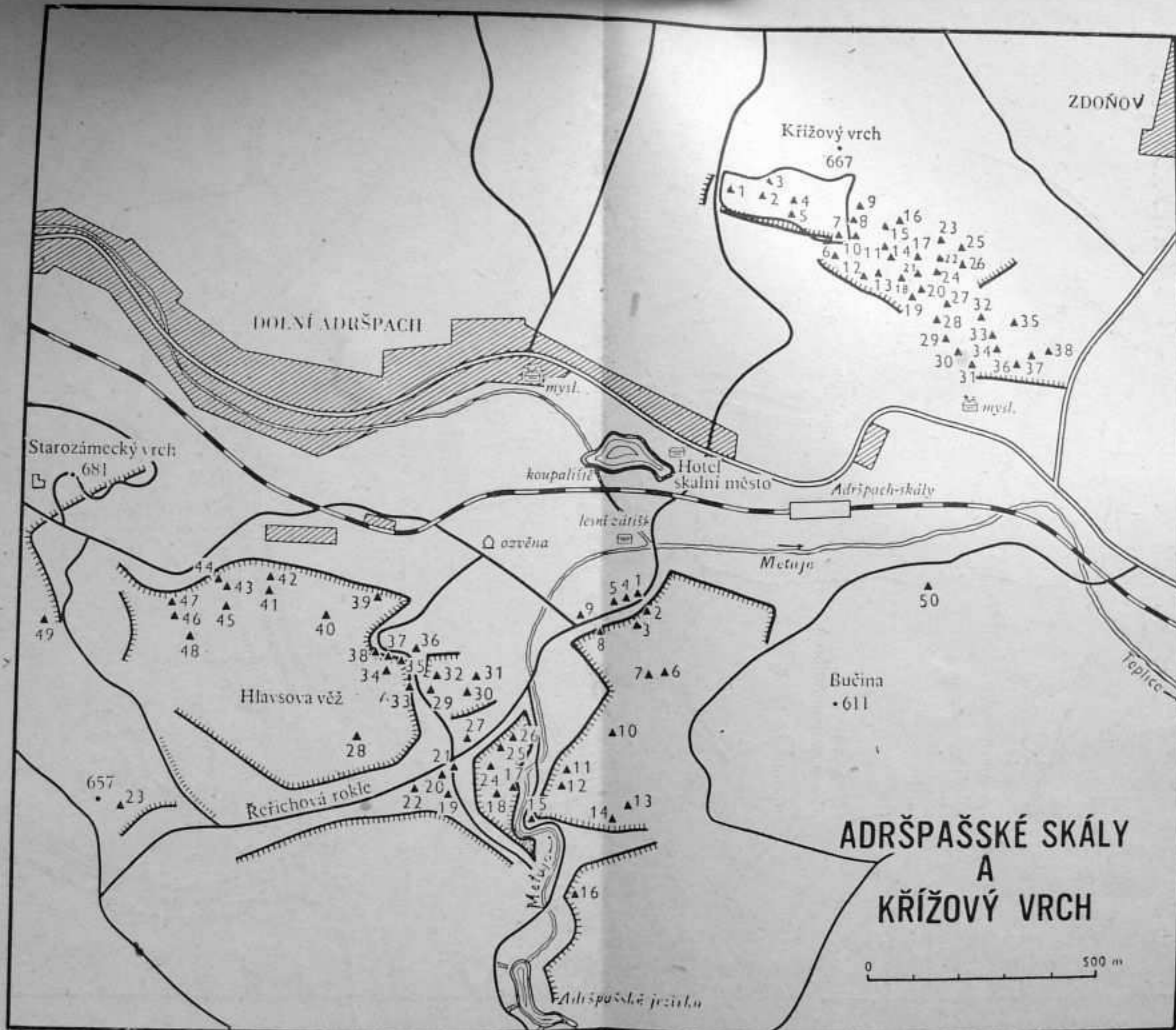
Začátečník 3 D, 229
Zadní bloky 2 C, 96
Zadní Sušická věž 2 C, 94
Zaječí hlava 2 C, 90
Zámecká 3 C, 171
Zamrzlá 3 C, 211
Zapomenutá 3 C, 178
Zármutek 3 D, 230
Zarostlá věž 1 B, 41
Zarostlá věž 2 D, 99
Zarostlá 3 C, 170
Zastíněná věž 3 B, 153
Zatracenec 3 C, 176
Závojnátka 1 D, 65
Zbabělec 3 D, 229
Zbečnická věžička 4 A, 292
Zbojnická věž 1 A, 31
Zbrojnoš 4 B, 308
Zdánlivá 3 C, 177
Zdenina věž 3 E, 238
Zelenáč 3 C, 197

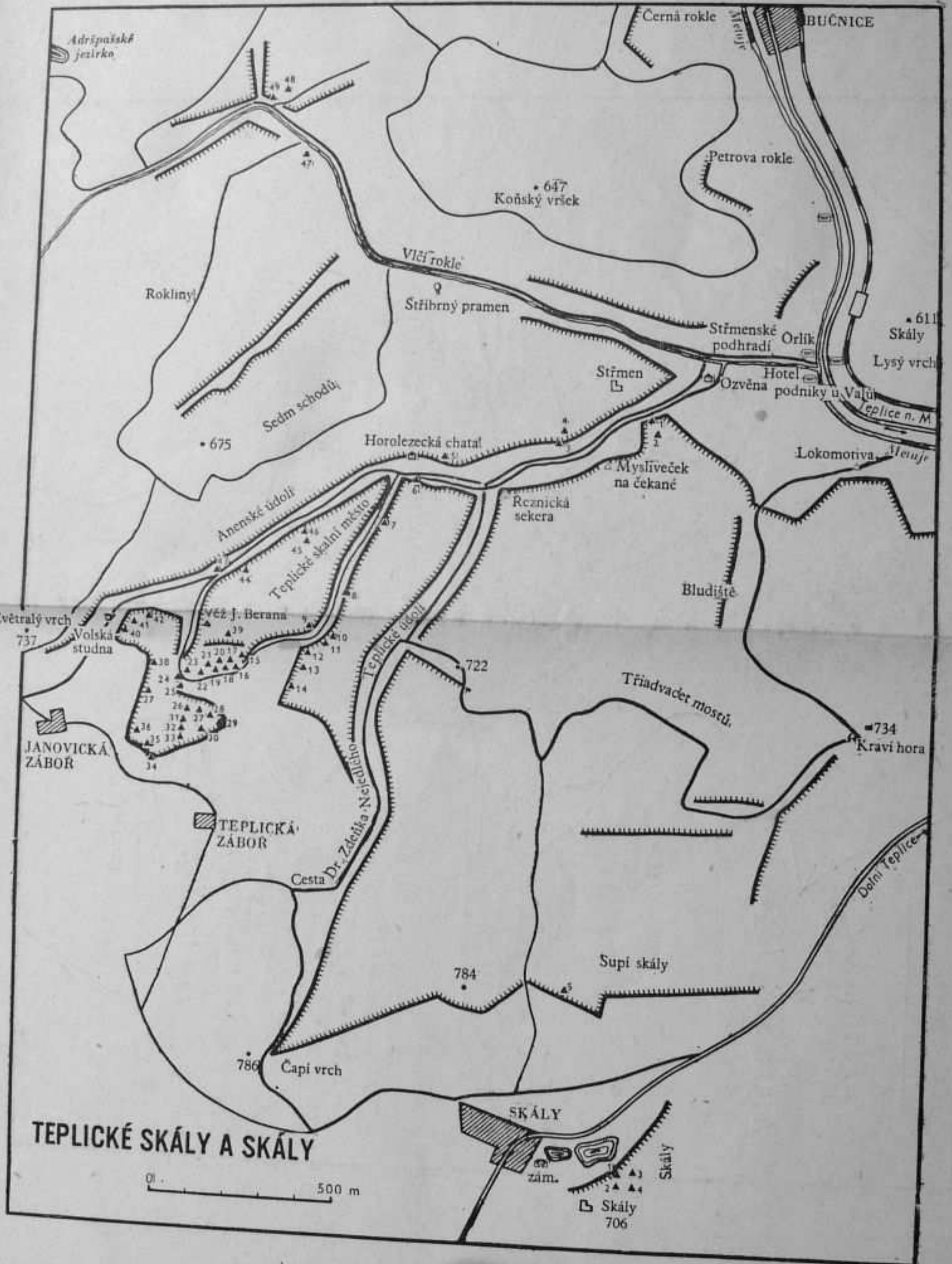
Zelená věžička 3 A, 140
Zelená věž 3 E, 266
Zlatá vyhlídka 3 C, 182
Zlomisková věž 1 A, 38
Zlomisková věž 1 C, 57
Zlý bratr 2 C, 94
Zmije 3 C, 179
Zmrzlinař 3 B, 153
Zobák 3 B, 142
Zrzek 3 C, 208
Ztracená věž 3 A, 115
Ztracená varta 3 A, 140
X Zub 2 A, 79
Zub 3 C, 168
Zub 3 E, 267
Zvon 3 A, 135
Zvonice 1 A, 36

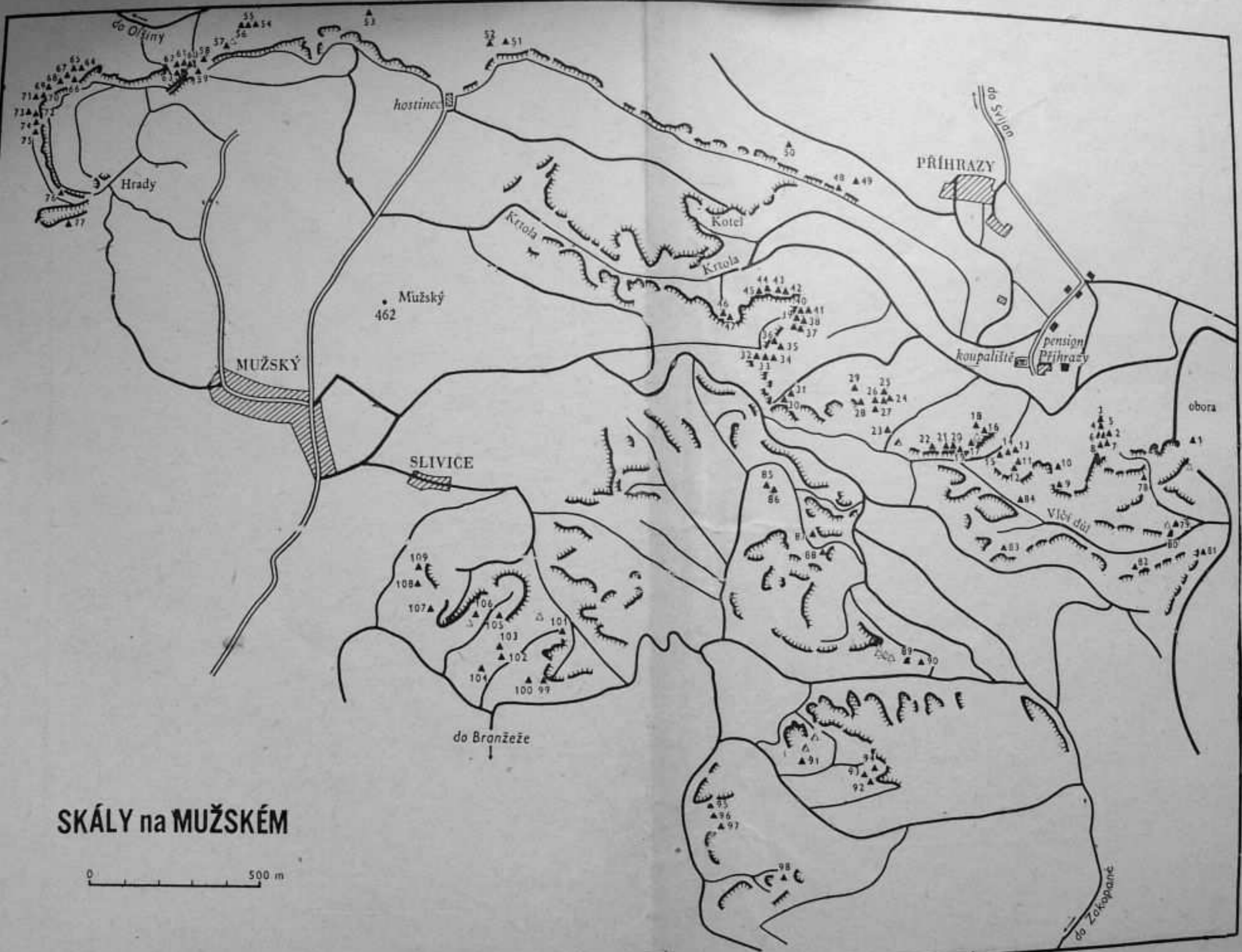
Žába (u Vidláku), 3 B, 153
Žába 3 B, 142
Žabák 2 D, 101
Žebrák 3 C, 177
Žehrovská věž 3 B, 148
Železné věže 3 A, 120
Želva 1 C, 51
Želva 3 A, 139
Želva 3 E, 256
Želva 4 A, 287
Žlutá jehla 3 E, 262
Žlutá věž 2 A, 82
Žíznivá 4 A, 295

LITERATURA

- Bauše, R. O.: Skalní věže na Mužském, horolezecký průvodce. Praha: Ministerstvo školství a osvěty 1948.
- Hůrský, J. dr., Srba, J.: České Švýcarsko, turistický průvodce. Praha: Sportovní a turistické nakladatelství 1960.
- Janeba, J.: Horolezecká cvičení v Prachovských skalách. Praha: Klub alpistů ČSR 1930—1934.
- Patočka, F.: Máchův kraj, turistický průvodce. Praha: Sportovní a turistické nakladatelství 1961.
- Šalda, F.: Český ráj, turistický průvodce. Praha: Sportovní a turistické nakladatelství 1960.
- Vodháněl, L., Janků, J.: Český ráj pro horolezce. Praha: Státní tělovýchovné nakladatelství 1954.
- Horolezecká mapa Hruboskalska. Praha: ÚSGK 1957.
- Turistická mapa Českého ráje. Praha: ÚSGK.
- Turistická mapa Teplických a Adršpašských skal. Praha: ÚSGK 1955.

SKÁLY na MUŽSKÉM

PRACHOVSKÉ SKÁLY

